

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΓ΄

Τρίτη 14 Ιουνίου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 11103, 11104, 11112, 11113, 11124, 11126, 11138, 11140, 11141, 11142, 11143

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού: «Θεσμικό πλαίσιο για τη σύσταση καθεστώτων Ενισχύσεων Ιδιωτικών Επενδύσεων για την περιφερειακή και οικονομική ανάπτυξη της χώρας - Σύσταση Αναπτυξιακού Συμβουλίου και άλλες διατάξεις», σελ. 11103 – 11145

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσε στις 14-6-2016 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Απόφασης του Συμβουλίου 2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ για το Σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης», σελ. 11111

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 11129 - 11145
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 11103 - 11117
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 11117 - 11129

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 11141
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 11140
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 11138, 11140, 11141
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 11104
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 11103
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 11103, 11104, 11112, 11113
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 11138
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. , σελ. 11112
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 11124, 11126
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 11103, 11104
ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 11142
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 11103, 11143

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 11113, 11115, 11142
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 11127
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 11106, 11108, 11140, 11143
ΒΑΡΔΑΛΗΣ Α. , σελ. 11112
ΓΕΝΝΙΑ Γ. , σελ. 11139, 11140
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 11118, 11120
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 11129
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 11124, 11126
ΔΗΜΑΡΑΣ Γ. , σελ. 11126, 11127
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 11136, 11138, 11139
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ε. , σελ. 11109
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 11140, 11141
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 11143
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 11132, 11133
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 11141, 11143
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 11111, 11112, 11113
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 11130
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. , σελ. 11117, 11118
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 11135, 11136
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 11133
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 11142
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 11128, 11129
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 11104, 11106
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 11134, 11135
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 11108, 11112, 11120, 11123, 11136, 11143

Γ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 11120, 11126
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 11113
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. , σελ. 11123
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 11126
ΧΑΡΙΤΣΗΣ Α. , σελ. 11112

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΓ'

Τρίτη 14 Ιουνίου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 14 Ιουνίου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.08' στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου συνήλθε η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα σας. Αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού: «Θεσμικό πλαίσιο για τη σύσταση καθεστώτων Ενισχύσεων Ιδιωτικών Επενδύσεων για την περιφερειακή και οικονομική ανάπτυξη της χώρας - Σύσταση Αναπτυξιακού Συμβουλίου και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων –υπενθυμίζω– αποφάσισε στη συνεδρίαση της στις 9-6-2016 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Σας προτείνω την εξής αλλαγή: Αντί να κάνουμε σήμερα συζήτηση επί της αρχής και το βράδυ ψηφοφορία επί της αρχής υποχρεωτικά και να χάνουμε χρόνο και αύριο να συνεχίσουμε στα άρθρα και πιθανότατα σε εκ νέου ψηφοφορία επί άρθρων κ.λπ., προτείνω η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει ενιαία σήμερα επί της αρχής, επί των άρθρων και επί των ενδεχομένων τροπολογιών. Μέχρι στιγμής, τροπολογίες υπουργικές δεν έχουν κατατεθεί. Έχω ενημερωθεί ότι πιθανώς να κατατεθεί μια τροπολογία του κ. Μουζάλα.

Τα λέω καλά, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Επιτέλους, τροπολογίες! Ανησυχήσαμε μήπως δεν φέρει η Κυβέρνηση τροπολογίες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αυτή η τροπολογία, έχω ζητήσει να κατατεθεί απόψε, να διανεμηθεί, να τη δει το Σώμα και ο κ. Μουζάλας να έρθει αύριο το πρωί να την υπερασπιστεί, για να έχετε τον χρόνο και εσείς να την έχετε δει, να έχετε προετοιμαστεί και να μιλήσουμε αύριο επί της τροπολογίας. Ελπίζω ότι δεν θα υπάρξει και άλλη.

Τώρα, σε αντιστάθμισμα αυτής της ενοποιημένης συζήτησης, προτείνω οι μεν εισηγητές και ειδικοί αγορητές αντί για δεκαπέντε λεπτά να μιλήσουν δεκαοχτώ λεπτά σήμερα, δηλαδή αυξημένο χρόνο, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι αντί για δώδεκα λεπτά να μιλήσουν δεκαπέντε λεπτά, να έχουν και εκείνοι αυξημένο χρόνο, και οι ομιλητές επτά λεπτά. Βεβαίως, για τους εισηγητές, αγορητές και Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους απόψε θα υπάρξει και μια μικρή ανοχή ενός-δύο λεπτών, εφόσον το

χρειαστούν.

Επομένως, αύριο να συνεχίσουμε κανονικά με τον ίδιο ρυθμό, κυρίως με συναδέλφους που θα εγγραφούν. Ενημερώθηκα ότι στην επιτροπή μίλησαν περίπου σαράντα συνάδελφοι, που σημαίνει ότι το λιγότερο θα είναι πενήντα αυτοί που θα εγγραφούν, άρα υπάρχει ένας επιπλέον λόγος να δεχθείτε την πρόταση που σας κάνω, γιατί θα εξυπηρετηθούν και οι συνάδελφοι που θα εγγραφούν, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι.

Αν, λοιπόν, συμφωνούμε, με αυξημένο χρόνο απόψε, να προχωρήσουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης):** Ορίστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση ακούγεται πολύ καλή. Και θα συμφωνούσαμε, υπό την εξής προϋπόθεση, εγγυητής της οποίας είστε εσείς, που εισηγείστε τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εγγυητής της πρότασης θα είναι κατ' αρχάς η έγκρισή της από την Ολομέλεια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αφού εγκριθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Διότι κάνω παρεκτροπή από την απόφαση των Προέδρων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αφού εγκριθεί, το Προεδρείο εγγυάται την τήρηση των συμφωνηθέντων. Κι επειδή έχουμε αρκετές φορές το παράπονο ότι επικαλούμαστε αυτό που εισηγηθήκατε και οι Προεδρεύοντες μας λένε «εγώ δεν ξέρω τι μου λες, θα γίνει αυτό», θα ήθελα πάρα πολύ να παρακολουθήσετε την εφαρμογή αυτής της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος έχει ενημερωθεί και συμφωνεί, πάντως.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ακούστε, κύριε Πρόεδρε: Είναι πάρα πολύ καλή η πρόταση, εάν δεν έρθουν άλλες τροπολογίες. Όχι από τον κ. Σταθάκη. Ο κ. Σταθάκης δεν ξέρει, ένας Υπουργός είναι. Αν η Κυβέρνηση φέρει άλλες τροπολογίες, θα ανοίξει κύκλος επ' αυτών.

Πάντως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές και κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι η συζήτηση του νόμου «άρχισε η βροχή των δισεκατομμυρίων, κανένα εκ των οποίων όμως δεν υπάρχει», θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μας πείτε πότε θα τελειώσει αυτή η διαδικασία. Διότι συμπιέζεται συνήθως τη δεύτερη μέρα η διαδικασία και μένουν πάρα πολλοί συνάδελφοι με το παράπονο ότι δεν έχουν εκφραστεί.

Θα ήθελα να μας πείτε πότε προβλέπετε τη λήξη, για να γίνει διαρρύθμιση και της σημερινής λήξης της συνεδρίασης, αλλά να ξέρουμε κι αύριο τι θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αυτό ήταν μετά την έγκρισή σας. Θα σας έλεγα και τι προτείνω για το ωράριο. Οπωσ-

δήποτε απόψε, όχι νωρίτερα από τη δωδεκάτη. Ενδεχομένως, να πάμε και μία ώρα μετά.

Αύριο θα εξαρτηθεί πρώτον, από το πόσοι συνάδελφοι θα έχουν εγγραφεί και δεύτερον, εάν σε μια λογική ώρα, γύρω στο μεσημέρι δηλαδή, έχει το Προεδρείο μια εικόνα αν θα υπάρξει ονομαστική ψηφοφορία ή όχι, αντιλαμβάνεστε ότι θα καθοριστεί και ο χρόνος. Πάντως, είτε υπάρξει είτε δεν υπάρξει, πάμε στο άσχημο, στο δύσκολο να έχει ονομαστική ψηφοφορία όχι λιγότερο από τις 10 το βράδυ. Θα έχουμε μια δωδεκάωρη συνεδρίαση. Θα είμαστε από τις 10 το πρωί μέχρι τις 10 το βράδυ. Σήμερα θα πάμε μέχρι τις 12 οπωσδήποτε και, αν χρειαστεί, ίσως πάμε και μία ώρα μετά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούω εδώ συναδέλφους που λένε για την Πέμπτη. Θέλω να ενημερώσετε το Σώμα ότι έγινε δεκτή τελικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αφήστε την Πέμπτη. Είναι η ψήφιση στο σύνολο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γιατί είναι στο σύνολο; Έχει καθοριστεί έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, αφήστε το αυτό, κύριε Λοβέρδο. Το έχουμε υπ' όψιν μας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Γρηγοράκο, έχετε τον λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με ενδιαφέρον την πρότασή σας. Ξέρω, είστε έμπειρος κοινοβουλευτικός, με πολλά αξιώματα στην κοινωνία. Όμως, είδα ότι υποέσαστε κι εσείς, κύριε Πρόεδρε, στο λάθος ότι θα πάρουν τον λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι με την ανοχή και παραπάνω, θα πάρουν τον λόγο οι αγορητές με την ανοχή και παραπάνω και αυτοί οι ταλαίπωροι Βουλευτές θα περιοριστούν στα επτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν ήσασταν εξ αρχής.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Αυτές είναι ευαισθησίες από τη δική σας πλευρά. Όμως, αν κατατεθούν και τροπολογίες, όπως είπε ο κ. Λοβέρδος, από κάποιους άλλους Υπουργούς, αύριο το πρωί, κύριε Πρόεδρε, που δεν θα είστε εσείς στο Βήμα, θα έρθει ένας άλλος Πρόεδρος και θα μειώσει πάλι τον χρόνο των Βουλευτών στα έξι ή στα πέντε λεπτά, για να μπορέσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι αγορητές ή οι Υπουργοί της Κυβέρνησης να έχουν άπλετο χρόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γρηγοράκο, αδικείτε τώρα το Προεδρείο, γιατί δεν καταλάβατε τι είπα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Απόλυτα κατάλαβα, κύριε Πρόεδρε, και θα πρέπει κάποια στιγμή να είστε συνεπείς σε αυτά που λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν καταλάβατε κι ακούστε, λοιπόν, την απάντηση.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφήστε με. Έρχεστε συχνά κι ανοίγετε συζητήσεις το τελευταίο χρονικό διάστημα στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Σας άκουσα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεσμεύετε το Σώμα σε αυτά που λέτε και την επόμενη μέρα -μας λέτε τώρα ότι το είπατε στον Πρόεδρο της Βουλής, αλλά αυτό δεν λέει τίποτα- έρχεται ένας άλλος Πρόεδρος, που δεν είστε εσείς, που δεν πιστεύει αυτά που λέτε εσείς και κάνει τα αντίθετα από αυτά.

Κάθε φορά, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, οι Βουλευτές είναι τα θύματα. Κι επειδή είστε πολλά χρόνια κοινοβουλευτικός, οφείλτε να προστατεύετε τους Βουλευτές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γρηγοράκο, δεν δέχομαι τις παρατηρήσεις σας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ούτε κι εγώ δέχομαι... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας άκουσα κι εσείς τώρα θα με ακούσετε.

Δεν τις δέχομαι πρώτον, διότι δεν καταλάβατε ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα είχαν δώδεκα λεπτά πρωτολογίας σή-

μερα και, αν το πηγαίναμε αλλιώς, δώδεκα λεπτά πρωτολογίας αύριο, δηλαδή θα είχαν είκοσι τέσσερα λεπτά.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν με ενδιαφέρει για τους κοινοβουλευτικούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Άλλο αυτό. Αφήστε να τελειώσω. Σας παρακαλώ, σας άκουσα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Θέλετε να περάσει το δικό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεύτερον, το ίδιο ισχύει και για τους εισηγητές και αγορητές. Εφόσον, λοιπόν, γίνεται ενοποιημένη η συζήτηση, δικαιούνται να έχουν αυξημένο χρόνο.

Σε ό,τι αφορά τους Βουλευτές, οι παρατηρήσεις όχι σε μένα. Διότι ξέρετε πολύ καλά, επειδή κι εγώ είμαι παλιός, όπως κι εσείς, ότι κάνω τα πάντα υπέρ των συναδέλφων. Και ποτέ δεν μειώνεται ο χρόνος, εάν δεν συναινέσουν οι συνάδελφοι, τουλάχιστον όταν είμαι εγώ στο Προεδρείο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν είστε, όμως, συνέχεια εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ε, ωραία, τι να κάνουμε; Δεν μπορώ να είμαι εδώ δώδεκα ώρες.

Συμφωνήσαμε ότι θα ξεκινήσουμε με τους εισηγητές, τους ειδικούς αγορητές, θα ακολουθήσει ο κύριος Υπουργός και μετά θα πηγαίνουμε εναλλάξ, όπως το κάνουμε, τρεις Βουλευτές, ένας κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το κανονίσαμε; Έκλεισε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έκλεισε, ναι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επί τροχάδην να πω ότι πρέπει με τη δική σας ευθύνη και ευαισθησία, το Σώμα να εκφράσει την καταδίκη του σε αυτό που συνέβη χθες τα χαράματα στα γραφεία του τηλεοπτικού σταθμού ΣΚΑΪ. Δεν αναφέρομαι σε δικαστικές αποφάσεις και στη λειτουργία της δικαιοσύνης. Αυτό είναι άλλο θέμα. Αναφέρομαι στο πρωτοφανές γεγονός εισόδου οργάνων της τάξης σε ραδιοτηλεοπτικό σταθμό, με έρευνα σε όλα τα δωμάτια, τουαλέτες και σιτιζήτορες, για λόγους που κανένας δεν έχει καταλάβει. Είναι πρωτοφανές μεταπολιτευτικά αυτό, εξ όσων γνωρίζω. Το υπογράμμισα και ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τώρα, τι σχέση έχει αυτό με το νομοσχέδιο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εάν το Σώμα δεν δεχθεί να κάνει ομόφωνη καταδίκη, η Δημοκρατική Συμπράταξη εκφράζει τη δική της καταδίκη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κάθε εισηγητής ή κάθε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το Σώμα έχει το δικαίωμα, εφόσον το επιθυμεί, να συμπορευθεί με τη δική σας τοποθέτηση κι αν όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι το αποδεχθούν και τοποθετηθούν κατά τη διάρκεια της ομιλίας τους, στο τέλος θα γίνει αυτό το οποίο είπατε. Εγώ, όμως, δεν μπορώ εκ των προτέρων να επιβάλλω σε κανέναν.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι είναι: Από τον ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Φάμελλος, από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Δένδιας, από τη Χρυσή Αυγή ο κ. Λαγός, από τη Δημοκρατική Συμπράταξη ο κ. Λοβέρδος, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο κ. Καραθανάσπουλος, από το Ποτάμι ο κ. Δανέλλης, από τους ΑΝΕΛ ο κ. Καμμένος και από την Ένωση Κεντρώων ο κ. Καρράς.

Να ανοίξει να σύστημα εγγραφής των συναδέλφων και να κλείσει όταν θα τελειώσει η κ. Ασημακοπούλου.

Κύριε Σαντορινιέ, έχετε τον λόγο για δεκαοκτώ λεπτά.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισάγεται σήμερα στην Ολομέλεια το νέο αναπτυξιακό νομοσχέδιο, που σύντομα ελπίζουμε ότι θα αποτελέσει τη νέα ατμομηχανή ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, μια ανάπτυξη που θα διαφοροποιηθεί ουσιαστικά και ποιοτικά από τις προηγούμενες πρακτικές.

Το πλαίσιο μέσα στο οποίο συζητείται ο νόμος αυτός είναι ένα στενό δημοσιονομικό πλαίσιο, με μια οικονομία σε πλήρη αποδιοργάνωση, αποτέλεσμα των πολιτικών που ασκήθηκαν επί χρόνια, όχι μόνο τα χρόνια του μνημονίου, αλλά και παλιότερα.

Ποιο είναι αυτό το πλαίσιο; Πλήρης αποσάθρωση του παραγωγικού τομέα της χώρας, πλήρης αποβιομηχάνιση, σημαντική μείωση του αγροδιατροφικού τομέα, καμμία επένδυση σε επιχειρήσεις υψηλής τεχνολογίας. Το 95% των επενδυτικών σχεδίων

των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων αφορούσε σε επενδύσεις χαμηλής και μέσης χαμηλής τεχνολογίας, σε επενδύσεις με σκοπό τη μεγέθυνση και όχι την ποιότητα στον τουρισμό. Υπήρξε σπατάλη χρημάτων σε φίλους και κολητούς μέσω υπερτιμολογήσεων, που ποτέ δεν ελέγχθηκαν. Επίσης, η γραφειοκρατία αποτέλεσε το άλλοθι για να ευνοηθούν αυτοί που βόλευαν την εκάστοτε πολιτική ηγεσία. Τέλος, πλήρης ανισότητα χρηματοδοτήσεων, με αποτέλεσμα η χώρα μας να βρίσκεται στις υψηλότερες βαθμίδες της οικονομικής ανισότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτά τα χαρακτηριστικά είναι που συνθέτουν ένα ναρκοθετημένο πεδίο για τις επιχειρήσεις και ιδιαίτερα τις μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Αυτό το πεδίο ενίσχυσε και διαμόρφωσαν οι αναπτυξιακοί νόμοι στην Ελλάδα. Ήταν νόμοι χωρίς αναπτυξιακό όραμα και σαφείς παραγωγικές κατευθύνσεις. Σε αυτό το πλαίσιο και με δεδομένη την αποτυχία των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων -που όχι μόνο δεν κατάφεραν να αλλάξουν το αναπτυξιακό πρότυπο, αλλά μας κληροδότησαν και 6,4 δισεκατομμύρια σε εκκρεμότητες σε περίπου έξι χιλιάδες τριακόσια επενδυτικά σχέδια- έρχεται η Κυβέρνηση να νομοθετήσει τον νέο αναπτυξιακό νόμο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, εάν μπορείτε λίγη ησυχία, για να ακούμε και τι λέμε.

Είναι ένας νόμος, που εστιάζεται στην ανάπτυξη της μικρής και μικρομεσαίας επιχείρησης. Είναι ένας νόμος, που από την αρχή θέτει τις βάσεις για ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο, εστιάζοντας και πριμοδοτώντας αναπτυξιακούς τομείς, που αποτελούν συγκριτικό πλεονέκτημα για την χώρα μας, ενώ ταυτόχρονα επικεντρώνεται στην άμβλυνση της περιφερειακής ανισότητας.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος, όμως, δεν αποτελεί το μόνο αναπτυξιακό εργαλείο, που έχει στα χέρια του το ελληνικό κράτος και η ελληνική οικονομία. Ο αναπτυξιακός σχεδιασμός της χώρας θα συμπληρωθεί και συμπληρώνεται και με άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία, όπως είναι το Ταμείο Χρηματοδότησης Έρευνας και Καινοτομίας, το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης και τα τομεακά και περιφερειακά προγράμματα του ΕΣΠΑ.

Από το πρώτο κιάλας άρθρο αυτού του αναπτυξιακού νόμου δηλώνεται η διαφορετική ιδεολογική προσέγγιση που φέρνει η Κυβέρνηση. Η προώθηση της ισόρροπης ανάπτυξης, με σεβασμό όμως στους περιβαλλοντικούς πόρους και την υποστήριξη των μειονεκτικών περιοχών της χώρας, η αύξηση της απασχόλησης, η βελτίωση της συνεργασίας, η διαμόρφωση μιας νέας εξωστρεφούς εθνικής ταυτότητας, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας σε τομείς υψηλής προστιθέμενης αξίας και έντασης γνώσης, η επιδίωξη για την παραγωγή πιο σύνθετων προϊόντων, η προσφορά καλύτερων υπηρεσιών, είναι οι σκοποί του νέου αναπτυξιακού νόμου.

Αυτοί οι σκοποί θα υπηρετηθούν από μια σειρά νέων χαρακτηριστικών αναπτυξιακού σχεδιασμού που φέρνει αυτός ο νόμος. Γιατί το νομοσχέδιο που φέρνει σήμερα προς συζήτηση στην Βουλή η Κυβέρνηση ενσωματώνει μια σειρά από καινοτομίες, σε σύγκριση με τους παλιότερους αναπτυξιακούς νόμους. Δεν αποτελεί μια βελτιωμένη έκδοση των προηγούμενων νόμων, αλλά μια βαθιά μελέτη της υφιστάμενης κατάστασης της οικονομίας, των αναπτυξιακών προοπτικών της χώρας και των βέλτιστων πρακτικών αναπτυξιακών κινήτρων, που υπάρχουν σε άλλες χώρες.

Τα χαρακτηριστικά αυτά είναι τα ακόλουθα: Πρώτον, η διαφοροποίηση της σύνθεσης των χρηματοδοτικών μέσων. Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στο κίνητρο της φορολογικής απαλλαγής έναντι των άλλων μέσων επιδότησης και ιδιαίτερα έναντι της επιχορήγησης. Με αυτόν τον τρόπο γίνεται σαφές ότι στοχεύουμε στην ανάπτυξη μιας υγιούς επιχειρηματικότητας, η οποία θα στοχεύει στην βιωσιμότητα του επενδυτικού σχεδίου. Επιδιώκουμε, η φορολογική απαλλαγή να φτάσει το 45% του συνόλου των επιδοτήσεων, πλησιάζοντας έτσι στον ευρωπαϊκό μέσο όρο, που είναι 54%.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι η φοροαπαλλαγή δίνεται για δεκαπέντε χρόνια. Με αυτόν τον τρόπο επιδοτούμε την απόδοση και όχι το κινήγι των δαπανών. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, μειώνεται το ποσοστό της επιχορήγησης στο 70% της επιδότη-

σης, που προκύπτει από τον χάρτη των περιφερειακών ενισχύσεων. Με αυτόν τον τρόπο εξισώνονται με όρους παρούσας αξίας της ενίσχυσης η επιχορήγηση και η φορολογική απαλλαγή. Αν δεν υπήρχε αυτή πρόβλεψη, είναι προφανές ότι η μεγάλη πλειοψηφία των επιχειρήσεων θα επέλεγε την επιχορήγηση, αίροντας έτσι στην πράξη τη βασική αυτή τομή του νόμου.

Τα άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία, πέραν των δύο που αναφέρθηκαν, είναι η επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης, δηλαδή το leasing, η επιδότηση του κόστους της δημιουργούμενης απασχόλησης, η σταθεροποίηση συντελεστή φορολογίας εισοδήματος για μεγάλα επενδυτικά σχέδια και η χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου μέσω του Ταμείου Συμμετοχών.

Δεύτερο σημαντικό χαρακτηριστικό είναι ο ορισμός οκτώ καθεστώτων ενίσχυσης. Αυτή η πρόβλεψη είναι η ουσιαστική καινοτομία, που δίνει τη δυνατότητα στον νέο αναπτυξιακό νόμο να δώσει τις αναπτυξιακές κατευθύνσεις στην οικονομία. Στους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους το σύνολο των επενδυτικών σχεδίων έμπαιναν σε μια κοινή ανταγωνιστική βάση. Αποτέλεσμα αυτού; Να χρηματοδοτούνται επενδυτικά σχέδια, που τη δεδομένη στιγμή αποτελούσαν την τάση της αγοράς ανεξάρτητα, όμως, αν εξυπηρετούσαν το αναπτυξιακό πρότυπο της χώρας. Έτσι παρουσιάστηκε το φαινόμενο, το 75% των επενδυτικών σχεδίων που χρηματοδοτήθηκαν στους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους να κατευθύνονται σε δύο μόνο τομείς ανάπτυξης. Με τη δημιουργία των οκτώ καθεστώτων ενίσχυσης δημιουργούνται προστατευμένα περιβάλλοντα για τομείς που πρέπει να αποτελέσουν τον εμβρυολόγο της παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Συγκεκριμένα τα οκτώ καθεστώτα ενίσχυσης είναι τα ακόλουθα: Ενισχύσεις μηχανολογικού εξοπλισμού. Προβλέπεται ενίσχυση, με φορολογικές απαλλαγές δαπανών μηχανολογικού εξοπλισμού και μεταφορικών μέσων εντός της επιχείρησης. Το συγκεκριμένο καθεστώς είναι ιδιαίτερα ελκυστικό για επιχειρήσεις που επιθυμούν ταχεία ένταξη, με ελάχιστα κριτήρια, χωρίς διαγωνιστική διαδικασία.

Δεύτερο καθεστώς η γενική επιχειρηματικότητα. Το καθεστώς αυτό αποτελεί τη γενική κατηγορία επιδοτήσεων, όπου εντάσσεται το σύνολο των επιχειρήσεων που είναι επιλέξιμες από τον νόμο, είναι αυτό, δηλαδή, που ήταν οι προηγούμενοι αναπτυξιακοί νόμοι.

Τρίτο καθεστώς, νέες ανεξάρτητες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Στόχος του καθεστώτος αυτού είναι η παροχή ενός πλήρους πλαισίου κινήτρων, με στόχο τη δημιουργία νέων ανεξάρτητων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών σε νεοσύστατες ή σε υπό ίδρυση ανεξάρτητες μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Τέταρτο καθεστώς, επενδύσεις καινοτόμου χαρακτήρα για μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Το καθεστώς απευθύνεται σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση επενδυτικών σχεδίων που θα αποσκοπούν στην παραγωγή καινοτόμων προϊόντων ή την εισαγωγή οργανωτικών και διαδικαστικών καινοτομιών.

Πέμπτο καθεστώς ενίσχυσης, επιχειρηματικές συστάδες ή, «ελληνικότερα», clusters. Στόχος του καθεστώτος είναι η προώθηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, που συμμετέχουν σε συνεργατικά σχήματα. Στο καθεστώς αυτό είναι δυνατή η συμμετοχή επιχειρήσεων, αλλά και οργανισμών έρευνας και διάδοσης γνώσεων, μη κερδοσκοπικών οργανισμών και άλλων συναφών οικονομικών παραγόντων.

Είναι σημαντικό σε αυτό το σημείο να αναφέρουμε ότι στο πλαίσιο της συζήτησης στις επιτροπές, το Υπουργείο, προσαρμόζόμενο στα αιτήματα των φορέων, αλλά και ορισμένων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, μείωσε τον αριθμό των απαιτούμενων επιχειρήσεων για τη δημιουργία ενός cluster. Τελικά, ορίζονται σε έξι για την Αττική και Θεσσαλονίκη και τέσσερις για την υπόλοιπη Ελλάδα.

Έκτο καθεστώς, ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί-ταμεία συμμετοχών. Το καθεστώς αυτό αποτελεί επίσης μια καινοτομία του νόμου. Στόχος του καθεστώτος είναι η σύσταση ταμείων συμμετοχών ή περαιτέρω ειδικότερων ταμείων και η συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου σε αυτά μέσω επενδυτικών δραστηριοτήτων, με στόχο την αύξηση του καινοτομικού περιεχομένου των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και της δυνατότητάς

τους για εξαγωγές, καθώς και την αύξηση της απασχόλησης. Βασικό εργαλείο σε αυτό το καθεστώς είναι η μόχλευση των πόρων, με στόχο την επίτευξη πολλαπλασιαστικών επενδυτικών αποτελεσμάτων.

Έβδομο καθεστώς: Ολοκληρωμένα χωρικά και κλαδικά σχέδια. Είναι μια ακόμη καινοτομική προσέγγιση επένδυσης, που στοχεύει στην άρση των περιφερειακών ανισοτήτων και την ενθάρρυνση των συνεργασιών του ιδιωτικού τομέα με φορείς έρευνας και διάδοσης της γνώσης, αλλά και φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης. Εδώ υπάρχουν δυο καινοτομίες. Η μια είναι η περιφερειακή διάσταση ενός ολοκληρωμένου χωρικού πλαισίου, αλλά και η συνεργασία με φορείς έρευνας, καινοτομίας, διάδοσης της γνώσης, αλλά και φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Στόχους του καθεστώτος αποτελούν η αύξηση, αλλά και η προστασία της απασχόλησης και η αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων μιας περιοχής. Από το καθεστώς ενισχύονται επιχειρήσεις και συνεργατικοί σχηματισμοί σε περιφερειακό και διαπεριφερειακό επίπεδο, με υποχρεωτική συμμετοχή τουλάχιστον οκτώ φορέων. Και αυτός ο αριθμός, των οκτώ φορέων, μειώθηκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νόμου στις επιτροπές.

Τελευταίο είναι το όγδοο καθεστώς: Επενδύσεις μείζονος μεγέθους. Στόχος του καθεστώτος είναι η δημιουργία ενός ασφαλούς επενδυτικού περιβάλλοντος, το οποίο θα διευκολύνει την υλοποίηση πολύ μεγάλων επενδυτικών σχεδίων στη χώρα μας.

Όσον αφορά στα είδη ενίσχυσης, δίδεται έμφαση σε ενισχύσεις, χωρίς δημοσιονομική επιβάρυνση, όπως σταθερό φορολογικό καθεστώς για δώδεκα χρόνια και διαδικασία επιτάχυνσης της αδειοδότησης.

Τρίτο σημαντικό χαρακτηριστικό αυτού του νόμου, μιας που είπα τα δυο προηγούμενα, είναι τα ανώτατα και τα κατώτατα ύψη ενισχύσεων. Το συνολικό ποσό ενίσχυσης ανά υποβαλλόμενο επενδυτικό σχέδιο δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των 5 εκατομμυρίων ανά επενδυτικό σχέδιο, τα 10 εκατομμύρια ανά επιχείρηση και τα 20 εκατομμύρια ανά όμιλο. Το ανώτατο αυτό πλάφον, που ορίζεται θα συμβάλλει στη διασπορά των επενδυτικών σχεδίων, κυρίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Εδώ έγινε μια μεγάλη συζήτηση. Καταλαβαίνουμε ότι κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση θέλει να ευνοήσει τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια. Όμως, εμείς πιστεύουμε ότι η ραχοκοκαλιά της εθνικής οικονομίας είναι και πρέπει να είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες θα παράξουν και περισσότερες θέσεις εργασίας. Το έκανε σαφές στις επιτροπές ο Υπουργός και νομίζω ότι είναι απολύτως ορθό.

Άλλωστε, είναι χαρακτηριστικό ότι στους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους μόλις το 4% των επενδυτικών σχεδίων απορρόφησε το 44% των διαθέσιμων πόρων. Με αυτόν τον τρόπο, οι προηγούμενοι αναπτυξιακοί νόμοι συνέβαλαν στην αύξηση της οικονομικής ανισότητας, στην οποία η Ελλάδα δυστυχώς βρίσκεται στις κορυφαίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η ανισότητα έχει αποδειχθεί ότι τελικά συμβάλλει στην αποανάπτυξη και όχι στην ανάπτυξη μιας χώρας. Εμείς, αυτό το λάθος δεν πρόκειται να το συνεχίσουμε.

Και επειδή είπα τα μέγιστα ύψη, θα πω και τα ελάχιστα ύψη επενδυτικών σχεδίων, τα οποία ορίζονται -κατόπιν και πάλι διαβούλευσης στις επιτροπές- σε 75.000 για τις ΚΟΙΝΣΕΠ, στις 100.000 για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, στις 150.000 για μικρές επιχειρήσεις, στις 250.000 για μεσαίες επιχειρήσεις και για clusters και στις 500.000 για μεγάλες επιχειρήσεις. Όπως είπα και πριν, αυτά τα όρια διαφοροποιήθηκαν στο πλαίσιο της διαβούλευσης με τους φορείς, αλλά και με τα κόμματα, πράγμα που αποτελεί απόδειξη ότι το Υπουργείο ακούει και διαμορφώνει καλύτερα το νομοθετικό πλαίσιο.

Τέταρτο χαρακτηριστικό είναι η εξάλειψη της ίδιας συμμετοχής. Το Υπουργείο αναγνωρίζει τις δυσμενείς συνθήκες στις οποίες έχουν περιέλθει οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, λόγω της κρίσης. Γι' αυτόν τον λόγο, προβλέπεται η δυνατότητα κάλυψης της ίδιας συμμετοχής είτε με δανεισμό είτε με άλλες πηγές εξωτερικής χρηματοδότησης.

Πέμπτο χαρακτηριστικό του νόμου είναι οι ειδικές κατηγορίες ενίσχυσης. Μια σημαντική τομή του νέου αναπτυξιακού νόμου

είναι ο καθορισμός ειδικών κατηγοριών ενίσχυσης. Αυτές καθορίζονται, τόσο με γεωγραφικά κριτήρια, όσο και με κριτήρια μορφής και επίδοσης. Οι ειδικές κατηγορίες επωφελούνται μεγαλύτερων επιχορηγήσεων στις περιπτώσεις που αυτές παρέχονται για το είδος της ενίσχυσης ή επιχορηγήσεων στις περιπτώσεις που δεν παρέχονται για τα αντίστοιχα επενδυτικά σχέδια.

Ο στόχος της επιλογής αυτής είναι η καταπολέμηση των διαφορών ειδών μειονεξιών. Στην περίπτωση αυτή περιλαμβάνονται οι ορεινές περιοχές, οι νησιωτικές περιοχές, οι παραμεθόριες περιοχές και οι περιοχές μεγάλης πληθυσμιακής μείωσης. Επίσης, σε αυτές τις περιοχές περιλαμβάνονται και εντάσσονται επενδυτικά σχέδια, που υλοποιούνται σε οργανωμένους υποδοχείς.

Δεύτερον, η ενίσχυση συγκεκριμένων επιχειρηματικών μορφών, όπως είναι οι ΚΟΙΝΣΕΠ, οι συνεταιρισμοί, οι επιχειρήσεις που έχουν προκύψει από συγχώνευση.

Τρίτον, η ενίσχυση επιχειρήσεων με σημαντική επίδοση σε αναπτυξιακά υποσχόμενους τομείς, όπως είναι η τεχνολογία και η πληροφορική και η αγροδιατροφή.

Τέταρτον, η ενίσχυση επιχειρήσεων που χαρακτηρίζονται ως καινοτόμες, εξωστρεφείς, δυναμικές με όρους αύξησης απασχόλησης και αυτές που παράγουν υψηλή προστιθέμενη αξία σε σύγκριση με τον μέσο όρο του κλάδου τους.

Στο πλαίσιο του νόμου αυτού εισάγεται ένας νέος θεσμός, με τον οποίο επιχειρείται μια τομή στην χάραξη πολιτικών αναπτυξιακού χαρακτήρα, ο θεσμός του Αναπτυξιακού Συμβουλίου. Το Αναπτυξιακό Συμβούλιο θα απαρτίζεται από δύο βασικούς πυλώνες: Την Επιστημονική Επιτροπή και την Επιτροπή Κοινωνικών Εταίρων και Δημόσιας Διοίκησης.

Το νομοσχέδιο, επίσης, προβλέπει παρατάσεις για τα υπάρχοντα επενδυτικά σχέδια και συγκεκριμένα νέα προθεσμία ολοκλήρωσης μέχρι τις 31 Μαρτίου 2017 των επενδυτικών σχεδίων, που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3299/2004 και η ημερομηνία ολοκλήρωσής τους έληξε στις 31 Δεκεμβρίου του 2015.

Στην περίπτωση που μέχρι τις 31 Μαρτίου 2017 υλοποιηθεί αποδεδειγμένα το 50% του εγκεκριμένου κόστους του επενδυτικού σχεδίου, η προθεσμία ολοκλήρωσης παρατείνεται μέχρι και τις 30 Ιουνίου 2018.

Η προθεσμία ολοκλήρωσης των επενδυτικών σχεδίων που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν.3299/2004 και η προθεσμία ολοκλήρωσής τους λήγει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2016 παρατείνεται μέχρι τις 30 Ιουνίου 2018, με την προϋπόθεση της υλοποίησης του 50% του εγκεκριμένου κόστους του επενδυτικού σχεδίου μέχρι τις 31 Μαρτίου 2017.

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όση είπα στην αρχή, όμως, έτσι.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, η προθεσμία ολοκλήρωσης των επενδυτικών σχεδίων που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν.3908/2011 παρατείνεται μέχρι τις 30 Ιουνίου 2017 για αυτά που εντάχθηκαν μέχρι το 2012 και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2017 για τα επενδυτικά σχέδια που εντάχθηκαν το 2013 και το 2014. Για τα επενδυτικά σχέδια αυτά το ποσό της επιχορήγησης καταβάλλεται σε επτά ετήσιες δόσεις.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να απαντήσουμε σε μια κριτική, που ασκείται για τον μεγάλο χρόνο αποπληρωμής των επενδυτικών σχεδίων των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων. Πρέπει να επισημάνουμε ότι μέσω του νέου νόμου δίνεται παράταση για την υλοποίησή τους. Διασφαλίζεται για πρώτη φορά η πληρωμή τους, ενώ εντάχθηκαν χωρίς βεβαιότητα χρηματοδότησης.

Εξασφαλίζεται διαφάνεια στην κατάταξη ελέγχου και εκταμίευσης της ενίσχυσης, μέσω του πληροφοριακού συστήματος κρατικών ενισχύσεων. Δίνεται δυνατότητα μείωσης του ποσοστού ίδιας συμμετοχής μέχρι το 25%, διασφαλίζεται η επιτάχυνση των διαδικασιών μέσω της στελέχωσης του Εθνικού Μητρώου Πιστοποιημένων Ελεγκτών και της αύξησης της αμοιβής τους. Δεν απαιτείται η προέγκριση του τραπεζικού δανείου για την ολοκλήρωση.

Παρ' όλα αυτά, πρέπει να δούμε, σε κάθε περίπτωση, κάποια σχέδια τα οποία, ενώ ολοκλήρωσαν το 50% της επένδυσης δεν είχαν λάβει κανένα μέρος της επιχορήγησης.

Για να μην καταχραστώ την ανοχή του Προέδρου, θα πω τα εξής και κλείνω. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως αποδείχθηκε και κατά τη διάρκεια της συζήτησης με τους φορείς, το νέο αναπτυξιακό νομοσχέδιο απολαμβάνει την αποδοχή των παραγωγικών τάξεων της χώρας. Έτσι, καταρρίπτεται το βασικό επιχείρημα της Αντιπολίτευσης, ότι οι παραγωγικοί φορείς είναι αντίθετοι με τον νόμο.

Αυτό το νομοσχέδιο φέρει ανάγλυφα την ιδεολογική ταυτότητα της Κυβέρνησης για την ανάπτυξη. Όμως οι λεπτομέρειές του έχουν γραφτεί σε συνεργασία με τους φορείς σε μια εξαντλητική διαδικασία διαβούλευσης.

Είμαστε απολύτως σίγουροι ότι αυτό το νομοσχέδιο θα αποτελέσει ένα σημαντικό όπλο στη φαρέτρα της ελληνικής οικονομίας για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Σας καλούμε να υπερβείτε τις κομματικές αγκυλώσεις και να το υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, η συνάδελφος κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από μεγάλη αναμονή έρχεται στην Ολομέλεια της Εθνικής Αντιπροσωπείας ο νέος αναπτυξιακός νόμος.

Ο κ. Σταθάκης μάς είχε πει ότι θα έρθει πέρυσι το καλοκαίρι, μετά μας είπε ότι θα έρθει μέχρι τα Χριστούγεννα, μετά ο Πρωθυπουργός μάς είπε ότι θα έρθει τον Ιανουάριο, μετά μας είπαν ότι θα έρθει τον Μάρτιο και έρχεται σήμερα.

Επίσης, ο Υπουργός διαβεβαίωσε ότι ο νόμος θα έχει αναδρομική ισχύ, κάτι στο οποίο βασίστηκαν οι επενδυτές.

Έρχεται, λοιπόν, σήμερα αυτό το νομοσχέδιο με τεράστια καθυστέρηση και βεβαίως δεν έχει αναδρομική εφαρμογή. Για την αναδρομική ισχύ ο Υπουργός μάς είπε ότι ήταν μια υπερβολική δήλωση. Τι κι αν βασίστηκαν επενδυτές σε αυτό. Αυτό είναι δικό τους πρόβλημα!

Για τη δε καθυστέρηση ο Υπουργός δικαιολογείται ότι φταίει η «κακιά» τρόικα, ότι ο νόμος έμπλεξε στη δίνη της πρώτης αξιολόγησης του τρίτου μνημονίου ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Δεν είναι ιδιαίτερα πρωτότυπη η δικαιολογία, εάν μου επιτρέπεται, κύριε Υπουργέ και λιγότερο πρωτότυπη και η δεύτερη δικαιολογία, ότι φταίμε εμείς!

Βεβαίως, πάντα φταίμε εμείς, αυτό είναι γνωστό! Αλλά φταίμε εμείς που αφήσαμε ανοιχτά πολλά επενδυτικά σχέδια. Γιατί βεβαίως, υπήρχαν πολλά επενδυτικά σχέδια, καθώς υπήρχε επενδυτικό ενδιαφέρον.

Οπότε, τι κάνει ο Υπουργός, αφού υπήρχαν πολλά σχέδια; Στα άρθρα 76, 77 και 78 του νόμου που πραγματεύονται την παράταση αλλά και την ολοκλήρωση των επενδυτικών σχεδίων από τους προηγούμενους νόμους, δηλαδή τον ν. 3299/2004 και τον ν. 3908/2011, εκδικείται τους προηγούμενους επενδυτές, τους δίνει μόνο εννέα μήνες για να υλοποιήσουν το 50% του φυσικού αντικείμενου, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν ότι έχουμε capital controls, ότι δεν δανειοδοτούν οι τράπεζες, ότι οι άνθρωποι αυτοί πληρώνουν εγγυητικές επιστολές. Χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν αυτό, λοιπόν, τους δίνει εννέα μήνες.

Παραμιλιπόντως, κύριε Υπουργέ, είχα την αίσθηση ότι το τρίμηνο -γιατί τους είχατε δώσει έξι μήνες- θα ίσχυε για όλους. Εάν αυτή είναι η πρόθεσή σας, χρειάζεται μια νομοτεχνική βελτίωση στο κείμενο. Εάν δεν είναι η πρόθεσή σας, έχετε δώσει σε κάποιους εννέα μήνες. Και βεβαίως, άφησα το καλύτερο: Θα τους αποπληρώσει σε επτά χρόνια.

Έτσι, λοιπόν, απλά ο Υπουργός, με χαμόγελο, καταλύει κάθε έννοια συνέχισης του κράτους και την ίδια ώρα, εχθές, στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου Βιομηχάνων Βορείου Ελλάδος, λέει ο κ. Σταθάκης: «Δεν νομίζω ότι υπάρχει ο οποιοσδήποτε που να μπορεί να κάνει ασφαλή πρόβλεψη αυτή τη στιγμή για το πότε θα αρθούν τα capital controls». Τους αφήνουμε στο έλεος δηλαδή.

Καταθέτω τη δήλωση του κ. Σταθάκη για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, εμείς επαναλαμβάνουμε το αίτημά μας, με κατανόηση των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών, να αντιμετωπίσετε τους επενδυτές των προηγούμενων νόμων, όχι εκδικητικά, αλλά αντικειμενικά και με δίκαιο τρόπο.

Υπάρχουν επενδυτές που έχουν υποβάλει αίτημα ολοκλήρωσης εδώ και ενάμιση χρόνο και δεν έχει κάνει τίποτα το Υπουργείο επί ημερών σας για να ανταποκριθεί σε αυτά. Αυτοί οι επενδυτές έχουν ολοκληρώσει την επένδυση στο 100%.

Όπως επίσης, υπάρχουν και επενδυτές οι οποίοι ολοκληρώνουν την επένδυση εντός των χρονοδιαγραμμάτων που το Υπουργείο, το ελληνικό κράτος δηλαδή, τους έχει καθορίσει.

Γιατί, λοιπόν, να τιμωρηθούν αυτοί οι επενδυτές; Σε αυτούς τουλάχιστον πρέπει να δώσετε μια προτεραιότητα. Και εκτός από φοροκίνητρα -γιατί αυτή είναι η εναλλακτική των επτά ετών επιχορήγησης- οφείλτε να κάνετε και συμψηφισμούς. Να τους κρατήσετε και τον ΕΝΦΙΑ, όπως κάνετε και τώρα με τον συμψηφισμό. Όμως, τουλάχιστον να κάνετε συμψηφισμούς για τις επιχορηγήσεις, με όλες τις οφειλές που έχουν οι άνθρωποι αυτοί προς το κράτος.

Κύριε Πρόεδρε, ξεκίνησα με αυτό το θέμα της ιδεοληπτικής και εκδικητικής αντιμετώπισης των επενδυτών των προηγούμενων νόμων, γιατί είναι τόσο κρίσιμο, που μόνο και μόνο γι' αυτόν τον λόγο θα μπορούσε να είναι αρνητική η στάση μας στο νομοσχέδιο και να είμαστε δικαιολογημένοι.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο, το οποίο σημειώνω ότι, πέρα από τα αυτονόητα και κοινότοπα πράγματα που λέμε όλοι, ότι η ανάπτυξη είναι καλό πράγμα, ότι θέλουμε τη μείωση της ανεργίας και των κοινωνικών ανισοτήτων -κοινοί στόχοι όλων μας είναι αυτά-, δεν έχει καμμία διασύνδεση με ένα συγκεκριμένο αναπτυξιακό σχέδιο. Αυτό, βεβαίως, οφείλτατε στο γεγονός ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αναπτυξιακό σχέδιο.

Μας είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει ένα executive summary ενός σχεδίου, ότι κάτι ετοιμάζει το ΚΕΠΕ. Υπενθυμίζω ότι η εκπόνηση του αναπτυξιακού σχεδίου ήταν και μνημονιακή υποχρέωση, που έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τον Μάρτιο του έτους αυτού. Θα φταίει, βέβαια, η «κακιά» τρόικα για την καθυστέρηση, υποθέτω!

Αυτά φαντάζομαι ότι θα πει και ο Πρωθυπουργός μεθαύριο στο Μέγαρο Μουσικής. Απλώς, θα ήθελα από περιέργεια να ξέρω, κύριε Σταθάκη, αν θα συμπεριληφθεί στη μελέτη και η εκμετάλλευση της κάνναβης! Διαβάζω με ενδιαφέρον στην ερώτηση -που μπορεί να την βρει ο οποιοσδήποτε στο site της Βουλής- που κατετέθη από τριάντα έξι συναδέλφους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, με επικεφαλής τον κ. Μπαλαούρα, ότι «με τη νομιμοποίηση της καλλιέργειας της κάνναβης θα επιτευχθεί αναζωογόνηση της αγροτικής οικονομίας και της μεταποίησης, επάνεση εξαγωγών προϊόντων κάνναβης, έπειτα από πολλές δεκαετίες παύσης, καθώς και ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων, που θα γλιτώσουν από την επιβάρυνση από τα ακριβά συνταγογραφούμενα προϊόντα της φαρμακοβιομηχανίας». Να μια ενδιαφέρουσα αναπτυξιακή προοπτική για τη χώρα, κύριε Υπουργέ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για να αποσαφηνίσω λίγο περισσότερο την αρνητική μας στάση σε αυτό το νομοθέτημα, σας λέω επίσης, κύριε Υπουργέ, ότι δεν νομοθετείτε σε κενό αέρος. Θα πρέπει κανείς να κοιτάξει λίγο την οικονομική συγκυρία, στην οποία βρισκόμαστε.

Και εξηγώ και τεκμηριώνω αναφερόμενη επιγραμματικά σε ορισμένα δεδομένα της οικονομικής κατάστασης της εποχής:

Είμαστε σε τρίτο συνεχόμενο τρίμηνο ύφεσης και σύμφωνα με την Eurostat είμαστε η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που το πρώτο τρίμηνο του 2016 βρισκόμαστε σε ύφεση.

Οι επενδύσεις το 2015 μειώθηκαν κατά 13,1%. Μας στέρησαν 5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Άλλα 5 δισεκατομμύρια ευρώ μάς στέρησαν οι εξαγωγές που μειώθηκαν 3,8% το 2015.

Λόγω της παρατεταμένης πολιτικής αβεβαιότητας έχουν φύγει 40 δισεκατομμύρια ευρώ από τις τράπεζες, οι οποίες έχουν cap-

ital controls, που δεν ξέρουμε πότε θα φύγουν.

Ο τζίρος των βιομηχανικών επιχειρήσεων μειώθηκε 10,4% το 2015.

Η Ελλάδα υποχώρησε έξι θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη ανταγωνιστικότητας, σύμφωνα με την Παγκόσμια Επετηρίδα IMD.

Στάση πληρωμών έχει κηρύξει η Κυβέρνηση και οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του κράτους προς τους ιδιώτες έχουν αυξηθεί 80% από το 2015.

Σύμφωνα με το ΓΕΜΗ περισσότερες επιχειρήσεις κλείνουν απ' ό,τι ανοίγουν. Είναι πλέον αρνητικό το ισοζύγιο. Από την 1^η του έτους μέχρι τον Μάιο έχουν κλείσει δεκαπέντε χιλιάδες τετρακόσιες σαράντα πέντε επιχειρήσεις.

Και βεβαίως, πρόσφατα νομοθετήσατε μέτρα ύψους 9 δισεκατομμύρια ευρώ -μία πραγματική φοροκαταγίδια- μέτρα εξόντωσης των επιχειρήσεων και των ελευθέρων επαγγελματιών. Περικόψατε συντάξεις, καταργήσατε το ΕΚΑΣ και αυξήσατε τους έμμεσους φόρους 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτή είναι, σύμφωνα με τον Υπουργό, η επιτυχημένη, ήπια δημοσιονομική προσαρμογή, η οποία είναι και εξασφαλισμένη εις το διηνεκές, καθότι θα γίνεται αυτόματα, με τον γνωστό πλέον κόφτη!

Σε αυτό το περιβάλλον φέρνεται τον νέο αναπτυξιακό νόμο και μας λέτε ότι ο αναπτυξιακός νόμος -αυτά θα ακούσουμε τώρα από τον Υπουργό, αυτά θα ακούσουμε και από τον κ. Τσίπρα μαζί με άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία θα φέρουν την ανάπτυξη και δη μέσα στο 2016. Το είπατε χθες, κύριε Σταθάκη, στον ΣΒΒΕ: Το δεύτερο εξάμηνο του 2016 η ελληνική οικονομία θα μπει εκ νέου σε θετικό πρόσημο και μάλιστα, με γρήγορα αποτελέσματα. Μέλη της Κυβέρνησης, όπως ο κ. Δραγασάκης, όπως η κ. Γεροβασίλη, όπως ο κ. Χαρίσης λένε ότι θα πέσουν στην πραγματική οικονομία μέχρι το τέλος του έτους 8, 9, 10, 12 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Είναι 14 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΑΝΝΑ – ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι 14 δισεκατομμύρια ευρώ, κύριε Υπουργέ! Μάλιστα! Είναι 14 δισεκατομμύρια ευρώ! Αυτή την δήλωση δεν την έχω.

Για τα Πρακτικά καταθέτω τις δηλώσεις των Υπουργών στους οποίους αναφέρθηκαν.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα – Μισέλ Ασημακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επί του παρόντος, λοιπόν, εγώ θα ήθελα να δούμε -γιατί αυτά είναι προβλέψεις- τι λέει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους για το παρόν νομοθέτημα.

Προβλέπεται, λοιπόν, ότι ο αναπτυξιακός νόμος θα δώσει 400 εκατομμύρια ευρώ σε επιχορηγήσεις, 80 εκατομμύρια ευρώ σε leasing και φορολογικά κίνητρα 27 εκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2022. Μην νομίζετε ότι αυτά είναι για φέτος, διότι για φέτος ο αναπτυξιακός νόμος θα δώσει στην ελληνική οικονομία, η οποία θα απογειωθεί με αυτό το καταπληκτικό εργαλείο, το συγκλονιστικό ποσό των μηδέν ευρώ! Τόσα θα δώσει ο αναπτυξιακός νόμος φέτος.

Εν κατακλείδι, θα χρησιμοποιήσω τη φράση που χρησιμοποίησε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, «ο αναπτυξιακός νόμος είναι ένα «πουκάμισο αδειανό»». Και ενόσω εσείς ξεδιάντροπα πανηγυρίζετε ότι έρχεται η ανάπτυξη, η επιχειρηματική κοινότητα, η αγορά, η «πιάτσα» που λέμε, εκεί που αγωνίζονται κάθε μέρα ελεύθεροι επαγγελματίες και επιχειρηματίες για να τους παίρνουν εσείς το 80% απ' αυτά που βγάζουν, βρίσκεται σε κατάσταση απελπισίας και ξέρει ότι η καταστροφή συνεχίζεται.

Ακούσαμε τριάντα φορείς στην ακρόαση φορέων. Νομίζω ότι δεν αξίζει να κάνουμε την επικοινωνιακή αντιπαράθεση για το πόσα σχόλια ενσωματώθηκαν και για το αν εκφράζεται η αγορά. Λεφτά δίνετε, έστω και ελάχιστα. Τι θα σας πουν; Ότι δεν τα θέλουν;

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εγώ θα δεχθώ επίσης καλοπροαίρετα -και το έζησα κιόλας-

ότι ο Γραμματέας κ. Λαμπριανίδης όντως άκουσε όλα τα σχόλια και με βάση τις πολιτικές κατευθύνσεις που είχε ενσωματώσει κάποια απ' αυτά. Κάποια απ' αυτά τα σχόλια είναι δίκαια και σωστά και θα δείτε ότι κι εμείς στις προτάσεις μας κατ' άρθρον, τα υιοθετούμε.

Όμως δεν τελειώνει εκεί το πράγμα. Δεν μπορεί να μην ακούσατε τους φορείς να σας λένε ότι τους εξοντώνετε με τη φορολογία, γιατί δεν υπήρξε κανείς που να μην το είπε αυτό. Υποθέτω ότι θα διαβάσατε τη μελέτη του ΕΒΕΑ που λέει ότι επτά στους δέκα Έλληνες αδυνατούν να ανταποκριθούν στις φορολογικές τους υποχρεώσεις.

Σας μίλησαν για έλλειψη ρευστότητας. Εσείς -κι από ό,τι διαβάζω και ο Πρωθυπουργός μεθαύριο- προσπαθείτε να μας πείσετε ότι ετοιμάζεται να «βρέξει» λεφτά από το waiver, από το ΕΣΠΑ, από το πακέτο Γιούνκερ.

Είναι και ο κ. Χαρίσης εδώ, ο οποίος όπου σταθεί και όπου βρεθεί μας λέει ότι μέχρι το τέλος του έτους θα έχει ενεργοποιηθεί το 50% του ΕΣΠΑ. Πολύ ενδιαφέρον αυτό. Η ενεργοποίηση είναι ένα σωστό βήμα, αλλά η απορρόφηση είναι αυτό που μετράει. Εξάλλου, εσείς είστε που υπερηφανεύεστε για την απορρόφηση που πετύχατε στο προηγούμενο. Η απορρόφηση είναι αυτή που μετράει. Η απορρόφηση, λοιπόν, επί του παρόντος, με βάση τα δικά σας στοιχεία, είναι 1,38%.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όταν, λοιπόν, θα βελτιώσετε το ποσοστό της απορρόφησης, δηλαδή θα πέσουν λεφτά στην αγορά, μετά μπορείτε να μιλάτε. Επί του παρόντος, δεν ενδιαφέρει κανέναν ο προγραμματισμός σας για την ενεργοποίηση. Σημειώνω επίσης, ότι σε όποιον άλλο δείκτη και να κοιτάξετε τις νομικές δεσμεύσεις είναι στο 2,96%.

Καταθέτω στα Πρακτικά τον σχετικό πίνακα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λεφτά στην αγορά από το πακέτο Γιούνκερ. Ένα έργο έχει μπει στο πακέτο Γιούνκερ και αυτό είναι ιδιωτικό. Δεν είχατε καμία σχέση με αυτό. Από τη λίστα των δημόσιων έργων, που ήταν σαράντα δυο και τώρα ξεχειλώνει κάθε φορά που τη βλέπω σε κάποια δημόσια διαθέσιμη πηγή στο διαδίκτυο, δεν έχει γίνει τίποτα.

Είναι ώριμο κάποιο απ' αυτά τα έργα; Θα μου πείτε ότι θα πέσουν λεφτά σ' αυτά τα έργα μέχρι το 2016; Μηδέν από το πακέτο Γιούνκερ, μηδέν από τον αναπτυξιακό νόμο, μηδέν συν μηδέν κάνει μηδέν, κύριε Υπουργέ!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μετά από το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης όπου «η ελπίδα έρχεται» και μετά το παράλληλο πρόγραμμα, το νέο σας επικοινωνιακό αφήγημα είναι προφανές ότι έχει τον τίτλο «η ανάπτυξη έρχεται». Με συγχωρείτε, αλλά εμείς σε αυτό λέμε «όχι». Δεν θα ανεχθούμε να κοροϊδέψετε άλλη μια φορά τον ελληνικό λαό.

Η θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι απολύτως καθαρή. Η ανάπτυξη θα έρθει από τον ιδιωτικό τομέα, από την επιχειρηματικότητα και δεν είναι δυνατόν να έρθει με αυτό το επίπεδο φορολόγησης, δεν γίνεται. Θα πρέπει να μειωθεί η φορολογία. Αν δεν γίνει αυτό, δεν θα γίνουν επενδύσεις.

Οι υφιστάμενες επιχειρήσεις, που είναι ζόμπι, θα αρχίσουν να κλείνουν η μια μετά την άλλη, θα αυξηθεί η ανεργία και θα καταρρεύσουν τα δημόσια έσοδα. Αυτή είναι η προδιαγεγραμμένη πορεία των πραγμάτων. Και παρά τα λεγόμενά σας -σας το είπα και στην επιτροπή- κάπου το καταλαβαίνετε αυτό, διότι επιχειρηματολογήσατε και εσείς και ο εισηγητής σας, λέγοντας ότι είναι θετικό στον αναπτυξιακό νόμο -και εγώ συμφωνώ- ότι φεύγουμε από τις επιχορηγήσεις και πάμε στα φοροκίνητρα.

Η αναλογία ήταν 95% προς 5% στον προηγούμενο νόμο και τώρα το κάνατε 45% φορολογικά κίνητρα, ενώ ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι 54%. Και είπατε ότι αυτό είναι καλό. Τι είναι τα φοροκίνητρα, κύριε Υπουργέ; Μείωση φόρων είναι τα φοροκίνητρα και σταθερότητα στη φορολογία, με στόχο να προσελκύσετε επενδύσεις!

Δεν είναι, όμως, το θέμα ότι δεν καταλαβαίνετε. Το θέμα είναι ότι δεν θέλετε. Εσείς δεν πιστεύετε στις επενδύσεις. Τις κάνετε

με το ζόρι και όταν τις κάνετε με το ζόρι, μετά ή κλαίτε ή τις κατακρίνετε, όπως έγινε με τα αεροδρόμια και το Ελληνικό. Η επένδυση στο Ελληνικό θα φέρει δέκα χιλιάδες θέσεις εργασίας με το «καλημέρα», εξήντα χιλιάδες με την ολοκλήρωση του έργου και η ελληνική οικονομία θα ωφεληθεί με 8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τα 8 δισεκατομμύρια ευρώ είναι σχεδόν όσα υπολογίζετε ότι θα φέρει στην ελληνική οικονομία ολόκληρος ο αναπτυξιακός νόμος, εάν ενεργοποιηθεί και υλοποιηθεί στα επόμενα έξι χρόνια. Μια επένδυση ίσον όλος ο αναπτυξιακός νόμος.

Για εσάς, όμως, δεν είναι σημαντικό, γιατί αλλιώς θα το είχατε κάνει πριν από ενάμιση χρόνο. Για εσάς είναι η ουρά μιας διαπραγματεύσεως. Είναι η αντίδραση στο γεγονός ότι σας έβαλαν το μαχαίρι στον λαιμό, για να πάρετε τη δόση, και αφού το κάνατε, είστε και διχασμένη πολιτική οντότητα!

Η «ΑΥΓΗ» λέει «τι καλά που τα αλλάξαμε και έγινε ωραία» και ο κ. Σπίρτζης λέει ότι πονάει, γιατί δεν του αρέσει το τίμημα. Έτσι δεν πάμε πουθενά. Έτσι δεν θα έρθουν επενδυτές. Έτσι ο κόσμος δεν θα βρει δουλειά. Έτσι τα παιδιά μας δεν θα γυρίσουν από το εξωτερικό. Έτσι θα έχουμε και άλλους «ΠΥΡΣΟΥΣ» και «LEDRA MARRIOTT».

Δεν μας ενδιαφέρουν μόνο οι νέες επενδύσεις και οι νέες επιχειρήσεις και γι' αυτό σας κάναμε και αυτή την κριτική. Μας ενδιαφέρει το ισοζύγιο να είναι θετικό με το να μην κλείσουν οι υφιστάμενες επιχειρήσεις, να μην χάσει ο κόσμος τη δουλειά του και βρεθεί στον δρόμο και να ανοίξουν και καινούργιες θέσεις. Αυτός είναι ο στόχος.

Με αυτή τη λογική, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι έχω πλήρως αιτιολογήσει το «όχι» επί της αρχής, το «όχι» στην κοροϊδία. Και θα μπορούσα και να σταματήσω εδώ. Παρά ταύτα, επειδή ξέρω ότι το νομοσχέδιο αυτό θα περάσει με τις ψήφους της πλειοψηφίας –μας το έχουν αποδείξει εξάλλου οι συνάδελφοι, ψηφίζοντας πολύ πιο βάνουσα πράγματα για τον ελληνικό λαό, δεν θα κολήσουν στον αναπτυξιακό νόμο- σας κάναμε στην επιτροπή μια πολύ συγκεκριμένη κριτική στο νομοσχέδιο, την οποία συνοψίζω εκ νέου.

Πρώτον, ο συνδυασμός του γενικού και ειδικού μέρους και τα οκτώ καθεστώτα που περιέγραψε ο εισηγητής σας δημιουργούν επενδυτικά αντικίνητρα. Έχετε πάθει μια μανία με τους κόφτες, νομίζω. Το νομοσχέδιο αυτό έχει κόφτη στο ποσοστό ενίσχυσης, κόφτη στο ποσό που μπορεί να λάβει ο δικαιούχος, κόφτη στο σύνολο της ενίσχυσης που δικαιούται το σύνολο των επιχειρήσεων ενός ομίλου, κόφτη στα είδη ενισχύσεων που μπορεί να λάβει ο δικαιούχος.

Επιπλέον, περιορίζετε τους δικαιούχους δια της μεθόδου του οικονομικού στραγγαλισμού. Δεν τους δίνετε προκαταβολή. Ε, πώς θα προχωρήσει ο άλλος χωρίς να του δώσετε προκαταβολή; Υπήρχε αυτό στον προηγούμενο νόμο.

Για να τους δυσκολέσετε ακόμη περισσότερο, φροντίζετε τη γραφειοκρατία να την κάνετε τεράσι: τριάντα υπουργικές αποφάσεις για να ενεργοποιηθούν, επιτροπές, οδηγίες, εντολές, υποστήριξη, ηλεκτρονικό σύστημα –και όλα αυτά μας λέτε ότι θα γίνουν σε τρεις μήνες, θα το δούμε- επιτροπές αξιολόγησης, εξέτασης ενστάσεων, διαχείρισης μητρώου, γνωμοδοτικές, και ένα δυσκίνητο και πολυμερές συμβούλιο με δύο υποεπιτροπές –το αναπτυξιακό συμβούλιο και την επιστημονική επιτροπή- όπου ουσιαστικά θα βολέψετε πάλι δικούς σας ανθρώπους.

Επιπλέον, η διαδικασία αξιολόγησης, που είναι εξαιρετικά κρίσιμη, γίνεται όσο πιο αδιαφανής μπορεί να την κάνει κανείς. Ήταν δύο αξιολογητές συν ένας, για να λύνει τις διαφορές μεταξύ τους. Τώρα είναι ένας αξιολογητής, ο οποίος αναφέρεται στο Υπουργείο, αναφέρεται σε εσάς και αποφασίζετε, λοιπόν, ποιον εσείς θέλετε να εντάξετε. Μην κάνετε έξοδα. Απλώς βάλτε αυτούς που θέλετε!

Οι συγκεκριμένες, λοιπόν, προτάσεις μας επί των άρθρων, κύριε Υπουργέ, σας δόθηκαν γραπτώς στην επιτροπή. Πραγματεύονται αυτά τα θέματα και χάριν συντομίας χρόνου σας λέω τα εξής:

Επιμένουμε ιδίως στις διορθώσεις του άρθρου 8 για την κατάργηση της αυτοτέλειας του καθεστώτος επιδότησης του μισθολογικού κόστους, των άρθρων 14 ως 17 για τη διαδικασία

αξιολόγησης, του άρθρου 20 για την καταβολή ενισχύσεων μέσω συμψηφισμού, των άρθρων 24 και 25 για το μητρώο αξιολογητών, τη διαφάνεια και να βάλετε χρονοδιαγράμματα.

Πρέπει να ξέρουν οι επενδυτές πώς θα προχωρήσει η εφαρμογή του αναπτυξιακού νόμου και με βάση την τελική σας τοποθέτηση, θα τοποθετηθούμε και εμείς κατ' άρθρον διά της ψήφου μας στο τέλος της συνεδρίασης.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στην ανάπτυξη λέμε «ναι». Σε αυτόν, όμως, τον αναπτυξιακό νόμο που φέρνεται σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία λέμε «όχι», επειδή λέμε όχι στην κοροϊδία σας, επειδή λέμε όχι στα ψέματά σας, επειδή λέμε όχι στις αυταπάτες σας, επειδή λέμε όχι στην καταστροφή που συντελείται στη χώρα λόγω της ιδεοληψίας σας, της ανικανότητάς σας και της όψιμης εξουσιολαγνείας σας. Η ανάπτυξη δεν θα έρθει ούτε με κοροϊδία, ούτε με ψέματα, ούτε με αυταπάτες. Με άλλα λόγια, η ανάπτυξη δεν θα έρθει με την Κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής, ο συνάδελφος κ. Ευάγγελος Καρακώστας, να προσέλθει στο Βήμα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ησυχία στην Αίθουσα, παρακαλώ!

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Το παρόν σχέδιο νόμου δεν φέρνει τίποτα το καινούργιο. Αποτελεί συνέχεια των αναπτυξιακών νόμων, του ν.3299/2004 και του ν.3908/2011, που αφορούσαν στις κρατικές ενισχύσεις των επενδυτικών σχεδίων σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Οι νόμοι αυτοί δεν παρείχαν τα κατάλληλα κίνητρα και ουσιαστικά δεν επεδόρασαν, όπως αναμενόταν, στην ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας μας. Αντιθέτως, ήταν παταγώδης η αποτυχία τους για την αναδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας. Ατία αποτελεί η απουσία συγκεκριμένων κλαδικών ή οριζόντιων στόχων, οι πιέσεις των εκάστοτε ισχυρών λόμπι και η αδυναμία εντοπισμού των δυναμικών κλάδων της ελληνικής οικονομίας.

Έχουν συμπληρωθεί ήδη δύο έτη από τον Απρίλιο του 2014, που δεν υπάρχει ενεργός αναπτυξιακός νόμος για τη χώρα, γεγονός το οποίο, συνδυαστικά με τις συγκυρίες που έχουν διαμορφώσει αναπτυξιακά αντικίνητρα, έχει επιδεινώσει περαιτέρω την επενδυτική δραστηριότητα. Θεωρητικά ο νέος νόμος θα προσέφερε νέα ελκυστικά κίνητρα σε μεγαλύτερη μερίδα επιχειρημάτων, με στόχο την αντιστροφή του αρνητικού επενδυτικού κλίματος και την πραγματοποίηση μιας ουσιαστικής οικονομικής ανάπτυξης.

Πώς θα γίνει, όμως, αυτό, όταν ισχυρίζεστε ότι ενισχύετε τον τομέα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τη ραχοκοκαλιά δηλαδή κάθε τοπικής οικονομίας, ενώ προωθείτε τον θεσμό των συγχωρέσεων των επιχειρήσεων ή αντίστοιχα, προσφέρετε το κίνητρο του σταθερού φορολογικού συντελεστή μόνο για τις επενδύσεις άνω των 20 εκατομμυρίων ευρώ. Σε έναν αναπτυξιακό νόμο όπου υπάρχουν σαφώς διακηρύξεις περί ενίσχυσης των μικρών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων, εν τοις πράγμασι αυτές παραμένουν σε μερικές σελίδες χαρτί και μόνο. Διότι επί της ουσίας εκείνοι οι οποίοι ωφελούνται από τις πολιτικές της Κυβέρνησης δεν είναι άλλοι από τους συνήθεις υπόπλους, τους κεφαλαιοκράτες, που τυγχάνουν εδώ και δεκαετίες της προκλητικής προνομιακής μεταχείρισης ενός αντεθνικού καθεστώτος.

Οι πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις τίθενται στο περιθώριο της οικονομικής ζωής, με φυσιολογικό επακόλουθο τον αφανισμό τους. Είναι χαρακτηριστικό και πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι μόνο για το πρώτο πεντάμηνο του 2016, δεκαπεντέμισι χιλιάδες περίπου επιχειρήσεις έχουν βάλει λουκέτο, βυθίζοντας στην ανεργία χιλιάδες συμπατριώτες μας.

Αν θέλετε, μπορούμε να δούμε και τους αντίστοιχους αριθμούς για την περίοδο από το 2009, οπότε και ξεκίνησε η οικονομική κρίση που μαστίζει την Ελλάδα. Στα χρόνια αυτά διακόσιες πενήντα χιλιάδες επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο, οδηγώντας οκτακόσιες χιλιάδες εργαζόμενους στην ανεργία.

Όπως αντιλαμβάνεστε, η εκτίμηση του Υπουργού Οικονομίας για τη δημιουργία δεκαπέντε χιλιάδων διακοσίων θέσεων εργασίας έως το 2022 είναι μόνο μία φτωχή συνεισφορά του νόμου στην εργασία. Το ποσοστό της ανεργίας τον περασμένο Φεβρουάριο ήταν 24,2% και το αντίστοιχο ποσοστό το οποίο αφορά στους νέους ήταν από τα υψηλότερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άγγιζε το 51,4%.

Σύμφωνα με νέες έρευνες, περισσότερο από το 20% του ελληνικού πληθυσμού βρίσκεται κάτω από το ακραίο όριο της φτώχειας, τη στιγμή κατά την οποία το 2011 αυτό βρισκόταν στο 8,9%, ενώ το 2009 ήταν λιγότερο από το 2,2%. Έχετε λάβει πλήθος σκληρών και άδικων υφesiακών μέτρων και έχετε εκτινάξει αυτή τη στιγμή τον ΦΠΑ στο 24%. Οι ασφαλιστικές εισφορές είναι υψηλότερες και συνιστούν ταφόπλακα για όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Αξίζει να αναφέρουμε ορισμένα άρθρα του νομοσχεδίου, αρχής γενομένης με το εφαρμοστέο δίκαιο στο άρθρο 3, σύμφωνα με το οποίο υπερέχει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η υπαγωγή άλλων επενδυτικών σχεδίων γίνεται κατόπιν έγκρισης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μιλάμε, λοιπόν, για μία απόλυτα ελεγχόμενη από τους δανειστές αναπτυξιακή πολιτική όχι από ένα υποτιθέμενο κυρίαρχο κράτος, αλλά από τους θεσμούς, γεγονός το οποίο συνεπάγεται μείωση της εθνικής μας κυριαρχίας σε οικονομικό επίπεδο.

Παρά τη νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 5 για το ελάχιστο ποσό υπαγωγής στον αναπτυξιακό νόμο, είναι σημαντικό να τονίσουμε πως τα ποσά διατηρούνται αμετάβλητα και για την αξιολόγηση δεν λαμβάνονται υπ' όψιν δημογραφικά και γεωγραφικά στοιχεία και ιδιαιτερότητες, όπως είχαμε επισημάνει και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή.

Το ελάχιστο ύψος των επενδύσεων που ενισχύονται με το παρόν σχέδιο νόμου, που καθορίζεται ανάλογα σε μεγάλες, μεσαίες, μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, θα έπρεπε να επανακαθοριστεί σύμφωνα με γεωγραφικά και με δημογραφικά στοιχεία, ώστε να υπάρξει ανάπτυξη και σε απομακρυσμένες περιοχές όπου μία επένδυση χαμηλής σχετικά δαπάνης θα βοηθούσε στην ανάπτυξη της μικρής σε κλίμακα τοπικής οικονομίας και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Ο Υπουργός έχει τονίσει πως στον παρόντα νόμο δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στον τομέα της αγροτοδιατροφής και στην ανάπτυξη της τεχνολογίας. Παρ' όλα αυτά, στο άρθρο 7 εξαιρούνται βασικοί κλάδοι για την ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας και κατ' επέκταση της εθνικής οικονομίας, οι οποίοι και θα δημιουργούσαν χιλιάδες θέσεις εργασίας. Τέτοιοι κλάδοι είναι η βιομηχανία χάλυβα, συνθετικών ινών, η ναυπηγία, βιομηχανίες δηλαδή οι οποίες απασχολούσαν χιλιάδες συμπατριώτες μας.

Η Κυβέρνηση πρέπει να αντιληφθεί ότι οι θέσεις εργασίας δεν προκύπτουν ως δια μαγείας, αλλά στηρίζοντας την υπάρχουσα επιχειρηματικότητα, ενδυναμώνοντας την και ακολούθως επεκτείνοντας την. Πώς είναι δυνατόν να θέλουμε ανάπτυξη, αλλά να μη στηρίζονται οι βιομηχανίες στις οποίες η Ελλάδα έχει παράδοση ετών; Πώς είναι δυνατόν να μην περιλαμβάνονται οι τομείς της επιστημονικής έρευνας, της ανάπτυξης και της εκπαίδευσης, οι οποίες και θα έθεταν τα θεμέλια για μία ουσιαστική και βιώσιμη ανάπτυξη που τόσο έχει ανάγκη η χώρα μας;

Στο άρθρο 10, παράγραφος 3, αναφέρεται ότι οι επιχειρήσεις οι οποίες δεν εμφάνιζαν κέρδη σε καμία χρήση κατά την τελευταία επταετία πριν την αίτηση υπαγωγής, δεν δικαιούνται να λάβουν τις ενισχύσεις των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1. Αυτό, μετάξύ άλλων, σημαίνει ότι επιχειρήσεις παραμεθόριων περιοχών ή νήσων που έχουν πληγεί από τις μνημονιακές πολιτικές ή από το λαθρομεταναστευτικό ζήτημα, δεν δύνανται να ενισχυθούν.

Επαναλαμβάνουμε για μία ακόμα φορά τη θέση μας πως θα πρέπει να καταργηθεί η συγκεκριμένη διάταξη για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Στο άρθρο 12 αναφέρεται η ενίσχυση προς τις εξωστρεφείς μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Επαναλαμβάνω στο σημείο αυτό το ερώτημα που είχαμε θέσει και στην επιτροπή: Εν μέσω οικονομικής κρίσης, πόσες επιχειρήσεις οι οποίες εδρεύουν ή έχουν παρόντα στην Ελλάδα έχουν αυξήσει τις εξαγωγές τους ή αντί-

στοιχα τις θέσεις εργασίας τους; Η εξωστρέφεια έχει πληγεί από την έλλειψη ρευστότητας, τους κεφαλαιακούς ελέγχους, την έλλειψη εμπιστοσύνης των εμπορικών εταιρών προς την Ελλάδα και, βεβαίως, τα γραφειοκρατικά εμπόδια.

Ποια είναι η λύση που προσφέρει αυτός ο αναπτυξιακός νόμος γι' αυτά τα προβλήματα; Καμμία απολύτως.

Στο άρθρο 18, το οποίο αφορά την ολοκλήρωση επενδυτικών σχεδίων και την έναρξη παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης, σχετικά με την παράγραφο 4 και την περίπτωση κατά την οποία η επένδυση χαρακτηριστεί ως μη ολοκληρωθείσα, έχουμε μέχρι τώρα πολλά παραδείγματα μη ολοκληρωμένων έργων –και αναφέρομαι, βεβαίως, σε δημόσια έργα– από ιδιώτες εργολάβους, οι οποίοι και ζημιώνουν την οικονομία της χώρας και έχουν επιβλαβείς συνέπειες στην ασφάλεια των πολιτών, και παρόλα αυτά ζητούν αποζημιώσεις από το κράτος.

Το γεγονός ότι δεν γίνεται καμμία αναφορά για ανάκτηση των επιχορηγήσεων, που έχουν λάβει όλα αυτά τα χρόνια, καταδεικνύει και τίνος τα συμφέροντα εξυπηρετεί η Κυβέρνηση και ποιους ακριβώς πρόκειται να ενισχύσει οικονομικά.

Είς ό,τι αφορά τις επενδύσεις μεζονος μεγέθους, σε αυτό το τμήμα του αναπτυξιακού νομοσχεδίου διαφαίνεται ξεκάθαρα ότι οι μεγάλες επιχειρήσεις αποτελούν το επίκεντρο της επιθυμητής και προσδοκώμενης ανάπτυξης από την Αριστερά. Αυτές χαιρούν ευνοϊκότερης μεταχείρισης, όπως προκύπτει από τα άρθρα 65 έως 69.

Σε μια εποχή κατά την οποία η πατρίδα μας μαστίζεται από την οικονομική ύφεση και τα εθνοκτόνα μνημόνια, η Κυβέρνηση, κατόπιν ξένων εντολών, δημιουργεί όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την απόλυτη κυριαρχία των κερδοσκοπών και των τοκογλύφων. Και εδώ υπάρχουν ορισμένα ζητήματα στα οποία θα πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή. Λέτε ότι στηρίζετε τις ελληνικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά τελικά προτεραιότητά σας είναι να καταστήσετε την Ελλάδα ως ένα ελκυστικό μέρος για τις πολυεθνικές. Ουδέμία μέριμνα υπάρχει για το γεγονός ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις μεταφέρουν την έδρα τους εκτός Ελλάδος.

Η σύσταση του Αναπτυξιακού Συμβουλίου με την ταυτόχρονη κατάργηση του Εθνικού Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης και την ταυτόχρονη ενεργοποίηση του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών –άρθρα 70 έως και 75– δεν προκαλεί καμμία εντύπωση. Κατ' αυτόν τον τρόπο η Κυβέρνηση διασφαλίζει τη θετική αξιολόγηση των συνεπειών που προκύπτουν από την εφαρμογή των αναπτυξιακών πολιτικών.

Συνεχίζετε την πρακτική του κομματικού στρατού σε κάθε έκφανση της πολιτικής και οικονομικής ζωής της χώρας, όπως άλλωστε έκαναν και οι προκάτοχοί σας.

Ο αναπτυξιακός νόμος θα μπορούσε, βεβαίως, να είναι ένα χρήσιμο επενδυτικό πλαίσιο για τη χώρα μας. Δυστυχώς, όμως, βλέπουμε να υιοθετούνται πρακτικές του παρελθόντος, στρεβλώσεις και διαπιστωμένες παθογένειες. Δεν έχει να προσφέρει τίποτε το καινούργιο, παρά μόνο ελπίδες, οι οποίες φυσικά δεν θα πραγματοποιηθούν ποτέ.

Με θράσος απύθμενο πανηγυρίζουν οι υπεύθυνοι της δυστυχίας του λαού μας για τον νέο αναπτυξιακό νόμο, ισχυριζόμενοι με ενθουσιασμό πως θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις που θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη της οικονομίας. Την ανάπτυξη της οικονομίας εν τούτοις την έχουν επικαλεστεί άπαντες και πολλές φορές κατά το παρελθόν.

Η «παραμύθα» της ανάπτυξης, η οποία έρχεται, ξεκίνησε από την περίοδο διακυβέρνησης ΠΑΣΟΚ με τον Τζέφρυ Παπανδρέου, ακολούθως από τη «χούντα» Βενιζέλου-Σαμαρά και σήμερα η μνημονιακή συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου τη διατηρεί. Κοινό στοιχείο των διακηρύξεων όλων των παραπάνω είναι το εξής: Δια της δημιουργίας της προσδοκίας της ανάπτυξης καλύφθηκαν πολιτικά τα μεγαλύτερα εγκλήματα εις βάρος του λαού και της πατρίδος.

Τι είδους ανάπτυξη, συνεπώς, είναι εκείνη την οποία οι κυβερνώντες προσδοκούν να φέρουν και πώς αυτή θα επιτευχθεί; Το νομοσχέδιο είναι σαφές: Η ανάπτυξη είναι στα χέρια των δανειστών που θα λαμβάνουν τις αποφάσεις και μάλιστα οι δανειστές είναι εκείνοι που θα κρίνουν σε ποιους κλάδους της οικονομίας

μας θα δίνεται βάρος και οποιαδήποτε κρατική ενίσχυση.

Διόλου τυχαίο και συμπτωματικό το γεγονός πως έχουν εξαιρεθεί του αναπτυξιακού, τομείς της οικονομίας όπως είναι η ναυπηγία, οι βιομηχανίες χάλυβα και συνθετικών ινών, ο τομέας των μεταφορών.

Ουδμία έκπληξη για την πλήρη άρνηση της Κυβέρνησης αλλά -για να είμαστε δίκαιοι- και του συνόλου του λεγόμενου δημοκρατικού τόξου να τύχει της μέγιστης δυνατής ενίσχυσης από το κράτος η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της χώρας μας, εκμετάλλευση η οποία θα δώσει, επιτέλους, ώθηση στην ελληνική οικονομία.

Πολλώ δε μάλλον δεν προκαλεί την παραμικρή απορία η πλήρης αδιαφορία για την πρωτογενή παραγωγή, η οποία καθίσταται σαφές πως έχει τεθεί στο εκτελεστικό απόσπασμα της κλίκας των τοκογλύφων.

Συμπερασματικά, οι δανειστές μάς πωλούν αέρα κοπανιστό, αέρα τον οποίο πληρώνουμε πανάκριβα τώρα και θα πληρώνουν ακόμα πιο ακριβά οι μελλοντικές γενιές των Ελλήνων.

Ως εκ τούτου, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν είναι παρά η φυσική συνέχεια του κίβδηλου «success story» του Σαμαρά, ενός «success story» το οποίο οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στη διά της βίας εξαφάνιση κάθε ελληνικής παραγωγικής δραστηριότητας προς όφελος του διεθνούς κερδοσκοπικού κεφαλαίου, το οποίο και αναπόφευκτα θα επικρατήσει.

Για τους ανωτέρω λόγους, ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή θεωρεί το νομοσχέδιο αναπτυξιακό και φυσικά το καταψηφίζει.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να ενημερώσω τον αρμόδιο Υπουργό ότι έχουμε καταθέσει μια τροπολογία-προσθήκη αναφορικά με το εξής ζήτημα: Μετά από συνεχή κρούσματα κλοπής προτομών, αγαλμάτων και λοιπών έργων τέχνης από δημόσιους χώρους, ο δήμαρχος Αθηναίων έλαβε την ακατανόητη απόφαση να αποσύρει τις προτομές από το Κέντρο των Αθηνών. Το ίδιο συμβαίνει και σε άλλα μέρη της Ελλάδας όπου λαμβάνουν χώρα παρόμοια περιστατικά.

Υφίσταται σαφώς ένα κενό νόμου για το συγκεκριμένο ζήτημα και ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή καταθέτει τροπολογία, με στόχο να δίδονται σε βαθμό κακουργήματος τόσο οι δράστες των κλοπών όσο και οι ιδιοκτήτες των χυτηρίων που αγοράζουν τα κλοπιμαία, τα λιώνουν και τα μεταπωλούν. Και φυσικά, θα πρέπει να επιβάλλονται και διοικητικές κυρώσεις.

Καλούμε τον κύριο Υπουργό να την αποδεχθεί, διότι θεωρούμε ότι επιβάλλεται η πολιτιστική μας κληρονομιά να αναδεικνύεται και όχι να κλειδώνεται σε αποθήκες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσε στις 14-6-2016 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Απόφασης του Συμβουλίου 2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ για το Σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Συμπράξης κ. Οδυσσέας Κωνσταντινίδης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε πριν αναφερθώ στον αναπτυξιακό νόμο να κάνω ένα σχόλιο σχετικά με τη δήλωση της κ. Γεροβασίλη ότι μια διαδήλωση του «Παραιτηθείτε» είναι ένα εχθρικό αίτημα απέναντι στη χώρα.

Προφανώς, κύριοι της Κυβέρνησης, οι απόψεις του κ. Φίλη πριν λίγες μέρες ήταν απόψεις της Κυβέρνησης, οι οποίες ήρθαν κατωστερημένα με τη δήλωση της κ. Γεροβασίλη.

Η κ. Γεροβασίλη και η Κυβέρνηση, ταυτίζει το μέλλον των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με το μέλλον της χώρας. Έχετε μπει σε επικίνδυνα μονοπάτια που αφορούν τη δημοκρατία στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από δύο μέρες στην επιτροπή, η Κυβέρνηση απέδειξε ότι το μόνο που την ενδιαφέρει δεν είναι η ανάπτυξη, αλλά πώς θα εξυπηρετήσει τις επικοινωνιακές ανάγκες της Κυβέρνησης.

Και εξηγούμε. Με βάση το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, 480 εκατομμύρια θα δοθούν τα επόμενα χρόνια μέχρι το 2022 για τον αναπτυξιακό νόμο και 27 εκατομμύρια φοροαπαλλαγές, ενώ εσείς δηλώνετε ότι θα πέσουν 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Όταν σας θέσαμε το ερώτημα και το θέμα για την τροπολογία μας, ώστε να εξασφαλίζεται το 15% από το Υπερταμείο, δηλαδή από το 50% που θα πηγαίνει στην ανάπτυξη, όπως εσείς οι ίδιοι δηλώνατε, μας κατηγορήσατε ότι είμαστε εκτός τόπου και χρόνου.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι εκτός τόπου και χρόνου ο κ. Τσακάλωτος, ο οποίος δήλωνε στην επιτροπή στον κ. Κουτσούκο και έλεγε ότι λέει ψέματα όταν του έλεγε ότι το 50% θα χρησιμοποιούνται για επενδυτικούς λόγους και σκοπούς, όταν ο κ. Τσίπρας είπε ότι τα έσοδα του 50% θα πάνε σε επενδύσεις και στην ανάπτυξη; Και εμείς σήμερα, που σας ζητάμε να βάλετε το 15% μέσα στο νόμο, ώστε να υπάρχουν πόροι για το επόμενο χρονικό διάστημα για τον αναπτυξιακό νόμο, είμαστε εκτός τόπου και χρόνου;

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Οδυσσέας Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά είναι τα γνωστά παραμύθια της Κυβέρνησης για τη διατήρηση στην εξουσία χωρίς προηγούμενο. Εάν, κύριε Υπουργέ, το 50% πάει για την ανάπτυξη, δεχθείτε και εσείς, κύριοι συνάδελφοι, τη δική μας τροπολογία που εξασφαλίζει τους συγκεκριμένους πόρους για τον αναπτυξιακό νόμο.

Αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Μιλάτε για απασχόληση και ανάλογα, όπως μοιράζετε τα δισεκατομμύρια, μοιράζετε και τις θέσεις εργασίας. Ο κ. Σταθάκης πριν από λίγες μέρες μιλούσε για 15.000 θέσεις εργασίας που αναμένεται να δημιουργήσει ο νέος αναπτυξιακός νόμος μέχρι το 2022.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Οδυσσέας Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέντα έγγραφο, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και σήμερα ο Γενικός Γραμματέας στον κ. Σχοινά «Στο Κόκκινο» μιλάει για 250.000 θέσεις εργασίας. Αυτή η γεωμετρική αύξηση που δίνετε είτε στους πόρους είτε στην απασχόληση είναι χαρακτηριστικό του πώς σκέφτεστε την ανάπτυξη. Και επειδή οι δηλώσεις αυτές έγιναν «Στο Κόκκινο», είμαι σίγουρος ότι η διαπλοκή δεν έχει κάνει διαστρέβλωση των λεγόμενων σας.

Όμως δεν αρκεί αυτό. Ένα από τα πολύ μεγάλα ζητήματα που προσπαθεί -κατά την Κυβέρνηση- να λύσει ο σημερινός αναπτυξιακός νόμος είναι για τα επενδυτικά σχέδια από τους αναπτυξιακούς νόμους του πρόσφατου παρελθόντος.

Σας είπα εδώ ο κ. Γκόρτζος ως εκπρόσωπος των Ελληνικών Τραπεζών, ότι αυτό το θέμα θα δημιουργήσει και θα τινάξει στον αέρα όλα τα business plan των επιχειρήσεων και η αποπληρωμή τους δηλαδή σε βάθος επταετίας.

Και εσείς, κύριε Υπουργέ -σας το είπαμε εμείς, σας προτείναμε να το αλλάξετε- συνεχίσατε να στηρίζετε και να λέτε ότι αυτό στηρίζει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Σας λέω ότι αυτός ο νόμος στηρίζει μόνο δυο, τρεις ομίλους, που έχουν τα πόδια τους σε πολλές επιχειρηματικές δράσεις. Όλες οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν θα μπορέσουν να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους.

Και δεν αρκεί αυτό, κύριε Υπουργέ, και εδώ έρχεστε σε μια μεγάλη αντίφαση με το κόμμα που συνεργάζεστε, τους ΑΝΕΛ. Στην επιτροπή με πολύ μεγάλη πίεση, με σεβασμό, σας μιλήσαμε για την επιστροφή των εγγυητικών και μας είπατε ότι όχι μόνο δεν μπορεί να γίνει απόκως, αλλά ότι αυτά που λέμε δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Και δεν πέρασε ούτε μια μέρα, κύριε Λαζαρίδη των ΑΝΕΛ. Και εδώ υπάρχει ένα θέμα. Εάν δεν δεχθούν την τροπολογία σας, θα ψηφίσετε το άρθρο που αφορά τις εγγυητικές; Τι λέτε; Τα είχαμε πει εμείς, κύριε Λαζαρίδη. Λέτε ότι για λόγους ανωτέρας βίας -αυτό που είχαμε πει στην επιτροπή- θα έπρεπε να επιστραφούν οι εγγυητικές απόκως.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ρωτώ, κύριε Υπουργέ: Εσείς δεν ήσασταν ο ίδιος Υπουργός, ο οποίος έναν χρόνο πριν νομοθετήσατε για να επιστρέψουν απόκως τα χρήματα της διαφοράς για νόμους του παλιού αναπτυξιακού, που αφορούσε φωτοβολταϊκά; Γιατί σήμερα επιλέγετε αυτήν τη μέθοδο και την προηγούμενη φορά, πριν έναν χρόνο, επιλέξατε κάποια άλλη μέθοδο; Ποιοι είναι οι επιχειρηματικοί όμιλοι στους οποίους δίνετε τη δυνατότητα να έρθουν απόκως τα λεφτά τους πριν έναν χρόνο και τώρα τους λέτε εντόκως;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Εσείς να απαντήσετε σε αυτό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να απαντήσετε στους ΑΝΕΛ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε διάλογο με τον κύριο Υπουργό. Ο Υπουργός θα μιλήσει μετά και θα απαντήσει.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να απαντήσετε στους ΑΝΕΛ, που σας κατηγορούν και σας λένε να τα φέρετε απόκως με τροπολογία. Πείτε το στους ΑΝΕΛ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Εσείς να απαντήσετε σε αυτό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ, κύριε Υπουργέ, όπως θα θυμάστε -γιατί πάντα παραποιείτε αυτά που λέτε και παρακαλώ να δείτε στα γραπτά της επιτροπής- σας είπα «όχι απόκως». Σας είπα να μην γίνεται τοκογλύφος το κράτος. Όμως, σήμερα επειδή η Κυβέρνηση συνεργασίας και οι ΑΝΕΛ σας φέρνουν αυτήν την τροπολογία, πρέπει να απαντήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Απαντάει ο νόμος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να περάσουμε τώρα στο επόμενο θέμα που αφορά τα χρηματοδοτικά εργαλεία. Χαίρομαι που είναι και ο κ. Χαρίτσης εδώ, ο οποίος πριν λίγες ημέρες έκανε μία δήλωση, μετά τη δική μας ερώτηση εδώ, και είπε ότι τα χρηματοδοτικά εργαλεία θα τα δούμε από τον Σεπτέμβριο.

ΛΑΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Υφυπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Έχουμε δώσει παράταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ήρεμα, κύριε Χαρίτη, έχετε γραφτεί ομιλητής αύριο. Θα απαντήσετε. Κρατάτε σημειώσεις.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Χαρίτη, όπως ξέρετε, στην ετήσια συνάντηση που έγινε της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σας ζήτησαν επικαιροποίηση της Ex Ante γιατί εσείς δεν ήσασταν έτοιμοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην απευθύνετε κι εσείς ερωτήματα συνεχώς, γιατί δεν φταίνε οι Υπουργοί που απαντάνε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, δεν υπάρχουν αυτήν την στιγμή. Από Σεπτέμβριο θα δούμε.

Πάμε, όμως, σε αυτό που λέτε για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και θα αναρωτηθώ αν με τον κ. Χουλιαράκη, όπως γράφει στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» έχετε ενιαίο αφήγημα, κύριε Υπουργέ.

Αυτός ο νόμος -ξέρετε- λέει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ότι είναι για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Όταν θέσαμε το θέμα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες τηρούν βιβλία κατηγορίας Β', τα οποία είναι η πολυπληθέστερη ομάδα, πάνω από το 80%, αφού στην αρχή μας είπαν ότι δεν αποκλείονται -η ΓΣΕΕ λέει ότι αποθαρρύνονται, εμείς λέμε ότι αποκλείονται- μάς είπατε ότι θα φέρετε ρύθμιση για ειδικές κατηγορίες. Την περιμένουμε, κύριε Υπουργέ.

Βάζετε ένα ζήτημα, το οποίο είναι το ενιαίο αφήγημα της Κυβέρνησης. Ενώ εσείς λέτε ότι είναι μόνο για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ο κ. Χουλιαράκης λέει στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Κυριακής ότι για να ανακάμψει η οικονομία, χρειάζονται μεγάλες επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές.

Καταθέτω το έγγραφο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το

οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτός ο αναπτυξιακός νόμος μήπως αποκλείει τις μεγάλες επενδύσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Τις αποκλείει.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα μεγάλο σούπερ μάρκετ ιδεών. Μπορεί να είναι με όλα. Είναι και με τους μικρούς, λέει στα λόγια. Είναι και με τους μεγάλους, θα πει ο κ. Σταθάκης. Είναι και με το αντιμνημόνιο και με το μνημόνιο. Είναι και με τις διαδηλώσεις και με την απαγόρευση των διαδηλώσεων. Είναι και αριστεροί, είναι και δεξιοί. Έχει ένα προαπαιτούμενο, όμως, κύριοι: Μπορείτε να τα κάνετε όλα αυτά για να παραμείνετε στην εξουσία. Αυτό σας ενδιαφέρει, αυτός είναι ο μοναδικός σας στόχος. Και τον στόχο αυτόν, που βγάζετε καθημερινά -θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ- σας τον χάλασε πάλι ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, ο αγαπημένος σας τελευταία, κ. Στουρνάρας. Τι σας είπε σήμερα ο κ. Στουρνάρας; Ότι χρειάζεται μια νέα συμφωνία! Αυτό δήλωσε. Και εσείς κλείσατε μια νέα συμφωνία όχι για να κερδίσετε χρόνο για τη χώρα, αλλά κυρίως για να κερδίσετε χρόνο στην εξουσία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέσαμε με πολύ επιμονή και υπομονή ως Δημοκρατική Συμπράταξη προτάσεις συγκεκριμένες για όλα τα θέματα, για τα θέματα που αφορούν τους πόρους, τη ρήτρα απασχόλησης, το αφορολόγητο αποθεματικό, τον μη αποκλεισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τις πιστοποιημένες ελεγκτικές εταιρείες, το κανονιστικό πλαίσιο για τις χρεώσεις γης, στο οποίο, κύριε Υπουργέ, πώς μας απαντήσατε; Ότι σε έναν μήνα θα έχετε το προεδρικό διάταγμα. Θέλω να το κρατήσετε, συνάδελφοι, αυτό που είπε ο Υπουργός στην επιτροπή. Σε έναν μήνα, είπε ο Υπουργός, θα έχει το προεδρικό διάταγμα για τις χρήσεις γης.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, αν σας εμπιστευθούμε όπως σας εμπιστευθήκαμε για το πότε θα κατατεθεί ο αναπτυξιακός νόμος, κάνατε είκοσι πέντε φορές ανακοίνωση του αναπτυξιακού νόμου και καθυστερήσατε δεκαέξι μήνες. Αλλά να ξέρετε ότι ούτε σε έξι μήνες δεν θα έχετε κανονιστικό πλαίσιο, δεν θα έχετε πλαίσιο προεδρικού διατάγματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ως Δημοκρατική Συμπράταξη θεωρούμε ότι ο αναπτυξιακός νόμος που κατατέθηκε από την Κυβέρνηση πολύ σύντομα θα χρειαστεί να αλλάξει, για να μπορέσουν να επιβιώσουν οι επιχειρήσεις του παλιού επενδυτικού νόμου αλλά και να δοθούν κίνητρα και παροχές προς τις νέες επιχειρήσεις. Έτσι, το επόμενο χρονικό διάστημα η Δημοκρατική Συμπράταξη θα πάρει πρωτοβουλίες για να υπάρξει μια συναίνεση για το νέο σχέδιο για την ανάπτυξη της χώρας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κύριε συνάδελφε, για την εξοικονόμηση του χρόνου.

Καλείται στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Βαρδαλής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, τι θέλετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν υπήρξε προσωπικό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Υπήρξε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Απλά ρώτησε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Αναφέρθηκε στο όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα τοποθετηθείτε. Είσατε να μιλήσετε μετά από δύο ομιλητές. Κύριε Λαζαρίδη, δεν προσέβαλε. Έθεσε ένα ερώτημα, στο οποίο θα απαντήσετε στην ομιλία σας. Δεν έκανε καμία προσβολή. Σας ρώτησε αν δεν γίνει δεκτή η τροπολογία, τι θα κάνετε. Εάν δεν είχατε γραφτεί αγορητής, θα σας έδινά τον λόγο, αλλά δεν υπάρχει λόγος.

Ορίστε, κύριε Βαρδαλή, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς δεν υποστηρίζουμε πως ο αναπτυξιακός νόμος που συζητάμε σήμερα, δεν έχει διαφορές με τους προηγούμενους. Δεν κάνουμε τέτοια κριτική. Είναι προφανές ότι έχει διαφορές. Γιατί, όμως, έχει; Κατά τη γνώμη μας, γιατί και οι ανάγκες του κεφαλαίου δεν είναι οι ίδιες πριν πέντε ή δέκα χρόνια. Στην κατεύθυνση, τη στρατηγική δεν υπάρχουν διαφορές. Κινούνται όλοι τους στην ίδια κατεύθυνση, στον ίδιο βηματισμό. Αλλά ας το δούμε λίγο πιο συγκεκριμένα.

Ο Υπουργός στη συζήτηση στην επιτροπή, όσο και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα υποστήριξαν πως ο αναπτυξιακός νόμος στοχεύει με προτεραιότητα την ανάπτυξη της παραγωγής, δίνει έμφαση στην καινοτομία με αιχμή τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, είναι δομημένος γύρω από την εξωστρέφεια, τη νεανική και τη νέα επιχειρηματικότητα, δίνει μάλιστα βάρος στις φοροελαφρύνσεις και όχι στις επιδοτήσεις. Μάλιστα.

Θα σας διαβάσω τώρα ορισμένα αποσπάσματα από μια άλλη ομιλία, δεν είναι ούτε του κυρίου Υπουργού ούτε του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ. Διαβάζω: «Χωρίς ανάπτυξη που προάγει αξίες και βάζει στο επίκεντρο τον άνθρωπο, δεν πρόκειται να πετύχουμε. Σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο απαντάμε με εξωστρέφεια, με επιθετικότητα, με ανταγωνιστικότητα και εν τέλει, με προστιθέμενη αξία. Με τον νέο νόμο θα στηριχθεί η υγιής επιχειρηματικότητα και η κοινωνική κινητικότητα σε όλες τις περιφέρειες. Αλλά θα ενθαρρυνθεί και η καινοτομία και οι επενδύσεις υψηλής απόδοσης». Παρακάτω συνεχίζει: «Υπάρχει πλαφόν σε κάθε επενδυτικό σχέδιο. Κανείς δεν μπορεί να μοιράζει χρήματα αφειδώς και ανεξέλεγκτα. Χρηματοδοτούνται...» -προσέξτε το αυτό, κύριε Υπουργέ- «...οι φοροαπαλλαγές και όχι οι επιδοτήσεις, ως βασικό μέσο ενίσχυσης και μάλιστα με σχέση τρία προς ένα». Ποιος τα έλεγε αυτά; Ο κ. Χρυσοχοϊδης από το Βήμα αυτό και της επιτροπής, όταν περνούσε ο προηγούμενος αναπτυξιακός νόμος, δηλαδή πέντε χρόνια πριν.

Το εύκολο θα ήταν να σας κατηγορήσει κάποιος ότι αντιγράφετε ο ένας τον άλλον. Όμως κατά τη γνώμη μας αυτή η εξήγηση δεν αποδίδει την πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα είναι πως λέτε τα ίδια πράγματα, γιατί υπηρετείτε τους ίδιους στόχους. Χρησιμοποιείτε, μάλιστα, τα ίδια επιχειρήματα με αυτούς που αποκαλείτε παλιό πολιτικό σύστημα.

Για να γίνω πιο συγκεκριμένος, αν ρίξετε μια ματιά στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον Μάρτη του 2000 στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που συνεδρίασε στη Λισσαβόνα, καθώς και το τι προβλέπει η στρατηγική 2020 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε θα γίνει κατανοητό από όλους σε ποιο ρυθμό χορεύετε όλοι σας. Μέσα σε αυτά τα κείμενα θα βρείτε για την οικονομία της γνώσης, δηλαδή αξιοποίηση νέων τεχνολογιών, έρευνα, καινοτομία και λοιπά, τη λεγόμενη «δημιουργία πρόσφορου επιχειρηματικού κλίματος», την αύξηση της απασχόλησης, την αύξηση των δαπανών για έρευνα και ανάπτυξη στο 3% του ΑΕΠ, των επενδύσεων στις τηλεπικοινωνίες, στην πληροφορική και λοιπά. Αυτά που σχεδιάζουν, δηλαδή, οργανισμοί των μονοπωλίων για να αντέξουν στον ανταγωνισμό, να αυξήσουν το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, να επιταχύνουν τη συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου, να νομιμοποιήσουν την ταξική συνεργασία, μας τα σερβίρετε ως αριστερή πολιτική.

Αυτή είναι η κατάντια σας και μετά μας κατηγορείτε για ξύλινη γλώσσα, όταν όλοι σας από το 2000 λέτε τα ίδια και τα ίδια με αυτούς που πραγματικά χτυπούν τα νταούλια. Αλλά, το περί δικαίας ανάπτυξης που θα φέρει κέρδη και θα γίνει αναδιανομή, πέρα από το ότι είναι ανέκδοτο, το χρησιμοποιείτε απλώς σαν κερασάκι, για να πετύχετε τη συνείδηση του λαού.

Δεύτερο ζήτημα: Η Κυβέρνηση κατά τη γνώμη μας είναι πεντακάθαρη. Τι υποστηρίζει; Ανάπτυξη ίσον επενδύσεις. Προφανώς, επενδύσεις θα κάνουν οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι και τέτοιες επενδύσεις επιδιώκει και η Κυβέρνηση. Αυτές, όμως, για να έλθουν εδώ, θα πρέπει να παραχωρηθούν διευκολύνσεις. Να, λοιπόν, οι φοροελαφρύνσεις και οι επιδοτήσεις. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, η κρατική ενίσχυση των επενδύσεων των ιδιωτικών ομίλων έφθασε τα 12 δισεκατομμύρια ευρώ και το συνολικό ύψος επενδύσεων έφθασε στα 32 δισεκατομμύρια ευρώ. Και επειδή προφανώς αυτά δεν φθάνουν, καθίσταται αναγκαία και η προσαρμογή του κρατικού μηχανισμού στις σύγχρονες απαιτή-

σεις του κεφαλαίου, αυτό που λέτε, δηλαδή, όλοι σας «εκσυγχρονισμό του κράτους», «πάταξη της γραφειοκρατίας», «δημιουργία επενδυτικού κλίματος», κ.λπ.. Ένα τέτοιο κράτος έχει ανάγκη το κεφάλαιο σήμερα. Να μπαίνει, δηλαδή, μπροστά, να καθαρίζει, να μεταφέρει, προφανώς, τα βάρη στους εργαζόμενους και μετά να έρχεται το κεφάλαιο για να επενδύει. Αυτό εσείς το ονομάζετε «ρεαλισμό» στη σημερινή εποχή. Στην πράξη, όμως, αυτό που κάνετε, είναι να βοηθάτε το σύστημα να ξεπερνά την κρίση του, να αυγατίζει τα κέρδη του και μάλιστα σε δύσκολους καιρούς.

Σε αυτήν την κατεύθυνση σας πιέζουν και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά και οι εργοδοτικοί φορείς. Τι ζητούν; Ζητούν πιο γρήγορους ρυθμούς, καλύτερο επενδυτικό κλίμα, μεγαλύτερες φοροαπαλλαγές στο κεφάλαιο, να επιδοτήσετε ακόμα και το επιτόκιο του δανεισμού τους, να προχωρήσετε πιο γρήγορα τις ιδιωτικοποιήσεις, να καταπολεμήσετε τη γραφειοκρατία. Αυτά σας λένε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο επενδυτικός νόμος απαντά, κατά τη γνώμη μας, στις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου. Προβλέπει ένα ισχυρό πλέγμα ενισχύσεων, με έμφαση, βεβαίως, στις φοροαπαλλαγές και στη στήριξη των μεγάλων επιχειρήσεων στο νέο πλαίσιο οικονομικής δραστηριότητας. Προβλέπονται συνολικά οκτώ διαφορετικές κατηγορίες ενισχύσεων.

Επικαλείστε την άποψη των φορέων. Λέτε πως τους ακούσατε, πήρατε υπ' όψιν τις προτάσεις τους και μάλιστα βελτιώσατε το αρχικό σχέδιο νόμου. Πράγματι, έτσι έχουν τα πράγματα, όμως για ποιους φορείς γίνεται λόγος; Για τον ΣΕΒ, τον ΣΕΤΕ, τον ΕΒΕΑ και όλους τους εργοδοτικούς φορείς. Πράγματι, όλους αυτούς τους ακούτε με προσοχή.

Να γιατί όλοι αυτοί σας χειροκροτούν. Να γιατί οι κεφαλαιοκράτες σας χρειάζονται τώρα και όχι όταν η ανάπτυξη είναι μεγάλη. Για εκείνη την περίοδο υπολογίζουν σε άλλους, στα παραδοσιακά «παιδιά» τους όπως είναι η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Όταν αυτά «δεν τραβάνε» και δυσκολεύονται να προωθήσουν παραπέρα τις αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις, ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως έκανε πάντα η σοσιαλδημοκρατία, ήλθε με φιλολαϊκή παντιέρα για να κάνει την «βρώμικη» δουλειά του κεφαλαίου, να φορτώσει και άλλα βάρβαρα, μόνιμα μέτρα στην πλάτη του λαού για να διαμορφώσει προϋποθέσεις ανάκαμψης των κερδών των καπιταλιστών. Γι' αυτό είστε χρήσιμοι για το κεφάλαιο, γι' αυτό σας χειροκροτούν ο ΣΕΒ και οι άλλες δυνάμεις του κεφαλαίου. Όλα τα άλλα είναι απλώς για λαϊκή κατανάλωση.

Τρίτο ζήτημα: Υποστηρίζετε πως ο αναπτυξιακός νόμος θα είναι καθοριστικός για να έλθουν επενδύσεις, να καταπολεμηθεί η ανεργία κι έτσι να ωφεληθούν και οι άνεργοι. Προκαλείτε τις εκατοντάδες χιλιάδες ανέργους, όταν σήμερα κόβετε και τα ελάχιστα κονδύλια, που προβλέπονται για την προστασία των ανέργων, όταν απορρίπτετε τις προτάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για την ουσιαστική προστασία τους.

Το πρόβλημα της ανεργίας δεν μπορεί να λυθεί στον καπιταλισμό, πολύ περισσότερο σε συνθήκες κρίσης όπου καταστρέφονται παραγωγικές δυνάμεις, αλλά ούτε στην ανάπτυξη θα δουν φως οι χιλιάδες άνεργοι, αφού αυτή θα είναι αναμικτή και οι όποιες επενδύσεις γίνουν θα αφορούν τομείς με μικρές ανάγκες σε εργατικό δυναμικό.

Η Κυβέρνηση λέει ότι θα γίνουν επενδύσεις και θα μειωθεί η ανεργία. Πώς, όμως, θα γίνουν επενδύσεις; Εδώ τα πράγματα είναι καθαρά. Με παραπέρα τσάκισμα της τιμής της εργατικής δύναμης και με συνδρομή των καπιταλιστών από το κράτος σε χρήμα και σε υποδομές.

Το σκεπτικό της Κυβέρνησης είναι το εξής: Για να τονωθεί η απασχόληση και όχι για να βρουν μόνιμη και σταθερή δουλειά οι άνεργοι, η Κυβέρνηση ετοιμάζει πακτωλό επιδοτήσεων και φοροαπαλλαγών, δηλαδή, «ζεστό» κρατικό χρήμα στους μεγαλοεργοδότες για τα επόμενα δώδεκα με δεκαπέντε χρόνια.

Για να βρεθούν αυτά τα δισεκατομμύρια ευρώ για την χρηματοδότηση της τζάμπα εργασίας, η Κυβέρνηση εφαρμόζει, ήδη, εκτεταμένες περικοπές δαπανών, δηλαδή, στερεί από τον λαό κονδύλια για στοιχειώδεις κοινωνικές υπηρεσίες και τα κατευθύνει στους εργοδότες για να προσλάβουν εργαζόμενους με τσακισμένα εργασιακά δικαιώματα και επιδοτούμενους από το

κράτος μισθούς, δηλαδή, οι εργαζόμενοι και άλλα λαϊκά στρώματα όχι μόνο γίνονται θύματα των περικοπών στις κρατικές δαπάνες, αλλά πληρώνουν και από την τσέπη τους τον μισθό τους, αφού με τα δικά τους λεφτά θα χρηματοδοτηθεί το πρόγραμμα της επιδοτούμενης εργασίας.

Τι θα αποκομίσει ο λαός από μια τέτοια ανάπτυξη; Μισθούς πείνας, τσακισμένες εργασιακές σχέσεις, νέα αφαιμάξη εισοδήματος, ισοπέδωση κάθε κοινωνικής υπηρεσίας. Αυτή είναι η ανάπτυξη που τους υποσχέστε, μία κόλαση, που θα πρέπει να αποτρέψει ο λαός.

Άλλωστε, η ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού είναι ένα κραυγαλέο παράδειγμα του δρόμου ανάπτυξης, που ακολουθεί και η σημερινή Κυβέρνηση. Μόνο αν δει κανείς ποιος πανηγύρισε μετά την υπογραφή της σύμβασης, θα καταλάβει περί τίνος πρόκειται. Πανηγυρίζει ο Λάτσης και ανακουφίστηκαν τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, που συμφωνούν, βεβαίως, μ' αυτόν τον δρόμο ανάπτυξης. Έβλεπαν να καθυστερεί το πράγμα, το άφησαν να ρημάξει και μετά, ό,τι κι αν κάνεις, φαντάζει να είναι θετικό.

Για να «χρυσωθεί το χάπι», μας τάζουν πράσινο και θέσεις εργασίας. Κρύβουν πως οι χώροι πρασίνου, που θα δημιουργηθούν θα ανήκουν στην ανάδοχο εταιρεία και πως αυτή θα καθορίζει με τι χρηματικό αντίτιμο θα μπορεί ο λαός να τους επισκέπτεται.

Διαφημίζουν και διαφημίζουν την παράδοση ως αντιμετώπιση της ανεργίας. Κρύβουν πως για αυτές τις θέσεις οι επιχειρηματίες θα χρηματοδοτηθούν, ενώ αυτές οι θέσεις θα είναι με μισθούς πείνας, χωρίς συλλογικές συμβάσεις, με ελάχιστα δικαιώματα. Θα φτιάξουν ένα νέο Μονακό για λίγους, απλησίαστο για τα λαϊκά στρώματα, ενώ θα μπορούσε όλος ο χώρος του «Ελληνικού» να παραμείνει δημόσια περιουσία και το δημόσιο να αναλάβει την κατασκευή, τη διαχείριση, το κόστος λειτουργίας και συντήρησης του μητροπολιτικού πάρκου, ανοιχτό για τον λαό, με όλες τις απαιτούμενες υποδομές για να το απολαμβάνουν οι εργατικές λαϊκές οικογένειες από όλη την Αττική.

Λέτε ότι θα αξιοποιήσετε την καινοτομία για να αυξηθεί η παραγωγικότητα. Όμως, στο σύστημα που ζούμε, στον καπιταλισμό, η αύξηση της παραγωγικότητας δεν χρησιμοποιείται για να βελτιωθεί η θέση των εργαζόμενων, αλλά για να αυξηθούν τα κέρδη του κεφαλαίου. Πάρτε ως παράδειγμα τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που αποτελούν διεθνές πρότυπο στον τομέα της καινοτομίας. Μεταξύ του 1973 και του 2013 η παραγωγικότητα στις ΗΠΑ αυξήθηκε κατά 73%, ενώ το κατώτατο ημερομίσθιο μόλις κατά 9%. Για να αυξηθεί, άλλωστε, η καπιταλιστική κερδοφορία πρέπει να αυξάνεται η ψαλίδα ανάμεσα στο επίπεδο της παραγωγικότητας και τον μισθό.

Με τη στήριξη της εξωστρέφειας ομολογείτε ότι η σκληρή λιτότητα θα μείνει για πολλά χρόνια στην εγχώρια αγορά, η οποία έτσι και αλλιώς είναι σχετικά μικρή. Γι' αυτό η αύξηση των πωλήσεων πρέπει να αναζητηθεί στο εξωτερικό. Προβλέπονται κυρίως φοροαπαλλαγές, αλλά και άμεσες επιδοτήσεις μέχρι και 20 εκατομμύρια ευρώ σε μεγάλες επιχειρήσεις. Η επιδότηση μπορεί να γίνει ακόμα και εάν ο ιδιώτης επενδυτής δεν τοποθετεί δικά του, ίδια κεφάλαια.

Για τις μεγάλες στρατηγικές επενδύσεις προβλέπεται σταθερό φορολογικό πλαίσιο στα σημερινά επίπεδα για τα επόμενα δώδεκα χρόνια, που μπορεί εύκολα να οδηγήσει σε νέα μείωση της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης του κεφαλαίου την επόμενη περίοδο.

Πρωθεί συνέργειες ενός ελάχιστου τμήματος των μικρών επιχειρήσεων, αφήνοντας, βέβαια, εκτός της μεγάλης πλειοψηφίας τους. Ο στόχος είναι η μεγέθυνση του κεφαλαίου των επιχειρήσεων που θα παραμείνουν ζωντανές τα επόμενα χρόνια.

Τέλος, αξίζει να επισημάνουμε ότι με βάση τα μεγέθη που παρουσιάζει η ίδια η Κυβέρνηση για το ανεμικό, αναπτυξιακό πακέτο χρηματοδότησης, τα 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ, η πρόβλεψη για γρήγορη και σημαντική ανάκαμψη είναι ατεκμηρίωτη και αβέβαιη. Μια απλή ματιά στην επιβάρυνση της διεθνούς οικονομίας, στην κατάσταση της ευρωζώνης, στην αύξηση της ανισομετρίας στην ανάπτυξη των κρίκων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην πορεία της εγχώριας βιομηχανικής παραγωγής, είναι αρκετά για να αμφιβάλλουμε.

Κυρίες και κύριοι, τα καλά νέα, τις καλές ειδήσεις θα τις φέ-

ρουν οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα. Αυτοί θα ανοίξουν νέα σελίδα, νέα εποχή, με την πάλη τους και τον αγώνα τους. Η καλύτερη άμυνα είναι η αντιμετώπιση.

Οι πρόσφατοι αγώνες ενάντια στο ασφαλιστικό και τη φοροεπιδρομή, ενάντια στη γενικότερη αντιλαϊκή επίθεση κεφαλαίου και Κυβέρνησης, έδειξαν πως πρέπει να ξεμπλέξουν οι εργαζόμενοι από τις όποιες αυταπάτες και ψεύτικες ελπίδες έχουν ότι τα συμφέροντά τους μπορούν να συνυπάρξουν με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ότι μπορεί να εξαρτούν το μέλλον και τη ζωή τους από το πότε θα αβγατίσουν τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών.

Είναι καιρός οι εργαζόμενοι να ξεμπλέξουν από τα γκράναζι του συστήματος, της εργοδοσίας, των κομμάτων, των μηχανισμών τους, να ξεμπλέξουν από το μαντρί της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε αυτήν την κατεύθυνση το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα δώσει όλες του τις δυνάμεις μέσα, μα κυρίως έξω από τη Βουλή, ώστε το ταξικό κίνημα, που είναι συσπειρωμένο στο ΠΑΜΕ, να γίνει η δύναμη κρούσης του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Πρέπει να συνειδητοποιήσει η εργατική τάξη και οι σύμμαχοί της πως δεν υπάρχει άλλη οδός σωτηρίας παρά μόνο η προετοιμασία και η οργάνωσή της για να διεκδικήσει τη δική της εξουσία ως προϋπόθεση για να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες της και να απαλλαγεί οριστικά από τις αιτίες που την καταδικάζουν στη σημερινή αθλιότητα.

Με βάση τα παραπάνω, καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου επί της αρχής και επί των άρθρων.

Τέλος, έχουμε καταθέσει τρεις τροπολογίες. Θα σταθώ, λόγω χρόνου, με δυο λόγια σε αυτήν που αφορά τους αυτοαπασχολούμενους επιστήμονες, τους επαγγελματιοβιτέχνες, τους αυτοκινητιστές. Όλοι γνωρίζουμε τη δύσκολη οικονομική τους θέση. Αυτό που ζητάμε με την τροπολογία είναι να ισχύσουν και για τα εισοδήματα από την επιχειρηματική δραστηριότητα οι μειώσεις φόρου, που προβλέπονται για τα εισοδήματα από μισθούς και συντάξεις. Θεωρούμε ότι εκτός από το ότι θα δώσει μια μικρή ανάσα στους αυτοαπασχολούμενους, είναι και ένα μέτρο στοιχειώδους φορολογικής ισονομίας.

Ζητάμε, κύριε Υπουργέ, να τις κάνετε δεκτές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν συνεχίσουμε, θα ήθελα να παρακαλέσω τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους να κάνουν γνωστό στο Προεδρείο το πότε θα μιλήσουν, ώστε να γνωρίζουμε αν θα πάμε σύμφωνα με τη σειρά που είναι η κοινοβουλευτική τάξη ή επειδή έχετε δικαίωμα κάποιοι να μιλήσετε και αύριο, θα το προτιμήσετε, για να κανονίσουμε και τον κατάλογο των συναδέλφων. Εγώ για λόγους κοινοβουλευτικής τάξης, τελειώνοντας και οι άλλοι τρεις ειδικοί αγορητές, θα δώσω τον λόγο στον Υπουργό. Παραδείγματος χάριν, ο κ. Λοβέρδος δήλωσε ότι θα μιλήσει αύριο, ενώ ο κ. Δένδιας θα μιλήσει μετά τον Υπουργό.

Θα ήθελα, λοιπόν, να μου πείτε και οι υπόλοιποι αν θα μιλήσετε απόψε, αν θα πάμε με τη σειρά ή αν θέλει κάποιος να μιλήσει αύριο. Να το ξέρουμε μόνο για να βάλουμε στη θέση τους άλλους συναδέλφους Βουλευτές.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Γεώργιο Αμυρά, τον ειδικό αγορητή από το Ποτάμι.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, πριν από λίγες μέρες -θα το παρακολουθήσατε- ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, ο κ. Στουρνάρας, βρισκόταν στη Βουλγαρία με Έλληνες τραπεζίτες για να παρευρεθεί στις εκδηλώσεις κάποιας θυγατρικής τράπεζας. Μου έκανε εντύπωση, λοιπόν, ένα tweet που ένας από τους τραπεζίτες που συνόδευαν τον κ. Στουρνάρα ανέβασε στο twitter και το οποίο νομίζω ότι μέσα σε εκατόν σαράντα χαρακτήρες περιέγραψε πάρα πολύ καλά τον λόγο για τον οποίο οι ελληνικές επιχειρήσεις μεταναστεύουν μαζικά στη Βουλγαρία. Και, δυστυχώς, δεν φαίνεται να ελπίζουν και πολλά από αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο.

Σας διαβάζω, λοιπόν, τι έγραψε στο twitter ο τραπεζίτης: «Απλά και σταθερά. ΦΠΑ 20%, flat επιχειρηματικός φόρος 10%, κανένας

φόρος για τα κεφαλαιακά κέρδη, μικρός φόρος περιουσίας, δεκαεννέα χρόνια σταθερή ισοτιμία».

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισχύουν στη Βουλγαρία. Κι ενώ πριν μερικά χρόνια οι ελληνικές επιχειρήσεις με δυναμισμό κατακτούσαν τη βουλγαρική αγορά, ιδρύοντας υποκαταστήματα, θυγατρικές, με εξωστρέφεια και καινοτομία, τώρα οι μικρομεσαίοι μεταναστεύουν μαζικά προς τη Βουλγαρία όχι για να αναπτυχθούν, αλλά για να γλιτώσουν το λουκέτο πίσω στη χώρα τους, εδώ, στην Ελλάδα.

Εάν ο ίδιος ο τραπεζίτης ήθελε να στείλει ένα tweet για την κατάσταση στην Ελλάδα, θα μπορούσε να γράψει τα εξής: «Διαρκής αβεβαιότητα. ΦΠΑ 24%, επιχειρηματικός φόρος 29%, προκαταβολή φόρου 100% για μικρομεσαίους, ΕΝΦΙΑ και άλλες φορολογικές εκπλήξεις».

Έτσι, λοιπόν, αντιλαμβανόμαστε ότι εμείς στην Ελλάδα καταφέραμε επί ημερών της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ το ακατόρθωτο, το αδύνατο σχεδόν. Δηλαδή, αντί να έχουμε φόρους Βουλγαρίας, μισθούς Ευρώπης και κοινωνικό κράτος Σκανδιναβίας, πώς τα κατάφερε αυτή η Κυβέρνηση και έκανε μισθούς Βουλγαρίας, φόρους Σκανδιναβίας και ένα κοινωνικό κράτος και μια δημόσια υπηρεσία, ιδιαίτερα στους τομείς, που τους έχει ανάγκη ο πολίτης, την υγεία και στην παιδεία, από τις χειρότερες στην Ευρώπη. Αυτό είναι ένα όχι απλώς κοινό μυστικό, αλλά είναι τόσο φανερό και βροντερό που δεν μπορεί κανείς να το αποκρύψει.

Έτσι, λοιπόν, μετά από είκοσι έξι μήνες μετά από τη λήξη του προηγούμενου αναπτυξιακού νόμου, φτάνουμε, σήμερα, στο σχέδιο νόμου αυτό. Μάλιστα. Είκοσι έξι μήνες, δηλαδή, η χώρα πορεύεται χωρίς αναπτυξιακό σχέδιο.

Είναι ένα καράβι, όπως σας είχα πει και στις επιτροπές, το οποίο δείχνει να βρίσκεται μεσοπέλαγα όχι μόνο χωρίς σχέδιο πλεύσης, αλλά και χωρίς τη βοηθητική του μηχανή.

Για να δούμε, λοιπόν, σε αυτούς τους μήνες που δεν είχαμε αναπτυξιακό νόμο τι συνέβη:

Τα λουκέτα ξεπέρασαν για πρώτη φορά τις νέες εγγραφές στα επιμελητήρια. Στο πεντάμηνο Ιανουαρίου - Μαΐου 2016 πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο, ενώ άνοιξαν μόνο δώδεκα χιλιάδες, δηλαδή, τρεις χιλιάδες επιχειρήσεις εξαφανίστηκαν δια παντός από τον οικονομικό και κοινωνικό χάρτη αυτής της χώρας.

Το οικονομικό κλίμα επιδεινώθηκε, σύμφωνα με στοιχεία του IOBE. Η απαισιοδοξία στη βιομηχανία είναι μεγαλύτερη από ποτέ και η ύφεση γύρισε για τα καλά για να μονιμοποιηθεί στην ελληνική οικονομία. Για τρίτο συνεχόμενο τρίμηνο η ελληνική οικονομία συρρικνώθηκε -αυτά είναι τα τελευταία στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας για το πρώτο τρίμηνο του 2016- ενώ σε ετήσια βάση η ύφεση ξεπερνά το 1,4%.

Η Ελλάδα είναι πλέον η μοναδική χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν καταγράφει ανάπτυξη.

Σας είπα για την μαζική μετανάστευση των ελληνικών επιχειρήσεων στη Βουλγαρία. Το 2015 εξήντα χιλιάδες Έλληνες επιχειρηματίες μετέφεραν την έδρα τους στη Βουλγαρία. Το κύμα της μετανάστευσης γιγαντώθηκε από την οικονομική αβεβαιότητα, που προκάλεσαν τα capital controls και η σκληρή κατά τα άλλα, αλλά πλήρως αποτυχημένη, διαπραγμάτευση του 2015 με τον Γιάννη Βαρουφάκη επικεφαλής.

Επίσης, η ανεργία που ενδιαφέρει όλους και όλες -και όχι μόνο μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά κυρίως έξω από αυτήν την Αίθουσα- σταθεροποιήθηκε στο 24% τους τρεις τελευταίους μήνες. Η Commission έχει αναθεωρήσει δυσμενώς την πρόβλεψη της για φέτος για την ανεργία των Ελλήνων και των Ελληνίδων.

Φταίει για όλα αυτά η έλλειψη του αναπτυξιακού νόμου; Όχι, βεβαίως. Φταίει το ότι η χώρα, όπως σας είπα, πληρώνει τη διαπραγμάτευση του πρώτου εξαμήνου του 2015, αλλά πληρώνει και τις καθυστερήσεις μετά τον Σεπτέμβριο του 2015. Επίσης, πληρώνει το γεγονός ότι ναι μεν ο κ. Σταθάκης είχε πολλές φορές εξαγγείλει αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο -και κάναμε μαύρα μάτια να τον δούμε, κύριε Υπουργέ- αλλά, βεβαίως, πληρώνει και την μη σοβαρή διαρθρωτική και ισόρροπη ανάπτυξη επιχειρήσεων ιδιωτικού τομέα σε βάρος ή εν συγκρίσει με εκείνες τις επι-

χειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, οι οποίες είναι κρατικοδίαιτες και είχαν μάθει επί δεκαετίες να τρέφονται από την ιερή αγελάδα που λέγεται «ελληνικό δημόσιο».

Ποιος, όμως, μπορεί να επενδύσει στη χώρα μας και για ποιο λόγο; Όπως σας έχω αναφέρει και στην αρμόδια επιτροπή, οι οικονομολόγοι διεθνώς, αλλά και εγχωρίως, συμφωνούν ότι για να μπει η χώρα στον ενάρετο κύκλο της οικονομίας θα χρειαστεί τα επόμενα έξι χρόνια 100 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι ο αναπτυξιακός νόμος, που καλούμαστε να ψηφίσουμε, πετυχαίνει στον μέγιστο βαθμό. Θα πρέπει, όμως, να παραβλέψουμε κάποια δεδομένα. Θα πρέπει να παραβλέψουμε ότι δεν υπάρχει καμμία σοβαρή χρηματοδοτική στήριξη από το πιστωτικό σύστημα των επιχειρήσεων. Θα πρέπει, βεβαίως, να παραβλέψουμε ότι το κράτος χρωστάει ακόμα ενισχύσεις για εκκρεμή επενδυτικά σχέδια των προηγούμενων νόμων ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Θα πρέπει να παραβλέψουμε ότι ακόμα και σήμερα οι Υπουργοί κλαίνε και οδύρονται όταν πρόκειται να υπογράψουν μια αποκρατικοποίηση, μια ιδιωτικοποίηση, όπως θέλετε πείτε την για να σας πέσει και πιο ελαφριά ή αν πρόκειται να εγκρίνουν ένα μεγάλο επενδυτικό σχέδιο.

Ειρήσθω εν παρόδω, βέβαια, να σας πω ότι θα ήθελα και ένα μικρό σχόλιο από εσάς, κύριε Σταθάκη, σε σχέση με το ΤΑΙΠΕΔ και την απόφασή του να ξεκινήσει να προσλάβει τεχνικό σύμβουλο για τα επόμενα είκοσι τρία περιφερειακά αεροδρόμια προκειμένου να ιδιωτικοποιηθούν. Τι λέτε εσείς; Είναι μέρος της ανάπτυξης της καλής ή όχι ή σας έχει κολλήσει ο κ. Σπίρτζης το άγχος και τον οδυρμό;

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κουράγιο! Θα συμπαρασταθούμε όλοι!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα συμπαρασταθούμε όλοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Θα συμπαρασταθούμε όλοι. Αυτό είναι σίγουρο και βέβαιο!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα πρέπει επίσης να παραβλέψουμε ότι το κράτος είναι ο μεγάλος μπαταχτής, τα ληξιπρόθεσμα χρέη του προς τους ιδιώτες προμηθευτές ξεπερνούν τα 7,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Αμην και πότε λέμε, επιτέλους, να γίνει η πρώτη εκταμίευση μετά το πέρας της αξιολόγησης μπας και κάποιοι ιδιώτες πληρωθούν, αν και πολλοί λένε ότι θα είναι έναντι στην ουσία αυτά τα χρήματα για νέες προμήθειες, που θα κάνει το ελληνικό δημόσιο στα νοσοκομεία κυρίως από την ιδιωτική οικονομία.

Τέλος, να σας θυμίσω ότι η Ελλάδα είναι η τελευταία στην αξιοποίηση του πακέτου Γιούνκερ. Ακόμα, βέβαια, ηχούν στα αυτιά μας οι δηλώσεις του Αντιπροέδρου της Κομισιόν, του κ. Κατίνεν, ο οποίος είπε ότι οι χώρες του Νότου -μεταξύ αυτών η Ελλάδα και η Ιταλία- δεν έχουν ακόμα εκταμιεύσει κονδύλια από το αναπτυξιακό πακέτο για τις επιχειρήσεις. Στασιμότητα, δηλαδή, κι εκεί.

Οι υπηρεσίες, δε, του Υπουργείου σας, αλλά και άλλων συναρμόδιων Υπουργείων, δεν ξέρουν καν ότι οι μικρομεσαίοι μπορούν να απευθυνθούν απευθείας στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Σε αυτό, λοιπόν, το αρνητικό πλαίσιο, που σας περιέγραψα, μπορεί, πρόκειται να έρθει κάποιος επενδυτής στην Ελλάδα; Μάλιστα! Αν υποθέσουμε ότι αυτός ο νόμος θα κινητοποιήσει 11 δισεκατομμύρια επενδύσεις ως το 2023, να πούμε ότι ναι, θα τα καταφέρει; Να το δεχθούμε ως καλοπροαίρετοι. Τα υπόλοιπα 89 δισεκατομμύρια ευρώ που χρειάζεται η πραγματική οικονομία για να μπει ξανά σε έναν κύκλο ισορροπίας και τον ενάρετο κύκλο που λέγαμε, θα βρεθούν; Μπορούμε να πείσουμε τους επενδυτές να έρθουν στην Ελλάδα; Φοβάμαι πως όχι.

Φοβάμαι πως όχι, γιατί η αβεβαιότητα για την οικονομία είναι ένα μεγάλο, ένα ισχυρό, ένα πελώριο ψυχολογικό φράγμα που όσες καλές προθέσεις κι αν έχει κάποιος, οι αριθμοί είναι αυτοί που θα τον οδηγήσουν είτε στο να λακίσει, βλέποντας αυτό το μεγάλο φράγμα ή αν έχει αυτοκτονικές διαθέσεις, να προσπαθήσει να επενδύσει στην Ελλάδα με τις εξής ιδιαιτερότητες: Ότι το πιστωτικό σύστημα, παρά την ανακεφαλαίωσή του, δεν εκπληρώνει τον ρόλο του, δεν προσφέρει αναγκαία ρευστότητα στην αγορά, αδυνατεί να στηρίξει χρηματοδοτικά ακόμα και υγι-

είς επιχειρήσεις. Η φορολογία έχει μετατραπεί σε δήμευση. Οι αυξήσεις και στην άμεση και στην έμμεση φορολόγηση καθιστούν απαγορευτικό το επιχειρείν, πριμοδοτούν τη φοροδιαφυγή, οδηγούν τους ελεύθερους επαγγελματίες στο να μεταναστεύσουν σε άλλη γη και σε άλλα μέρη.

Επίσης, οι αντοχές των νοικοκυριών και των επιχειρηματιών έχουν φτάσει στα όριά τους. Πάνω από το 70% των πολιτών δηλώνει ότι αδυνατεί να ανταποκριθεί στις φορολογικές του υποχρεώσεις, παρά το γεγονός ότι θα το ήθελε.

Πώς, λοιπόν, να περιμένουμε επενδύσεις όταν οι φόροι αυξάνονται και τα εισοδήματα μειώνονται; Δυστυχώς, η ελληνική οικονομία δεν είναι ελατήριο -όπως είχε πει ο Πρωθυπουργός, ο κ. Τσίπρας- έτοιμο να εκτιναχθεί. Δυστυχώς, είναι το ελατήριο που βρίσκεται κοντά στο κρίσιμο σημείο της θραύσης.

Όμως και ο αναπτυξιακός νόμος έχει αδυναμίες. Το σχέδιο αυτό έχει κάποιες βασικές δομικές αδυναμίες.

Πρώτον, δεν έχουν εγκριθεί, δεν έχουν καθοριστεί εκ των προτέρων οι στρατηγικοί στόχοι. Εγώ σας ρώτησα και στις επιτροπές το εξής: Πόσες θα είναι οι νέες θέσεις εργασίας, που θα δημιουργηθούν μέσα από τη στήριξη των επενδυτικών σχεδίων των επιχειρηματιών και μέσα απ' αυτά τα 500 εκατομμύρια ευρώ, που θα δώσει το ελληνικό κράτος στα επιχειρηματικά αυτά σχέδια ως το 2022; Δεν ξέρουμε καν πόσες νέες θέσεις εργασίας θα δημιουργηθούν. Σε ποιους τομείς θα προταχθούν οι επενδύσεις, ώστε να έχουν πολλαπλασιαστικά οφέλη στην οικονομία, την τοπική ή την ευρύτερη;

Ένα δεύτερο κομμάτι κι ένα δεύτερο σημείο κριτικής είναι ότι η επενδυτική προσπάθεια δεν αποσυνδέεται ευκρινώς με τη γραφειοκρατία. Η γραφειοκρατία ζει και βασιλεύει. Θεωρώ φιλότιμη αλλά λίγη, μη επαρκή, την προσπάθεια της ρύθμισης ότι από επενδύσεις 20 εκατομμυρίων ευρώ και πάνω οι απαντήσεις, οι αδειοδοτήσεις, οι χορηγήσεις θα γίνονται άμεσα. Σας είχα ρωτήσει και στις επιτροπές σχετικά με το τι θα γίνει με εκείνες τις επενδύσεις κάτω των 20 εκατομμυρίων ευρώ ή τι θα γίνει με εκείνες τις επενδύσεις που δεν θα ενταχθούν στον αναπτυξιακό νόμο ανεξαρτήτως του ύψους τους. Με αυτές τι θα γίνει; Θα μπουν στον Καιάδα; Δυστυχώς, θα μπουν, διότι δεν έχουμε ένα κράτος να υποστηρίξει στοιχειωδώς, διοικητικά αυτά τα ίδια τα επενδυτικά σχέδια που υποτίθεται πρόκειται να πριμοδοτήσει.

Τρίτο και τελευταίο, όσον αφορά τις αδυναμίες και ως μια γενική κριτική του νόμου σας, είναι ότι ο αναπτυξιακός δεν υποστηρίζεται χρηματοδοτικά επαρκώς. Σας θυμίσω ότι για φέτος, το 2016, έχουμε μηδέν ευρώ από τον αναπτυξιακό νόμο για τα επενδυτικά σχέδια και μόλις 27 εκατομμύρια συν άλλα 3 -αν δεν κάνω λάθος- από το Ταμείο Συμμετοχών για το 2017.

Σας θυμίζω ότι το μνημόνιο Τσίπρα - Καμμένου τελειώνει το 2018. Δεν θα έπρεπε τα δύο πρώτα χρόνια του μνημονίου σας, τουλάχιστον, να ρίξετε χρήμα -με τις προϋποθέσεις που, βεβαίως, εδώ θα συμφωνήσουμε- μέσω του αναπτυξιακού νόμου στην αγορά, στις επιχειρήσεις;

Αν, λοιπόν, δεν υπάρχουν αυτές οι προϋποθέσεις, που σας παρουσίασα και σας ανέπτυξα, πιστεύω ότι αυτός ο αναπτυξιακός νόμος δεν θα πετύχει.

Υπάρχει, όμως και κάτι ακόμα, μιας και ενοποιείται η συζήτηση και θα πρέπει να μιλήσουμε και επί των άρθρων τώρα. Στο νομοσχέδιο, στην ενσωμάτωση της οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μπαίνει στις επιτροπές την Πέμπτη, κύριε Υπουργέ, με το άρθρο 14 επιχειρείτε την αναδόμηση -θα πω εγώ- ενός ενισχυμένου γραφειοκρατικού μηχανισμού για τα κονδύλια του ΕΣΠΑ. Νέοι ειδικοί γραμματείς, νέοι γενικοί γραμματείς, ποιος ξέρει τι μας περιμένει. Δηλαδή, στάχτη στα μάτια με τον αναπτυξιακό νόμο, εμφανώς, και από την πίσω πόρτα άντε πάλι να φουσκώσουμε το δημόσιο με περισσότερο κράτος, επιδόματα, προίσιμα-μένους κ.λπ..

Αυτή και μόνο η αντιμετώπιση και θεώρηση των αναπτυξιακών εργαλείων αυτής της χώρας από μόνη της είναι ικανή εμάς στο Ποτάμι να μας οδηγήσει να σας πούμε «όχι», να σας πούμε ότι θα καταψηφίσουμε το σχέδιο νόμου μόνο και μόνο από αυτή την -ας μου επιτραπεί η έκφραση- πλάγια μεθόδευση που ακολουθείτε.

Τώρα, σε σχέση με κάποια άρθρα που έχουν σημασία.

Στο άρθρο 42, παράγραφος 1, έχουμε τους δικαιούχους επιχορήγησης του καθεστώτος «γενική επιχειρηματικότητα». Εμείς, λοιπόν, ζητάμε να είναι όλες οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κι όχι μόνο οι νέες ανεξάρτητες μικρομεσαίες επιχειρήσεις ενταγμένες σε αυτό το πλαίσιο του καθεστώτος επιχειρηματικότητας.

Επίσης, σας λέμε για το άρθρο 20, παράγραφος 1, η φορολογική απαλλαγή να συνίσταται στην απαλλαγή καταβολής πάσης φύσεως φόρων κι όχι μόνο του φόρου εισοδήματος, και μάλιστα σε ποσοστό υψηλότερο του 20% κατ' έτος, ιδανικά, 50% κατ' έτος. Γιατί σας το λέω αυτό; Διότι το να λες ότι σου διαμορφώνω και σου κρατάω σταθερό το φορολογικό πεδίο για τα επόμενα χρόνια, δεν λέει και πολλά όσον αφορά μόνον τον φόρο εισοδήματος. Εδώ έχει χαράτσια, έχει έμμεσους φόρους, έχει τρικλοποδιές. Δεν είναι μόνο ο φόρος εισοδήματος. Είναι και όλες οι υπόλοιπες «φοροβομβίτσες» που συναντάει ένας που προσπαθεί να επιχειρήσει με καθαρό μυαλό και ανοιχτή πρόθεση απέναντι στην ελληνική κοινωνία.

Όσον αφορά το άρθρο 11, παράγραφος 3, εμείς ζητάμε να αυξηθεί το συνολικό ποσό ενίσχυσης ανά υποβαλλόμενο επενδυτικό σχέδιο από τα 5 εκατομμύρια στα 7,5 εκατομμύρια ευρώ.

Επίσης, η επιστημονική υπηρεσία έκανε κάποιες επισημάνσεις πολύ σοβαρές, ιδίως για το άρθρο 12 και την περίπτωση ζ', όπου αναφέρει ότι υπάρχει αοριστία στη διατύπωση της φράσης -προσέξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- «επιχειρήσεις οι οποίες επιτυγχάνουν αυξημένη προστιθέμενη αξία σε σχέση με τον μέσο όρο του κλάδου τους». Εδώ, λοιπόν, υπάρχει ένας κίνδυνος ερμηνευτικών αμφισβητήσεων κατά την εφαρμογή της διάταξης. Κι επειδή δεν έχουμε καμμία εμπιστοσύνη ούτε στην πολιτική ηγεσία, ανεξαρτήτως προσώπου, ούτε στις διοικητικές υπηρεσίες των Υπουργείων, θέλουμε να το ξεκαθαρίσετε από τώρα.

Επίσης, η επιστημονική υπηρεσία τονίζει, επισημαίνει ότι τα άρθρα 14 και 15 είναι σε δυσαρμονία με τις ρυθμίσεις του ν.3979/2011 για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Άρα, προκειμένου να είναι σύμφωνες με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και το δικαίωμα της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, θα πρέπει να τα τροποποιήσετε.

Από τον παρόντα νόμο, όπως σας είπα -κι έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου σε κάθε συνεδρίαση να το λέω- απουσιάζουν δύο σημαντικότερα εργαλεία που δεν έλειπαν από τους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους. Το ένα είναι η επιδότηση του επιτοκίου δανεισμού και το δεύτερο είναι οι αποσβέσεις.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή -και ιδιαιτέρως ο Υπουργός- στη συνεργασία μητρικών και επιγενόμενων εταιρειών για να αποφύγουμε τις τριγωνικές συναλλαγές. Είναι κάτι που σας το είπα και η Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας. Δηλαδή, θα διευρύνουν οι επιγενόμενες εταιρείες τον σκοπό και το εύρος των δραστηριοτήτων τους, σε συνεργασία, βεβαίως, με τις μητρικές, γιατί υπάρχει ένα προβληματικό νομοθετικό πλαίσιο. Είναι ο ν.3427/2005. Δείτε το αυτό. Θα πρέπει να υπάρξει, κατά τη δική μας πρόταση, μία επιτροπή εμπειρογνομόνων -το πρότειναν, άλλωστε, και οι έμποροι αυτό- για να διασφαλίσουμε ότι δεν θα υπάρξουν φαινόμενα τριγωνικών συναλλαγών.

Το μόνο που δεν έχει ανάγκη τώρα η ελληνική οικονομία είναι να χάσει χρήματα, από αυτά τα λίγα που θα δοθούν μέσω του αναπτυξιακού νόμου, σε εταιρείες παμφάγες, μεγάλες, οι οποίες με τον γνωστό τρόπο των τριγωνικών συναλλαγών μπορούν να εξανεμίζουν οποιαδήποτε ωφέλεια της ενίσχυσης που θα τους έρθει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας είχα πει και στην πρώτη μου ομιλία πριν από μέρες, αυτός ο αναπτυξιακός νόμος μοιάζει με ένα αεροπλάνο, που εκτελεί χαμηλή πτήση, με ταχύτητα τόσο όση να μην πέσει. Είναι τόσο χαμηλή η πτήση που δεν την πιάνει ούτε το ραντάρ.

Και μόνο το ότι για τα επόμενα δύο χρόνια -σας ξαναλέω- θα πέσουν στην αγορά από τον αναπτυξιακό νόμο 30 εκατομμύρια ευρώ, αντιλαμβάνεστε ότι τα πράγματα δεν μπορούμε να τα παρουσιάσουμε με τις φανφάρες -αν θέλετε- και τις μεγαλοστομίες περί δίκαιης ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η δίκαιη ανάπτυξη θα έρθει, όταν επιτέλους θα βάλουμε το ελληνικό δημόσιο να δουλεύει σωστά, όταν θα κλείσουμε τις τρύπες στο λαθρεμπόριο καυσίμων, των καπνικών, όταν θα αποφασίσουμε πάνω απ' όλα και οι τριακόσιοι και αργότερα όσο το δυνατόν μεγαλύτερες ομάδες πολιτών ότι μας αξίζει να ζούμε σε μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα και όχι σε μια χώρα που κινείται μεταξύ των παλαιών Βαλκανίων –γιατί είδατε ότι καλπάζουν τα Βαλκάνια- και μιας αδιόρατης κατάστασης μεταξύ Βορείου Κορέας και Μέσης Ανατολής.

Η χώρα αξίζει να είναι ευρωπαϊκή. Θέλουμε να είναι μια κανονική χώρα, που να κρατάει τους ανθρώπους εδώ. Και φοβάμαι ότι ο αναπτυξιακός νόμος –όσο θα μπορούσε να συμβάλλει σε αυτό- αποτυγχάνει.

Επί της αρχής καταψηφίζουμε. Επί των άρθρων θα σας πούμε αύριο. Κάποια άρθρα θεωρούμε ότι είναι θετικά. Θα τα υπερψηφίσουμε. Και όσον αφορά το σύνολο, θα τα πούμε την Πέμπτη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Αμυρά.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Γεώργιος Λαζαρίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για άλλη μια φορά τα δύο κόμματα της Αντιπολίτευσης τα οποία έφεραν τη χώρα εδώ ανέβηκαν στο Βήμα χωρίς ίχνος αυτοκριτικής και κουνώντας το δάχτυλο μας είπαν διάφορα πράγματα. Μεταξύ άλλων μας είπαν ότι το 2014 και προς το τέλος του είχαν αρχίσει να φαίνονται κάποια στοιχεία βελτίωσης. Μάλιστα ακούσαμε ότι παρουσιάστηκε αύξηση στις εξαγωγές.

Θα σας διαβάσω εδώ κάποια στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου το 2014 παρουσίασε αύξηση 6,4%. Και συγκεκριμένα την περίοδο Ιανουάριος-Δεκέμβριος 2014 η αξία εισαγωγών, αξίσεων ήταν 47.706.700.000 ευρώ, έναντι 46.862.000.000 ευρώ το 2013. Οι εξαγωγές δε ανήλθαν στα 27.177.900.000. ευρώ το 2014 έναντι 27.568.000.000. ευρώ το 2013. Οι μεν εισαγωγές αυξήθηκαν το 2014, οι δε εξαγωγές μειώθηκαν. Καμία σχέση με αυτά που επικαλούνται περί βελτίωσης!

Από τη συζήτηση στις επιτροπές σας είχα υποσχεθεί ότι θα φέρω κάποια στοιχεία για την καταστροφή που επιτελέσθη –έγινε σε όλη την Ελλάδα καταστροφή- στη Μακεδονία. Η Μακεδονία ήταν η ατμομηχανή όσον αφορά τις εξαγωγές στον γεωργικό τομέα, την μεταποίηση, κ.λπ.. Θα σας παρουσιάσω, λοιπόν, κάποια στοιχεία τα οποία θα τα καταθέσω κίελας.

Έχουμε στοιχεία από το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης. Από 1-1-2011 έως 31-5-2016 έχουμε τρεις χιλιάδες εννέα εγγραφές και οκτώ χιλιάδες πεντακόσιες εξήντα πέντε διαγραφές. Το αρνητικό ισοζύγιο είναι πέντε χιλιάδες πεντακόσιες εξήντα έξι.

Έχω και από τις υπόλοιπες χρονιές. Θα τα καταθέσω. Δεν θα σας τα διαβάσω για να μην φάω τον χρόνο. Θα σας τα δώσω όλα μαζί.

Έχω εδώ στοιχεία από το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης. Από 1-1-1998 έως 31-12-1999 είχαμε οκτώ χιλιάδες τετρακόσιες ογδόντα τρεις εγγραφές και τρεις χιλιάδες οκτακόσιες σαράντα έξι διαγραφές. Το θετικό ισοζύγιο είναι τέσσερις χιλιάδες εξακόσιες τριάντα επτά. Από 1-1-2000 έως 31-12-2009 έχουμε πενήντα έξι χιλιάδες εννιακόσιες εβδομήντα εννέα εγγραφές και σαράντα χιλιάδες οκτακόσιες πενήντα πέντε διαγραφές. Και εδώ είναι θετικό το ισοζύγιο και συγκεκριμένα δεκαέξι χιλιάδες εκατόν είκοσι τέσσερις.

Και προσέξτε τώρα εδώ. Από 1-1-2010 έως 31-12-2014 οι εγγραφές είναι δεκαοκτώ χιλιάδες οκτακόσιες σαράντα επτά και οι διαγραφές είκοσι πέντε χιλιάδες τριακόσιες πενήντα τέσσερις. Το αρνητικό ισοζύγιο είναι στις έξι χιλιάδες πεντακόσιες επτά.

Αυτό είναι το success story. Καταθέτω τα στοιχεία αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, θα ήθελα να σας πω και το εξής: Όσον αφορά και για τον εμπορικό κλάδο, για το 2014, εδώ βρήκα κάποια στοιχεία τα οποία λένε –σας διαβάζω όπως ακριβώς είναι- «Αποκαλυπτικά είναι τα ευρήματα της ετήσιας έκθεσης του ελληνικού εμπορίου σε εκδήλωση από τον Πρόεδρο της Εθνικής Συνομοσπονδίας Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας (ΕΣΕΕ) Βασίλη Κροκίδη. Για πρώτη φορά από το 2012 ο αριθμός των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν κίνδυνο να διακόψουν τη λειτουργία τους εμφανίζει μικρή υποχώρηση, παρά την εφαρμογή των κεφαλαιακών περιορισμών και τα νέα φορολογικά μέτρα που έπονται. Σημειώνεται ότι το αντίστοιχο ποσοστό των καταστημάτων που κινδυνεύουν με λουκέτο έφτανε το 17,6% το 2014, το 17% το 2013 και το 14,1% το 2012». Αυτό ήταν το success story το 2014, που επικαλούνται ότι πήγαινε να βελτιωθεί η οικονομία. Αντιθέτως, όλοι οι δείκτες αποδεικνύουν το εντελώς αντίθετο.

Επίσης, ειπώθηκε ότι, πράγματι, ήταν η πρώτη αξιολόγηση και την πήρε αυτήν την αξιολόγηση η Κυβέρνηση, σε αντίθεση με την προηγούμενη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, που δεν μπόρεσαν να πάρουν την τελευταία αξιολόγηση τον Αύγουστο του 2014 και έφυγαν τρέχοντας από την κυβέρνηση.

Στον νέο νόμο η μικρομεσαία επιχείρηση τίθεται στο επίκεντρο και αναδεικνύεται ως βασικός μοχλός της παραγωγικής ανασυγκρότησης της οικονομίας, ενώ τάσσεται υπέρ της ενίσχυσης της παραγωγικής διαδικασίας και του πρωτογενούς τομέα, γιατί μόνο έτσι θα ενισχυθεί και το ελληνικό εμπόριο.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας των παραμεθόριων περιοχών. Επιπλέον, σημαντικό στοιχείο του νόμου είναι η ένταξη στις ενισχύσεις της χωρικής διάστασης, εισάγοντας κριτήρια ενισχύσεων για ειδικές περιοχές, όπως οι ορεινές με υψόμετρο άνω των οκτακοσίων μέτρων ή οι νησιωτικές, νησιά με λιγότερο από τρεις χιλιάδες εκατό κατοίκους, οι παραμεθόριες με απόσταση είκοσι χιλιομέτρων από τα σύνορα και περιοχές, που έχουν μεγάλη αρνητική πληθυσμιακή μεταβολή άνω του 30%. Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2016, οι περιοχές που ορίζονται ως ειδικές αντιστοιχούν στο 40% των δημοτικών ενότητων της χώρας και αφορούν το 14,5% του συνολικού πληθυσμού της χώρας.

Εισάγει διαδικασίες αξιολόγησης των αποτελεσμάτων του νόμου τόσο κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του όσο και εκ των υστέρων. Απλοποιεί τις διαδικασίες και τη διαφάνεια με στόχο τη μείωση της γραφειοκρατίας και την ταχύτερη εξυπηρέτηση των επενδυτών και ταυτόχρονη εξασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος, ενώ επιλέγονται να στηριχθούν ιδιαίτερα εκείνοι οι οικονομικοί κλάδοι, που μπορούν συμβάλλουν στις παραπάνω θετικές μεταβολές και στους οποίους η χώρα διαθέτει συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως οι τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών και η αγροδιατροφική αλυσίδα από το χωράφι έως το ξενοδοχείο χωρίς, βέβαια, να τίθενται εκτός οι παραδοσιακά ισχυροί κλάδοι του τουρισμού και της ναυτιλίας.

Ευνοϊκή μεταχείριση σε επενδυτικά σχέδια του αγροκτηνοτροφικού τομέα, τα οποία αντί φοροαπαλλαγής θα επιδοτούνται με minimum το 70% και maximum το 100% των επιχορηγήσεων, που προβλέπει ο περιφερειακός χάρτης ενισχύσεων και επιφυλάσσει ο νέος αναπτυξιακός νόμος. Παράλληλα χαμηλώνει στα 75.000 ευρώ το κατώτατο όριο επένδυσης για τα σχέδια αγροτικών συνεταιρισμών και ομάδων παραγωγών, ενώ στα 100.000 ευρώ διαμορφώνεται το σκαλοπάτι εισόδου για μεμονωμένους παραγωγούς, οι οποίοι θα θελήσουν να κάνουν χρήση του νέου νόμου ως φυσικά πρόσωπα, ατομικές αγροτικές επιχειρήσεις.

Ο προηγούμενος αναπτυξιακός νόμος του 2011 είχε εντυπωσιακά αποτελέσματα. Από τα χίλια διακόσια εβδομήντα έξι έργα μόλις τα πενήντα ολοκληρώθηκαν με μέσο χρόνο αναμονής μάλιστα πάνω από είκοσι μήνες!

Να επισημάνουμε, επίσης, το εξής. Οι προηγούμενοι νόμοι από το 1998 έως το 2011 ήταν ύψους 32 δισεκατομμυρίων συνολικά, αλλά μόλις δύο κλάδοι, ενέργεια και ξενοδοχεία, συγκέντρωσαν το 76% του προϋπολογισμού.

Σύμφωνα με τις αλλαγές, που ανακοίνωσε ο Υπουργός Οικονομίας Γιώργος Σταθάκης κατά τη δεύτερη ανάγνωση του αναπτυξιακού νόμου στις αρμόδιες επιτροπές της Βουλής, δίδεται προθεσμία έως τις 31 Μαρτίου 2017 στις περίπου έξι χιλιάδες

τριακόσιες επιχειρήσεις, που ήταν ενταγμένες στους παλαιούς αναπτυξιακούς νόμους, προκειμένου να ολοκληρώσουν το 50% της επένδυσής τους και να μην απενταχθούν. Πρόκειται για τριμνη διαεύρυνση της προθεσμίας, καθώς η παλαιότερη ήταν στις 31 Δεκεμβρίου 2016.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος αναμένεται να δημιουργήσει άμεσα δεκαέξι χιλιάδες θέσεις εργασίας, δηλαδή, όσες προέκυψαν από τους δύο προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους μαζί.

Αξίζει να τονίσουμε ότι υποχρεώνονται όσοι υποβάλλουν επενδυτικά σχέδια να διασφαλίζουν τις συνθήκες για την προσβασιμότητα των ΑΜΕΑ στους χώρους της επένδυσης.

Ο νέος νόμος δεν ενισχύει υπάρχουσες τάσεις, αλλά δύο κλάδους που θεωρεί ότι είναι εξωστρεφείς και διεθνώς ανταγωνιστικοί, δηλαδή, την τεχνολογία πληροφορικής και επικοινωνιών και την αγροτοδιατροφική αλυσίδα. Πρόθεση του νομοθέτη είναι οι δύο αυτοί κλάδοι, οι οποίοι έχουν υψηλή προστιθέμενη αξία, να αποκτήσουν διακριτό όνομα, ετικέτα, brand name.

Ο νέος νόμος θέτει ανώτερο ύψος ενίσχυσης ανά επενδυτικό σχέδιο και ενισχύει πρωτίστως τις φοροαπαλλαγές. Εισάγει, επίσης, νέα χρηματοδοτικά ευέλικτα εργαλεία, όπως ταμεία συμμετοχών, funds και αξιοποίηση ταμείων, με σκοπό να βελτιώσει τα προβλήματα ρευστότητας και να παρακάμψει τους περιορισμούς των τραπεζών.

Πέντε σημαντικά στοιχεία του σχεδίου νόμου είναι: η ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ιδίως εκείνων που εισάγουν καινοτομίες, οι ενισχύσεις για συνέργειες και δικτυώσεις επιχειρήσεων, τα ολοκληρωμένα χωρικά και κλαδικά σχέδια, που αφορούν τοπικά παραγωγικά συστήματα και αλυσίδες και η ενίσχυση των κοινωνικών συνεταιριστικών επιχειρήσεων των ομάδων παραγωγών, των δημοτικών επιχειρήσεων και των αγροτικών εταιρικών συμπτέρων.

Επίσης, αυξημένα κίνητρα προσφέρονται για έργα σε ειδικές γεωγραφικές περιοχές, ορεινές με μεγάλη μείωση πληθυσμού και παραμεθόριες, σε επιχειρήσεις εξωστρεφείς, καινοτόμες και δυναμικές σε όρους αύξησης απασχόλησης, σε επιχειρήσεις που δημιουργούν υψηλή προστιθέμενη αξία, σε επιχειρήσεις με χαμηλό οικολογικό αποτύπωμα.

Ο νέος νόμος προβλέπει οκτώ διαφορετικά καθεστώτα ενίσχυσης. Υπάρχει το βασικό καθεστώς για τη γενική επιχειρηματικότητα και ειδικό καθεστώς για ταχεία ένταξη, με περιορισμένα κριτήρια για νεοϊδρυθείσες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, για επενδύσεις καινοτομικού χαρακτήρα, για ανάπτυξη clusters, για δημιουργία ταμείων συμμετοχών με το δημόσιο, για χωρικά και κλαδικά σχέδια και για επενδύσεις μείζονος σημασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Επισπεύδω λίγο, για να προλάβω τον χρόνο.

Ενισχύσεις μηχανολογικού εξοπλισμού. Είναι κατάλληλο για επιχειρήσεις, που επιθυμούν ταχεία ένταξη, με ελάχιστα κριτήρια, χωρίς διαγωνιστική διαδικασία και καταβολή της ενίσχυσης άμεσα με τη διενέργεια διοικητικών ελέγχων, επιτόπιων ελέγχων κ.λπ..

Κύριε Υπουργέ, εδώ θα ήθελα μια βελτίωση στην περίπτωση δδ' της παραγράφου 3 του άρθρου 8. Και το ίδιο ισχύει -γιατί είναι αντίστοιχη περίπτωση- και στην περίπτωση β' του άρθρου 33. Εκεί που λέει για τα μηχανήματα και για τον λοιπό εξοπλισμό ότι δεν μπορούν να είναι παλαιότερα των επτά ετών θα σας ζητούσα να το κάνουμε δεκαπέντε ετών, γιατί είναι λίγο δύσκολο να βρεθούν μηχανήματα, αφού τα μηχανήματα των επτά ετών θεωρούνται ακόμη καινούργια. Δηλαδή, δεν συναντάς εύκολα τόσο καινούργια μηχανήματα, διότι οι επιχειρήσεις δεν ανανεώνουν τόσο γρήγορα τους μηχανολογικούς εξοπλισμούς.

Τώρα, θα πάω στις τροπολογίες, που κατέθεσα, για να προλάβω να πω δυο λόγια. Θα ήθελα να ξεκινήσω από αυτήν την οποία σχολίασε ο κ. Κωνσταντίνου, για να σας ενημερώσω ακριβώς τι λέω.

Δεν λέω, απλώς, όταν κάποιος επιστρέφει την προκαταβολή, να την επιστρέψει ατόκως. Λέω το εξής: Στις περιπτώσεις που η προκαταβολή επιχορήγησης αφορά επενδυτικό σχέδιο, που κατά τη φάση υλοποίησής του ο φορέας αντιμετώπισε συνθήκες ανωτέρας βίας, δηλαδή, συνθήκες και γεγονότα, που είναι έξω από

την επιθυμία του, δεν οφείλονται σε αυτόν, όπως σεισμός, πυρκαγιά, ακραία καιρικά φαινόμενα, πλημμύρες, αιφνίδια εκδήλωση βαριάς νόσου, το ποσό της προκαταβολής επιστρέφεται ατόκως από την ημερομηνία χορήγησής του, κατόπιν αίτησης του φορέως του επενδυτικού σχεδίου. Δηλαδή, μπαίνει και άλλη μια προϋπόθεση, ότι τα επιστρέφει εθελοντικά, ότι ο ίδιος ζητά να τα επιστρέψει. Δεν πάει κάποιος και διαπιστώνει ελλείψεις και του λέει «Πρέπει να τα επιστρέψεις». Καταλάβατε;

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Όχι, επειδή δεν το είπατε. Γι' αυτό το λέω.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ήσασταν στην επιτροπή. Το ίδιο είπαμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Τώρα, θα ήθελα να αναφερθώ στην άλλη τροπολογία, όπου λέω το εξής. Διαβάζω ακριβώς την προτεινόμενη τροπολογία, όπως τη ζητώ: «Ανεξαρτήτως της προαναφερομένης υποχρέωσης, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 22 του ν.3900/2010 της παραγράφου 3, το άρθρο 93 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας συμπληρώνεται διάταξη, ώστε να γίνεται παραδεκτή η άσκηση ενδίκων μέσων, εφόσον ο φορολογούμενος παράσχει ο ίδιος ή τρίτα υπ' αυτού υποδεικνυόμενα πρόσωπα στην αρμόδια ΔΟΥ εμπράγματη εξασφάλιση ανάλογης αξίας με το 50% του οφειλόμενου ποσού, με την εγγραφή, μάλιστα, υποθήκης υπέρ του δημοσίου ή προσκομίσεις, όπως εγγυητική επιστολή.

Δηλαδή, προσπαθούμε εδώ, κύριε Υπουργέ, να βελτιώσουμε έναν απάνθρωπο νόμο του 2010, όταν κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ. Τότε, είχαν ψηφίσει ότι έπρεπε αυτός ο οποίος διαφωνούσε με αυτά που του επέβαλλαν από την Εφορία να καταβάλει το 50% του ποσού που του ζητούσαν, προκειμένου να πάει να δικάσει την υπόθεσή του. Νομίζω ότι είναι δίκαιο, δηλαδή τακτοποιούμε μία αδικία.

Η τρίτη τροπολογία προτείνει στο άρθρο 20 στην παράγραφο 2 υποπαράγραφος δ' εδάφιο β' το εξής: «Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή η εκχώρηση της απαίτησης του ποσού της επιχορήγησης σε τραπεζικά ιδρύματα για την παροχή βραχυπρόθεσμου χαμηλότοκου δανείου, ισόποσου της εκχωρούμενης επιχορήγησης που χρησιμοποιείται για την υλοποίηση του επενδυτικού σχεδίου, το οποίο δάνειο δύναται να έχει ανώτατο ετήσιο επιτόκιο χορήγησης 2% πλέον του Euribor. Αυτό νομίζω ότι είναι ένα δίκαιο αίτημα. Θα διευκολύνει τους επιχειρηματίες, ειδικά σε αυτό το κλίμα της οικονομικής δυσκολίας που υπάρχει και της έλλειψης ρευστότητας. Εμείς στηρίζουμε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Λαζαρίδη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Ένωσης Κεντρώων, ο κ. Μάριος Γεωργιάδης.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, καλησπέρα σε όλους. Είναι κοινός τόπος ότι η ανάπτυξη είναι επιθυμητή. Όμως, αυτό που δεν είναι κοινός τόπος μεταξύ των κομμάτων, είναι ο τρόπος που θα την επιτύχουμε.

Το να επιδιώκετε να φέρετε την ανάπτυξη διά νόμου –με εντολή δηλαδή- δεν δείχνει κακές προθέσεις. Ίσα ίσα, αρκετοί φορείς έχουν δει θετικά τον συγκεκριμένο αναπτυξιακό νόμο.

Όμως, το να πιστεύετε ότι η οικονομία και η αγορά θα ανθίσουν με εντολές και ειδικούς νόμους, είναι κάτι το οποίο μας φανερώνει την άγνοιά σας ή την αδιαφορία σας για την πραγματική οικονομία. Έχετε πλήρη και μαύρα μεσάνυχτα, καθώς και μία βάσιμη υποψία ιδιοτέλειας και καιροσκοπισμού.

Από τον ν.1262/1982 μέχρι τον ν.3908/2011 νομοθετήθηκαν στη χώρα μας συνολικά πέντε αναπτυξιακοί νόμοι. Μάλιστα, οι δύο τελευταίοι αναπτυξιακοί νόμοι του 2011 και του 2004, συνέβαλαν στη λειτουργία έξι χιλιάδων εκατόν εξήντα επτά και τριάντα εννέα χιλιάδων εξακοσίων εξήντα εννέα θέσεων εργασίας αντίστοιχα.

Κάθε μία από αυτές τις θέσεις κόστισε στους Έλληνες πολίτες 322.000 ευρώ στην πρώτη περίπτωση και 230.000 ευρώ στη δεύτερη. Μάλιστα, σύμφωνα με μελέτες του καθηγητή κ. Πετράκου

και της «Grant Thornton», η μέση διάρκεια ζωής αυτών των θέσεων δεν ξεπέρασε τα τρία χρόνια.

Καταλαβαίνετε ότι μιλάμε για πανάκριβες θέσεις εργασίας και καταθέτω στα Πρακτικά σχετική πηγή για όσα ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σχετικά με το εν λόγω νομοσχέδιο και τον χρόνο υποβολής, ετέθη στη διαβούλευση τον Μάιο του 2006 -με τεράστια καθυστέρηση- έχοντας τις εξής συνέπειες: Πρώτον, κακή οικονομική συγκυρία, ενόψει πρόσφατων ψηφισθέντων άκρως υφεσιακών μέτρων που δημιουργούν απανταπυξιακό κλίμα στην αγορά και, δεύτερον, χρονική απόσταση από τον προηγούμενο αναπτυξιακό νόμο -που θυμίζω ότι ήταν το 2011- και από τον νέο Γενικό Απαιλκτικό Κανονισμό, δημιουργώντας μεταβατικά προβλήματα.

Στο νομοσχέδιο παρατηρείται, πρώτον, χαμηλό ποσοστό επιχορηγήσεων, δεύτερον, ενίσχυση σε έμμεσες επιχορηγήσεις, όπως για παράδειγμα φοροαπαλλαγές ή σταθερό φορολογικό καθεστώς αλλά όχι σε ρευστότητα και, τρίτον, περιορισμός των ενισχύσεων, πλην ειδικών κατηγοριών, στις νέες επιχειρήσεις με αποκλεισμό των ήδη υφισταμένων.

Συνέπεια αυτού είναι ότι οι υφιστάμενες επιχειρήσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν έμμεσες ενισχύσεις, κατ' αρχάς αποκλείονται, ενώ οι νέες επιχειρήσεις, που κατ' εξοχήν χρειάζονται κεφαλαιακή ενίσχυση, έχουν πρόσβαση μόνο σε έμμεσες ενισχύσεις, με συνέπεια να είναι αμφίβολη η αποτελεσματικότητα του νέου νόμου από τη γέννησή του κιόλας.

Ειδικότερα: Πρώτον, ο νέος αναπτυξιακός νόμος καθιστά νευραλγικό παράγοντα για τη χρηματοδότηση των επιχειρήσεων, πρωτίστως των μέσων μαζικής ενημέρωσης, παρέμβαση ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών μηχανισμών, τα λεγόμενα funds of funds -και αναφέρομαι στο άρθρο 59- οι οποίοι όμως μόνο γενικόλογα προσδιορίζονται στον νόμο και των οποίων ο ακριβής καθορισμός, η ίδρυση και η λειτουργία απαιτούν πρόσθετες χρονοβόρες ενέργειες της πολιτείας.

Δεύτερον, έχει ως συνέπεια γραφειοκρατία και καθυστερήσεις. Τα ειδικά καθεστώτα ενισχύσεων δεν δύνανται να θεθούν σε λειτουργία, παρά μόνο κατόπιν σχετικής προκήρυξης και καθορισμού ανάλογου προϋπολογισμού.

Εκτιμάται ότι για τη λειτουργία του νόμου απαιτείται η έκδοση πολυάριθμων υπουργικών αποφάσεων.

Τρίτον, η αναγνώριση σταθερού φορολογικού συντελεστή 29% για την επόμενη δεκαετία, με προϋπόθεση την επένδυση υψηλών ποσών -αναφέρονται περίπου 20 εκατομμύρια ευρώ- δεν αποτελεί πραγματικό επιχειρηματικό κίνητρο.

Η πορεία των προηγούμενων νόμων και τα χρηματοδοτικά κενά που έχουν δημιουργήσει, σε συνδυασμό με την καθυστέρηση υποβολής του νομοσχεδίου, τη δυσμενή συγκυρία, τον βαθμό αποεπένδυσης στη χώρα και την έλλειψη ρευστότητας, δημιουργούν τις πλέον αρνητικές προϋποθέσεις για την αποδοτικότητα ενός νόμου, που μάλλον εξυπηρετεί περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον την ίδια την Κυβέρνηση, που εν τέλει ως στόχο έχει να ενισχύσει τη φαρέτρα και την εικόνα της με έναν κατ' όνομα αναπτυξιακό νόμο, που η ίδια έφερε, ενώ η προηγούμενη κυβέρνηση, η Νέα Δημοκρατία, δεν κατάφερε να φέρει.

Εσείς, λοιπόν, πιστεύετε ότι η λύση για την ανάπτυξη της Ελλάδας είναι θέμα ειδικής, έκτακτης αναπτυξιακής νομοθεσίας.

Σας το κάνω, λοιπόν, εικόνα για να το καταλάβει και ο πιο απλός άνθρωπος που μας ακούει αυτήν τη στιγμή. Είναι σαν να πιστεύετε ότι θα δροσίσετε την έρημο διανέμοντας παγάκια σε επιλεγμένους ερημίτες, με την εντολή να τα προσέχουν να μην τους λιώσουν. Το λέτε αυτό τη στιγμή που γνωρίζετε πως οι εν λόγω ερημίτες δεν έχουν ούτε ψυγεία ούτε ρεύμα.

Στη δική μας μάλιστα περίπτωση εσείς είστε αυτοί που συνειδητά μετατρέπετε τους ιδιώτες επαγγελματίες και επιχειρηματίες σε ερημίτες στη Σαχάρα. Τους ζητάτε να σας δίνουν 100% προκαταβολή φόρου, 45% ανώτατη κλίμακα φορολόγησης, 25% ασφαλιστικές εισφορές και 5% εισφορά αλληλεγγύης. Την ίδια στιγμή επιτρέπετε στα αγαπημένα σας παιδιά να παίρνουν συντάξεις των 3.000 ευρώ και θεωρείτε δίκαιο να δίνετε στους νέους

ανθρώπους, που μπαίνουν στον χώρο της εργασίας 300, 400 και 500 ευρώ μισθό. Μετά έχετε το θράσος να συζητάτε για ανάπτυξη!

Όλα αυτά συμβαίνουν μέσα στη μιζέρια και την απραξία της ελληνικής αγοράς. Σύμφωνα μάλιστα με τα δικά σας στοιχεία εκτέλεσης προϋπολογισμού, βουτιά σημειώνουν τα έσοδα από ΦΠΑ και ειδικούς φόρους. Αναφέρω ενδεικτικά ότι το έλλειμμα για το πρώτο τρίμηνο του 2016 υπολογίζεται στα 500 εκατομμύρια ευρώ. Απλήρωτοι φαίνεται πως μένουν και οι τρέχοντες φόροι εισοδήματος νομικών προσώπων, που παρουσιάζουν υστέρηση της τάξης των 127 εκατομμυρίων ευρώ.

Μάλιστα, στο πρώτο τετράμηνο του 2016 συμβαίνει και κάτι πρωτοφανές στη διάρκεια των τελευταίων ετών: Ο ρυθμός λουκέτων σε επιχειρήσεις είναι μεγαλύτερος από τον ρυθμό ενάρξεως.

Καταθέτω και σχετικά links από τα όσα ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μετά από όλο το χάος, που συνειδητά προκαλείτε στην αγορά και στον ιδιώτη απασχολούμενο είτε είναι ιδιωτικός υπάλληλος, είτε ελεύθερος επαγγελματίας, είτε επιχειρηματίας, περιμένετε και πάλι να φέρετε ανάπτυξη με έναν ειδικό αναπτυξιακό νόμο.

Ας περάσουμε σε πιο συγκεκριμένα σημεία.

Κατ' αρχάς ζητάτε παράβολο από κάθε υποψήφιο επενδυτή. Αυτό έχει ποσοστιαία βάση σύμφωνα με το ύψος της κάθε προτεινόμενης επένδυσης και σε αρκετές περιπτώσεις φτάνει και το ύψος αρκετών χιλιάδων ευρώ. Αυτό το παράβολο λογικά θα διασφάλιζε ένα αυξημένο επίπεδο ποιότητας στην αξιολόγηση της κάθε επενδυτικής πρότασης. Όταν δηλαδή εγώ ως επιχειρηματίας βγάζω από την τσέπη μου και πληρώνω ένα μεγάλο ποσό στο κράτος σε παράβολο, περιμένω μία ελάχιστη ανταποδοτική υπηρεσία.

Στο άρθρο 14 που αναφέρεστε και όπου προβλέπετε την αξιολόγηση λέτε ότι για κάθε υποβαλλόμενη πρόταση υπάρχει ένας και μόνο αξιολογητής, ένας άνθρωπος δηλαδή του οποίου η δουλειά θα είναι να συντάξει το αξιολογικό του πόρισμα και να το καταθέσει στην αρμόδια επιτροπή. Αυτών τον έναν αξιολογητή μάς λέτε ότι θα τον βρείτε από το Ειδικό Μητρώο Αξιολογητών.

Πηγαίνουμε, λοιπόν, να διαβάσουμε τι προσόντα πρέπει να έχει αυτός ο ένας και μοναδικός αξιολογητής και βλέπουμε ότι το μόνο που αναφέρεται είναι ότι πρέπει να έχει πτυχίο ΑΕΙ ή ΤΕΙ και γνώσεις υπολογιστών. Σε αυτό, όμως, το σκέλος δεν προχωράτε στη διατύπωση πιο συγκεκριμένων προδιαγραφών.

Βάσει του ΚΕΠΑ για τις προδιαγραφές των αξιολογητών βγάζουμε κάποια συμπεράσματα από αυτήν τη διαδικασία: Είτε ότι είστε επιπόλαιοι και ανίδεοι από επιχειρηματικότητα και επενδύσεις είτε ότι είστε υστερόβουλοι και επιθυμείτε να διαβέλατε με κάθε τρόπο την αξιολόγηση των επενδυτών, ώστε να ευνοηθούν συγκεκριμένα πρόσωπα, είτε ότι δεν σας απασχολούν καθόλου, μα καθόλου οι ιδιωτικές επενδύσεις για τη χώρα μας.

Εν προκειμένω θα έπρεπε να προχωρήσετε στο αυτονόητο. Να ορίσετε ομάδα πρωτογενών αξιολογητών και όχι ένα φυσικό πρόσωπο. Να ορίσετε συγκεκριμένες προδιαγραφές και προσόντα. Για παράδειγμα, δεν μπορεί μία επένδυση εκατομμυρίων ευρώ από μία εταιρεία πληροφορικής να κριθεί από κάποιον ο οποίος έχει πτυχίο ΤΕΙ Ιχθυοκαλλιέργειας και απλά γνωρίζει από υπολογιστές.

Οι φορείς, που εξέτασαν το εν λόγω νομοσχέδιο και κλήθηκαν σε ακρόαση, ζήτησαν συγκεκριμένα πράγματα και κατέθεσαν συγκεκριμένες προτάσεις. Οι αριθμοί είναι απελπιστικοί τόσο για τον αναπτυξιακό προσανατολισμό της χώρας όσο και για τις κυβερνητικές πολιτικές, οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν οδήγησαν και δεν οδηγούν σε ανάκαμψη της οικονομίας ή των επενδύσεων.

Συγκεκριμένα, από τα έξι χιλιάδες τριακόσια εβδομήντα ένα επενδυτικά σχέδια, οι συμβασιопоποιημένες οφειλές ανέρχονται στα 5,5 δισεκατομμύρια, ενώ τα δυο χιλιάδες διακόσια ένα μη ενεργά σε 2,4 δισεκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι οι συμβασιο-

ποημένες οφειλές ξεπερνούν τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επιπροσθέτως, οι εκτιμήσεις κάνουν λόγο για κεφαλαιακές ανάγκες ως προς το πάγιο κεφάλαιο της ιδιωτικής οικονομίας τουλάχιστον 79 δισεκατομμύρια ευρώ, προκειμένου να υπάρξει επαναφορά του στα επίπεδα του 2010, όπου και υπήρχε θετικό πρόσημο.

Καταθέτω για τα Πρακτικά σχετική πηγή και τον πίνακα που αναφέρει τα εν λόγω ποσά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βλέπετε ότι σύσσωμη η αγορά ζητάει σταθερότητα και φορολογική και πολιτική και επενδυτική, χωρίς όρια και διακρίσεις ούτε σε όγκο δραστηριότητας ούτε σε αντικείμενο δραστηριότητας. Κοινοί, γόνιμοι κανόνες για όλους.

Τι προτείνουμε εμείς, ως Ένωση Κεντρώων, για την ανάπτυξη; Πρώτα απ' όλα σταθερή και ισχυρή κυβέρνηση. Μία κυβέρνηση με την ψυχή στο στόμα, δεν την εμπιστεύεται κανένας επενδυτής, είτε είναι Έλληνας είτε είναι ξένος. Σύντομα και περιεκτικά θα σας αναφέρω οκτώ προτάσεις μας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Σταθερή είναι η Κυβέρνηση.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σταθερή με εκατόν πενήντα τρεις Βουλευτές; Βεβαίως, σταθερή είναι και κυνηγάτε την κ. Κατριβάνου να ψηφίσει, την κυρία Βαγενά κ.ο.κ.. Ας μην ανοίξουμε διάλογο. Αφού θεωρείτε εσείς σταθερότητα με εκατόν πενήντα τρεις, με γειά σας, με χαρά σας!

Οι προτάσεις μας, λοιπόν, είναι:

Πρώτον, μείωση του μη μισθολογικού κόστους, δηλαδή μείωση των ασφαλιστικών και εργοδοτικών εισφορών, οι οποίες τώρα φτάνουν μέχρι και το 50% του εισοδήματος. Είναι οι υψηλότερες σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο μέσος όρος αυτών είναι 26%, ενώ ο μέσος όρος των υπόλοιπων χωρών του ΟΟΣΑ είναι 28%.

Δεύτερον, αναδιάρθρωση και απλοποίηση του φορολογικού συστήματος. Το δαιδαλώδες φορολογικό σύστημα με τις πάμπολλες εξαιρέσεις και τα ρουσφετολογικά παραθυράκια των συντεχνιών, μας κρατά καθηλωμένους στον πάτο της ευρωπαϊκής αγοράς.

Τρίτον, φορολογικά κίνητρα, θεσμοθέτηση μόνιμων φορολογικών κινήτρων για όλες τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

Τέταρτον, διαβάζουμε στο εν λόγω νομοσχέδιο ότι ο υποχρεωτικός χαρακτήρας της ίδιας συμμετοχής καταργείται. Δεν χρειάζεται δηλαδή να έχει κάποιος το κεφάλαιο στον τραπεζικό του λογαριασμό εξ αρχής, όπως ίσχυε στους προηγούμενους νόμους. Όμως, από την άλλη, έχουμε αυστηροποιήσει το καθεστώς διασφάλισης της απαραίτητης εξωτερικής χρηματοδότησης.

Για να πετύχει αυτό που αναφέρεται στο νομοσχέδιο, θα έπρεπε να υπάρχουν παράλληλες ειδικές ρυθμίσεις για τους ιδιώτες επενδυτές. Σήμερα οι επενδυτές, υποβάλλοντας ως ενέχυρο την απόφαση υπαγωγής τους στον αναπτυξιακό νόμο, εκχωρούν το προσδοκώμενο ποσό στις τράπεζες, λαμβάνοντας δάνεια, με συνέπεια να θεωρείται ο επενδυτής οφειλέτης και η τράπεζα να αντιμετωπίζει άλλο ένα μη εξυπηρετούμενο δάνειο.

Η λύση είναι συνεννόηση με τις τράπεζες και χορήγηση πενταετών ή δεκαετών ομολόγων του δημοσίου, ώστε το δημόσιο να μπορεί να ικανοποιήσει τις υποχρεώσεις τους, οι επενδυτές να μην έχουν οφειλές και η τράπεζα να έχει εξυπηρετούμενα δάνεια.

Πέμπτον, άνοιγμα κλειστών επαγγελματιών. Είναι απαράδεκτο να διατηρείτε και σήμερα το πελαταιακό σας κράτος, υποσχόμενοι τα πάντα σε αγαπημένες σας συντεχνίες. Με τέτοια ανεργία και κοινωνική εξαθλίωση, η στάση σας αυτή είναι εγκληματική.

Έκτον, μείωση της ψαλίδας μισθολογικού κόστους μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Πρέπει να σταματήσει να θεωρείται ιδιαίτερος προνομιακός ο δημόσιος τομέας εις βάρος του ιδιωτικού. Έτσι, όλοι κοιτάζουν το πώς θα βουλευτούν αυτή τη στιγμή και αυτό οδηγεί στον αντίποδα της παραγωγικότητας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, ο μέσος δημόσιος υπάλληλος έχει 35% περισσότερα μισθολογικά οφέλη από τον μέσο

ιδιωτικό υπάλληλο. Καμμία ηθική και πολιτική στάση δεν δικαιολογεί κάτι τέτοιο.

Έβδομον, ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης. Είναι επίσης απαράδεκτο, ιδιαίτερα σε θέματα εμπορικής και αστικής φύσεως, να περιμένουν οι ιδιώτες επαγγελματίες και οι εταιρείες την τελεσιδικία μετά από πολλά χρόνια.

Και όγδοον, πάταξη της αργομισθίας και ουσιαστική αξιολόγηση, ώστε να αποκτήσουμε ένα αποδοτικό και παραγωγικό δημόσιο που θα εξυπηρετεί την ιδιωτική πρωτοβουλία και δεν θα την υποσκάπτει, όπως κάνει σήμερα, καθώς και παράλληλη μηχανογράφηση και εξέλιξη των τεχνολογικών υποδομών σε όλες τις υπηρεσίες, με τις οποίες συναλλάσσονται ο ιδιώτης και ο επαγγελματίας.

Το κράτος δεν είναι λάφυρο, αγαπητά στελέχη της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Όσο τροφοδοτείτε τις συντεχνίες σας και το πελαταιακό κράτος, όσο στοχοποιείτε τον ιδιωτικό τομέα και την επιχειρηματικότητα, όσο διαιωνίζετε αυτό το σάπιο, δημαγωγικό και λαϊκίστικο προφύλ εξουσίας, όχι μόνο ανάπτυξη δεν θα έρθει, αλλά θα καταστήσουμε καρικατούρα χώρας. Χωρίς ιδιωτική οικονομία, είναι καταδικασμένη η χώρα μας σε αιώνια μιζέρια.

Όταν όλοι σε αυτή την Αίθουσα απαλλαγούν από την εξουσιομανία, όταν αντί για «παρατηθείτε», θα παρακινήτε εκδηλώσεις με το σύνθημα «συνεργαστείτε», όταν θα κάτσετε στο ίδιο τραπέζι και θα κοιτάξετε το καλό της χώρας, όταν θα καταλάβετε ότι η αύξηση της φορολογίας προκαλεί μόνο αύξηση λαθρεμπορίου και φοροδιαφυγής, καθώς και αντικίνητρα επενδύσεων, τότε –και μόνο τότε– θα υπάρξει ελπίδα πραγματικής ανάπτυξης.

Μέχρι τότε θα είμαστε απλά μια χώρα στην οποία θα υπάρχουν μόνο κρατικοί υπάλληλοι, μόνο συνταξιούχοι, μόνο φοροφυγάδες και μόνο λαθρεμπόριο. Μέχρι τότε θα λαμβάνουμε ευχαριστήριες επιστολές από τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Κύπρο κ.ο.κ. για την ανάπτυξη που τους φέρνουμε με τα δικά μας χρήματα, τα οποία εξάγουμε στις δικές τους χώρες.

Καταψηφίζουμε το εν λόγω νομοσχέδιο και θα τοποθετηθούμε επί των άρθρων στη σχετική ψηφοφορία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Δίνουμε τον λόγο στον Υπουργό Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού κ. Σταθάκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, προσπαθώ να καταλάβω την κριτική που ασκείται στον νέο αναπτυξιακό νόμο. Δυσκολεύομαι να παρακολουθήσω τα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης.

Δυσκολεύομαι, πρώτα απ' όλα, διότι ακούω ένα μίγμα ιδεών ότι ο δρόμος προς την ανάπτυξη, όπως οι μισοί μās συστήνουν, είναι ο δρόμος της Βουλγαρίας. Αν υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν ότι αυτή πρέπει να είναι η αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας, να την αναλύσουν σε όλες τις τις πτυχές, όμως, και όχι επιλεκτικά, και, δεύτερον, αν συνάδει με τις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και την έξοδο από την κρίση, επίσης.

Από την άλλη πλευρά, η κριτική που ασκείται είναι για έλλειψη αρκούντως ευρωπαϊσμού, ότι δεν βοηθάμε στο να γίνει μία κανονική ευρωπαϊκή χώρα, την οποία κάποιοι άλλοι είτε την είχαν δημιουργήσει είτε ήταν έτοιμοι να τη δημιουργήσουν και στο τσακ άλλαξε το σκηνικό, διότι βγήκε στη διακυβέρνηση η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Θα απέφευγα, όμως, μία τόσο γενικόλογη συζήτηση, αν δεν είχαμε τα δεδομένα γύρω από το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι ένας νέος αναπτυξιακός νόμος και είναι απόλυτα ενταγμένος στην οικονομική συγκυρία, όπως διαμορφώνεται από το πλαίσιο συμφωνίας που έχει η χώρα με τους δανειστές, όπως διαμορφώνεται από την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης και όπως διαμορφώνεται από τις συνθήκες μιας πραγματικής δυνατότητας εξόδου από την κρίση, με τρόπο που εμείς, ως υπεύθυνη Κυβέρνηση και Βουλή, επιλέγουμε.

Επιτρέψτε μου να σας υπενθυμίσω επί τροχάδην ότι η συμφωνία που έχουμε από τον περασμένο Ιούλιο αφορά τρία συγκεκρι-

μένα θέματα. Αφορά τη δημοσιονομική σταθερότητα της ελληνικής οικονομίας. Μπορεί να ασκήσετε όση κριτική θέλετε ότι τα μέτρα των 5,4 δισεκατομμυρίων είναι πολλά, δίκαια ή άδικα –δεν έχει σημασία- αλλά υπενθυμίζω ότι το Μνημόνιο 1 προέβλεπε δημοσιονομική προσαρμογή 40 δισεκατομμυρίων, το Μνημόνιο 2, το οποίο εφάρμοσε η Νέα Δημοκρατία ημιτελώς, ήταν 18 δισεκατομμυρίων, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

Εμείς θεωρήσαμε -και ορθώς- ότι η συμφωνία που πετύχαμε τον περασμένο Ιούλιο με τη διαπραγμάτευση είχε δύο στοιχεία τα οποία δημιουργούσαν ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή. Πρώτον, αναχρηματοδοτούσε την ελληνική οικονομία με 50 δισεκατομμύρια νέο δάνειο, τριακονταετούς διάρκειας. Αυτό απομείωνε τις ανάγκες δημιουργίας μεγάλων πλεονασμάτων. Ταυτόχρονα, δημιουργούσε μία ήπια δημοσιονομική προσαρμογή της τάξης του 1% του ΑΕΠ ετησίως ή άλλως, 1,8 δισεκατομμύρια.

Αυτή τη συμφωνία, λοιπόν, υπερασπιζόμαστε και ως προς το δημοσιονομικό της σκέλος και ως προς το περιεχόμενό της, τον τρόπο δηλαδή που αυτή η Κυβέρνηση επέλεξε να κάνει τη δημοσιονομική προσαρμογή.

Σας υπενθυμίζω ότι η επιλογή μας να κάνουμε μία προσαρμογή κατά τα 2/3 με αύξηση εισφορών και φορολογίας και κατά το 1/3 με μείωση δαπανών είχε στο επίκεντρό της δύο θεμελιακές δεσμεύσεις, πρώτον, ότι δεν θα συνεχίσουμε περικοπές συντάξεων -40% ήταν ήδη αρκετά- δεν θα συνεχίσουμε περικοπές μισθών -40% ήταν υπεραρκετά, δεν θα συνεχίσουμε περαιτέρω περικοπές στις δημόσιες δαπάνες, στον πυρήνα του κοινωνικού κράτους, την κατάσταση των νοσοκομείων ή του συστήματος εκπαίδευσης, που δεν επέτρεπε περαιτέρω περικοπές.

Βρήκαμε μία ισορροπημένη στρατηγική δίκαιης κατανομής των βαρών κατά τα 2/3 και περικοπής ενός μικρού ποσοστού, προκειμένου να υπερασπιστούμε τη γραμμή αυτή, την οποία υπενθυμίζω για πολλοστή φορά ότι την είχαμε διατυπώσει προεκλογικά, πριν από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου. Είπαμε ότι αυτή είναι η συμφωνία, αυτή είναι η στρατηγική μας για το πώς θα εφάρμοσουμε τη συμφωνία στα δημόσια οικονομικά και στους άλλους τομείς –θα αναφερθώ και σε αυτούς- και με αυτή τη στρατηγική πήγαμε στις εκλογές. Το κάναμε με πολύ έντιμο, καθαρό και ειλικρινή τρόπο και οι Έλληνες πολίτες μάς έφεραν εδώ. Δεν έχουμε καμμία λατρεία για καμμία εξουσία. Αν την είχαμε, θα την είχαμε υπηρετήσει προ πολλού οι πιο πολλοί από εμάς. Εδώ μας έφεραν οι πολίτες για να υπηρετήσουμε αυτά τα οποία έχουμε πει ότι μπορούμε να κάνουμε και θα τα κάνουμε καλά.

Συνεπώς, η ιδέα ότι εμείς κινούμαστε με αποκλειστικό κριτήριο τη λατρεία προς την εξουσία είναι μάλλον μία άδικη κατηγορία, ειδικά όταν προέρχεται από δυνάμεις που –δόξα τω θεώ!- είχαν την ευκαιρία πολλές-πολλές τετραετίες να κυβερνήσουν τον τόπο.

Το δεύτερο μέρος της συμφωνίας ήταν η σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος. Εδώ προχωρήσαμε σε μια επιτυχή ανακεφαλαιοποίηση, όπως τίθετο πριν από τα Χριστούγεννα το χρονοδιάγραμμα, και ταυτόχρονα διαμορφώσαμε και ένα ρυθμιστικό πλαίσιο για τη διαχείριση των κόκκινων δανείων, το μεγάλο πρόβλημα του τραπεζικού συστήματος, το οποίο υπερασπιζόμαστε καθώς κρατήσαμε τη βασική μας δέσμευση και με τη νομοθεσία του Δεκεμβρίου, που προσφέρει υψηλή προστασία στην πρώτη κατοικία για τα επόμενα χρόνια, το 25%, με επιδότηση του κράτους το υπόλοιπο 35%, με στήριξη και ισχυρή προστασία και με τη συμφωνία για την απελευθέρωση των αγορών, στην οποία η πρώτη κατοικία εξαιρείται ρητά –το επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά- μέχρι τις αρχές του 2018.

Όμως, ο τραπεζικός τομέας και η πρώτη αξιολόγηση είναι απόλυτα κρίσιμοι τομείς, διότι αναμένουμε όλοι –και αυτό είναι κοινός τόπος- ότι θα συμβάλει καθοριστικά στην αναχρηματοδότηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, με χαμηλότερα επιτόκια από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όταν μεταβληθούν τρεις-τέσσερις βασικοί όροι, τους οποίους επικριτικά η Νέα Δημοκρατία υποτιμά. Δεν ξέρω γιατί. Είναι κατά του να μπει η Ελλάδα στο QE; Είναι κατά του η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να επαναγοράζει τα κρατικά ομόλογα; Είναι κατά η Νέα Δημοκρατία να τίτλοι των ελληνικών τραπεζών να έχουν μικρότερη έκπτωση

απ' ό,τι έχουν σήμερα;

Τι από αυτά θεωρείτε ότι αποτελεί μία αρνητική εξέλιξη και γιατί αυτό δεν θα συμβάλει στην ομαλή χρηματοδότηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και στη δυνατότητά του, από εκεί και πέρα, να μειώσει τα επιτόκια, να αυξήσει τη χορηγία στην ελληνική οικονομία κ.ο.κ.;

Το τρίτο θέμα αφορά τις διαρθρωτικές αλλαγές. Η πρώτη αξιολόγηση έχει ένα τμήμα απ' αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές. Το δεύτερο θα είναι η επόμενη αξιολόγηση που θα επακολουθήσει τον Σεπτέμβριο και έχει δύσκολα θέματα, όπως τα εργασιακά, για τα οποία δεν έχει γίνει συζήτηση.

Όμως, το κομμάτι το οποίο αφορούσε την πρώτη αξιολόγηση πρέπει να το υπογραμμίσω, γιατί έχει συνάφεια με όλα αυτά που συζητάμε σήμερα για την αναπτυξιακή διάσταση. Όσον αφορά ένα μεγάλο μέρος των θεμάτων τα οποία καλείται η παρούσα Κυβέρνηση να προχωρήσει σε σχέση με το επιχειρηματικό κλίμα, τη δυνατότητα δηλαδή να υλοποιηθούν περαιτέρω απλοποιήσεις από γραφειοκρατικές δεσμεύσεις, απλοποίηση των αγορών, κ.ο.κ., η Κυβέρνηση επιτυχώς ολοκλήρωσε και αυτήν την ενότητα και διευκολύνει αυτό το οποίο αποτελεί εκ των πραγμάτων το επίμαχο θέμα με το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης και αντικειμενικά, είτε μας αρέσει, είτε όχι, τίθεται εκ των πραγμάτων. Τίθεται, δηλαδή, εκ των πραγμάτων η μεταστροφή της ελληνικής οικονομίας σε μία θετική τροχιά, σε μία διαδικασία εξόδου από την κρίση, σε μία αναπτυξιακή τροχιά.

Επαναλαμβάνω ότι αυτό το θέμα είναι σύνθετο και όχι μονοσήμαντο. Ούτε ο αναπτυξιακός νόμος από μόνος του ούτε κανένα άλλο εργαλείο από μόνο του μπορεί να αποτελέσει εκ των πραγμάτων τον απόλυτο παράγοντα αυτής της μεταστροφής. Γι' αυτό και μιλάμε για μία γενικότερη αναπτυξιακή στρατηγική και την κινητοποίηση περισσότερων του ενός εργαλείων, με τα οποία φιλοδοξούμε να στρέψουμε την οικονομία προς μία αναπτυξιακή τροχιά.

Εν τούτοις, επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια γι' αυτή τη στρατηγική της ανάπτυξης. Επιμένουμε ότι βασική μας επιλογή είναι μία στρατηγική ανάπτυξης δίκαιη, ικανή δηλαδή απ' ενός μεν να βγάλει τη χώρα από την κρίση, απ' ετέρου να μοιράσει δίκαια τα οφέλη απ' αυτήν την ανάπτυξη στις διάφορες κοινωνικές ομάδες. Αυτό δεν είναι ρητορικό σχήμα, αλλά η απάντηση σε πολύ συγκεκριμένα διλήμματα που τίθενται εκ των πραγμάτων, καθώς συζητάμε αυτήν την αναπτυξιακή στρατηγική.

Η μία εκδοχή αυτής της αναπτυξιακής στρατηγικής θα έλεγε ότι η ανάπτυξη θα έρθει από πολύ χαμηλούς μισθούς μίας ευέλικτης αγοράς εργασίας, χαμηλή φορολογία τύπου γειτονικών χωρών –αρκετοί ομιλητές το θεωρούν αυτό προκλητικό- αποδυνάμωση φυσικά του κοινωνικού κράτους και μία στρατηγική η οποία θα εδράζεται πρωτίστως στη γρήγορη ανάδειξη κερδοφορίας με οποιονδήποτε τρόπο. Υποστηρίζουν ότι αυτό μαζί και με ένα μαζικό πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων θα επέλυε όλα αυτά τα θέματα.

Αυτή είναι η μία στρατηγική η οποία διατείνεται, διατυπώνεται, διαμορφώνεται από πάρα πολλούς κύκλους, αναφορικά με την οποία η Κυβέρνησή μας βρίσκεται ακριβώς στον αντίποδα. Από την αρχή μέχρι σήμερα –δεν εννοώ τον τελευταίο χρόνο- εμείς σταθερά θεωρούσαμε και θεωρούμε ότι η ανάπτυξη της χώρας δεν θα στηριχθεί σ' αυτά τα δεδομένα, αλλά πρωτίστως στο μεγάλο πλεονέκτημα της χώρας που είναι το ανθρώπινο δυναμικό της που είναι πλούσιο, μορφωμένο, εξειδικευμένο. Καμμία τέτοιου τύπου ανάπτυξη δεν μπορεί να στηριχθεί σ' αυτό. Αυτό αποτελεί τη βάση της ανάπτυξης και πρέπει το αναπτυξιακό μας σχέδιο να προσαρμοστεί γύρω απ' αυτόν τον μεγάλο παράγοντα που έχει η Ελλάδα και το οποίο είναι ένα ανθρώπινο κεφάλαιο ιδιαίτερης σημασίας.

Άρα η ανάπτυξη θα είναι εκ των πραγμάτων υψηλής προστιθέμενης αξίας. Πρέπει να είναι δραστηριότητες, παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών, δομημένα γύρω απ' αυτό το ανθρώπινο δυναμικό, συμβατό μ' αυτό το ανθρώπινο δυναμικό. Θα είναι εξωστρεφής. Η ελληνική οικονομία έχει ένα 10% του ΑΕΠ προερχόμενο από τη ναυτιλία, ένα 10% από τον τουρισμό σε όρους συναλλαγματικών, αλλά μόλις ένα 10% από εξαγωγές.

Άρα είμαστε μία αδύναμη εξαγωγική βάση που πρέπει να ενι-

σχυθεί. Θα ενισχυθεί. Αυτή η ενίσχυση μπορεί να έρθει μόνο από μία μεγάλη στήριξη στην παραγωγή, στην πραγματική οικονομία, στους παραγωγικούς κλάδους και μία ενίσχυση των πλεονεκτημάτων που έχει η ελληνική οικονομία στους τομείς της τεχνολογίας, της καινοτομίας και άλλων παρεμφερών δραστηριοτήτων.

Άρα οι στοχεύσεις και η ανάγκη μας να είναι πιο εξωστρεφής και πιο δυναμική και η ανάγκη οι κλάδοι στους οποίους πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας να είναι αυτό το φάσμα της αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων που έχουμε ως παραγωγικό δυναμικό, αποτελούν κοινό τόπο για τη στρατηγική την οποίαν αυτή η Κυβέρνηση είναι έτοιμη να υπηρετήσει.

Επαναλαμβάνω, και δεν υπάρχει θέμα να το συζητάμε, ότι κινούμαστε στο κενό, διότι η διαδικασία με την οποία έχουμε προχωρήσει στον σχεδιασμό της αναπτυξιακής στρατηγικής είναι στο στάδιο της τελικής ολοκλήρωσης. Παραγγείλαμε τη μελέτη στο ΚΕΠΕ, θεσμικά. Μας παρέδωσε τη μελέτη το ΚΕΠΕ πριν από ενάμιση μήνα. Ολοκληρώσαμε την περίληψη της αναπτυξιακής στρατηγικής. Είμαστε σε διαπραγμάτευση και ανταλλαγή απόψεων. Θα υπάρξει ένα χρονοδιάγραμμα μέχρι την τελική της ολοκλήρωση. Συνεπώς, το φάσμα αυτό δεν απέχει από αυτό που μόλις σας είπα, δεν εισάγει κάτι διαφορετικό από αυτό.

Εισάγουμε και έναν θεσμό, ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα αυτό το αναπτυξιακό σχέδιο να το ανανεώνει, να το εμπλουτίζει, να το διαφοροποιεί, τον θεσμό του Αναπτυξιακού Συμβουλίου. Πρόκειται για έναν διπλό θεσμό, ο οποίος από τη μία μεριά έχει μια επιστημονική δομή, η οποία της επιτρέπει να σχεδιάζει, να σκέπτεται, να προτείνει, να διαμορφώνει προτάσεις με πολύ ευέλικτο τρόπο, και έχει και τη δεύτερη ομάδα που είναι η συμμετοχή με τους κοινωνικούς εταίρους, κατ' εξοχήν χώρος διαλόγου και ανάπτυξης αυτών των ιδεών.

Άρα από την μία μεριά είναι το σχέδιο και από την άλλη μεριά είναι ο θεσμός, μέσω των οποίων θα υπάρχει μία στοιχειώδης δυνατότητα αναστοχασμού, διαφοροποίησης, διαμόρφωσης νέων ιδεών για το ίδιο το αναπτυξιακό σχέδιο.

Το τρίτο θέμα είναι η σχέση ιδιωτικών και δημοσίων επενδύσεων. Αυτός είναι ένας διάλογος άγονος, κατά τη γνώμη μου, μια αντιπαράθεση άνευ περιεχομένου, για τον απλούστατο λόγο ότι προφανώς η οικονομία θα βγει από την κρίση, εφόσον έχουμε ιδιωτικές επενδύσεις. Αυτό λέει και το ιστορικό πρότυπο της χώρας τα τελευταία είκοσι χρόνια: Το ένα τρίτο είναι δημόσιες επενδύσεις -απαραίτητες, χωρίς αυτές δεν γίνεται να βγούμε από την κρίση- και τα δύο τρίτα είναι ιδιωτικές. Φυσικά, και αυτή είναι η δομή. Δεν μπορεί να αλλάξει αυτή η δομή, ούτε είναι αυτό το στοιχείο το οποίο αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο μιας στρατηγικής διαφορετικής, σε σχέση με αυτό.

Τώρα, το ερώτημα που τίθεται είναι πώς κινητοποιούνται αυτές οι ιδιωτικές επενδύσεις. Το κράτος μπορεί να κάνει τις κρατικές επενδύσεις, δημόσιες επενδύσεις, να τις σχεδιάζει καλύτερα από το παρελθόν, να είναι καλύτερες επιλογές, να έχουν περισσότερα αποτελέσματα πολλαπλασιαστικά στην οικονομία, να μην είναι ατυχή έργα, να είναι έργα τα οποία πραγματικά έχουν αντίκτυπο. Το δεύτερο που μπορεί να κάνει, είναι να γίνεται αρωγός στη διαδικασία των ιδιωτικών επενδύσεων. Ποια είναι τα μέσα και τα εργαλεία που έχουμε; Είναι δύο. Είναι η χρηματοδότηση και το θεσμικό πλαίσιο.

Υπενθυμίζω ότι υπάρχει μία ισορροπημένη προσέγγιση στο θέμα αυτό από την πλευρά της Κυβέρνησης. Έχουμε τα ΕΣΠΑ. Στο νέο πρόγραμμα ΕΣΠΑ 2014-2020, αν δείτε, το ένα τρίτο των πόρων θα πάει στην επιχειρηματικότητα. Αν δείτε τα πρώτα προγράμματα του ΕΣΠΑ που προκηρύσσουμε, στο επίκεντρό τους έχουν την πολύ μικρή επιχείρηση και τη νεανική επιχειρηματικότητα. Αυτό είναι το στίγμα των προγραμμάτων επιχειρηματικότητας που βγαίνουν από το νέο ΕΣΠΑ. Και απευθύνεται σε νέους επιστήμονες, σε ανέργους, σε μικρές μικρές επιχειρήσεις που θέλουν να εκσυγχρονιστούν, σε μικρούς τομείς της ελληνικής οικονομίας, του τουρισμού κ.ο.κ..

Τι κάνουμε; Έχουμε, λοιπόν, μία μικρή επιχειρηματικότητα στο επίκεντρο των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, με πολύ έμφαση στη νεανική επιχειρηματικότητα, στα startups, στις καινοτόμες μικρές επιχειρήσεις, στην κινητοποίηση αυτού του δυναμικού. Αυτό είναι ένα δεδομένο το οποίο έχουμε και χρησιμοποιούμε.

Το δεύτερο δεδομένο είναι ο αναπτυξιακός νόμος που φέρνουμε σήμερα στο Κοινοβούλιο.

Να υπενθυμίσω εδώ ότι ο νέος αναπτυξιακός νόμος είναι φτιαγμένος για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αυτό το λέω, διότι πολλοί από εσάς άσκησαν κριτική στο γεγονός ότι βάζουμε οροφή στο ανώτατο σημείο παροχής κινήτρων, τα οποία προσφέρει ο αναπτυξιακός νόμος. Αυτό σημαίνει τα 5 εκατομμύρια ανά επενδυτικό σχέδιο, τα 10 εκατομμύρια ανά επιχείρηση και τα 20 εκατομμύρια ανά όμιλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να υπενθυμίσω τα δεδομένα των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων. Σαράντα περίπου επιχειρήσεις απορρόφησαν το 72% περίπου των χρηματοδοτικών πόρων. Ο κατάλογος των δεκαπέντε πρώτων επιχειρήσεων δείχνει ότι πήραν επιδοτήσεις 190 εκατομμυρίων, 170 εκατομμυρίων, 150 εκατομμύρια κ.ο.κ.. Η κλαδική δομή βάσει της οποίας δόθηκε το τεράστιο ποσοστό των πόρων ήταν δύο: μεγάλες τουριστικές επενδύσεις και στα μεγάλα αιολικά πάρκα. Τα αλλάζουμε. Βγάζουμε άλλο στίγμα σ' αυτόν τον νόμο. Λέμε «αυτό εντάξει, καλό, χρυσό, άγιο, φυσικά και οι μεγάλες επενδύσεις είναι ευπρόσδεκτες», αλλά εδώ μιλάμε για το τι αρωγή προσφέρει το κράτος και με τι στόχους.

Ο νόμος αυτός λέει να δοθεί έμφαση στην παραγωγή -πρωτίστως στα αγροτοδιατροφικά-, έμφαση στην καινοτομία, οροφή στις επιδοτήσεις, άρα κατ' εξοχήν στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, και έμφαση στη δυναμική προοπτική, ώστε όλο αυτό το σύστημα να φέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Αυτές είναι οι στοχεύσεις του νόμου. Οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση θα αναπαρήγαγε τα προβλήματα του παρελθόντος.

Ας δούμε τώρα τι προσφέρει στις μεγάλες επιχειρήσεις, για να κλείσουμε και αυτό το κεφάλαιο. Στις μεγάλες επιχειρήσεις δεν προσφέρουμε επιδοτήσεις. Προσφέρουμε δωδεκαετές ασφαλές περιβάλλον και τις στρατηγικές επενδύσεις -τον τρίτο θεσμό, ο οποίος είναι για τις μεγάλες επενδύσεις άνω των 20 εκατομμυρίων-, κάτι που προσφέρει, όπως ξέρετε, γρήγορη αδειοδότηση. Υπό αυτούς τους όρους, το φάσμα που η Κυβέρνηση έχει απέναντι στην αναπτυξιακή της στρατηγική, κατά τη γνώμη μας, ολοκληρώνεται.

Έχουμε ένα χρηματοδοτικό εργαλείο που κινείται προς την κατεύθυνση της νεανικής και της μικρής επιχειρηματικότητας, ένα εργαλείο που πιάνει τον κύριο όγκο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, κατά προτίμηση των παραγωγικών, των καινοτόμων και των τεχνολογικών και ένα θεσμικό πλαίσιο που προσφέρει στις μεγάλες επιχειρήσεις αυτό που πραγματικά θέλουν, ασφάλεια στο φορολογικό καθεστώς, εύκολη αδειοδότηση, καθαρό πλαίσιο λειτουργίας.

Αυτές είναι οι επιλογές της Κυβέρνησης σε σχέση με τον αναπτυξιακό νόμο, σε σχέση με το φάσμα των επιλογών που γίνονται και νομίζω ότι αποτελεί μια συγκροτημένη στρατηγική. Μπορεί να γίνει όση κριτική θέλετε. Όμως, δύσκολα θα διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει μία στρατηγική ως προς τα θέματα αυτά.

Επιτρέψτε μου τώρα να σταθώ στις μεταβατικές διατάξεις και στην επάρκεια ή μη των πόρων του παλιού και νέου αναπτυξιακού.

Θα επαναλάβω για πολλοστή φορά ότι παραλάβαμε μία χαοτική κατάσταση σε σχέση με τους δύο παλιούς αναπτυξιακούς νόμους. Απορώ πώς στρέφονται εναντίον μας οι φωνές των ανθρώνων που ήταν υπεύθυνοι για τη λειτουργία των επενδυτικών νόμων, χωρίς να αναγνωρίσουν τη χαοτική κατάσταση. Έξι χιλιάδες και κάτι επενδυτικά σχέδια, 6,5 δισεκατομμύρια χρωστούμενα, μέσος όρος αξιολόγησης της επένδυσης ενάμισης χρόνος και επιλεκτική επιλογή αυτών, ενώ όλα έχουν ουρά και σειρά και ενώ ο νόμος προέβλεπε ότι θα υπήρχε μία διαδικασία την οποία θα έπρεπε να ακολουθούν όλοι. Χαοτική η επιλογή το ποιες αξιολογούνται πιο γρήγορα, ποιες ενισχύονται πιο εύκολα, ποιες ξεχνούνται στα συρτάρια κ.ο.κ..

Έχουμε, λοιπόν, ένα χαοτικό σύστημα, το οποίο έχει τεράστια χρέη προς τους ιδιώτες. Δηλαδή αν με αυτό το σύστημα μάς κάντε κριτική σχετικά με το ότι δεν υπηρετούμε τους ιδιώτες επενδυτές, εκείνο το σύστημα που υπηρετούσατε τόσα χρόνια στή-

ριζε τον ιδιώτη επενδυτή;

Πραγματικά απορία έχω. Δηλαδή ένας επενδυτής -αφήστε εάν είναι Έλληνας ή ξένος- ένας Έλληνας επενδυτής, που επένδυσε σε αυτήν τη χώρα, υπό ποιους όρους, υπό αυτούς τους όρους τον ενισχύατε, σε ένα γνωστικιστικό σύστημα, που δεν ξέρουμε πότε θα αξιολογηθεί; Κάνω αίτηση για το 50% της επένδυσής μου και περνάνε δύο χρόνια και δεν παίρνω απάντηση. Ποιος αποφάσισε;

Να θέσω και το πιο βασικό, ότι πήραμε μία χαοτική κατάσταση, χωρίς να ξέρουμε ποιες έχουν ξεκινήσει, ποιες αδικούνται και έπρεπε να ολοκληρωθούν, ποιες ολοκληρώθηκαν και κακώς δεν πληρώθηκαν ή καλώς πληρώθηκαν, ποιες πληρώθηκαν καλώς ή κακώς, ενώ δεν θα έπρεπε. Όλο αυτό το σύστημα ήθελε μία διαδικασία για να μπει σε τάξη. Επιπρόσθετα, ότι χρήματα είχαμε στο ταμείο ήταν παγωμένα από την Κομισιόν, για λόγους διαφθοράς του 2011, του 2012 και παλαιότερων ιστοριών.

Τι κριτική μας κάνετε ακριβώς; Το ότι ξεπαγώσαμε τον Μάιο τα χρήματα από την Κομισιόν; Στο ότι βάλαμε σε μια τάξη, έστω σε έναν χρόνο, και ταξινομήσαμε τις τρεις κατηγορίες επενδύσεων, αυτές που είναι υπαρκτές και ολοκληρώνονται, αυτές που θέλουν κάποιο χρονικό διάστημα να ολοκληρωθούν και αυτές που δεν είναι ενεργές;

Αυτός ο νόμος, λοιπόν, καλείται, με τις μεταβατικές αυτές διατάξεις, να επιλύσει αυτό το χαοτικό σύστημα και τα προβλήματά του. Βάζουμε τάξη κάνοντας τρία απλά πράγματα:

Πρώτον, δίνουμε μία διορία, μία προθεσμία μέσα στην οποία ξεκαθαρίζει οριστικά το τοπίο με τις παλιές υπαρκτές επενδύσεις και απεντάσσουμε όλες αυτές οι οποίες για διάφορους λόγους δεν έχουν ξεκινήσει, δεν ξεκίνησαν ποτέ ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο δεν προχωράνε. Αυτό βάζει έναν τελικό φραγμό στο παλιό χαοτικό σύστημα, επαναλαμβάνω.

Το δεύτερο που κάνουμε: Επιταχύνουμε την διαδικασία αξιολόγησης, υποσχόμεθα δηλαδή ότι από τούδε και εφεξής -ξεχάστε τα ενάμιση και δύο χρόνια, ξεχάστε όλους τους φακέλους, που είναι δεν ξέρω πού χαμένοι κ.λπ.- εμείς εισάγουμε ένα σύστημα αξιολόγησης με εξωτερικούς αξιολογητές, οι οποίοι θα αμείβονται με κανονικό τρόπο, μιας και μέχρι τώρα υπήρχαν αξιολογητές, αλλά δεν πήγαινε κανείς, γιατί αμειβόντουσαν με βάση των 30 ευρώ την ημέρα, νομίζω, γιατί δεν θυμάμαι καλά πως το είχαν φτιάξει το σύστημα. Τέλος πάντων, εμείς υποσχόμαστε ότι σε τρεις έως πέντε μήνες όλο το σύστημα θα λειτουργήσει, αυτοί που ολοκληρώνουν θα αξιολογούνται εντός τριμήνου, αυτοί που είναι στο 50% το ίδιο, γι' αυτούς οι οποίοι έχουν ξεκινήσει ή προχωράνε, δεν θα υπάρχει κανένα γραφειοκρατικό εμπόδιο.

Τρίτον, δεσμεύουμε πραγματικούς και όχι φανταστικούς πόρους, για την αποπληρωμή αυτών των ποσών: 2,5 δισεκατομμύρια -λυπούμαστε- εντός επταετίας και υπό ορισμένους όρους εντός πενταετίας, εάν είναι φορολογικά τα κίνητρα εντός πενταετίας. Κάτι ετοιμάζει ο κ. Λαμπρινάκης -συγγνώμη για την υπερβολή- και για κάποιες άλλες κατηγορίες, που έχουν ολοκληρώσει, να γίνει πενταετία. Θα φέρουμε μια βελτίωση, αλλά αυτή είναι η δέσμευση, δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Τα χρήματα, όμως, είναι υπαρκτά, είναι δεσμευμένα σε δύο μεγάλους λογαριασμούς, που είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και το ΕΣΠΑ. Άρα έχουμε δεσμευμένα χρήματα, τα οποία θα τηρήσουν την αποπληρωμή των παλιών αναπτυξιακών νόμων.

Επιτρέψτε μου να σταθώ και σε μερικά άλλα θέματα που τέθηκαν επί της ουσίας, το εάν κάναμε και είμαστε ανοιχτοί σε αλλαγές και σε διορθώσεις του νόμου. Πέρα από τον διάλογο που κάναμε με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, που κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει, και την ενσωμάτωση -αυτό διαπιστώθηκε-, τις τελευταίες δύο μέρες αλλάξαμε με βάση τις προτάσεις της Αντιπολίτευσης τα παρακάτω:

Την ίδια συμμετοχή, την παράταση, συζητάμε τα βιβλία Β' κατηγορίας, τις επτά δόσεις τις συζητάμε, τη μείωση του ελάχιστου αριθμού επιχειρήσεων που συμμετέχουν σε clusters, τη μείωση ελάχιστου αριθμού επιχειρήσεων που συμμετέχουν σε τοπικά χωρικά σχήματα, τη μείωση ελάχιστης επένδυσης ΚΥΣΕΠ σε 75.000 και στις πολύ μικρές επιχειρήσεις σε 100.000 ευρώ, αύξηση της ζώνης που χαρακτηρίζεται ως παραμεθόριος από εί-

κοσι σε τριάντα χιλιόμετρα, πρόβλεψη για ΑΜΕΑ, αύξηση των κτιριακών στο 60 για τα ξενοδοχεία, στο 70 για τα logistics, στο 80 για τα διατηρητέα, την αγορά παλαιών μηχανημάτων μέχρι επτά ετών, τη ρήτρα απασχόλησης, που την ενισχύουμε βαθμολογικά.

Εισάγουμε την έννοια την εξοικονόμησης των φυσικών πόρων στην προοπτική μιας κυκλικής οικονομίας. Εισάγουμε την έννοια της αλληλέγγυας οικονομίας δίπλα στην κοινωνική και δίνουμε τη δυνατότητα στον επενδυτή να παρίσταται κατά την εκδίκαση της ένστασης στη γραμματεία.

Έχουμε την εικόνα μιας Κυβέρνησης η οποία δεν ακούει, δεν συζητάει, δεν διαμορφώνει ένα πλαίσιο σε διάλογο; Έχουν σχέση αυτά με αυτήν τη δημαγωγική επίθεση που ακούσαμε από την εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας; Από πού να ξεκινήσω και πού να τελειώσω! Από την κάνναβη να ξεκινήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, ήδη έχετε υπερβεί τον χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Ωραία, δώστε μου τρία λεπτά.

Θα ξεκινήσω από την κάνναβη που είναι προσφιλέστερο θέμα. Αν θυμάμαι καλά, η καλλιέργεια της κλωστικής κάνναβης ήρθε με νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, είναι ο ν.4139/2013. Αποσύρετε αυτόν τον νόμο ή θεωρείτε ότι την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1308/1990, που λέει ότι πρέπει να εισάγουν όλα τα εθνικά κράτη την καλλιέργεια της κλωστικής κάνναβης, δεν θα την εφαρμόσουμε ποτέ σε αυτήν τη χώρα;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λέω, θα αποσύρετε την νομοθεσία που εισάγατε και ψηφίσατε εσείς ή θαφνικά ανακαλύπτετε τη δημαγωγία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, όχι διάλογος.

Κύριε Υπουργέ, να ολοκληρώνουμε σιγά-σιγά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Στο στόχαστρο μάς έχουν βάλει. Πες τα. Πες τα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Η απορρόφηση των κοινοτικών πόρων, όσες φορές κι αν το πούμε -για το προηγούμενο έτος το δεχτήκατε, ότι απορροφήσαμε τους πόρους- στο τρέχον ΕΣΠΑ, τα στοιχεία θα σας τα καταθέσουμε, είναι ήδη στο 13%, ποσοστό που είναι υψηλότερο από όλα τα κράτη-μέλη. Για δεύτερη συνεχή φορά διαψεύδεστε, όπως και πέρυσι, για το θέμα αυτό.

Για τις ενισχύσεις σας είπα ότι όσες φορές και να το πείτε ο επενδυτικός νόμος έχει 3,6 δισεκατομμύρια. Τα 2,5 δισεκατομμύρια, που είναι οι παλιοί, ένας ο καινούργιος και ένα που έχει ήδη δοθεί στους παλιούς. Αυτό έχει μια σημασία γιατί γίνεται και μια συζήτηση για την απασχόληση, για τις δεκαξί χιλιάδες του νέου αναπτυξιακού και τις δεκαξί χιλιάδες των εν εξελίξει παλιών αναπτυξιακών, αυτές τις τριάντα δύο χιλιάδες θέσεις εργασίας, πώς γίνεται ο υπολογισμός, για την άμεση ή έμμεση επίπτωση στην απασχόληση που έχουν σε μια οικονομία.

Και εδώ επιτρέψτε μου να πω ότι -ένα λεπτό ακόμα και θα κλείσω, καθώς έφτασα τα τριάντα λεπτά- οι καθιερωμένοι τρόποι υπολογισμού είναι δύο νομίζω. Μπορεί να ανακαλύψει τρίτο κάποιος από τους συναδέλφους εδώ πέρα. Είναι ο τρόπος με τον οποίο γίνονται πολλαπλασιαστές και λειτουργούν άμεσες θέσεις και έμμεσες θέσεις εργασίας, που παράγονται από μια συγκεκριμένη επένδυση, αν ο συντελεστής δηλαδή, είναι ανάμεσα στο δύο και στο τρία. Αυτό αποτελεί τη μία μέθοδο.

Η δεύτερη μέθοδος είναι το τι ποσοστό του ΑΕΠ αντιπροσωπεύουν αυτές οι επενδύσεις. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, οι επενδύσεις από το σύνολο των αναπτυξιακών νόμων υπολογίζονται σε 26 δισεκατομμύρια ή περίπου, δηλαδή σε αντίστοιχο ποσοστό του ΑΕΠ και εξ αυτού προκύπτει ένα νούμερο για την αποτίμηση της απασχόλησης.

Φαντάζομαι ότι όποιον τρόπο και να διαλέξετε -έναν από τους δύο θα διαλέξετε, εκτός και αν ανακαλύψετε κάποιον τρίτο- θα έχετε κάποιες προσεγγίσεις για τις θέσεις αυτές.

Κλείνοντας θέλω να πω το εξής: Αυτή η Κυβέρνηση, αντίθετα με κάθε έννοια καταστροφολογίας, θεωρεί ότι σε αυτήν τη συγ-

κυρία έκλεισε ένας κύκλος και ανοίγει ένας άλλος κύκλος. Όσες και να είναι οι καταστροφολογικές προβλέψεις για το επόμενο εξάμηνο ή για τον επόμενο χρόνο, όση και να είναι η προσπάθεια να θεωρηθεί ότι έχουμε μια Κυβέρνηση χωρίς στρατηγική, χωρίς ικανότητες ή χωρίς δυνατότητα να σκεφτεί, να πράξει και να παρέμβει στον τρόπο που αυτή η οικονομία θα προχωρήσει, ένα είναι σίγουρο, ότι θα προχωρήσουμε χωρίς εσάς.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο στον κ. Δένδια, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Θα ακολουθήσουν τέσσερις ομιλητές και ανά τέσσερις ομιλητές θα μιλάει και ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Κύριε Δένδια, με συγχωρείτε για ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Το λέω αυτό, γιατί είχε αναγγείλει ο κ. Κακλαμάνης ότι ανά τρεις ομιλητές θα μιλάει και ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Με βάση το χρονοδιάγραμμα λήξης της σημερινής συνεδρίασης, που είναι η δωδεκάτη βραδινή, θα μιλήσουν, καλώς εχόντων των πραγμάτων, μάλλον λιγότεροι από δεκατέσσερις ομιλητές, μπορεί και δέκα ομιλητές. Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνω αντί να πάμε σε κύκλους τριών ομιλητών, όπως ειπώθηκε από τον προηγούμενο Προεδρεύοντα, να πάμε σε κύκλους τεσσάρων ομιλητών με έναν Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο μετά. Θα παρακαλούσα πολύ για τον σεβασμό στον χρόνο.

Ελάτε, κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς δεν μπορώ παρά να παρατηρήσω ότι ο Υπουργός Ανάπτυξης χρειάστηκε περίπου τον διπλάσιο χρόνο του προβλεφθέντος για να εξηγήσει τα περιεχόμενα σε αυτόν τον μνημειώδη, όπως τον παρουσίασε η Κυβέρνηση, αναπτυξιακό νόμο.

Και πρέπει να πω ότι ακούγοντάς τον, ιδίως τα πρώτα οκτώ λεπτά της μακρότατης, της δυσανάλογης με τη σπουδαιότητα και το εύρος του νομοθετήματος, ομιλίας του αισθάνθηκα την ανάγκη, εν πάση περιπτώσει σκέφτηκα ότι ίσως πρέπει η ελληνική κοινωνία, κύριε Υπουργέ, να σας ζητήσει συγγνώμη. Διότι προφανώς, όπως μας τα παρουσιάσατε, εσείς είστε μια Κυβέρνηση η οποία ευθέως, ξεκάθαρα από την αρχή είπε στον ελληνικό λαό τι μπορεί να περιμένει και ο ελληνικός λαός, έχοντας απολύτως διαφωτιστεί από εσάς τον Σεπτέμβρη, ψήφισε. Και τώρα βεβαίως, αδικώς παραπονείται κατά της Κυβέρνησής σας, γιατί εσείς κάνετε αυτά που του είχατε πει.

Τώρα, γιατί το 86% των Ελλήνων πολιτών αποδίδει στην Κυβέρνησή σας τον χαρακτηρισμό «ψεύτης» -χρησιμοποιώ εισαγωγικά, γιατί δεν μου αρέσουν αυτές οι εκφράσεις-, ήτοι δηλαδή περίπου ένας στους δύο δικούς σας ψηφοφόρους, πέραν όλων των άλλων, αυτό φαντάζομαι ανατρέπει στον ψυχολογικό τρόπο συγκρότησης της ελληνικής κοινωνίας και δεν έχει τίποτα να κάνει με το ότι εσείς ως Κυβέρνηση αποκρύψατε πλήρως την αλήθεια, σε όλες τις φάσεις, μέχρι και σήμερα, της κυβερνητικής σας θητείας.

Μάλιστα, μετά τη στοχοθεσία της Κυβέρνησής σας, την οποία παρουσιάσατε με έναν τρόπο εύγλωττο -ένα, δύο, τρία-, δεν μπορώ παρά να σας πω ότι μερίδια έντονα όταν μνημονεύσατε ως στόχο της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τη σταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος, αγνοώντας, βεβαίως, πλήρως ότι η σταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος προήλθε ως ανάγκη από τη δική σας αποσταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος επί ημερών του, λαμπρού, ευφυούς, χαριτωμένου, τρισεγγίστου Υπουργού Οικονομικών της Κυβέρνησής σας, του γνωστού σε όλους σας, αγαπημένου της κοινωνίας, κ. Γιάννη Βαρουφάκη.

Μας παρουσιάσατε εδώ, κύριε Υπουργέ -όχι εσείς τόσο πρέπει να πω, όσο γενικά η Κυβέρνηση-, τον αναπτυξιακό αυτό νόμο, τον οποίο σήμερα συζητάμε, σαν ένα εργαλείο το οποίο είναι καθοριστικό, διότι ανοίγει έναν καινούργιο κύκλο, έναν κύκλο ανάπτυξης, μετά μάλιστα από δεκαοκτώ μήνες απραξίας, σιωπής, αναπτυξιακής σιγής ως προς αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι αυτός ο αναπτυξιακός νόμος είναι ένας αναπτυξιακός νόμος, ο οποίος διεκδικεί πρωτεία, εν πολλοίς, αντιγραφής του Γενικού Απαλλακτικού Κανονισμού 651/14 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό δεν είναι κακό κατ' ανάγκην, αλλά όταν συζητάμε εδώ είναι καλό να λέμε την αλήθεια. Όταν παρουσιάζουμε μεγάλες τομές και μεγάλες αλλαγές και μεγάλα ανοίγματα νέων κύκλων να λέμε τι κάνουμε. Αντιγράψαμε και μάλιστα δεν αντιγράψαμε και τόσο σπουδαία, γιατί εδώ έχουμε ένα πολύ βαρύ κανονιστικό πλαίσιο, για το οποίο απαιτούνται πάρα πολλές υπουργικές αποφάσεις.

Και επειδή είδα στα θέματα που αφορούν τα κόκκινα δάνεια με τι ταχύτητα κινήθηκε η Κυβέρνηση, εκεί που απαιτούντο υπουργικές αποφάσεις, πρέπει να σας πω ότι έχω και εδώ το μεγάλο φόβο ότι το εξάμηνο περίπου που προϋπολογίζεται, με μέσο τρόπο απόδοσης μια κυβέρνησης για την έκδοση αυτών των υπουργικών αποφάσεων, για να λειτουργήσει ο αναπτυξιακός, δεν θα τηρηθεί. Και περίπου σε κανέναν χρόνο από τώρα θα είμαστε εδώ και θα κάνουμε μια παρόμοια συζήτηση στο επίπεδο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, εάν βεβαίως -και αυτό είναι μεγάλο «εάν», εγώ δεν θα ήμουν υπέρ αυτής της αντίληψης, εάν έπρεπε να προβλέψω το μέλλον- αυτή η Κυβέρνηση παραμένει μέχρι τότε στην εξουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια αρχή, την οποία ξέρουμε όλοι εδώ. Διατυπώθηκε και από δικούς σας Υπουργούς, την ασπάζομαστε όλοι, την ασπάζεται και ο Υπουργός που εισηγείται το νομοθέτημα. Η Ελληνική Δημοκρατία, το ελληνικό κράτος, η ελληνική κοινωνία χρειάζεται 100 δισεκατομμύρια ιδιωτικές επενδύσεις. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτό το ξέρουμε όλοι. Το ερώτημα είναι, λοιπόν, αν αυτός ο αναπτυξιακός νόμος προσφέρει κάτι σοβαρό προς αυτήν την κατεύθυνση ή είναι απλώς μια συζήτηση για να την κάνουμε.

Πρέπει να σας πω ότι αυτός ο αναπτυξιακός νόμος έρχεται -και αυτό είναι ένα λογικό παράδοξο, το οποίο ομολογήθηκε κατά τη συζήτηση- χωρίς να υπάρχει αναπτυξιακή πρόταση. Και στην επιτροπή, αλλά και εδώ διατυπώθηκε ευθέως ότι έχει ανατεθεί μια μελέτη στο ΚΕΠΕ, η μελέτη αυτή για την αναπτυξιακή πολιτική έχει παραληφθεί, αλλά το μόνο που υπάρχει διαθέσιμο αυτήν τη στιγμή είναι μια εκτελεστική περιληψη -executive summary θα έλεγαν οι αγγλοσάξονες- το οποίο, μάλιστα, δεν έχει κατατεθεί στη Βουλή των Ελλήνων. Δεν το ξέρουμε εμείς. Αυτό είναι το μόνο που έχουμε. Αυτός, λοιπόν, ο αναπτυξιακός νόμος δεν έρχεται ως εργαλείο μιας διατυπωμένης, συζητημένης, συμφωνημένης -έστω και κατά πλειοψηφία- στρατηγικής. Έρχεται, όμως, κατά τη γνωστή συνήθεια της Κυβέρνησης «της πρώτης φοράς αριστεράς»-«λαϊκίστικης δεξιάς», ως πρώτα το κάρο και μετά ο γάιδος. Πρώτα έρχεται ο αναπτυξιακός νόμος και μετά θα ανακοινωθεί η αναπτυξιακή στρατηγική. Και αυτό το ονομάζετε συνταγή επιτυχίας!

Εκτός αυτού, όμως, η πραγματικότητα είναι και αυτή δεν αποκρύπτεται, καθώς υπάρχει μέσα στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους -ξέρω ότι κάθε φορά που αναφέρεται αυτός ο αριθμός εξεγείρεται λίγο ο Υπουργός, αλλά φαντάζομαι πως τώρα έχει συνηθίσει και δεν θα του προκαλέσω το αντανακλαστικό αυτό- όπου αναφέρεται ότι σε καινούργιες επενδύσεις μέχρι το 2022 θα διατεθούν 480 εκατομμύρια ευρώ. Αυτό είναι το ποσό. Αναφέρεται μέσα. Βεβαίως, κάποια χρήματα θα πάνε σε προηγούμενα επενδυτικά σχέδια, ορθώς. Δεν υπάρχει αντίρρηση σε αυτό. Πόση διαφορά μπορούν να κάνουν τα 480 εκατομμύρια -έστω και μοχλευόμενα- στην ανάγκη των 100 δισεκατομμυρίων που απαιτούνται να έλθουν σε αυτή τη χώρα για να βγούμε από την κρίση; Ρωτήστε τη λογική σας ο καθένας από εσάς. Με τον άριστο τρόπο, με τη βέλτιστη συνθήκη, τι μπορούμε να πετύχουμε;

Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι πάρα πολύ κουραστικό εδώ να ακούμε επαναλαμβανόμενα ψεύδη -και δεν αναφέρομαι στον Υπουργό, αναφέρομαι γενικά στην κυβερνητική πολιτική. Αν θυμηθείτε λίγο πίσω, λίγες μέρες πριν εδώ, ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Αλέξης Τσίπρας σε μια έντονη συζήτηση που είχαμε -θυμάστε εκείνη την ιστορία, με εκείνο το ταμείο στο οποίο εκχωρήσαμε το σύνολο της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου για εκατό χρόνια- είχε έλθει και είχε πει ότι από τα έσοδα του ταμείου το 50% θα πάει στις επενδύσεις και στην ανάπτυξη και το 50% θα πάει στο χρέος. Το 50% λοιπόν -μιλάμε για το 50%, έτσι όπως το διατυπώνει εδώ ο Πρωθυπουργός-

γός και φαντάζομαι ότι δεν αμφισβητείται η δήλωσή του στα Πρακτικά της Βουλής, είναι στις 22 Μαΐου και το καταθέτω των 50 δισεκατομμυρίων βγαίνει 25 δισεκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Δένδιας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ανέμενε, λοιπόν, κανείς εδώ σε αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο, μετά την καθυστέρηση του ενάμιση χρόνου, να υπάρχει μια διαδικασία με την οποία αυτά τα προβλεπόμενα, δήθεν 25 δισεκατομμύρια, θα ερχόντουσαν και θα χρηματοδοτούσαν αναπτυξιακά σχέδια. Διότι αλλιώς τι σημαίνει ότι θα χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη; Εκτός του αναπτυξιακού πλαισίου; Πρέπει να περιμένουμε κάποιον άλλον αναπτυξιακό νόμο; Ένα άλλο αναπτυξιακό α λα ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πλαίσιο, πέραν αυτού που ψηφίζουμε σήμερα; Η χώρα θα έχει έναν, δύο, τρεις, τέσσερις, πέντε, έξι, είκοσι πέντε συγχρόνως αναπτυξιακούς νόμους; Για να ξέρουμε. Και βέβαια, ούτε και τότε λέχθηκε η αλήθεια στη Βουλή, διότι αν μπειτε στον κόπο να διαβάσετε τον ν.4336/2015 -που είναι το τρίτο μνημόνιο, αυτό το οποίο σας ανήκει, θα αποτελέσει την πολιτική σας κληρονομιά και παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές της Αριστεράς- θα δείτε ότι τα 50 δισεκατομμύρια χωρίζονται στα τέσσερα. Δηλαδή είναι 12,5 δισεκατομμύρια αυτά που θεωρητικά τότε, τον Αύγουστο του 2015 θα πήγαιναν στην ανάπτυξη. Στις ανάγκες του λαϊκισμού και για να πείσετε την κοινωνία για το ενιαίο ταμείο και κάνατε 25 δισεκατομμύρια. Όμως αυτό δεν έχει σημασία. Ούτε για τα 15 ούτε για τα 25 ούτε για τα 35 ούτε για τα 5 προβλέπεται οτιδήποτε. Είναι λόγια στον αέρα, όπως λόγια στον αέρα είναι το συνολικό σύστημα το οποίο χτίζετε εδώ.

Επίσης, πρέπει να πω και το εξής: Εγώ την πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης να χρηματοδοτήσει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις κατ' ουσίαν μόνο, τη σέβομαι. Είναι μία πολιτική επιλογή. Την καταλαβαίνω. Αυτό κρίνει, αυτό θέλει, αυτό νομίζει.

Συγγνώμη, όμως. Ξαναλέω: Συμφωνούμε όλοι εδώ ότι χρειάζομαστε επενδυτικά σχέδια εκατό δισεκατομμυρίων και δεν τα χρειαζόμαστε το 2022, αλλά τα χρειαζόμαστε τώρα. Γιατί τα χρειαζόμαστε τώρα; Θα έλεγε ένας γνήσιος αριστερός: «Για να ωφεληθεί η πλουτοκρατία». Δεν τα χρειαζόμαστε για την πλουτοκρατία. Η πλουτοκρατία καλά είναι και χωρίς την Ελλάδα, ξέρετε. Δεν έχουν μεγάλο πονοκέφαλο στη Wall Street για το πώς πάει η ελληνική οικονομία. Μπορούν να ζήσουν μια χαρά και χωρίς την ελληνική οικονομία. Όπως και στο City στο Λονδίνο, πρέπει να σας πω, κανένας δεν έχει χάσει τον ύπνο του για να διαβάσει τον αναπτυξιακό σας νόμο. Πρέπει να σας πω ότι και στη Φρανκφούρτη μάλλον απαραίτητο θα περάσει αυτό το «μέγα νομοθέτημα» το οποίο σήμερα συζητάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε γιατί χρειαζόμαστε τα εκατό δισεκατομμύρια; Διότι έχουμε 26% ανεργία και έχουμε 50% ανεργία στους νέους ανθρώπους. Γι' αυτό χρειαζόμαστε τα εκατό δισεκατομμύρια και τα χρειαζόμαστε τώρα.

Σας ερωτώ: Γιατί δεν κάνουμε κάτι γι' αυτά τα εκατό δισεκατομμύρια που χρειαζόμαστε; Θα μου πείτε: «Δεν έχουμε χρήματα να τους δώσουμε επιδοτήσεις». Σωστό. Δεν έχουμε χρήματα να επιδοτήσουμε, έστω κι αν θα είχαμε τα δωδεκάμισι ή είκοσι πέντε δισεκατομμύρια που ο κύριος Πρωθυπουργός μάς είπε ότι τα έχουμε ξανά στην τσέπη μας. Τι πείραζε να τους δώσουμε φοροαπαλλαγές; Πείτε μου. Εκτός του σταθερού κλίματος, φοροαπαλλαγές γιατί να μη τους δώσουμε; Μήπως θα έλθουν έτσι κι αλλιώς; Εάν έλθουν, δηλαδή, δεν θα κερδίσουμε; Άρα, κάνουμε έναν αναπτυξιακό νόμο ο οποίος σαν εργαλείο -και ορθώς- δίνει βαρύτητα στις απαλλαγές φόρου. Ορθώς, το ξαναλέω.

Εγώ, ξέρετε, δεν πιστεύω στα grants, στις δωρεάν παροχές. Δεν τις πιστεύω. Πιστεύω ότι ήταν ιστορικά λάθος αυτό το οποίο συνέβη. Πάμε, όμως, στη διαδικασία των φοροαπαλλαγών και μάλιστα περιμένουμε έναν όγκο εκεί. Δεν φαίνεται στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Μιλάει μόνο για 27 εκατομμύρια, που είναι αστειό. Εν πάση περιπτώσει, όμως, ας το δεχθούμε ως πολιτική κατεύθυνση. Τι θα πείραζε οποιοσδήποτε έρχεται στην Ελλάδα και φέρνει ένα μεγάλο επενδυτικό σχέδιο, να έχει απαλλαγή φόρου; Βλέπετε να συνωθούνται στην Ελλάδα

τα μεγάλα σχέδια επενδύσεων και δεν τα βλέπουμε εμείς; Βλέπετε να συμβαίνει κάτι γι' αυτά; Το σταθερό κλίμα το οποίο υποσχεστέ με φορολογικό συντελεστή 29%, θεωρείτε ότι θα συγκινήσει κανέναν; Θεωρείτε ότι πρόκειται να έλθει κανένας εδώ, σ' αυτό το μεγάλο ευρωπαϊκό αναπτυξιακό σχέδιο της ελληνικής οικονομίας που εσείς σήμερα υπονοείτε ότι εισάγετε;

Σας λέω για να ξέρετε -γιατί νομίζω ότι το έχετε ξεχάσει- ότι η Ελλάδα είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που είναι σε ύφεση για τρίτο τρίμηνο, το πρώτο τρίμηνο του 2016. Είναι σε ύφεση, όχι σε ανάπτυξη. Αν δείτε και τα στατιστικά της ΕΣΕΕ, φέτος έχουν κλείσει μέχρι τώρα -νομίζω- δεκαπέντε χιλιάδες τετρακόσιες δεκατρείς επιχειρήσεις έναντι δέκα χιλιάδων και κάτι τον προηγούμενο χρόνο, δηλαδή αύξηση γύρω στο 48% στις επιχειρήσεις που έκλεισαν. Αυτό είναι το άνοιγμα του νέου κύκλου οικονομικής μεγέθυνσης και ανάπτυξης στην Ελλάδα!

Τι κάνετε, λοιπόν; Από πού θα προέλθει τελικά αυτή η ανάπτυξη, για να το καταλάβουμε δηλαδή κι εμείς; Αν θέλετε να το καταλάβουμε, να σας βοηθήσουμε κιόλας, διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πάντα όλα αυτά, πέρα από τις αντιδικίες μας, πέρα από τις διαφωνίες μας, πέρα από τις εντάσεις μας εδώ, αποτελούν εθνική προσπάθεια. Το 50% των ανέργων κάτω των τριάντα ετών είναι «νάρκη» στο εθνικό μέλλον, είναι απαξίωση μιας ολόκληρης γενιάς. Όταν αυτή η γενιά έλθει να ζητήσει τον λόγο, δεν θα ψάξει πάρα πολύ ποιος ήταν κυβέρνηση και ποιος ήταν αντιπολίτευση. Όλους θα μας πάρει η μπάλα και όλοι θα μοιραστούν την ευθύνη. Γι' αυτό σας λέω να, να βοηθήσουμε, αλλά δεν μπορούμε να βοηθήσουμε αν δεν έχετε έναν στοιχειώδη ρεαλισμό.

Εξηγούμαι: Ποιος είναι ο στοιχειώδης ρεαλισμός σας; Έχω εδώ έναν κατάλογο των φόρων που έχετε επιβάλει τον τελευταίο καιρό. Έχετε αυξήσει δύο φορές τον ΦΠΑ. Έχετε αυξήσει τον φόρο εισοδήματος. Έχετε μειώσει το αφορολόγητο. Έχετε μονιμοποιήσει τους συντελεστές εισφοράς αλληλεγγύης και τους έχετε αυξήσει. Έχετε αυξήσει τους συντελεστές στον φόρο για τα ασφάλιστρα. Έχετε αυξήσει την φορολόγηση των ενοικίων. Έχετε καταργήσει τις εκπώσεις της εφάπαξ πληρωμής του φόρου εισοδήματος. Έχετε καταργήσει τις απαλλαγές στις πληρωμές του ΕΝΦΙΑ. Έχετε αυξήσει την προκαταβολή του φόρου εισοδήματος των νομικών προσώπων. Έχετε φορολογήσει τα μερίσματα. Έχετε καταργήσει την επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο για αγροτική χρήση. Έχετε αυξήσει τον φόρο εισοδήματος στους αγρότες. Έχετε αυξήσει το κόστος των πρώτων υλών στην αγροτική παραγωγή. Έχετε αυξήσει τις ασφαλιστικές εισφορές. Έχετε αυξήσει τον ΕΝΦΙΑ στα οικοπέδα, στα αγροτεμάχια, στις επιχειρήσεις, στα ανοίκιστα διαμερίσματα. Έχετε αυξήσει τον φόρο στις εταιρείες επενδύσεων και στις εταιρείες επενδύσεων ακινήτων. Έχετε αυξήσει τον φόρο στα τσιγάρα. Έχετε αυξήσει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στη μπίρα. Έχετε καταργήσει το ειδικό καθεστώς μειωμένου ΦΠΑ στα νησιά. Έτσι δεν είναι; Επίσης, έχετε καταργήσει το ειδικό καθεστώς στα αλκοολούχα ποτά στα Δωδεκάνησα. Έτσι δεν είναι; Έχετεβάλει φόρο στον καφέ. Κάνω λάθος; Έχετε αυξήσει τον φόρο στη βενζίνη. Έχετε αυξήσει τον φόρο στο πετρέλαιο θέρμανσης. Έχετε αυξήσει τον φόρο στο πετρέλαιο κίνησης. Έχετε επιβάλει τέλος στους λογαριασμούς κινητής τηλεφωνίας. Έχετε επιβάλει τέλος στους λογαριασμούς συνδρομητικής τηλεόρασης.

Πέραν του τέλους παρεπιδημούντων, έχετεβάλει φόρο διαμονής στα ξενοδοχεία. Έχετεβάλει φόρο διαμονής στα δωμάτια. Έχετεβάλει φόρο στα ηλεκτρονικά τσιγάρα. Έχετε αυξήσει το τέλος ταξινόμησης στα αυτοκίνητα. Έχετε αυξήσει το τέλος ταξινόμησης στα φορτηγά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, εγώ θα χρειαστώ δύο-τρία λεπτά ακόμα, όχι δεκαπέντε όπως ο κύριος Υπουργός.

Κυρίες και κύριοι, τι είναι αυτό; Με συγχωρείτε, για να καταλάβω δηλαδή, όταν έρχεται ο κύριος Υπουργός εδώ και μας ομιλεί για την ευαισθησία σας απέναντι στο κοινωνικό κράτος, πείτε μου: όλα αυτά τα στοιχεία ευαισθησίας σας είναι απέναντι στο κοινωνικό κράτος και στον Έλληνα πολίτη; Αυτοί είναι φόροι των

πλουσίων; Οι φτωχοί αυτούς τους φόρους δεν τους πληρώνουν; Και εσείς μιλάτε για κοινωνικό κράτος όταν οι μισές κλίνες στις ΜΕΘ στη χώρα έχουν προβλήματα λειτουργίας; Για να ξέρω, για ποιο κοινωνικό κράτος μιλάτε; Υπάρχει καμιά αίσθηση για το τι συμβαίνει έξω από αυτήν την Αίθουσα ή η Κυβέρνηση την έχει απολέσει πλήρως;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ποιος μάς έφερε σε αυτήν την κατάσταση; Δεν έχετε ευθύνη; Μόνα τους έγιναν; Να είμαστε σοβαροί τώρα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μην εξεγείρεστε κυρία συνάδελφε, μην εξεγείρεστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Έχετε κάνει τόσα όλον αυτόν τον καιρό. Μόνο αυτά σας κάνουν να εξεγείρεστε; Έχετε κάνει πολύ χειρότερα.

Εκτός αυτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πέρα από τα δημοσιονομικά, πείτε μου, καμιά διαρθρωτική αλλαγή υπάρχει στο πρόγραμμά σας; Για να ξέρω και να καταλάβω. Ό,τι κάνετε έχει να κάνει με παλαιοκομματική μεθόδευση του αισχίστου είδους. Και σας εξηγώ: Τον όρο «οικιστική πυκνωση» που αφορά έμμεση προσπάθεια νομιμοποίησης αυθαιρέτων, που εισάγατε εσείς στο ελληνικό νομοθετικό πλαίσιο, τον ξέρετε καθόλου στον τελευταίο νόμο που ψηφίσατε;

Την κατάργηση του προσδιορισμού των χρήσεων γης και την επιστροφή στο φαύλο καθεστώς του '87 εσείς το κάνετε. Αυτό είναι διαρθρωτική αλλαγή; Για να καταλαβαίνουμε! Ή αυτό που κάνατε πριν, επί ενάμιση χρόνο την απλοποίηση αδειοδότησης των επιχειρήσεων να μην την έχετε προχωρήσει ούτε ένα βήμα, αυτό τι είδους προσπάθεια και βοήθεια είναι στην επιχειρηματικότητα; Για να ξέρω!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Εσείς γιατί δεν το κάνατε; Είκοσι χρόνια δεν κάνατε τίποτα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είστε απελπισμένος με αυτά που κάνετε, το ξέρω.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Εσείς μόνο ρουσφέτια κάνατε, για αυτό δεν κάνατε τίποτα στο κράτος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σε λίγο θα πρέπει να χτυπάτε και το κεφάλι σας στον τοίχο, αλλά τι να κάνουμε! Εκεί είναι ο τοίχος, χτυπήστε το. Χτυπήστε το κεφάλι σας στον τοίχο για αυτά που κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, όχι διάλογος κύριοι συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Εκτός, όμως, αυτών να πάμε ακόμα παραπέρα. Θέλετε να μας πείτε λίγο γιατί η χώρα για δύο χρόνια στερείται ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών και όλες τις εξοικονομήσεις που το ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών θα μπορούσε να φέρει; Γιατί; Υπάρχει κάποια ανάγκη πίσω από αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα είναι μία. Δεν πρόκειται εδώ για μια δίκαιη ανάπτυξη την οποία υπηρετείτε. Αυτό το οποίο υπηρετείται με την πολιτική σας -και εν πολλοίς έχετε αρχίσει να το υποψιάζεστε, εξ ου και οι αντιδράσεις σας- είναι μια άδικη πτώχευση και όχι μια δίκαιη ανάπτυξη. Αυτά τα οποία κάνετε οδηγούν τη χώρα μαθηματικά στο τέλμα.

Η πρόταση χαμηλών φορολογικών συντελεστών την οποία ακολούθησε η Κύπρος και η οποία τους έβγαλε από το μνημόνιο και την οποία εσείς προσπαθείτε με κάποιο ιδιόρρυθμο δικό σας σκεπτικό, που μου είναι παντελώς ανεξήγητο, να δαιμονοποιήσετε είναι η μόνη υπαρκτή πρόταση ανάπτυξης για χώρα με τα χαρακτηριστικά της Ελλάδας σήμερα. Η αντίληψή σας ότι μπορείτε να επιβάλλετε συνεχώς περισσότερους φόρους και περισσότερους φόρους και περισσότερες εισφορές και ως διά μαγείας διά της επιβολής περισσότερων φόρων, δηλαδή αφαίρεσως χρημάτων από την ιδιωτική οικονομία, να γινόμαστε πλουσιότεροι, αν καταφέρετε να το πετύχετε θα αποτελέσει το εισιτήριό σας για να διεκδικήσετε ένα λαμπρό Νόμπελ στην ιστορία της παγκόσμιας οικονομίας!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λυπάμαι που θα σας το πω, αλλά αύριο θα γίνει εδώ έξω μια συγκέντρωση η οποία κάπως σας έχει ταραξει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Θα πάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Δένδια, να ολοκληρώνετε σιγά σιγά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ο κ. Φίλης μάλιστα έχει πει λίγο πολύ ότι κινείται στα όρια της συνταγματικότητας. Εγώ ήμουν εδώ μέσα όταν εσείς όλοι ήσασταν παρατεταγμένοι ως ρωμαϊκή λεγεώνα έξω, στις εκδηλώσεις των «Αγανακτισμένων». Τώρα για κάποιον λόγο αποκτήσατε μια άλλη αίσθηση της συνταγματικής νομιμότητας και ευαισθησίας, η οποία απευθύνεται απέναντι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και στα υπόλοιπα κόμματα και μάλιστα με ανακριτικό τρόπο. Είμαστε, δηλαδή, υποχρεωμένοι εμείς ως Βουλευτές να λογοδοτήσουμε σε σας για το αν θα διαδηλώσουμε κάπου αύριο και εσείς έχετε δικαίωμα άσκησης ερώτησης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Όχι, αλλά να μην κρύβεστε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Εσείς θα πάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Δένδια, σας παρακαλώ πολύ να ολοκληρώσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα περάσω το εισοσάλεπτο, απλώς διεκδικώ το ελάχιστο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Στην αρχή μου ζητήσατε δύο-τρία λεπτά. Τώρα λέμε για είκοσάλεπτα. Σας παρακαλώ πολύ, ολοκληρώνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεκαοκτώ λεπτά δεν είναι ο χρόνος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεκαπέντε λεπτά είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Α, μου κόψατε κάτι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έχετε και δικαίωμα δευτερολογίας. Απλώς, λέω να μάξουμε τον χρόνο, γιατί είναι σε βάρος και των ομιλητών μετά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν κάποιος από μας πάει -επειδή με ρωτήσατε, σας απαντώ, γιατί μου αρέσει να μιλάμε ειλικρινά, εγώ δεν θα πάω- σας παρακαλώ μην του επιβάλετε ποινή. Δείτε τον με κάποια επιείκεια.

Και εν πάση περιπτώσει, κάντε μου μια χάρη. Μπορεί με να πάμε ή να μην πάμε ή να κάνουμε ό,τι θέλουμε, αλλά εσείς, αν έχετε την καλοσύνη, ακούστε το σύνθημα της εκδήλωσης: «Παραιτηθείτε!»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ξεκινάμε τον κύκλο των ομιλητών με πρώτο ομιλητή τον κ. Δημαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ορίστε, κύριε Δημαρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, όπως τόνισα και στις επιτροπές, η σωστή στρατηγική επιλογή για τη χώρα μας είναι η βιώσιμη και δίκαιη οικονομία. Αυτά τα δυο χαρακτηριστικά πάνε μαζί. Η βιωσιμότητα χρειάζεται τη δικαιοσύνη, αλλά και η δικαιοσύνη χωρίς βιώσιμη οικονομία, που πιθανόν θα καταλήξει σε κατάρρευση, δεν έχει πρακτικό αποτέλεσμα για τους πολίτες. Η βιώσιμη ανάπτυξη και η υγιής οικονομία είναι προϋπόθεση για δικαιοσύνη διαγενεακή και διαταξική.

Προτεραιότητα για μια βιώσιμη οικονομία είναι η αγροτική παραγωγή και η κατά το δυνατόν διατροφική αυτάρκεια κάθε περιοχής και όλης της χώρας. Το ελάχιστο για τη χώρα μας είναι με σωστό σχεδιασμό να φτάσουμε σε θετικό ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών στα αγροτικά προϊόντα. Δεν είναι σωστό να ρίχνουμε το βάρος μόνο στον τουρισμό, παρ' ό,τι η χώρα μας έχει συγκριτικό πλεονέκτημα σε αυτόν τον τομέα.

Όπως είπατε και στην ομιλία σας προηγουμένως, κύριε Υπουργέ, πράγματι πρέπει να φύγουμε από τα μεγάλα τουριστικά συγκροτήματα και να πάμε σε άλλη κατεύθυνση, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εγώ λέω και στις κοινωνικές επιχειρήσεις. Σε μια περίοδο κρίσης από έκτακτα και απρόβλεπτα γεγονότα, θα σταματήσει ο τουρισμός και αν δεν έχουμε ενεργή την αγροτική παραγωγική μηχανή, κινδυνεύει να πενιάσει ο ελληνικός λαός.

Βιώσιμη, λοιπόν, οικονομία είναι η ισόρροπη οικονομία. Χώρες με ανθεκτική οικονομία, όπως η Ελβετία, η οποία έχει ομοιότητες με την Ελλάδα καθώς είναι ορεινή χώρα με τουρισμό και προϊόντα ποιότητας, έχουν αναπτύξει ισομερώς τους τομείς της οικονομίας.

Τέτοιους στόχους βιωσιμότητας δεν είχε τις τελευταίες δεκαετίες ούτε έχει η σημερινή Δεξιά και η Νέα Δημοκρατία. Νομίζω ότι αυτά δεν τα κατανοεί καθόλου αυτή η παράταξη. Όπως έχει αποδείξει με την πολιτική της όλα αυτά τα χρόνια, αλλά και με τη θέση της για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, η Νέα Δημοκρατία ακολουθεί το μοντέλο του νεοφιλελευθερισμού, που σημαίνει «όλα στις μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις». Ο νεοφιλελευθερισμός, σε συνδυασμό με τον εφημερο καταναλωτισμό, είναι το δόγμα τους. Δεν τον ονομάζουν όμως έτσι, γιατί απέκτησε κακό όνομα, κακή φήμη ήδη ο νεοφιλελευθερισμός. Τον ονομάζουν απλώς φιλελευθερισμό, που ακούγεται καλύτερα. Η λέξη παράγεται από το «φίλος της ελευθερίας» και πράγματι σαν λέξη δεν έχει τίποτα. Στην πράξη, όμως, υποστηρίζουν την απόλυτη ελευθερία-αυτοδοσία της αγοράς, με όρους που επιβάλλουν τα μεγαλύτερα οικονομικά λόμπι του πλανήτη.

Αυτήν την κυριαρχία των πολυεθνικών προωθούν οι χώρες που έχουν τέτοιες επιχειρήσεις, όπως οι ΗΠΑ, η Γερμανία, η Ιαπωνία και άλλες. Η χώρα μας όμως, και κυρίως ο ελληνικός λαός, δεν ωφελείται από αυτό το μοντέλο της οικονομίας. Οι Έλληνες από νοικοκυραίιοι θα γίνουν γκαρσόνια και καμαριέρες. Εάν αυτό είναι το όραμα για την Ελλάδα του μέλλοντος, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να μας το πείτε.

Όμως και το ΠΑΣΟΚ εξελίχτηκε στην πράξη από κόμμα σοσιαλδημοκρατικό σε κόμμα που εφαρμόσε νεοφιλελεύθερη πολιτική με συνέπεια.

Εμείς λοιπόν -και μιλάω πρώτα ως οικολόγος Βουλευτής, αλλά νομίζω ότι εκφράζω και τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ- που από ανάγκη αποδεχθήκαμε και ψηφίσαμε το τελευταίο μνημόνιο για να μην καταρρεύσει η χώρα μας και πεινάσουν οι Έλληνες, δεν αποδεχόμαστε τον νεοφιλελευθερισμό που βρίσκει απέναντί του ολοένα και περισσότερους πολίτες σε όλον τον κόσμο.

Δεν αποδεχόμαστε τις συμφωνίες TTIP και CETA που προωθούν τα δεξιά χριστιανοδημοκρατικά κόμματα στην Ευρώπη και κάποιοι της Σοσιαλδημοκρατίας. Αυτές οι συμφωνίες καταδικάζουν τις μικρές οικονομίες σαν την χώρα μας και κυρίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και βεβαίως το περιβάλλον και στη συνέχεια τον πλανήτη.

Θα μας πείτε ότι το τρίτο μνημόνιο δεν έχει νεοφιλελεύθερα μέτρα; Βεβαίως, έχει. Ψηφίσαμε τέτοια μέτρα από ανάγκη μπροστά σε ένα σκληρό δίλημμα και μετά από μια άνηση διαπραγμάτευση. Ψηφίσαμε με θλίψη -και το τονίζω- γιατί δεν είχαμε στον συγκεκριμένο χρόνο άλλη επιλογή σύμφωνη με τις αρχές μας. Η επιλογή μας ήταν συνειδητή, στις συγκεκριμένες δυνατότητες και συνθήκες. Εμείς ζητήσαμε από τον ελληνικό λαό να μην αφήσει τη διαχείριση στα χέρια αυτών που έφεραν την χώρα στην καταστροφή.

Η Ελλάδα ως κράτος είχε πριν λίγα χρόνια τέσσερις υγιείς τράπεζες: Αγροτική Τράπεζα που ασκούσε αγροτική πολιτική, Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, Εμπορική και τον έλεγχο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος. Είχε τις τηλεπικοινωνίες στα χέρια της. Είχε τα δημόσια κτήρια που ξεπουλήσατε. Μιλώ για τα είκοσι οκτώ μεγάλα δημόσια ακίνητα που ασχολείται τώρα ο εισαγγελέας. Είχε την ενέργεια, τα λιμάνια και τόσα πολλά.

Τις υγιείς τράπεζες που είχε το ελληνικό δημόσιο καταφέρατε, σε τελευταία ανάλυση, να τις πάρουν σε εξευτελιστικές τιμές κάποιοι πονηροί ιδιώτες, χωρίς προσωπικό τους ρίσκο, κάτι που εσείς θεωρείτε φυσιολογικό και κανονικό.

Για εμένα και όσους στεναχωριούνται για όλα αυτά δεν είναι φυσιολογικό, δεν είναι λογικό, δεν είναι ηθικό να δίνουμε τα πάντα στις πολυεθνικές, στους Γερμανούς, στους Αμερικανούς και σε όποιους άλλους. Δεν θεωρούμε φυσιολογική την κατάληξη αυτή. Θέλουμε ένα σχέδιο ανάκτησης του ελέγχου του δημόσιου πλούτου, που σημαίνει και ανάκτηση της αξιοπρέπειας των Ελλήνων. Αυτό δεν σημαίνει ότι τα θέλουμε κρατικά. Θέλουμε το κράτος να σχεδιάζει την οικονομική πολιτική και όχι οι οικονομικοί κύκλοι ή άλλες χώρες να σχεδιάζουν για εμάς.

Δέχτηκα με τους Οικολόγους Πράσινους να στηρίξω μια Κυβέρνηση που κάνει συμβιβασμούς, ίσως ακόμα και λάθη, για να μην έχω στην εξουσία αυτούς που κατέστρεψαν την χώρα και που σίγουρα δεν θέλουν υγιή, βιώσιμη και δίκαιη οικονομία.

Τώρα, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω δύο πράγματα για το

νομοσχέδιο. Κατέθεσα δύο τροπολογίες με την κ. Μερόπη Τζούφη και την κ. Βαγιωνάκη, με ένα σκεπτικό, να μεταφέρουμε φόρους και φοροαπαλλαγές από τις μεγάλες τουριστικές επενδύσεις σε κοινωνικές επιχειρήσεις που στήνουν οι άνεργοι νέοι της πατρίδας μας, να στηρίζουμε την κοινωνική συνεταιριστική οικονομία που θα δώσει ελπίδα στους νέους ανέργους. Την ώρα που σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες η κοινωνική οικονομία καλύπτει περισσότερο από 10% της συνολικής επιχειρηματικής δραστηριότητας, στη χώρα μας είναι κάτω από το 1%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θα ήθελα ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, στις τουριστικές επιχειρήσεις που, όπως είπα στην επιτροπή, δίνουμε γη και ύδωρ για επενδύσεις που είναι πάνω από 20 εκατομμύρια, δίνουμε εκτός από το έδαφος και τη θάλασσα και τη δυνατότητα να «πολεοδομηθούν». Νέμονται αυτήν την υπεραξία της πολεοδομημένης γης. Δεν χρειάζονται, λοιπόν, προνόμια φοροαπαλλαγών μέχρι το 10% της επένδυσης.

Αντίθετα, εκείνοι που χρειάζονται φοροαπαλλαγές είναι οι αυτοαπασχολούμενοι, οι μικροί νέοι επιχειρηματίες με καινοτόμες ιδέες. Αυτούς πρέπει να στηρίζουμε, να πάρουμε στα χέρια μας την υπόθεση μείωσης της ανεργίας. Ας κάνουμε το αντίθετο από αυτό που ζητάει η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή αντί για πολλά στους μεγάλους να δώσουμε περισσότερα στους μικρούς.

Επιμένω, λοιπόν, σε αυτές τις δύο τροπολογίες, κύριε Υπουργέ, και θα ήθελα να τις δείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι όσον αφορά στους νέους που αυτήν την στιγμή είναι στην ανεργία, και μελαγχολούν στα σπίτια τους, πρέπει να βρούμε τρόπους να τους οδηγήσουμε να συμπράξουν σε μικρές επιχειρήσεις και να τους απαλλάξουμε από κάθε φόρο για τα πέντε χρόνια και ίσως μετά από τα πέντε, για δέκα χρόνια να τους απαλλάξουμε 50%. Όταν είναι στα σπίτια τους δεν έχει σε τίποτα να ωφεληθεί ούτε η οικονομία ούτε η κοινωνία. Αν δημιουργήσουν κάτι τότε θα έχουμε έστω έμμεσο όφελος και από ΦΠΑ και από άλλες ενέργειες της οικονομίας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ανδριανός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα πριν από λίγο, ακούσαμε όλοι, τον Υπουργό να μιλάει για δίκαιη κατανομή των βαρών, ότι το Σεπτέμβριο είπαν στον ελληνικό λαό αλήθειες κι έτσι ψηφίστηκαν από τον ελληνικό λαό και είναι σήμερα Κυβέρνηση.

Αλήθεια; Είπατε, δηλαδή, ότι θα αυξήσετε τον ΦΠΑ στο 24%; Ότι θα αυξήσετε τις εισφορές, ότι θα μειώσετε τα αφορολόγητο; Ότι θα κόψετε από φέτος το ΕΚΑΣ; Είπατε στους αγρότες για τις επιβαρύνσεις που τους επιβάλατε; Έτσι πήρατε το 35%; Τότε γιατί στις δημοσκοπήσεις το χαρακτηριστικό στοιχείο της αναξιопιστίας είναι σε τόσο υψηλό ποσοστό; Γιατί ξεπερνάει πολλές φορές το 70%; Γιατί σας χαρακτηρίζουν αναξιόπιστους, αν είπατε την αλήθεια τον Σεπτέμβρη και ψηφιστήκατε γι' αυτά που είπατε; Μάλλον το αντίθετο συμβαίνει.

Η ανάπτυξη -όπως είπε ο Υπουργός- για εσάς σημαίνει ότι πρέπει να στηριχθείτε και στηρίζετε το ανθρώπινο δυναμικό, το μορφωμένο δυναμικό της χώρας. Ποιος διαφωνεί μ' αυτό; Η πράξη, όμως, τι αποδεικνύει; Πώς στηρίζετε αυτούς τους ανθρώπους, τους νέους επιστήμονες; Με τις επιβαρύνσεις που τους αναγκάζουν να φύγουν στο εξωτερικό; Αυτό, τουλάχιστον, είναι αντιφατικό.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι η συγκυβέρνηση εν μέσω της κρίσης άφησε τη χώρα ενάμιση χρόνο χωρίς αναπτυξιακό νόμο. Και το έκανε αυτό παρά το γεγονός ότι από τις αρχές του 2016 μέχρι σήμερα πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο που σημαίνει είτε έκλεισαν τελείως είτε πήγαν σε γειτονικές χώρες φιλικότερες στην επιχειρηματικότητα. Αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα. Αφήσατε τη χώρα χωρίς αναπτυξιακό νόμο, κυ-

ρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, γιατί δεν μπαίνετε στον κόπο να αντιληφθείτε τη σημασία της υγιούς επιχειρηματικότητας στην οικονομία, αλλά και στην κοινωνία.

Στελέχη της σημερινής Κυβέρνησης –πληθυντικός, γιατί είναι πάρα πολλά– επαναλαμβάνουν με κάθε ευκαιρία ότι η δική σας ιδεολογία είναι αντίθετη στην ιδέα ότι για να μοιράσουμε τον πλούτο, πρέπει πρώτα ο πλούτος να παραχθεί. Αυτή είναι η αντίληψή σας για την οικονομία. Αντίληψη όχι απλώς λάθος, αλλά εντελώς παράλογη.

Για να είστε συνεπείς, λοιπόν, με την ιδεολογία σας, αντί να δημιουργείτε προϋποθέσεις για την ανάπτυξη και την προκοπή, μοιράζετε στους Έλληνες τη φτώχεια. Και το κάνετε απλόχερα, στο όνομα μάλιστα μιας εντελώς διαστρεβλωμένης αντίληψης για την κοινωνική δικαιοσύνη, μόνο που κι εκεί τα αποτελέσματα της πολιτικής σας αποδεικνύονται διαφορετικά από τους διακηρυγμένους στόχους σας. Θέλετε να εφαρμόσετε έναν ισοπεδωτικό εξισωτισμό και αυτό που καταφέρντε τελικά, είναι να χτυπήσετε με τον βαρύτερο τρόπο τους πιο αδύναμους.

Οι αδύναμοι είναι που πλήττονται περισσότερο από τους έμμεσους φόρους, από τον ΦΠΑ στο 24%. Οι άνεργοι είναι που θα δυσκολευτούν ακόμα περισσότερο να βρουν δουλειά από τις προβλέψεις του ασφαλιστικού. Οι μικρομεσαίοι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες και οι νέοι επιστήμονες είναι αυτοί που θα χτυπηθούν περισσότερο από το φορολογικό. Οι αγρότες που δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα και οι μικροσυνταξιούχοι είναι που θα δουν τις ζωές τους να δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο με την κατάργηση του ΕΚΑΣ και τις νέες περικοπές.

Δεν είναι οι πλούσιοι και τα υψηλά εισοδήματα που θα νιώσουν την αύξηση του ΦΠΑ και των έμμεσων φόρων. Τέλος πάντων, μέσα στη σκοτοδίνη αυτή της ιδεοληψίας είναι θετικό ακόμα και μόνο το γεγονός ότι φέρντε τουλάχιστον έναν αναπτυξιακό νόμο, έστω και τώρα, με κάποια θετικά σημεία.

Είναι, βεβαίως, άστοχοι οι πανηγυρισμοί σας και δεν πείθουν κανέναν, όταν μιλάμε για ένα πρόγραμμα μόλις 480 εκατομμυρίων μέχρι το 2022, τα οποία μάλιστα θα αρχίσουν να μπαίνουν στην πραγματική οικονομία, αφού περάσουν κι άλλα δυο χρόνια, την ώρα που η οικονομία χρειάζεται τουλάχιστον 100 δισεκατομμύρια επενδύσεις μέχρι το 2020, για να αναταχθεί κι όταν ξέρουμε πολύ καλά ότι το ίδιο το κράτος οφείλει στους ιδιώτες, οφείλει στην αγορά 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Άρα, τα 480 εκατομμύρια φαίνονται και αποδεικνύονται πολύ λίγα γι' αυτό που χρειάζεται η επανεκκίνηση της οικονομίας. Όπως άστοχοι είναι και οι δήθεν πανηγυρισμοί σας για το τρίτο μνημόνιο, για το φορολογικό και το ασφαλιστικό, για τον ΕΝΦΙΑ και το ΕΚΑΣ, για το υπερταμείο των ενενήντα εννέα ετών. Οι πολίτες πλέον ξέρουν καλά τα επικοινωνιακά σας τεχνάσματα.

Και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις επιμέρους παρατηρήσεις μας για το νομοσχέδιο τις έχει αναφέρει ήδη η εισηγήτρια μας, τα σημεία που συμφωνούμε, τις ενστάσεις μας.

Γι' αυτό, θέλω να σταθώ ιδιαίτερα στην ασάφεια ως προς τον χρόνο αποπληρωμής των ενισχύσεων, όπως και των υπολοίπων από τους προηγούμενους νόμους. Το να μην γνωρίζει ο επενδυτής με ασφάλεια πότε θα εισπράξει τα χρήματα που δικαιούται λειτουργεί ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση από την κινητροδότηση.

Είναι, επίσης, προβληματικός ο αποκλεισμός μεγάλου μέρους των μικρομεσαίων που παραμένει, παρά το γεγονός ότι τελικά μας ακούσατε και αποσύρατε το παράλογο κριτήριο των επτά ετών κερδοφορίας εν μέσω της κρίσης.

Χρειάζεται, ακόμη, να δεσμευθείτε στην Αίθουσα αυτή για το χρονοδιάγραμμα έκδοσης των δεκάδων υπουργικών αποφάσεων και των λοιπών γραφειοκρατικών πράξεων που απαιτούνται για να ξεκινήσει το πρόγραμμα.

Σε κάθε περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς επιμένουμε, ότι η ανάπτυξη δεν έρχεται με διατάγματα και εντολές. Χρειάζεται πολιτική σταθερότητα και κοινωνική ειρήνη, θετικές μακροοικονομικές πρακτικές, ένα δίκαιο, ευνοϊκό και σταθερό φορολογικό σύστημα. Χρειάζεται εύκολη πρόσβαση στην ρευστότητα, βεβαίως, με αυστηρά κριτήρια. Χρειάζεται ένα κράτος επιτελικό, που θα λειτουργεί ως αρωγός κι όχι ως δυνάστης. Χρειάζεται έμφαση στα έργα υποδομής και ανάπτυξης, την ώρα

που σήμερα ακόμα και αναγκαία έργα πνοής, όπως ο Ανάβαλος στην Αργολίδα, δεν αντιμετωπίζονται με την δέουσα υπευθυνότητα και το επιβεβλημένο ενδιαφέρον από πλευράς σας.

Στον πίνακα 1, στις ειδικές περιοχές ενίσχυσης για τις ορεινές περιοχές βλέπω ότι λείπουν περιοχές στην Αργολίδα, όπως το Αραχναίο, οι Λίμνες, η Προσύμνη, ο Αχλαδόκαμπος η Λύρκεια και η Αλέα, που πρέπει να μπουν, κύριε Υπουργέ, γιατί πραγματικά έχουν προβλήματα, είναι ορεινές. Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να μπουν σε αυτόν τον συγκεκριμένο πίνακα για την ενίσχυση αυτών των περιοχών.

Χρειάζεται, λοιπόν, ένα ισχυρό κοινωνικό κεφάλαιο εμπιστοσύνης εντός και εκτός της χώρας. Εκεί πρέπει να επικεντρωθούμε. Σε αυτά που η σημερινή κυβερνητική πλειοψηφία θεωρεί θανάσιμους ιδεολογικούς της εχθρούς.

Διαφορετικά, λοιπόν, είναι τραγική ειρωνεία να ξιφουλκούμε για ένα πρόγραμμα 480 εκατομμυρίων ευρώ μέχρι το 2022, την ώρα που γειτονικές μας χώρες προσφέρουν στους επενδυτές ουσιαστικά κίνητρα, φορολογικούς συντελεστές και κόστος ενέργειας στο μισό απ' ό,τι στην Ελλάδα και ασφαλιστικές εισφορές στο ένα τέταρτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τα όσα λένε τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, η αναδιανομή και η κοινωνική πολιτική προϋποθέτει την ανάπτυξη και τη δημιουργία εθνικού πλούτου. Και ο στόχος αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνο μέσα από την ενίσχυση της υγιούς ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Διαφορετικά, η φτώχεια θα συνεχίσει να εξαπλώνεται και να βαθιάίνει και κανένα τέχνασμα ισοπεδωτικού εξισωτισμού, λαϊκισμού και κατασκευής εσωτερικών εχθρών δεν θα επιλύσει το πρόβλημα. Των οικίων ημών επιπαραμένων, λοιπόν, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να σφυρίζει αδιάφορα.

Όσο ακόμα έχουμε τον χρόνο, οφείλουμε να κοιτάξουμε την πραγματικότητα, χωρίς ιδεοληπτικές παρωπίδες και να κάνουμε αυτά που όλοι σε αυτή την Αίθουσα –ή τουλάχιστον οι περισσότεροι– γνωρίζουμε ότι πρέπει να γίνουν, για να φέρουν επενδύσεις στη χώρα, για να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, για να κρατήσουμε τους νέους ανθρώπους στην Ελλάδα, για να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τη φτώχεια και την περιθωριοποίηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώταρος από τη Χρυσή Αυγή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούγοντας κάποιους από τους προαλήσαντες και κάποιους διαξιφισμούς, σχετικά με τη χρήση της κάνναβης για ιατρικούς ή για άλλους λόγους, μας δίνεται η εξήγηση στις διάφορες απορίες που έχουμε, πώς κάποιοι Βουλευτές ψηφίζουν με βαριά καρδιά μνημόνια και μέτρα που δεν ήθελαν ή άλλοι πολιτικοί έχουν τις μαντικές ή ενδεχομένως και γευσισγνωστικές ικανότητες, όταν λένε για τις αυριανές κινητοποιήσεις, οι οποίες θα γίνουν, των «Παραιτηθείς», ότι ενέχουν το σπέρμα της ακροδεξιάς. Πραγματικά ο μπάφος πρέπει να πηγαίνει σύννεφο εντός αυτής της Αιθούσης!

Και για να μην ξεχάσω, καλορίζικος για τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Μητσοτάκης στη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ. Σήμερα, νομίζω, είναι εκεί. Είδαμε και κάποια στιγμιότυπα. Προφανώς πρέπει να τον προσκάλεσαν για γούρι, να τους πείσει καλά η σύνδοξ.

Σχετικά με το εν λόγω νομοσχέδιο, θέλει υπερβολικό θράσος, πολιτικό και μη, να φέρνει κάποιος ένα αναπτυξιακό νομοσχέδιο –με πάρα πολλά ερωτηματικά και εισαγωγικά– μετά από όλα όσα έχουν ψηφιστεί, όπως το τρίτο μνημόνιο, που το ψήφισε η συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής στις 14 Αυγούστου του περασμένου έτους, όπως τα πολυνομοσχέδια που μέσα σε αυτά ήταν όλα όσα είχαν ψηφιστεί στο τρίτο μνημόνιο και τα οποία διαλύουν ό,τι έχει απομείνει από την ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Και φέρντε ένα αναπτυξιακό –έτσι το λέτε– νομοσχέδιο, το οποίο ούτως ή άλλως κινείται σε μία εντελώς λάθος κατεύθυνση. Ένας αναπτυξιακό νομοσχέδιο, το οποίο στους μόνους που θα δώσει λεφτά, θα αποπληρώσει, είναι σε κάποιους από τα προηγούμενα αναπτυξιακά. Είναι οι εξής ελάχιστοι, που μετριούνται

στα δάχτυλα των δύο ή και του ενός χεριού. Είναι οι γνωστοί νταβατζήδες, οι μεγαλοεργολάβοι, αυτοί που είχαν πάρει την πλειοψηφία των ΕΣΠΑ και όλων των προηγούμενων προγραμμάτων και που τώρα θέλουν να πάρουν και τα ρέστα, παρ' ότι δεν έχουν τελειώσει τα περισσότερα από τα έργα, για τα οποία είχαν επιδοτηθεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Βλέπουμε ένα αναπτυξιακό νομοσχέδιο, το οποίο βασίζεται ως επί το πλείστον σε φοροαπαλλαγές, οι οποίες, όμως –και αυτό μάλλον αντισυνταγματικό θα πρέπει να είναι– δημιουργούν πολίτες και επιχειρήσεις δύο ταχυτήτων. Διότι δεν υπάρχουν φοροαπαλλαγές με γεωγραφικά κριτήρια –όπως ήταν συνηθισμένο όχι μόνο στην πατρίδα μας αλλά παντού– ώστε να τονωθεί μια ακριτική περιοχή, ένα νησί. Γι' αυτό και υπήρχαν κάποιες ειδικές φοροαπαλλαγές σε όλους αυτούς.

Τώρα, ενδεχομένως, θα υπάρχει και μια φοροαπαλλαγή και σε μια επιχείρηση που θα βρίσκεται στην Αθήνα, έξω από την Εκάλη, σε μια βιομηχανική περιοχή σε απόσταση δέκα λεπτών από τον Διόνυσο ή κάπου αλλού.

Βλέπουμε ότι στο εν λόγω αναπτυξιακό –όπως το λέτε– νομοσχέδιο θα δημιουργηθούν νέες θέσεις συμβούλων, επιτροπές και όλα αυτά. Αποδεδειγμένα, εάν κρίνουμε από τη δεκαοχτάμηνη θητεία σας, θα τοποθετήσετε επιπλέον παχυλά αμειβόμενους σχετους με την ανάπτυξη –που είναι και το νομοσχέδιο– σε κομβικές θέσεις, οι οποίοι θα παίρνουν αποφάσεις τις οποίες, βέβαια, στο τέλος θα πληρώνει ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

Δεν διαβουλευτήκατε καθόλου με τους πλέον επιτυχημένους Έλληνες επιχειρηματίες, είτε είναι μικροί είτε είναι μεσαίοι είτε είναι μεγάλοι. Και ακόμα και με αυτούς που διαβουλευτήκατε εντός αυτής της Αιθούσης δεν ακούσατε τίποτα απ' όσα σας είπαν για το πώς θα πρέπει να λειτουργεί σωστά μία οικονομία.

Δίνετε προτεραιότητα στις μεγάλες επενδύσεις άνω των 20 εκατομμυρίων ευρώ, σχετώς του τι λέτε για τις μικρομεσαίες. Αυτά είναι για να τα ακούει διάφοροι, γιατί –εάν καταλάβουν– μια μικρομεσαία επιχείρηση είναι και μία επιχείρηση με πενήντα εργαζόμενους. Πόσες επιχειρήσεις στην πατρίδα μας έχουν πενήντα εργαζόμενους αυτή τη στιγμή; Ελάχιστες. Οι περισσότερες επιχειρήσεις είναι είτε οικογενειακές είτε πολύ μικρές. Σε αυτές θα έπρεπε να δώσετε βαρύτητα.

Και με το να δίνετε προτεραιότητα στις επενδύσεις άνω των 20 εκατομμυρίων ευρώ ξαναβάζετε για μια ακόμα φορά στην άκρη αυτούς, για τους οποίους προείπαμε, τους μικρούς και τους πολύ μικρούς. Διότι στην παγκοσμιοποιημένη κοινωνία –την οποία εσείς λατρεύετε και εμείς απεχθανόμαστε– για να υπάρχει και να επέλθει η πολυπόθητη ανάπτυξη, θα πρέπει, πάση θυσία, να προστατευθούν οι μικροί και οι πολύ μικροί. Αυτοί ήταν, είναι και θα είναι εις τους αιώνες των αιώνων οι στυλοβάτες κάθε υγιούς οικονομίας, κάθε κοινωνίας. Αυτές οι οικογενειακές επιχειρήσεις, τις οποίες χτυπάτε απ' όλες τις πλευρές.

Μιλάμε για τους μικρούς έμπορους, τους βιοτέχνες, τους αγρότες, τους κτηνοτρόφους, τους αλιείς, όλους αυτούς, που όλοι μαζί αποτελούν τον πρωτογενή τομέα από τον οποίο προέρχεται η ανάπτυξη. Και φυσικά μιλάμε και για κάποιους συγκεκριμένους βιομηχανικούς κλάδους, όπως είναι η ναυπηγική βιομηχανία, η ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία –καταθέσαμε και κάποια τροπολογία επ' αυτού– η τουριστική βιομηχανία, –γιατί η Ελλάδα έχει κάποια πλεονεκτήματα στον συγκεκριμένο κλάδο– η κλωστοϋφαντουργία, η οποία μεγαλουργούσε και μεσορρανόσε τα προηγούμενα χρόνια και με τις τραγικές κινήσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων διαλύθηκε στην κυριολεξία. Και αυτή τη στιγμή επωφελούνται όμορες ή τριτοκοσμικές χώρες εις βάρος της πατρίδας μας. Ακόμη και η αμυντική βιομηχανία είναι ικανότατη και με το τελευταίο πολυνομοσχέδιο και τις τροπολογίες που φέρτε της δώσατε το τελειωτικό, οριστικό χτύπημα.

Όλους αυτούς τους εξοντώνετε με την έμμεση και άμεση φορολογία, την ίδια ώρα που όμορες χώρες έχουν ένα πολύ πιο ωραίο και θετικό φορολογικό, εργασιακό, ασφαλιστικό, γραφειοκρατικό περιβάλλον.

Ο συντελεστής φόρου επιχειρήσεων στην Κύπρο είναι 12%, στη Βουλγαρία 10%, στη Ρουμανία 16% και στην Ελλάδα είναι

28% και προκαταβολή φόρου 100% για τη νέα χρονιά. Ποιος θα έρθει εδώ να επενδύσει; Και όσοι είναι εδώ έχουν φύγει ή με τα νέα μέτρα ετοιμάζονται να φύγουν λίαν συντόμως.

Με την απεμπόληση συγκριτικών πλεονεκτημάτων της πατρίδας μας, που αυτά θα έπρεπε να δείτε και να φέρετε στο τραπέζι, προκειμένου να έχουμε ανάπτυξη και επενδύσεις. Όπως την απεμπόληση των κυριαρχικών αγροτικών δικαιωμάτων, όπως έγινε με τη φέτα, για την οποία είχε υπογράψει η Νέα Δημοκρατία δύο φορές και τώρα συνυπογράφετε εσείς και προχωράτε, για άλλα αγροτικά προϊόντα, όπως είναι οι ελιές Καλαμών, όπως είναι άλλα τυριά και όλα αυτά εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, που υποτίθεται ότι λειτουργεί προς όφελος των Ευρωπαίων που την αποτελούν και την απαρτίζουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με την μη ανακήρυξη της ΑΟΖ, που όλο το λέτε, αλλά δεν το κάνετε, διότι γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτό θα σας φέρει σε σύγκρουση με τα αφεντικά σας εντός ή εκτός αυτής της χώρας.

Με το χάρισμα χρυσοφόρων κρατικών εταιρειών, όπως ο ΟΠΑΠ, όπως τα αεροδρόμια, όπως τα λιμάνια, τα οποία θα μπορούσαν να φέρνουν συνεχές και ατελείωτο χρήμα στον κρατικό κορβανά και έτσι να γίνονται κρατικές επενδύσεις και να γίνεται ανάπτυξη και οτιδήποτε άλλο.

Να μιλήσουμε για τα χρέη. Μία χώρα που οφείλει στο σύνολό της, όπως λένε, 800 δισεκατομμύρια ευρώ δεν μπορεί ποτέ να έχει ανάκαμψη, να έχει ανάπτυξη, δεν μπορεί να έχει τίποτα απολύτως, αν δεν γίνει διαγραφή χρεών. Και αν θυμάμαι καλά, η τελευταία διαγραφή χρεών είχε γίνει επί καθεστώτος 21^{ης} Απριλίου, αν δεν κάνω λάθος, σε αγροτικά και πάσης φύσεως άλλα χρέη.

Να καταλάβουμε και να παλέψουμε εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, για όσο καιρό υφίσταται, διότι, απ' ό,τι φαίνεται, την άλλη εβδομάδα ξεκινάει η Βρετανία, ξηλώνεται το πουλόβερ και το πράγμα θα πάρει μία ροή από μόνο του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, βάλτε μία τελεία.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Παρακαλώ, τελειώνω και εγώ σε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας το έχω δώσει ήδη.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Και μόνο, για να γίνουν όλα αυτά, θα πρέπει να υπάρχει μία εθνική κυβέρνηση, μια κυβέρνηση που να είναι προς όφελος των Ελλήνων πολιτών, προς όφελος των Ελλήνων αγροτών, προς όφελος των Ελλήνων επιχειρηματιών και των ελληνικών συμφερόντων και της πατρίδας μας. Όλα αυτά θα γίνουν κάποια στιγμή στο μέλλον με τη βοήθεια του θεού.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος.

ΛΕΟΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, όσο πιο βαθιά βυθίζεται η Ελλάδα στην κρίση, τόσο πιο πολύ θα γίνεται λόγος για την ανάπτυξη. Γιατί θα θέλουμε την ανάπτυξη και θα το καταλαβαίνει και ο τελευταίος πολίτης ότι μέσα από την ανάπτυξη μπορούμε να περάσουμε αυτή την κρίση. Το παράδοξο αυτό, λοιπόν, είναι ότι αντανakλά μέσα του και έχει μέσα του τραγικά αδιέξοδα, στα οποία εμείς ως χώρα δεν έχουμε βρει τη λύση.

Στην πραγματικότητα τα περί ανάπτυξης είναι επιφανειακοί βερμπαλισμοί της Κυβέρνησης και δεν αποτελούν τίποτα άλλο παρά μία φαντασίωση. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, μετά την πρώτη φορά Αριστερά, παράγει τώρα και άλλες φαντασιώσεις, περισσότερες απ' όσες μπορεί να φανταστεί κανείς και περισσότερες, βέβαια, απ' όσες μπορεί να αφομοιώσει η κοινή γνώμη, η κοινωνία και οι πολίτες. Μάλιστα τελευταία, αν έχετε δει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και αυτή η περίφημη «δίκαιη ανάπτυξη», για να μπορέσουμε να δικαιολογήσουμε τα αδικαιολόγητα, την αλλαγή της σελίδας.

Κύριε Πρόεδρε, μετά από σχεδόν δεκαεπτά μήνες στο τιμόνι της χώρας, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, επιτέλους, κατάφερε να καταθέσει στη Βουλή τον περίφημο αναπτυξιακό νόμο. Μάλλον ο κύριος Υπουργός ήταν απασχολημένος, ήταν στην χώρα της

ουτοπίας με άλλες σημαντικότερες υπουργικές εργασίες από το να ασχοληθεί με τη σύνταξη ενός νόμου, που χιλιάδες κόσμου περίμεναν εναγωνίως, για να πάρουν μια ανάσα και να μπορέσουν να ρυθμίσουν στοιχειώδεις επαγγελματικές τους ανάγκες.

Βέβαια, η κατάθεση του αναπτυξιακού νόμου συνοδεύτηκε από ένα φοβερό σόου πανηγυρισμών της Κυβέρνησης. Άλλωστε δεν μπορούσε να φανταστεί κανείς κάτι διαφορετικό, αφού τα πανηγύρια και οι χαρές είναι βασικό συστατικό του ψέματος που λέτε στον λαό, κάθε μαύρο που το κάνετε άσπρο, κάθε προεκλογική σας υπόσχεση που έπεσε στο κενό.

Είναι, φαίνεται, στο DNA σας, δυστυχώς, για όσους σας πίστεψαν, να ντύνετε με εορταστικό μανδύα κάθε αποτυχία σας, αδράνεια και καθυστέρηση, βαδίζοντας στα γνωστά σας πλέον πρότυπα, τα οποία δεν θα ήθελα καν να τα ονομάσω στη Βουλή.

Πώς να συμμεριστεί ο ελληνικός λαός τη χαρά σας, κύριε Υπουργέ, γι' αυτό τον νόμο;

Έχουμε στα χέρια μας έναν αναπτυξιακό νόμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που θα διοχετεύσει μόνο 480 εκατομμύρια μέχρι το 2022. Τώρα, ας μην πούμε τι ποσό είναι αυτό μπροστά στα εκατομμύρια που ξοδεύαμε τα προηγούμενα χρόνια, όταν ξέραμε ότι η Ελλάδα χρειάζεται περίπου 120 δισεκατομμύρια, για να μπορέσει να μπει σε έναν αναπτυξιακό κύκλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πιστεύει ότι θα μείνει στην εξουσία. Και επειδή το πιστεύει, αυτό είναι εθνικά επικίνδυνο. Όλοι οι κύριοι συνάδελφοι, που απουσιάζουν από την Αίθουσα τώρα, ήταν πολέμοι των κρατικοποιήσεων. Μετά από έναν χρόνο, είναι οι φανατικοί θιασώτες.

Το μνημόνιο του Τσίπρα υπερβαίνει κατά πολύ τα μνημόνια του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Είναι θατσερικής έμπνευσης και προέλευσης. Οι άνθρωποι εκείνοι που έλεγαν, εάν θυμάστε, ότι δεν θέλουν να ακουστούν τίποτα για την ιδιωτικοποίηση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης σήμερα δεν κάνουν κανένα άλμα προς τα εμπρός, αλλά υπερβαίνουν τον ίδιο τον εαυτό τους. Φθάνουν στο σημείο να ιδιωτικοποιήσουν όλη τη χώρα.

Τα όσα ζούμε αυτή την περίοδο με τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δεν αποκαλύπτουν τις αυταπάτες των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Δεν έχουν καμμία ιδεολογική εμμονή, ούτε οποιαδήποτε πολιτική αναστολή. Χρέος τους είναι η εξουσία, τα αξιώματα και τα προνόμια. Σε αυτή υποτάσσονται, αυτή υπηρετούν, αυτή πιστεύουν.

Ο φανατικός τους κόσμος είναι καταφύγιό τους, που θεωρούν ότι τους προστατεύει από την οργή και την ανανάκτηση των πολιτών, αν και δεν είδα να προστατεύεται χθες ο κ. Πολάκης στην Κρήτη. Ωστόσο, οι «Μακιαβέληδες» ξεχνούν τη ρήση του Μακιαβέλλι «όποιος χτίζει ένα φρούριο, για να καταφύγει εκεί, φυλακίζεται από τα ίδια του τείχη και χάνεται». Αυτό κάνει αυτή τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ. Καλά, οι ΑΝΕΛ δεν υπάρχουν καν στην Αίθουσα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, η πραγματικότητα είναι αμελική. Τα γεγονότα όχι μόνο μιλούν αλλά κραυγάζουν. Οι πράξεις είναι το μοναδικό κριτήριο της αλήθειας. Όλα τα άλλα είναι επίπλαστα. Και για να σας υπενθυμίσω τις μαρξιστικές σας καταβολές, συνιστούν ψευδείς συνειδήσεις. Έτσι λένε οι μαρξιστές. Ως εκ τούτου, μην αυταπατάστε άλλο. Μην παγιδεύετε στον μικρόκοσμό σας. Μην επιχειρείτε με επικοινωνιακές μεθόδους να συγκαλύψετε τις συνέπειες των επιζήμιων πολιτικών, που ακολουθείτε, οι πολίτες δεν είναι Λωτοφάγοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αναπτυξιακός νόμος δεν είναι έκθεση ιδεών, ούτε στρατήγημα φιλόδοξων πολιτικών στόχων. Αντίθετα, οφείλει να είναι συνυφασμένος με ένα πολιτικό σχέδιο για την εξοδο της χώρας από την κρίση. Τα ζητήματα, που θέτει, δεν είναι ανεξάρτητα από το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον, στο οποίο βρίσκεται σήμερα η Ελλάδα.

Τα ερωτήματα, λοιπόν, που τίθενται, κύριε Υπουργέ, είναι ουσιαστικά: Πώς θα αναζωογονηθεί η ελληνική οικονομία; Πώς θα υπερβούμε τις χρόνιες γραφειοκρατικές στρεβλώσεις και αγκυλώσεις, που αποτελούν τροχοπέδη για την ανάπτυξη της χώρας; Πώς θα αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που διαθέτουμε; Τέταρτο και σημαντικότερο: Οι προωθούμενες πολιτικές θεμελιώνουν, πράγματι, μια νέα οικονομική στρατηγική, την οποία έχει ζωτική ανάγκη ο τόπος;

Ο υπό συζήτηση αναπτυξιακός νόμος προσπερνά τα καίρια

αυτά ερωτήματα. Δεν απαντά σε τίποτα, είτε γιατί δεν θέλετε είτε γιατί δεν μπορείτε να δώσετε σαφείς και καθαρές απαντήσεις.

Δεν θέλετε να απογαλακτιστείτε από τον κρατισμό της παραδοσιακής Αριστεράς. Αντιμετωπίζετε την ιδιωτική οικονομία και την επιχειρηματικότητα με τις αγκυλώσεις του παρελθόντος. Δεν θέλετε να απεξαρτηθείτε από τις λογικές των δημοσίων επενδύσεων. Θεωρείτε τις ιδιωτικές επενδύσεις, ξένες και εγχώριες, ξεπούλημα της χώρας. Τις αποδέχεστε, όπως έγινε με την «COSCO» και το Ελληνικό, γιατί σας τις επέβαλαν οι δανειστές. Τι κλάμα ρίχνετε επιτέλους!

Δεν θέλετε να καταπολεμήσετε τις πελατειακές σχέσεις. Τις βλέπετε ως εργαλείο για τη διαιώνιση της πολιτικής σας κυριαρχίας. Δεν μπορείτε να ξεφύγετε από τις ιδεοληψίες σας. Δεν μπορείτε να υπηρετήσετε μια εξωστρεφή και παραγωγική οικονομία. Μέλημά σας είναι οι κομματικοί και πολιτικοί σας πελάτες. Αυτούς θέλετε να εξυπηρετήσετε, αυτούς θέλετε να στηρίζετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω αμέσως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αναπτυξιακός νόμος μιας χώρας δεν συνιστά κλειδάριθμο για την εξυπηρέτηση των στενών κομματικών και πολιτικών σας συμφερόντων. Οφείλει να είναι ο κλειδάριθμος για την παροχή ευκαιριών και δυνατοτήτων, που θα στηρίζονται σε ένα σταθερό θεσμικό πλαίσιο, το οποίο θα διέπεται από κανόνες αντικειμενικότητας και διαφάνειας.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου απέχει παρασάγγας απ' αυτή την αυτονόητη και επιβεβλημένη αναγκαιότητα και προτεραιότητα.

Οι διατάξεις του είναι ένα συνονθύλευμα αντικρουόμενων επιδιώξεων. Μια Αριστερά, που φοβάται την ιδιωτική οικονομία, που ενοχοποιεί την επιχειρηματικότητα, που μυθοποιεί το κράτος, δεν μπορεί παρά να είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας για την ανάπτυξη της χώρας. Σε αυτό εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Λαγός από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Βρισκόμαστε σήμερα εδώ, προκειμένου να συζητήσουμε αυτό το αναπτυξιακό -ο θεός να το κάνει- νομοσχέδιο. Ένα νομοσχέδιο, φυσικά, που συζητάμε και που για να υπάρξει και να εφαρμοστεί στο ελληνικό κράτος πρέπει να έχει τη σύμφωνη γνώμη και απαραίτητα την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να υπάγεται στο Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτή είναι η κατάντια μας και θα το λέμε συνεχώς εμείς μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, προκειμένου να το ακούει ο ελληνικός λαός. Δεν μπορεί να εφαρμοστεί τίποτα η ελληνική Κυβέρνηση, εάν δεν γίνει δεκτό και δεν έχει την έγκριση, επαναλαμβάνουμε και πάλι, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λέτε ότι ενδιαφέρεστε για την ανάπτυξη. Ναι, να συνεχίσουμε, όμως, και να δούμε για ποιο είδος ανάπτυξης. Ανάπτυξη των μεγάλων πολυεθνικών, των τεράστιων επενδύσεων, αυτών που θα έρθουν σε μια ξεπουλημένη Ελλάδα για να πάρουν τα καλύτερα κομμάτια, τα φιλέτα, και να δουλέψουν έναντι πινακίου φακής και να πάρουν εργαζομένους, οι οποίοι θα έχουν θέσεις εργασίας.

Μόνο που αυτοί οι εργαζόμενοι, όπως συζητάγαμε πριν από λίγες μέρες στο άλλο νομοσχέδιο, που ήρθε, των επτάμις χιλιάδων σελίδων, θα μπορούν κάλλιστα να είναι λαθρομετανάστες, να είναι αλλοδαποί, που θα φέρνει ο κάθε ένας εδώ πέρα, θα τους δίνει τρία και τέσσερα κατοστάρικα και θα δουλεύουν, ενώ το ελληνικό κράτος θα τους έχει δώσει όλα τα απαραίτητα έγγραφα. Αυτά δεν τα λέτε. Σε λίγους μήνες, που θα είμαστε εδώ, θα δούμε όλοι αυτοί, που θα έρθουν για να δημιουργήσουν ανάπτυξη στο ελληνικό κράτος, από πού θα πάρουν εργάτες και εργαζόμενους.

Γιατί ένας άλλος λόγος, που θέλετε τους λαθρομετανάστες εδώ, είναι για πέσουν φυσικά τα μεροκάματα, για να υπάρχουν χιλιάδες θέσεις νέργων, ώστε το κάθε αφεντικό, ο κάθε πλουτοκράτης, η κάθε πολυεθνική να μπορεί να λείε στον άλλον: «Αν δεν σου κάνουν τα τέσσερα κατοστάρικα που σου δίνω, φύγε. Έχουμε χέρια από πίσω να έρθουν». Αυτά δεν τα λέτε στον ελληνικό λαό.

Ποιο σχέδιο υπάρχει, αλήθεια, για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Ποιο σχέδιο υπάρχει για τις επιχειρήσεις, που απασχολούν πέντε, οκτώ, δέκα, δεκαπέντε άτομα; Εκεί θα έπρεπε να δούμε τι μπορεί να γίνει και εκεί θα στηρίζαμε ως Χρυσή Αυγή αυτή τη διαδικασία και αυτό τον νόμο. Όμως, για εκεί δεν υπάρχει κάτι. Εκεί μας συμφέρει, είτε να κλείνουν είτε να γίνονται σιγά σιγά συγχωνεύσεις, προκειμένου όλοι αυτοί, επαναλαμβάνουμε και πάλι, να γίνουν υπάλληλοι σε πολυεθνικές. Αυτός είναι ο στόχος που έχει η σημερινή Κυβέρνηση.

Ας αναφέρουμε εδώ χαρακτηριστικά, για να μαθαίνει ο κόσμος -γιατί αν δεν τα πει η Χρυσή Αυγή, δεν πρόκειται να τα πει κανείς- τη συμφωνία της ελληνικής Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, που έγινε πριν από λίγους μήνες και που την ψήφισαν όλες οι πτέρυγες. Όλες οι πτέρυγες ψήφισαν αυτή τη συμφωνία στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Για να ξέρει, λοιπόν, ο ελληνικός λαός τι είναι αυτό, είναι η τράπεζα που θα έρθει σε συμφωνία με το ελληνικό κράτος και θα πάρει τα στεγαστικά δάνεια σε ένα ποσοστό τουλάχιστον 40% -περίπου- και θα βγάλει στο σφυρί τα σπίτια και τις περιουσίες των Ελλήνων. Τα σπίτια και τις περιουσίες που μόχθησαν και πάλεψαν μια ζωή για να αποκτήσουν.

Ας δούμε, λοιπόν, και τι κίνητρα δίνει το «ελληνικό» κράτος σε αυτή την τράπεζα, την Αναπτυξιακή, όπως τη λένε, μιας και μιλάμε για ανάπτυξη, για να δείτε ότι όταν είναι υποτακτικός κάποιος και όταν θέλει να δώσει κίνητρα και δυνατότητες, τα δίνει εύκολα. Ακούστε για να μαθαίνετε.

Η Ελληνική Δημοκρατία θα πρέπει, εφόσον της ζητηθεί, να συνδράμει την τράπεζα για την εξασφάλιση κατάλληλων χώρων, καθώς και εγκαταστάσεων και υπηρεσιών κοινής ωφελείας, που απαιτούνται για τις δραστηριότητες των τοπικών γραφείων της τράπεζας αυτής. Θα πάει το ελληνικό κράτος και θα τους βρίσκει τα κτήρια, θα τους τα δίνει και θα τους τα παρέχει δωρεάν.

Συνεχίζουμε. Κάθε τοπικό γραφείο αυτής της τράπεζας θα δικαιούται να φέρει τη σημαία και το έμβλημα της τράπεζας στις εγκαταστάσεις του τοπικού γραφείου. Ακούστε εδώ τι γίνεται σιγά σιγά. Υπάρχει απαράβιαστο των εγκαταστάσεων του τοπικού γραφείου. «Εγκαταστάσεις του τοπικού γραφείου και κάθε μέσο μεταφοράς που ανήκει ή κατέχεται από την τράπεζα και τον επικεφαλής του γραφείου, οπουδήποτε κι αν βρίσκονται στην επικράτεια της Ελληνικής Δημοκρατίας, θα είναι απαράβιαστες και θα βρίσκονται υπό τον έλεγχο και την εξουσία της τράπεζας και του επικεφαλής του γραφείου αντίστοιχα.

Αυτά συμβαίνουν σήμερα στο ελληνικό κράτος με τις δικές σας ψήφους. Αυτά ψηφίζετε!

Θα συνεχίσω, γιατί είναι πολλά που πρέπει να ακούγονται για να μαθαίνονται και θα σκύβετε το κεφάλι όταν βγαίνετε από αυτή την Αίθουσα: «Κανείς αξιωματούχος της Ελληνικής Δημοκρατίας ή πρόσωπο που ασκεί δημόσια εξουσία, διοικητική, δικαστική, στρατιωτική ή αστυνομική, δεν θα εισέρχεται στις εγκαταστάσεις του τοπικού γραφείου, παρά μόνο με τη συγκατάθεση του προέδρου της τράπεζας».

Εάν αυτό δεν είναι προτεκτοράτο, εάν αυτό, που έχετε κάνει, δεν είναι μια χώρα υπό κατάληψη, τι είναι;

Διαβάζω επίσης: «Η Ελληνική Δημοκρατία θα λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να προλάβει τυχόν σπύλωση της φήμης της τράπεζας».

Δεν πρέπει να σπυλωθεί ούτε η φήμη της τράπεζας αυτής! Η τράπεζα αυτή θα έρθει, θα πάρει τις περιουσίες του Έλληνα πολίτη και δεν πρέπει να σπυλωθεί, δεν πρέπει να ακουστεί κακιά κουβέντα. Γιατί, εάν ακουστεί κακιά κουβέντα, πιθανόν να βάλετε κάποιους να μας συλλάβουν ή να συλλάβετε τον απλό πολίτη και να τον πάτε φυλακή. Γιατί έτσι έχετε μάθει τη δημοκρατία και έτσι θέλετε να την κάνετε: Να μη μιλάει κανείς γι' αυτά που νομοθετείτε.

Γι' αυτά τα αίσχη, που έχετε κάνει και που έχετε κάνει την Ελλάδα και τους Έλληνες να είναι φυλακισμένοι και να έρχονται καθημερινά αυτοκτονίες Ελλήνων συμπατριωτών μας, για τις οποίες πλέον κανείς δεν μιλάει, γιατί όλοι τις συνηθίσατε!

Να συνεχίσω λίγο ακόμα γι' αυτή την Τράπεζα Ανάπτυξης; «Η τράπεζα, τα στοιχεία ενεργητικού της, η περιουσία και τα έσοδα

της απαλλάσσονται από κάθε μορφή φορολογίας», όταν ο Έλληνας πολίτης το 70% ή παραπάνω των εισοδημάτων του το δίνει πίσω σε φόρο.

Αυτή η τράπεζα, λοιπόν, που θα μας παίρνει τα σπίτια, απαλλάσσεται από κάθε είδους φορολογίας, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης αυτής.

Συνεχίζω, γιατί υπάρχουν πολλά και επαναλαμβάνω ότι πρέπει να ακουστούν: «Η τράπεζα μπορεί με τη συγκατάθεση της Ελληνικής Δημοκρατίας να εγκαταστήσει και να λειτουργήσει στην Ελληνική Δημοκρατία τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις και άλλες εγκαταστάσεις επικοινωνίας και μετάδοσης».

Ωραία είναι όλα αυτά; Για να συνεχίσουμε: «Η Ελληνική Δημοκρατία θα λάβει τα κατάλληλα μέτρα και θα εκδώσει προς τους αρμόδιους αξιωματούχους τις γενικές οδηγίες χορήγησης βίζας σε οποιαδήποτε από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παραπάνω ενότητα, χωρίς καθυστέρηση και χωρίς καταβολή χρεώσεων.

Τα παραπάνω πρόσωπα είναι προσωπικό της τράπεζας, εξαρτώμενα μέλη και το οικιακό προσωπικό τους».

Ακούστε εδώ. Θα φέρουν εδώ το οικιακό προσωπικό τους, θα τους δώσει βίζες το ελληνικό κράτος, θα τους δώσει τα απαραίτητα έγγραφα και θα τουςβάλει εδώ να δουλεύουν νυχθημερόν για να κλέβουν την περιουσία των Ελλήνων.

Πάμε στο τελευταίο κομμάτι, το οποίο είναι πολύ όμορφο, να το δούμε και αυτό. Όλοι αυτοί θα έχουν ακαταδίκτο και ασυλία έναντι δικαστικών διώξεων. Αναφέρει το κείμενο: «Στο πλαίσιο των επίσημων δραστηριοτήτων της, η τράπεζα θα χαίρει ασυλίας έναντι κάθε μορφής δικαστικής δίωξης στην επικράτεια της Ελληνικής Δημοκρατίας». Αυτά αναφέρονται εδώ μέσα!

Και συνεχίζουμε: «Η περιουσία και τα στοιχεία ενεργητικού της τράπεζας, οπουδήποτε και εάν βρίσκονται και σε οποιοδήποτε την κατοχή και να είναι, θα χαίρουν ασυλίας έναντι ερευνών, επιτάξεων, κατασχέσεων, απαλλοτριώσεων ή πάσης άλλης μορφής αφαιρέσεων ή δεσμεύσεων βάσει εκτελεστικών, δικαστικών ή νομοθετικών ενεργειών».

Αυτά έχει ψηφίσει αυτή η προδοτική Κυβέρνηση. Και εάν μετά από όλα αυτά, που σας διαβάσαμε εδώ ως Χρυσή Αυγή, δεν είστε υποτακτικοί, τότε δεν ξέρουμε τι αξία έχουν οι λέξεις! Έχετε χάσει τον οποιονδήποτε σεβασμό και να είχατε, έχετε ισοπεδώσει την ελληνική κοινωνία. Αυτά τα οποία κάνετε δεν έχουν ξαναγίνει ποτέ και θα έρθει κάποια στιγμή η ώρα, που θα λογοδοτήσετε -γιατί πρέπει να λογοδοτήσετε- και θα απευθυνθείτε στην ελληνική δικαιοσύνη. Και εκεί θα δούμε εάν όλα αυτά, που έχετε κάνει, είναι σωστά ή εάν είναι ξεπούλημα και πλήρης υποταγή της πατρίδας μας.

Αυτά έχετε κάνει, λοιπόν. Και επαναλαμβάνω, για να το ξέρουν όλοι, ότι αυτά γίνονται για να εξυπηρετήσουν μια τράπεζα, έναν τραπεζικό οργανισμό, ο οποίος θα έρθει και θα πάρει τα στεγαστικά δάνεια των Ελλήνων συμπατριωτών μας.

Υπάρχουν δύο τινά, λοιπόν, σε σχέση με όλα αυτά: Ή είστε προδότες και συνειδητά βοηθάτε τα ξένα όργανα να κάνουν αυτά, που είπαμε, στην πατρίδα ή είστε άσχετοι και ψηφίζετε ό,τι σας δώσουν, χωρίς να το διαβάσετε καν και χωρίς να ξέρετε τι κάνετε.

Είτε στη μία περίπτωση είτε στην άλλη, είστε ακατάλληλοι και εθνικά επικίνδυνοι και πρέπει οπωσδήποτε να μας αδειάσετε τη γωνιά. Και αυτό φυσικά δεν έχει να κάνει μόνο με τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, τη γραφική αυτή συγκυβέρνηση, αλλά έχει να κάνει και με την Αντιπολίτευση, η οποία πριν από λίγους μήνες εδώ μέσα, σε αυτά τα έδρανα τα ψήφισαν όλα αυτά!

Οι μοναδικοί που δεν τα ψήφισαν ήταν οι Έλληνες εθνικιστές, ήταν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες χρυσαυγίτες. Αυτοί δεν ψήφισαν όλα αυτά τα νομοσχέδια και γι' αυτό δεχόμαστε όλες αυτές τις διώξεις και το κυνηγητό. Αυτή είναι η αλήθεια.

Αναπτυξιακός νόμος, λοιπόν, μετά από όλα αυτά που σας είπαμε. Ο αναπτυξιακός νόμος ξέρετε τι είναι; Ο αναπτυξιακός νόμος είναι η δωρεάν στέγαση, σίτιση, υγειονομική περίθαλψη του κάθε λογής λαθρομετανάστη, που πέρασε παράνομα τα σύνορα της πατρίδας μας και είναι εδώ και ζει και βασιλεύει αυτή τη στιγμή εις βάρος του Έλληνα κορόιδου. Αυτός είναι ο αναπτυξιακός νόμος, όταν στους Έλληνες πολίτες βάζετε μια θηλιά

στον λαϊμό και τον εξαναγκάζετε με τα μέτρα, που παίρνετε, είτε να κλείνουν τις επιχειρήσεις τους είτε να διασύρονται καθημερινά είτε να μην έχουν τι να κάνουν και να είναι απογοητευμένοι και -επαναλαμβάνω και πάλι- πολλοί να αυτοκτονούν.

Ξεχάσαμε τις αυτοκτονίες των Ελλήνων πολιτών, αλλά δυστυχώς δεν τελείωσαν. Ξεχάσαμε τα παιδάκια που πηγαίνουν στο σχολείο και λιποθυμούν, επειδή δεν έχουν να πάρουν μια τυρόπιτα. Αυτά τα ξεχάσαμε, τα ξεχάσατε και ασχολούμαστε με το πώς θα δοθούν επιδοτήσεις και πώς θα πάμε σε επεκτάσεις των ξενοδοχείων για τους λαθρομετανάστες, που έχουν έρθει. Και, επίσης, όταν κάποτε πήγαιναν και έδιναν κανένα μπιμπερό με γάλα σε κανένα προσφυγοπουλάκι, που ερχόταν εδώ πέρα –γιατί όλοι έχουμε ψυχή και εμείς ως Χρυσή Αυγή δεν θέλουμε φυσικά, ούτε να πεθαίνει κανείς ούτε να ταλαιπωρείται- τα δελτία ειδήσεων σε αυτή την περίπτωση το έπαιζαν για δεκαπέντε λεπτά. Σήμερα, που σε όλη την επικράτεια, όπου υπάρχει κέντρο διαμονής λαθρομεταναστών, οι Έλληνες συμπολίτες μας έχουν ξεσηκωθεί, αυτά δεν τα λέει και δεν τα αναφέρει κανείς. Αυτά τα έχουν ξεχάσει όλοι. Τα έχει ξεχάσει και η συγκυβέρνηση αυτή εδώ πέρα, η υποτακτική συγκυβέρνηση, που έχει έρθει για να εξουσιάζει τον ελληνικό λαό, λέγοντας ψέματα, συνειδητά λέγοντας ψέματα, που έχει υφαρπάξει την ψήφο του ελληνικού λαού. Κανείς Έλληνας δεν την ψήφισε για να εφαρμόσει αυτά που εφαρμόζει σήμερα και μάλιστα δεν τα γνωρίζουν κιόλας οι Έλληνες μέσα σε όλο αυτό τον κυκεώνα προβλημάτων που υπάρχει.

Και, φυσικά, υπάρχει και η Αντιπολίτευση του Κυριάκου Μητσοτάκη, ο οποίος παρίσταται στις τελετές και στις διεργασίες της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Είναι εκεί για να σκύψει και αυτός πολύ το κεφάλι, να το σκύψει λίγο περισσότερο από τους συριζαίους και να πει ότι «εγώ είμαι καλύτερος, βάλτε με εδώ να διοικήσω την Ελλάδα, θα τα κάνω όλα αυτά και ακόμα περισσότερα με πολύ μεγάλη χαρά», όπως έκαναν εδώ και σαράντα χρόνια άλλωστε και ήταν αυτοί που μας έφτασαν εδώ. Αυτοί είναι, λοιπόν, οι αναπτυξιακοί νόμοι.

Και επειδή ακούμε να μιλάτε και να λέτε εσείς εδώ πέρα στα υπουργικά έδρανα ότι σας νοιάζει ο Έλληνας μεροκαματιάρης, ο Έλληνας που ταλαιπωρείται για να βγάλει το προς το ζην και να πάει στην οικογένειά του με ένα αξιοπρεπές μεροκάματο, σας λέω ότι καταθέσαμε μία τροπολογία, η οποία σύμφωνα με όλους εσάς φυσικά δεν είναι κάτι κακό και πρέπει να την κάνετε δεκτή. Να μας δείξετε, λοιπόν, την καλή σας διάθεση.

Από τον αναπτυξιακό αυτόν νόμο βγάλατε έξω τη ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία. Βγάλατε εκτός τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη. Γιατί; Οι Έλληνες ειδικεύομαστε σε αυτό το κομμάτι. Έχουμε εξαιρετικούς τεχνίτες. Έχουμε ανθρώπους, οι οποίοι έχουν κάνει τρομερή δουλειά, χρόνια τώρα, πάνω σε αυτό. Θα μπορούσαμε να καλύψουμε χιλιάδες θέσεων εργασίας, γιατί δεν είναι μόνο αυτός που θα δουλέψει, είναι όλο το κύκλωμα που θα κινηθεί και ειδικά στις περιοχές τις ταλαιπωρημένες της Β' Πειραιώς, στο Πέραμα, στο Κερατσίνι, στον Κορυδαλλό, στη Νίκαια, αλλά και σε όλο τον Πειραιά. Αυτό θα έδινε μια τεράστια ανάσα.

Πώς, λοιπόν, εσείς τους βγάζετε απ' έξω; Είναι τυχαίο; Δεν το σκεφτήκατε; Λοιπόν, εγώ δεν πιστεύω ότι δεν το σκεφτήκατε. Το κάνατε εσκεμμένα. Δεν θέλετε να υπάρξει ανάπτυξη και ειδικά στην επισκευαστική ζώνη του Περάματος. Έχετε κρατήσει ένα μικρό κομμάτι τώρα για να γίνονται δήθεν κάποιες εργασίες, αλλά είναι μέσα στη συμφωνία που έχετε κάνει με την «COSCO» για να την ξεπουλήσετε.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, όταν δεν θα υπάρχει ούτε ένα πλοίο να πηγαίνει, για να υπάρχουν εργασίες, ο Έλληνας που εργάζεται, θα αναγκαστεί να κάνει κάτι άλλο και να φύγει.

Και είναι απορίας άξιο πώς ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, ο Βίτσας, πριν από έναν χρόνο περίπου, έλεγε: «Στις επιλογές της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ είναι η αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας. Και μέσα σε αυτά ξεχωριστή θέση κατέχει η ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία. Το ζητούμενο –τόνιζε– δεν είναι απλά να σώσουμε τα ναυπηγεία και τη δουλειά των εργαζομένων, αλλά να σχεδιάσουμε την ανάπτυξή τους, καθώς αυτό δίνει προοπτική στη βιοσιμότητά τους».

Εδώ είμαστε, λοιπόν. Τα πιστεύετε όλα αυτά; Επειδή εμείς λέ-

με ότι είστε ψεύτες και δεν τα πιστεύετε, δεν θα το κάνετε δεκτό. Αν όμως έχετε ένα ψήγμα ευαισθησίας, αν έχετε λίγο φιλότιμο, από όλα αυτά κάντε δεκτή αυτή την τροπολογία. Και ας πούμε ότι την κάνατε εσείς και όχι η Χρυσή Αυγή. Φτάνει να δοθούν θέσεις εργασίας στους Έλληνες που δουλεύουν στην επισκευαστική ζώνη στο Πέραμα, στην Ελευσίνα, στον Σκαρामαγκά, στη Σύρο, εκεί που θα μπορούσαν να δημιουργηθούν χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Γιατί δεν το κάνετε; Εδώ είναι, τολμήστε το και θα σας πούμε και μπράβο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναπτυξιακός νόμος. Διατείνεστε ότι αποτελεί αναγκαίο εργαλείο για να βγει η χώρα από την κρίση, να μπει στην ανάκαμψη, στην ανάπτυξη, να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Συγκεντρώνει το ενδιαφέρον των εκπροσώπων του κεφαλαίου και των επιχειρηματικών ομίλων, οι οποίοι σας δίνουν συγχαρητήρια και δηλώνουν ικανοποιημένοι από το κυβερνητικό έργο. Εξάλλου, όπως είπε και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, είχε γίνει αρκετή συζήτηση και διαβούλευση με τους εκπροσώπους των επιχειρηματιών και το τελικό σχέδιο ενσωμάτωσε όλες τις προτάσεις τους.

Δεν έχουμε αντίρρηση ότι έτσι έχουν τα πράγματα, όπως εξάλλου είχαν πάντα, όπως δεν έχουμε αντίρρηση ότι για κάθε νομοθετική ρύθμιση έχετε –όπως είχαν και οι προηγούμενοι, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ– απαραίτητα τη σύμφωνη γνώμη τους, αν όχι την επιταγή. Γιατί αυτοί είναι η πραγματική εξουσία. Αυτούς εκπροσωπεί και η Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη στρατηγική που εσείς υλοποιείτε και με αυτό το σχέδιο νόμου. Δική τους οργάνωση εξάλλου είναι.

Είναι ανάγκη των επιχειρηματικών ομίλων. Αυτούς υπηρετεί όλο αυτό το νομοθετικό πλαίσιο, που τους διασφαλίζει φθηνή εργατική δύναμη, με σάρωση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, με πλήρη ευελιξία, με περιστολή των όποιων συνδικαλιστικών και δημοκρατικών ελευθεριών, του δικαιώματος της απεργίας, ώστε χωρίς εμπόδια να αυξάνουν τα κέρδη τους.

Είναι δική τους ανάγκη οι φοροαπαλλαγές, οι εισφοροαπαλλαγές, οι αναπτυξιακοί νόμοι, τα πακέτα ΕΣΠΑ και Γιούνγκερ, οι κρατικές χρηματοδοτήσεις με τον έναν ή τον άλλον τρόπο.

Απ' αυτά τα προγράμματα, βέβαια, εξαιρείται η γεωργία που απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη, όπως λέτε, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία, για την οποία επίσης απαιτείται σύμφωνη γνώμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βλέπετε είναι η ΚΑΠ που πρέπει να προχωρήσει και, βεβαίως, είναι οι επιλογές που έχει κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη σύμφωνη γνώμη της ελληνικής αστικής τάξης για τα ναυπηγεία.

Είναι δική τους ανάγκη η διαμόρφωση φιλικού περιβάλλοντος για να επενδυθούν λιμνάζοντα κεφάλαια. Όλα υποτάσσονται στην καπιταλιστική ανάπτυξη. Εργαλεία του κεφαλαίου είναι και ο κόφτης αλλά και ο δότης.

Αυτή η ανάπτυξη, που προϋποθέτει τσακισμένα λαϊκά δικαιώματα, θυσίες διαρκείας, δεν είναι σωτήρια για τον λαό. Αυτός ο δρόμος είναι αδιέξοδος για τα λαϊκά συμφέροντα.

Το απόλυτο κίνητρο της εξουσίας του κεφαλαίου και της οικονομίας του είναι το κέρδος, το οποίο προκύπτει από την όλο και μεγαλύτερη ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, από την ενθυλάκωση όλο και περισσότερου κρατικού χρήματος, που αφαιρείται με τη ληστεία του λαού, με τη μείωση των μισθών, των συντάξεων, με τη μείωση της χρηματοδότησης στην υγεία, την παιδεία, την πρόνοια και άλλες κοινωνικές δαπάνες. Αυτό υπηρετεί και το παρόν σχέδιο νόμου.

Ο λαός επτά χρόνια τώρα ζει τις μεγάλες συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης, καθώς και τις επώδυνες επιπτώσεις των μνημονίων και των μέτρων, όπως η ανεργία, η φτώχεια και η εξαθλίωση, μέτρα που περιλαμβάνονται και στα τρία μνημόνια, τα οποία έχετε ψηφίσει και ουσιαστικά συμφωνείτε όλοι, πλην του ΚΚΕ.

Θα χρησιμοποιήσουμε κι εμείς μια άλλη φράση, που λέγεται τελευταία για να καλέσουμε τους εργαζόμενους και τον λαό να γυρίσουν σελίδα, να απεγκλωβιστούν από τα ψευδοδילήματα, τις αυταπάτες, τους εκβιασμούς, από την κυρίαρχη προπαγάνδα

ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος και ότι πρέπει να αποδεχθεί και να στηρίξει αυτό τον δρόμο ανάπτυξης με όποια διαχείριση.

Για ποια, όμως, ανάπτυξη μιλάμε και ποιον θα υπηρετεί; Εμείς λέμε να βγάλουν τα συμπεράσματα οι εργαζόμενοι και ο λαός από την ανάπτυξη, για παράδειγμα, του τουρισμού και ποιον αυτή ωφελεί, από τις συνθήκες ζούγκλας, γαλέρας, που έχουν δημιουργήσει για τους εργαζόμενους για να αυξάνουν τα κέρδη τους, από τη σύγχρονη δουλειά, που έχουν διαμορφώσει με γεφυρωμένη μαθητεία, γενικευμένη ευελιξία, συμβάσεις μιας ημέρας, ατέλειωτες ώρες δουλειάς με δίσπαστα και τρίσπαστα ωράρια.

Έχουμε είκοσι επτά εκατομμύρια τουρίστες, πακτωλός δισεκατομμυρίων ευρώ, αλλά η απασχόληση είναι πολύ μικρότερη απ' αυτή που ήταν πολλά χρόνια πριν, με το εισόδημα των εργαζομένων να είναι μικρό και γλίσχρο.

Τα παραδείγματα είναι πολλά και από όλους τους άλλους κλάδους. Το εργοδοτικό και διευθυντικό δικαίωμα έχει ισχυροποιηθεί και, ουσιαστικά, καθορίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας, δημιουργώντας συνθήκες εργασιακής ζούγκλας. Η μη εφαρμογή των ελάχιστων είναι κανόνας. Η βαρβαρότητα και η σαπίλα αυτού του συστήματος πρέπει να τελειώσει. Η δικτατορία του κεφαλαίου πρέπει να ανατραπεί.

Διέξοδος προς όφελος του λαού, των παραγωγών του κοινωνικού πλούτου, μπορεί να ανοίξει, αν πάρει την υπόθεση στα δικά της χέρια η εργατική τάξη, σε ρήξη με τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας, με αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις άλλες οργανώσεις του κεφαλαίου.

Φιλολαϊκή διέξοδος θα έρθει, αν πάρουν τα κλειδιά της οικονομίας και της εξουσίας οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, με συμμάχους τους τούς αυτοαπασχολούμενους και τη φτωχή αγροτιά και οργανώσουν την παραγωγή και την κοινωνία με βάση τις δικές τους ανάγκες.

Η μόνη λύση για την εργατική τάξη είναι η απαλλαγή της από τις δυνάμεις που εμποδίζουν την κοινωνική πρόοδο και την ικανοποίηση των αναγκών του λαού. Αυτοί είναι οι ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής, οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές, οι ξενοδόχοι και οι κάθε λογής επιχειρηματίες. Η εργατική τάξη αποτελεί τη δύναμη προόδου. Με τη δική της εξουσία μπορούν να αντιμετωπιστούν οριστικά τα μεγάλα προβλήματα, που ζει σήμερα από την εξουσία του κεφαλαίου. Και όσο αυτή διαρκεί, η ζωή της λαϊκής οικογένειας θα επιδεινώνεται.

Προσδοκίες μιας ζωής των εργαζομένων, όπως η αξιοπρεπής σύνταξη και το εφάπαξ, θυσιάστηκαν για τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων. Τα όνειρα των νέων συνθλίβονται στις «μυλόπετρες» της ανταγωνιστικότητας, της κερδοφορίας και της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Η ζωή τους εξαρτάται από τους σχεδιασμούς του κεφαλαίου, από τις επιλογές των μονοπωλιακών και επιχειρηματικών ομίλων.

Κύριοι, η Ελλάδα, με την εργατική εξουσία, μπορεί να παράγει τεράστιο αριθμό προϊόντων, που σήμερα εισάγει. Μπορεί να λύσει το διατροφικό πρόβλημα, αξιοποιώντας την πλούσια γη και το κλίμα που διαθέτει, με πυρήνα τον παραγωγικό συνεταιρισμό και την κοινωνικοποιημένη βιομηχανία μεταποίησης. Μπορεί να δώσει ασφαλή υγιεινά τρόφιμα και να αξιοποιήσει, στη συνέχεια, και αμοιβαίες συνεργασίες με άλλες χώρες με εξαγωγές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορεί να αναπτυχθεί η βιομηχανία, που αξιοποιεί εγχώριες πρώτες ύλες στην ένδυση και την υπόδηση, στην παραγωγή καλλιεργητικών σποδίων, λιπασμάτων, βιομηχανικές μονάδες που μπορούν να στηρίξουν άλλες απαραίτητες υποδομές για να αντιμετωπιστούν ζητήματα ασφαλών και φθηνών μεταφορών, λαϊκής στέγης, αντιρροσμικής και αντιπλημμυρικής προστασίας.

Η Ελλάδα διαθέτει, όπως ειπώθηκε και από αυτό το Βήμα από τον Υπουργό, ικανοποιητικό επίπεδο συγκέντρωσης των μέσων παραγωγής του εμπορικού δικτύου και, ως έναν βαθμό, ανάπτυξης της σύγχρονης τεχνολογίας. Διαθέτει έμπειρο και πολυάριθμο εργατικό δυναμικό, με βελτιωμένο μορφωτικό επίπεδο και εξειδίκευση σε σχέση με το παρελθόν.

Μόνο η λαϊκή εξουσία στην Ελλάδα μπορεί να αξιοποιήσει τον τεράστιο αναξιοποίητο ορυκτό πλούτο, που μπορεί να τροφοδο-

τήσει την κοινωνικοποιημένη βιομηχανία. Αυτή η λαϊκή εξουσία, με αυτή τη μορφή οργάνωσης της οικονομίας, μπορεί να αναπτύξει παραπέρα τη βιομηχανία, όπως χάλυβα, σιδήρου, χαλκού, την αμυντική βιομηχανία και τα πλαστικά που διαθέτει η χώρα.

Σήμερα, όμως, αυτά είναι στα χέρια των μεγαλοκαπιταλιστών, οι οποίοι, ανάλογα με το πού εξασφαλίζουν το κέρδος, που θέλουν, ή τα αναπτύσσουν ή τα συρρικνώνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κατώτη, βάλτε με ταλεία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας σήμερα υπονομεύονται γιατί δεν αποδίδουν κέρδος στους καπιταλιστές. Στο πλαίσιο της λαϊκής εξουσίας και οικονομίας, θα αναπτύσσονται πλήρως προς όφελος των λαϊκών αναγκών. Σε αυτό τον δρόμο, εμείς καλούμε τους εργαζόμενους και τον λαό να παλέψει.

Το ΚΚΕ θα πρωτοστατήσει στην οργάνωση της πάλης των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Αγωνίζεται για ένα εργατικό λαϊκό κίνημα, που θα βάλει εμπόδια, θα δυσκολέψει και θα ανατρέψει αυτή τη βαρβαρότητα.

Αυτός είναι και ο μονόδρομος για τους εργαζόμενους, που σήμερα στερούνται την ικανοποίηση των αναγκών τους, που είναι άνεργοι, φτωχοί και εξαθλιωμένοι. Και όσο θα συνεχίζεται αυτός ο δρόμος ανάπτυξης, τόσο η ζωή τους θα γίνεται κόλαση.

Ψηφίζουμε «όχι» στο σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς από το Ποτάμι. Ποταμιαίος ήταν και ο λόγος του κ. Κατώτη, εν τω μεταξύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Περιμέναμε να προηγηθεί το εθνικό σχέδιο ανάπτυξης ή παραγωγικής ανασυγκρότησης -όπως θέλετε πείτε το- και μετά να έρθει ο αναπτυξιακός νόμος. Τελικά, ήρθε πρώτος.

Ο αναπτυξιακός νόμος είναι ένα εργαλείο κινητοποίησης ιδιωτικών επενδύσεων. Όταν δεν υπάρχουν δημόσιες επενδύσεις, πρέπει κάπως να αναζωογονήσουμε τις ιδιωτικές. Για τη δημιουργία, όμως, ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος σε μια οικονομία πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες βασικές προϋποθέσεις: Θετικές μακροοικονομικές προοπτικές, ευρωστία του χρηματοπιστωτικού συστήματος και χαμηλό κόστος δανείων, επάρκεια και πληρότητα των βασικών υποδομών, ασφάλεια δικαίου και ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης, ολοκληρωμένος χωροταξικός και περιβαλλοντικός σχεδιασμός και σταθερό και αναπτυξιακό φορολογικό σύστημα.

Στη χώρα μας, δυστυχώς, λείπουν αρκετά από αυτά και το έχουμε επισημάνει επανειλημμένα. Θα σταθώ, όμως, στο τελευταίο σημείο, στο σταθερό και αναπτυξιακό φορολογικό σύστημα. Με τον αναπτυξιακό αυτό νόμο, με το νομοσχέδιο, υποσχόμαστε το πρώτο, αλλά αποτυγχάνουμε στο δεύτερο. Διαφημίζουμε τη δυνατότητα σταθερών φορολογικών συντελεστών. Το 29%, όμως, πόσο ελκυστικό είναι ειδικά στο ανταγωνιστικό περιβάλλον της γειτονιάς μας, όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι στο 20% και στη γειτονιά μας υπάρχουν χώρες, όπως Βουλγαρία, Ρουμανία, Κύπρος, με συντελεστές 10% και 15%;

Δεν είναι, βέβαια, το αποκλειστικό κριτήριο ο φορολογικός συντελεστής. Και στην ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης και στην ευρωστία του χρηματοπιστωτικού συστήματος δεν τα πάμε ούτε εκεί καλά. Αναφέρθηκε ο εισηγητής μας, ο κ. Αμυράς, αναλυτικά στα διάφορα θέματα. Θα μείνω, λοιπόν, σε κάποια συγκεκριμένα.

Ο αναπτυξιακός νόμος έχει προσανατολισμό παροχής κινήτρων στη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα, καθώς επιχορηγεί πλέον πολύ μικρότερες επενδύσεις σε σχέση με τον προηγούμενο και σε ειδικές κατηγορίες επιχειρήσεων και επενδυτικών σχεδίων, όπως εξωστρεφείς επιχειρήσεις, επιχειρήσεις σε διαδικασία συγχώνευσης, συνεταιρισμούς, επιχειρήσεις των κλάδων τεχνολογιών, πληροφορικής και επικοινωνιών και αγροδιατροφής. Αποκλείει από τις ενισχύσεις τη μερίδα του λέοντος σε ό,τι αφορά τις τουριστικές μονάδες και τα καταλύματα.

Επίσης, σε καμία περίπτωση δεν αναδεικνύει τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιφέρειας. Η έλλειψη ρευστότητας και η κατάσταση των τραπεζών καθιστά απαγορευτική την επένδυση για μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων. Οι επιχορηγήσεις, που προβλέπει,

είναι σημαντικά χαμηλότερες από τον προηγούμενο νόμο και, μάλιστα, έρχεται να κλείσει ουρές και από τους προηγούμενους νόμους. Η προβλεπόμενη εξειδίκευση διατάξεων του νομοσχεδίου και οι επιπρόσθετες υπουργικές αποφάσεις, που είναι περισσότερες από τριάντα, δεν συνάδουν με τους κανόνες καλής νομοθέτησης. Αυτό, όμως, είναι άλλωστε κάτι που το έχουμε συνηθίσει.

Πρέπει, επίσης, να αποκτήσει μεγαλύτερη απλότητα και σαφήνεια προς τους επενδυτές, με ξεκάθαρες οδηγίες και σαφείς χρονικές προθεσμίες. Στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει πρόβλεψη για κανέναν χρονικό περιορισμό, στον οποίο πρέπει να γίνεται ο έλεγχος υλοποίησης της επένδυσης από τη στιγμή που η ενδιαφερόμενη εταιρεία θα κάνει τη σχετική αίτηση. Δηλαδή, η μεν διαδικασία ως προς το ύψος των παραβόλων, που πρέπει να καταβάλουν οι εταιρείες για να ζητήσουν έλεγχο της επένδυσής τους, περιγράφεται με λεπτομέρεια, όμως δεν προβλέπεται το χρονικό περιθώριο, στο οποίο δεσμεύεται η δημόσια διοίκηση να απαντήσει.

Το νομοσχέδιο προβλέπει μεταξύ άλλων και τη σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης, που είναι ακόμη ένας νέος δημόσιος φορέας, το αγαπημένο σας χόμπι δηλαδή.

Τέλος, το παρόν νομοσχέδιο είναι και μαρτυριάρικο. Μάθαμε κι ένα μυστικό, μέσω της έκθεσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ότι ο ΕΝΦΙΑ -αυτός ο άδικος νόμος που δεν διορθώνεται, αλλά καταργείται, όπως έλεγε όχι πολύ παλιά ο Πρωθυπουργός- θα ισχύσει ως το 2031. Η υπόσχεση, λοιπόν, περί κατάργησης θα τηρηθεί, από το 2032 όμως.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι, η χώρα μας έπεσε είκοσι θέσεις ανάμεσα στις πιο ελκυστικές χώρες για επενδύσεις με βάση τη λίστα του «FORBES» για το 2016. Παρουσιάζει τη χειρότερη επίδοση ανάμεσα στις χώρες της Ευρωζώνης. Και αυτό δεν είναι παράλογο. Για να δημιουργήσεις γόνιμο επενδυτικό κλίμα, δεν μπορεί στην Κυβέρνηση να πρωτοστατούν Υπουργοί που έχουν κάνει διδακτορικό με θέμα «Πώς να αποτρέψεις τις επενδύσεις στη χώρα σου»! Και ξέρετε ποιος εννοώ, αυτούς που υπογράφουν με πόνο και μόνο όταν βρίσκονται με την πλάτη στον τοίχο.

Η προσέλευση ιδιωτικών επενδύσεων -ακούστηκε και προηγουμένως ότι θέλουμε περίπου 100 δισεκατομμύρια σε επενδύσεις- είναι απαραίτητη, γιατί η ανάπτυξη δεν μπορεί να έλθει με το δημόσιο ως επιχειρηματία, αλλά με το δημόσιο ως τοποτηρητή των κανόνων και η ανεργία, το νούμερο «1» πρόβλημά μας, δεν μπορεί να χτυπηθεί μέσω διορισμών στο δημόσιο, αλλά από δουλειές που θα δημιουργηθούν στον ιδιωτικό τομέα.

Εδώ επειδή θέλουμε να έχουμε μία οικονομία έντασης γνώσης, πρέπει να αξιοποιήσουμε το υψηλής ποιότητας διανοητικό μας κεφάλαιο. Η κινητοποίηση, λοιπόν, των ιδιωτικών επενδύσεων είναι το βασικό ζητούμενο από έναν αναπτυξιακό νόμο. Είναι όμως αναγκαία, αλλά όχι ικανή από μόνη της, συνθήκη.

Στο νέο μοντέλο ανάπτυξης, λοιπόν, εκτός από τον σωστό αναπτυξιακό νόμο, χρειάζεται και μία αλλαγή νοοτροπίας από την Κυβέρνηση, προκειμένου να μην έχει αλλεργία σε οτιδήποτε ιδιωτικό. Πρέπει να καταλάβει ότι ο ιδιωτικός και ο δημόσιος τομέας είναι αλληλοσυμπληρούμενοι κρίκοι της ίδιας αλυσίδας, που από κοινού διασφαλίζουν την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Ο αναπτυξιακός νόμος, λοιπόν, που έχουμε εδώ, είναι ένα πρώτο καχεκτικό βήμα. Για τη δίκαιη ανάπτυξη που επικαλείται ο Πρωθυπουργός, λείπουν ακόμα πολλά βήματα και, κυρίως, λείπει η αλλαγή πλεύσης της Κυβέρνησης απέναντι στο επιχειρείν. Η επιχειρηματικότητα δεν είναι ο λύκος που θα μας κατασπαράξει, αλλά το άλογο που θα τραβήξει και θα βγάλει τη χώρα μας από την κρίση και αυτό το άλογο δεν μπορεί να το έχετε συνεχώς καχεκτικό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Σαρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διακόσιες χιλιά-

δες νέοι άνθρωποι έχουν εγκαταλείψει τη χώρα τα τελευταία δύο χρόνια. Η λογική λέει ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν θα γυρίσουν πίσω. Η ελληνική οικογένεια τα τελευταία πέντε χρόνια έχει χάσει πάνω από το 50% του εισοδήματος. Η λογική λέει ότι δεν θα το ανακτήσει ποτέ. Οι επιχειρήσεις κλείνουν. Διακόσιες πενήντα χιλιάδες επιχειρήσεις έχουν κλείσει τα τελευταία πέντε, έξι χρόνια της κρίσης. Δεκαπέντε χιλιάδες επιχειρήσεις έχουν κλείσει ή μεταναστεύσει το πρώτο εξάμηνο του 2016. Η λογική λέει ότι με τον τρόπο με τον οποίο νομοθετούμε, αυτές οι επιχειρήσεις δεν θα έρθουν ξανά στην Ελλάδα, δεν θα επιχειρήσουν ξανά εδώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λογική έχει πάει διακοπές και την απουσία της αυτή εκμεταλλεύεται ο κύριος Υπουργός. Είναι πολύ σημαντικό για τη δημοκρατία και το Σύνταγμα το να ξεκαθαρίσετε με τιμότητα, αν αποτελεί μέρος της επιχειρηματολογίας σας η παραδοχή, πως εκβιαστήκατε τον Ιούλιο του 2015 και συνεχίζετε να εκβιάζετε μέχρι και σήμερα, που μιλάτε για «ουρές» και για τα «μαρτύρια της σταγόνας».

Είναι σημαντικό, ξέρετε, γιατί η Κυβέρνηση δηλώνει, πως με τον παρόντα νόμο εξυπηρετείται η στρατηγική της για την ανάπτυξη. Πόσο δική της είναι αυτή η στρατηγική; Αφού η στρατηγική αυτή σχεδιάστηκε με σκοπό την εφαρμογή των όσων προβλέπει η αχρείαστη συμφωνία του Ιουλίου, πώς είναι δυνατόν να μιλά η Κυβέρνηση για μία δική της στρατηγική;

Το τρίτο μνημόνιο ήρθε να επιβάλει τρία πράγματα. Πρώτον, δημοσιονομική σταθερότητα. Δεύτερον, χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Τρίτον, σταθερό οικονομικό περιβάλλον και υγιές πλαίσιο του επιχειρείν. Αυτά τα τρία μας είπαν οι δανειστές πως πρέπει να κάνουμε και μας επέβαλαν και τους τρόπους υπό τον γενικό τίτλο «Διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις». Αυτά τα τρία μας τα παρουσίασε ο κύριος Υπουργός κατά τη διάρκεια των κοινών συνεδριάσεων των τριών επιτροπών ως τους βασικούς στόχους της κυβερνητικής στρατηγικής για την ανάπτυξη και για την έξοδο από την κρίση.

Υπέγραψε η Ελλάδα. Για την Ελλάδα υπέγραψε ο κ. Τσίπρας. Την Ελλάδα δέσμευσε ο Πρωθυπουργός όταν υπέγραψε, πως τη δημοσιονομική σταθερότητα θα την αποκτήσουμε με περικοπές από παντού ύψους μίας μονάδας του ΑΕΠ ετησίως έως και το 2018, πως τη σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος θα την πετύχουμε με την απελευθέρωση της αγοράς διαχείρισης των τραπεζικών δανείων -επιχειρηματικών και στεγαστικών- και πως το σταθερό οικονομικό πλαίσιο θα το πετύχουμε με πλήρη κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων και τη διάλυση των κοινωνικών δομών.

Κύριοι της Κυβέρνησης, παραδώσατε τη νομοθετική πρωτοβουλία στα χέρια των δανειστών, για να μη βγει η χώρα από την Ευρωζώνη και να μη γυρίσει η χώρα στη δραχμή. Αυτή είναι η στρατηγική σας. Αυτές ήταν οι δηλώσεις σας; Υπάρχει πλήρης και ταπεινωτική παράδοση. Αυτή είναι η στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, τον Ιούνιο του 2016. Πόσο μεγάλη απόσταση διανύσατε, κύριοι, από τον Ιούνιο του 2015, που η στρατηγική σας είχε λύρες, νταούλια, ζουρνάδες; Πόσο μεγάλη απόσταση;

Περιμένοντας την ανάπτυξη, λοιπόν, ο ελληνικός λαός περίμενε και τον αναπτυξιακό νόμο. Καλά έκανε, γιατί αυτός ο νόμος -όπως και ο προϋπολογισμός- είναι και 'τε εξοχήν νόμος, κατά τη σύνταξη του οποίου δίνεται η ευκαιρία σε μια κυβέρνηση να εφαρμόσει τη δική της πολιτική, το δικό της πρόγραμμα.

Όμως, εσείς κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν έχετε πρόγραμμα. Το τελευταίο που είχατε, το σκίσατε. Άλλο λέγατε να σκίσετε, άλλο τελικά σκίσατε. Το πρόγραμμα που, δυστυχώς, φέρνει το όνομα της όμορφης πόλης της Θεσσαλονίκης, το σκίσατε με τα ίδια σας τα χέρια, μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων μας ένα όμορφο βράδυ του καλοκαιριού στις Βρυξέλλες.

Ούτε πρόγραμμα έχετε, λοιπόν, ούτε βεβαίως και στρατηγική αλλά ούτε και δικά σας είναι αυτά που νομοθετείτε. Το χειρότερο, όμως, είναι πως ούτε και ακούτε κανέναν ή μάλλον -για να είμαστε δίκαιοι- ακούτε έναν ή δύο.

Συζητάτε, όπως είπατε, καμιά εικοσαριά στο καινούργιο πλαίσιο του συγκεκριμένου νόμου. Δεν έχετε δεχτεί ακόμα τίποτα. Είσαατε υπό συζήτηση. Τι κι αν μίλησαν εβδομήντα φορείς από όλους τους κλάδους; Τι κι αν έκατσαν και έβγαλαν τα μάτια

τους, για να σας παραδώσουν εκατόν εξήντα γραπτές προτάσεις; Τι κι αν μπήκαν στον κόπο οι πολίτες και προσπάθησαν να συνεισφέρουν, διατυπώνοντας την άποψή τους, τη γνώμη τους, προσφέροντας τον αριθμό ρεκόρ των τετρακοσίων πενήντα τριών χρήσιμων σχολίων στην ηλεκτρονική διαβούλευση; Προσπαθήσατε να ψελλίσετε κάποιες δικαιολογίες για την τεράστια καθυστέρησή σας, τολμώντας να επικαλεστείτε την πρωτόγνωρη έκταση της δημόσιας διαβούλευσης γύρω από το παρόν σχέδιο νόμου. Μα δεν αλλάξατε τίποτα και δεν ακούσατε κανέναν. Δεν έγινε δεκτό σχεδόν τίποτα από όσα σας είπαν οι φορείς.

Ήδη όλοι στην αγορά έχουν αποδεχθεί ότι ο πρώτος αναπτυξιακός νόμος του ΣΥΡΙΖΑ, είναι κενός περιεχομένου και υφεσιακός. Το βασικό συμπέρασμα, όμως, όσων έκασαν και μελέτησαν το παρόν νομοσχέδιο, είναι πως αυτός ο νόμος έγινε για να εξυπηρετεί δύο βασικούς λόγους. Από τη μία να πληρωθεί ο προηγούμενος αναπτυξιακός νόμος της κ. Κατσέλη και από την άλλη να ενισχύσετε το επικοινωνιακό σας αφήγημα για αριστερή επιτυχία.

Ένα πράγμα σας ενδιαφέρει κυρίως και αυτό δεν είναι πώς θα έρθει η ανάπτυξη, αλλά πώς θα πείσετε τους πολίτες, για να μην κλείσει ακόμα η όμορφη παρένθεση του ΣΥΡΙΖΑ!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο Υπουργός είπε αυτολεξεί στις επιτροπές: «Ο στόχος της Κυβέρνησης, είναι η δίκαιη κατανομή του νέου πλούτου που θα δημιουργηθεί». Αυτός ο νόμος, όμως, δεν αφορά τη συντριπτική πλειοψηφία των μικρομεσαίων, καθώς αποκλείει εξ ορισμού το 85% αυτών που έχουν βιβλία Β' κατηγορίας. Είπατε, όμως, ότι το συζητάτε. Πού είναι εδώ η ισονομία και η ισοπολιτεία; Πώς τεκμηριώνετε τη δίκαιη κατανομή και το κοινωνικό πρόσωπο;

Είχατε υποσχεθεί, πως αυτός ο νόμος θα αποτελέσει γέφυρα ανάμεσα στο παλαιό και στο νέο, για να μη διαρραγεί ο κοινωνικός ιστός. Τελικά αυτός ο νόμος δημιουργεί ένα πρωτοφανές κενό μεγάλων διαστάσεων, αλλά και αγνώστων προεκτάσεων στην αγορά, καθώς αποκλείει μια σειρά από επενδυτές που έκαναν το λάθος και δραστηριοποιήθηκαν εντός του 2015, μη περιμένοντας τον κ. Σταθάκη να τηρήσει τα χρονοδιαγράμματα, που μόνος του τα βάζει, μόνος του τα παρατείνει και μόνος του τα ακυρώνει.

Αυστηροποιήσατε το πλαίσιο ένταξης στον νόμο με απίθανους τρόπους, με προφανή και αποκλειστική στόχευση τον αποκλεισμό όσο το δυνατόν περισσότερων δικαιούχων. Για παράδειγμα, ζητάτε κερδοφορία εντός της τελευταίας επταετίας, εντός της κρίσης δηλαδή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν, δυστυχώς, πολλά παραδείγματα που ο χρόνος που έχει ένας Βουλευτής, δεν φτάνει για να τα πει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο μέσος όρος φορολόγησης στις χώρες των δανειστών μας είναι 20%. Στις ανταγωνιστικές αγορές των γειτονικών μας χωρών ο μέσος όρος του συντελεστή φορολόγησης πέφτει στο 10%. Ο σημερινός νόμος υπόσχεται, πως ο φόρος στην Ελλάδα θα είναι σταθερά στο 29%.

Όποιον επενδυτή κι αν ρωτήσεις τι κοιτά πριν ασχοληθεί, για το αν θα επενδύσει, ναι ή όχι, σε μια χώρα, θα σας πει ότι κοιτά το ύψος των φόρων. Ποιος θα έρθει να επενδύσει, όταν δεν υπάρχει ούτε μια αναφορά για μια μελλοντική, ενδεχομένως, προσπάθεια μείωσης των φόρων στην επιχειρηματικότητα;

Όλοι οι επενδυτές ένα νούμερο περίμεναν και τους το λέμε σήμερα εδώ: 29% για αρχή και ψάξτε για τα υπόλοιπα.

Η αναξιопιστία της Κυβέρνησης οδήγησε τη χώρα, στο να παραδώσει τη νομοθετική της εξουσία, το τραπεζικό της σύστημα, την ιδιοκατοίκηση, τη νησιωτικότητα, την αγροτική της παραγωγή, το τουριστικό της προϊόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ελάτε, κύριε Σαρίδη, τελειώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Φυσικά με την ίδρυση του «υπερταμείου Σόιμπλε» παρέδωσε για ξεπούλημα το σύνολο της δημόσιας περιουσίας, καταπατώντας το Σύνταγμα, στο οποίο ο νομοθέτης φρόντισε να ξεκαθαρί-

σει, πως ο σκοπός της διαχείρισης της δημόσιας περιουσίας είναι η εξασφάλιση της ευημερίας και της ειρήνης για τους πολίτες και η διασφάλιση της συνέχισης του έθνους και της προκοπής της πατρίδας.

Πουθενά δεν λέει, πως η δημόσια περιουσία πρέπει να χρησιμοποιείται για την πληρωμή τόκων και δανείων, από τα οποία δεν έχει δει ούτε 1 ευρώ ο Έλληνας φορολογούμενος. Ο αναπτυξιακός νόμος της «πρώτη φορά Αριστερά» είναι υφεσιακός.

Το σίγουρο, κύριε Υπουργέ, είναι ότι ναι δεν πρόκειται να περπατήσουμε μαζί σας, γιατί εμείς δεν κάνουμε ερασιτεχνική πολιτική. Εμείς θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι για την πατρίδα μας. Δεν πατάμε και δεν βαραινουμε απλά το χρώμα της!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μανιάτης από τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

Ορίστε, κύριε Μανιάτη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ο κ. Σταθάκης νωρίτερα μίλησε για μια προσπάθεια -υποτιθέμενη προσπάθεια- της Κυβέρνησης, να γίνουμε μια κανονική χώρα. Πράγματι αυτό είναι κάτι που θέλουμε όλοι μας, να γίνουμε μια κανονική χώρα. Μόνο που ο κ. Σταθάκης και η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ παρέλαβαν μια χώρα με πρωτογενές πλεόνασμα και παραδίδουν μια χώρα, που μετά από μια διαπραγμάτευση έχει ένα επιπλέον χρέος 86 δισεκατομμυρίων -τόσο κόστισε η διαπραγμάτευση- και επιπλέον μια ανάγκη για επενδύσεις άλλα 100 δισεκατομμύρια. Επειδή το μέτρο σύγκρισης ήταν το παλιό μνημόνιο, να θυμίσω ότι στο πρώτο μνημόνιο του 2010, η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ παρέλαβε ένα έλλειμμα 36 δισεκατομμυρίων και όχι πλεόνασμα που παραλάβατε εσείς.

Επειδή η κριτική προς την ανάπτυξη είναι μια βαθιά πολιτικοποιημένη έννοια, θέλω να συνεννοηθούμε μεταξύ μας, σχετικά με το από ποια οπτική γωνία κάνουμε εμείς κριτική στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Εμείς θέλουμε μια ανάπτυξη αειφόρο, που σέβεται το περιβάλλον, εξυπνη, που στηρίζεται στις νέες τεχνολογίες, κυκλική, που χρησιμοποιεί, επαναχρησιμοποιεί και ανακυκλώνει τις πρώτες ύλες, δίκαιη κοινωνικά, με δείκτη κοινωνικής αλληλεγγύης, δίκαιη χωρικά, που μειώνει, δηλαδή, τις χωρικές ανισότητες, χωρίς αποκλεισμούς νέων γυναικών ή ΑΜΕΑ και ασφαλώς μια ανάπτυξη που δημιουργεί νέες δουλειές.

Μπορεί να γίνει αυτό; Η απάντηση είναι ναι, μπορεί. Ο συγκεκριμένος νόμος υπηρετεί αυτόν τον σκοπό; Λυπάμαι που θα το πω, αλλά αυτός ο νόμος παρά το γεγονός ότι είναι ένα από τα εκατό πράγματα που πρέπει να υπάρχουν για να πάρει μπροστά αναπτυξιακά η χώρα, δεν βοηθάει σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Θέλω να ξεκαθαρίσω και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να συνεννοηθούμε επίσης μεταξύ μας, στο ποια δημόσια διοίκηση θα υπηρετήσει την ανάπτυξη, που ελπίζω ότι θέλουμε όλοι. Η δημόσια διοίκηση αυτής της χώρας, δεν μπορεί πια να είναι μια δημόσια διοίκηση που ζητά όλο και περισσότερους δημοσίου υπαλλήλους. Αντίθετα η δημόσια διοίκηση και η Κυβέρνηση μπορούν και πρέπει να στοχεύσουν, σε μια δημόσια διοίκηση που γεννάει δουλειές για τον ιδιωτικό τομέα, μια δημόσια διοίκηση εμβρυολογικά νέων παραγωγικών δραστηριοτήτων του ιδιωτικού τομέα.

Εξηγούμαι. Μας ικανοποιεί ο τρόπος με τον οποίο υπηρετούνται σήμερα οι διαδικασίες περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων, πολεοδομικών αδειοδοτήσεων, παρακολούθησης μελετών, όπως και παρακολούθησης δημοσίων έργων και δεκάδων άλλων δράσεων του δημοσίου; Προφανώς όχι. Υπάρχει ποτέ περίπτωση να προσλάβουμε τις τριάντα χιλιάδες υπαλλήλους που έχει ανάγκη το δημόσιο; Προφανέστατα όχι.

Κατά συνέπεια, το κράτος, το Υπουργείο Ανάπτυξης, μπορεί να παίξει έναν πολύ σημαντικό ρόλο σ' αυτήν την κατεύθυνση, μπορεί και πρέπει να γίνει ο εγγυητής της διαφάνειας, της αποτελεσματικότητας, της ύπαρξης ανταγωνισμού σε μητρώα πιστοποιημένων ιδιωτών, που θα υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον και σε περίπτωση παρεκτροπών θα επιβάλλει αυστηρές ποινές. Ένα τέτοιο κράτος, ένα κράτος-στρατηγείο μπορούμε να φανταστούμε όλοι μας.

Επειδή, κύριε Υπουργέ, ξέρω ότι είστε αρκετά «διαβαστερός»,

θα σας αφιερώσω για απόψε -έχω homework για σας- ένα άρθρο μου, το οποίο δημοσιεύθηκε κατά σύμπτωση σήμερα στο «SOCIAL EUROPE» -είμαι βέβαιος ότι το ξέρετε- για τις είκοσι τέσσερις συν μια προοδευτικές μεταρρυθμίσεις για ένα νέο παραγωγικό μοντέλο της Ελλάδας.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά και θα παρακαλούσα να δοθεί αντίγραφο στον κύριο Υπουργό.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι προβλέπεται εκεί μέσα; Προβλέπεται κάτι πολύ πρακτικό. Το λέω αυτό για να είναι κατανοητό ότι εμείς ως Δημοκρατική Συμπαράταξη, δεν κάνουμε αντιπολίτευση όπως είχε συνηθίσει να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς κάνουμε αντιπολίτευση με πολύ συγκεκριμένες προτάσεις. Στους τομείς που θα δείτε, όπως ενέργεια, περιβάλλον, χωροταξία, δημόσια έργα, νέα οικονομία, δίκτυα, στήριξη της νέας γενιάς, θα βρείτε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις.

Όλοι εμείς, λοιπόν, που είμαστε στρατευμένοι στην υπόθεση της προόδου, στην υπόθεση της σοσιαλδημοκρατίας, σε μια υπόθεση της κεντροαριστεράς, της ανανεωτικής Αριστεράς, όλοι εμείς που πιστεύουμε ότι η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί με ένα σοσιαλδημοκρατικό κόμμα που να έχει πολύ ισχυρή παρουσία στην πολιτική σκηνή του τόπου, καταθέτουμε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις.

Θέλω να σας κάνω και μια ερώτηση, κύριε Υπουργέ. Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα η αγορά της οικοδομής είναι ανύπαρκτη. Φαντάζομαι συμφωνούμε σε αυτό. Υπάρχει τρόπος να κινητοποιηθεί η οικοδομή; Εμείς λέμε ναι. Με λεφτά; Όχι. Με φορολογικά κίνητρα; Ναι. Εξηγούμαι.

Το ΙΟΒΕ -και έχουμε καταθέσει αυτήν την πρόταση ως Κοινοβουλευτική Ομάδα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης- λέει ότι αν δοθούν φοροαπαλλαγές για επενδύσεις έως 10.000 ευρώ στο σπίτι πενήντα χιλιάδων ελληνικών οικογενειών, που μπορεί να επενδύσουν πενήντα χιλιάδες ελληνικές οικογένειες για ενεργειακή αναβάθμιση του σπιτιού τους, τότε η απώλεια δημοσίων εσόδων θα είναι 80 εκατομμύρια ευρώ, αλλά από την έκδοση τιμολογίων προκειμένου να υπάρξουν οι φοροαπαλλαγές αυτές, θα έχουμε 23% ΦΠΑ -24% το κανάτε- και η φορολογία επί του όποιου εκδώσει το τιμολόγιο, συνολικά 290 εκατομμύρια. Θετικό ισοζύγιο 200 εκατομμύρια από μια αγορά που δεν υπάρχει, συναδέλφισες και συνάδελφοι, χωρίς να βάλει ούτε 1 ευρώ ο κρατικός προϋπολογισμός. Δείτε το.

Επειδή πριν αλέκτορα φωνήσαι, τρις... και δεν μας αφήνει η Κυβέρνηση να αγιάσουμε, ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση εξήγγειλε ότι τρία Υπουργεία την Πέμπτη θα βοηθήσουν τον κύριο Πρωθυπουργό, να κάνει μία μεγάλη φέστα κυβερνητικής προπαγάνδας. Πού; Στο Μουσείο της Ακρόπολης. Αυτό συνιστά σπένδαλο για τα πολιτιστικά δρώμενα όλων των ευρωπαϊκών πρωτευουσών. Ουδέποτε κυβερνήτης μιας χώρας έκανε προεκλογική ή δεν ξέρω τι άλλη, πάντως κυβερνητική προπαγάνδα στο κυριότερο μουσείο της χώρας. Τι θα παρουσιάσει ο κύριος Πρωθυπουργός;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Προφανώς όχι τα ενενήντα εννιά χρόνια του «υπερταμείου» ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου. Προφανώς όχι τα 480 εκατομμύρια μόλις του αναπτυξιακού νόμου μέχρι το 2022. Προφανώς όχι την επέκταση του ΕΝΦΙΑ μέχρι το 2031. Προφανώς -ελπίζω, για να πάω στο Υπουργείο Ενέργειας- όχι τον ΤΑΠ, τον οποίο πολέμησε λυσσαλέα ο ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς -ελπίζω- όχι την δήθεν περηφάνια ότι κάνουν μείωση 15% στο τιμολόγιο της ΔΕΗ, όταν η ΔΕΗ εξαιτίας του φτηνού πετρελαίου, κέρδισε 480 εκατομμύρια το 2015. Οφειλάτε να κάνετε τη μείωση, την έκπτωση αυτή από 1-1-16.

Η μόνη δικαιολογία που δίνω, είναι γιατί συμπονώ τον τρίτο Υπουργό, τον κ. Σπίρτζη. Τα δάκρυά του για τα δεκατέσσερα πρώτα αεροδρόμια, το αεροδρόμιο του Ελληνικού και τα άλλα είκοσι τρία που έρχονται οσονούπω, νομίζω ότι δικαιολογούν μια

τέτοια φέστα!

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας μια φράση για τον τόπο μου. Έχετε βάλει στις περιοχές ειδικών παρεμβάσεων το Μπούρτζι. Το Μπούρτζι, όπως ξέρετε, είναι ακατοίκητο. Έχετε βάλει και την Ψηλή και την Πλατειά. Είναι μικρά νησάκια ακατοίκητα. Δεν καταλαβαίνω το φορολογικό, την επενδυτική ελκυστικότητα. Σας τα λέω συγκεκριμένα. Έχετε βάλει ορθά τρία ορεινά χωριά: Αλέα, Αχλαδόκαμπος, Λυρκεία. Με τα ίδια κριτήρια μπορεί να μπει η Σκοτεινή, ο Άγιος Νικόλαος, οι Λίμνες, η Προσύμνη, το Αραχναίο, τα Δίδυμα, το Ηλιόκαστρο. Γιατί; Έχουν νόημα αυτά; Διότι θα ήταν χρήσιμο μέχρι και αύριο, κύριε Υπουργέ και κύριε γενικέ, που ξέρω ότι δουλεύετε σε αυτήν την κατεύθυνση, αυτό που σας λέμε, δηλαδή να ζητήσετε από τις υπηρεσίες σας ορεινά χωριά που έχουν βάλει με τα ίδια κριτήρια, να προσδιορίσουν -γιατί αυτό προφανώς συμβαίνει σε όλους τους νομούς της χώρας- και άλλα χωριά με τα ίδια χαρακτηριστικά, έτσι ώστε να μην υπάρχει εσωτερική έμφαση σε κάθε έναν νομό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Επιτρέψτε μου να ξεκαθαρίσω αυτό το θέμα, διότι εκπλήσσομαι από τον κ. Μανιάτη με την τοποθέτησή του.

Ο αναπτυξιακός νόμος ακολουθεί τον περιφερειακό χάρτη της Ευρώπης. Κατ' εξαίρεση του περιφερειακού χάρτη της Ευρώπης, έχουμε βάλει τέσσερα κριτήρια που είναι συμβατά και τα κριτήρια αυτά είναι. Η ορεινότητα, η νησιωτικότητα κάτω από έναν αριθμό, το κριτήριο της μεγάλης δημογραφικής μείωσης -30% και πάνω- και το κριτήριο της παραμεθόριας περιοχής, της διασυνοριακότητας. Αν θέλετε και αυτά έχουν γίνει σε επίπεδο δήμων και έτσι καλύπτουμε το 40% των δήμων της χώρας, που έχουν ένα από αυτά τα κριτήρια και το 20% του πληθυσμού.

Από εκεί και πέρα μας καλείτε να κάνουμε μια αυθαίρετη ταξινόμηση, χωρίς να μας πείτε το κριτήριο. Πείτε μας ένα κριτήριο για να μπορέσουμε να κάνουμε τη δουλειά μας. Το κριτήριο, όμως, πρέπει να είναι καθολικό, όπως χρησιμοποίησα τα τέσσερα καθολικά κριτήρια, για να αποκτήσει υπόσταση η συζήτησή μας, αλλιώς δεν έχει νόημα η συζήτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ρητορική είναι η ερώτηση. Δεν θα κάνουμε διάλογο τώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Όχι, δεν είναι ρητορική.

Κύριε Υπουργέ, είναι δύο κριτήρια, το υψόμετρο και η μείωση του πληθυσμού. Όπως το κάνετε για τα άλλα, κάντε το ίδιο ακριβώς για τα υπόλοιπα χωριά.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως για ακόμη μια φορά η Κυβέρνηση δεν πρωτοτύπησε και επέλεξε τον εύκολο αντίπαλο, δηλαδή τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης, γιατί βεβαίως έχει εύκολη κριτική από αυτά τα κόμματα. Η εύκολη κριτική εστιάζεται στο να δοθούν όλο και μεγαλύτερα προνόμια, όλο και μεγαλύτερη ασυδοσία στη δράση του μεγάλου κεφαλαίου, δηλαδή νέα προνόμια, μεγαλύτερη φορολογική ασυλία, μεγαλύτερες φοροαπαλλαγές. Άλλωστε είναι εύκολοι αντίπαλοι, γιατί τα πεπραγμένα τους το προηγούμενο χρονικό διάστημα που ήταν στην Κυβέρνηση βοούν.

Όχι, βεβαίως, ότι εσείς δεν είσατε γαλαντόμοι απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο. Για παράδειγμα, καταργήσατε την ίδια συμμετοχή στα νέα επενδυτικά σχέδια και ταυτόχρονα στηρίζετε με άλλους τρόπους, με άλλες μεθόδους και εργαλεία τα επιχειρη-

ματικά συμφέροντα, τα επενδυτικά σχέδια.

Όμως παρ' ότι σας έχουμε προκαλέσει και στις επιτροπές, αποφεύγετε να απαντήσετε στη δική μας κριτική. Βεβαίως ο αναπτυξιακός νόμος δεν είναι κάτι το πρωτότυπο. Πάντοτε, όχι μόνο διαμέσου του αναπτυξιακού νόμου, το αστικό κράτος αποτελούσε τον θεματοφύλακα των αναγκών του μεγάλου κεφαλαίου, τον υποστηρικτή του και ενίσχυε με κάθε τρόπο, με μια σειρά εργαλεία και μέσα τις ανάγκες του κεφαλαίου, της αστικής τάξης, των μονοπωλιακών ομίλων, διαμορφώνοντας ένα αρνητικό έδαφος σε βάρος της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων λαϊκών στρώματων και προς όφελος του κεφαλαίου.

Αλλά ας δούμε αν και σε τι πρωτοτυπείτε. Θα επικεντρώσουμε σε τρία βασικά ζητήματα την κριτική μας. Το πρώτο ζήτημα, είναι αυτό στο οποίο αναφέρεστε σε σχέση με το νέο μοντέλο, ότι πρέπει να το διέπει η εξωστρέφεια, άρα, δηλαδή, να αναπτυχθούν αυτοί οι κλάδοι που έχουν εξαγωγικό προσανατολισμό, ανάπτυξη δηλαδή των κλάδων που μπορούν να σταθούν στον διεθνή καπιταλιστικό ανταγωνισμό.

Αυτό άλλωστε θέλει και το μεγάλο κεφάλαιο, για να μπορέσει να θωρακίσει την κερδοφορία του, δεν θα πάει σε κλάδους που δεν μπορεί να ανταγωνιστεί άλλους επιχειρηματικούς ομίλους, τις πολυεθνικές ή τις εισαγωγές. Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, το ποιοι κλάδοι θα αναπτυχθούν και ποιοι όχι, δεν τους καθορίζετε εσείς ούτε οι λαϊκές ανάγκες, τους καθορίζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ο διεθνής καπιταλιστικός ανταγωνισμός. Το αποτέλεσμα ποιο θα είναι; Να έχουμε μια σειρά καταστροφής παραγωγικών κλάδων. Αυτό δεν είναι σημερινό φαινόμενο.

Να θυμίσω τον κλάδο της κλωστοϋφαντουργίας, του ιματισμού και του δέρματος. Πότε καταστράφηκε επί της ουσίας αυτός ο κλάδος; Όχι την εποχή της καπιταλιστικής κρίσης αυτά τα χρόνια τα οποία ζούμε τώρα, αλλά την εποχή της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Βεβαίως με την κρίση καταστρέφονται ακόμη μεγαλύτερες παραγωγικές δυνάμεις.

Έτσι, λοιπόν, ο σχεδιασμός τον οποίο κάνετε, είναι ξένος προς την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, απ' τη στιγμή που επιλέξατε να στηρίξετε την εξωστρέφεια και τον εξαγωγικό προσανατολισμό. Θα μου πείτε. Μα δεν θα αναπτυχθούν μια σειρά κλάδοι που μπορεί κι αυτοί να ικανοποιούν τις λαϊκές ανάγκες; Εμείς λέμε όχι, γιατί ακόμη και τέτοιοι κλάδοι να αναπτυχθούν, ο λαός, η εργατική τάξη θα πληρώσει πανάκριβα τα εμπορεύματα αυτών των κλάδων. Γιατί θα τα πληρώσει πανάκριβα; Γιατί μια σειρά παραδείγματα αυτό επιβεβαιώνουν. Θυμάμαι από τη δεκαετία του '80, όχι την πρόσφατη, όταν σπούδαζα στο εξωτερικό, το ελληνικό γιαούρτι εκεί είχε πολύ πιο φτηνά απ' ό,τι είχε στην Ελλάδα. Για να μπορέσουν να διεισδύσουν τα ελληνικά εμπορεύματα στο εξωτερικό, μειώνουν τις τιμές και αυτή τη μείωση των τιμών την πληρώνει ο Έλληνας καταναλωτής, τα ελληνικά λαϊκά στρώματα.

Δεύτερο στοιχείο αυτού του μοντέλου, είναι ότι ακριβώς είναι ένα μοντέλο το οποίο είναι ευάλωτο στον διεθνή ανταγωνισμό, γιατί σήμερα μπορεί ο συγκεκριμένος κλάδος να είναι ανταγωνιστικός, όμως οι συνθήκες αλλάζουν αύριο, μεθαύριο, άρα η όποια παραγωγική δραστηριότητα αναπτυχθεί, θα πεταχτεί πολύ σύντομα στο καλάθι των αχρήστων. Βέβαια αντίστοιχοι τέτοιοι κλάδοι είναι και σήμερα ανεπτυγμένοι, ο κλάδος, για παράδειγμα, του τουρισμού που είναι ιδιαίτερα ευάλωτος σε μια σειρά όχι μόνο εξωχώριες μεταβολές, διεθνείς μεταβολές, αλλά και εσωτερικές, απλά και μόνο μια μεγάλη φυσική καταστροφή, για να μη μακρυγορήσω.

Δεύτερο στοιχείο το οποίο βάζετε. Λέτε ότι εσείς δεν θέλετε να επενδύσετε στο χαμηλό κόστος εργασίας, δεν θέλετε ένα μοντέλο τύπου Βουλγαρίας, αλλά θέλετε να επενδύσετε στην υψηλή προστιθέμενη αξία και στην καινοτομία. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει, βεβαίως, ότι υποτάσσετε την έρευνα, την τεχνολογία και τα αποτελέσματά της, στις ανάγκες, στα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων. Βεβαίως η έρευνα και η τεχνολογία αποτελεί παραγωγική δύναμη και δεν είναι δική σας ανακάλυψη. Ο ίδιος ο Μαρξ είχε πρωτοπεί στο «Κεφάλαιο» ότι αποτελεί παραγωγική δύναμη η επιστήμη, η παιδεία, η έρευνα και η τεχνολογία. Όμως το ζήτημα είναι για ποιον; Ποιος θα αξιοποιήσει και προς όφελος ποιου θα στραφεί αυτή η νέα καινοτομία και η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, την οποία συνεπάγεται, έχει

ως αποτέλεσμα;

Στη συγκεκριμένη, στις δοσμένες σχέσεις παραγωγής που καθορίζονται από τις σχέσεις ιδιοκτησίας, δηλαδή στο καπιταλιστικό σύστημα, αυτή η αύξηση της τεχνολογίας και της παραγωγικότητας της εργασίας θα διασφαλίσει την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, θα θωρακίσει ακόμη περισσότερο το κέρδος τους, γιατί θα γίνουν πιο ανταγωνιστικοί.

Δεύτερον, το αποτέλεσμα θα είναι τα λαϊκά στρώματα να πληρώνουν πολύ πιο ακριβά τα εμπορεύματα. Το παράδειγμα του φαρμάκου είναι χαρακτηριστικό με τα πρωτογενή και τα γενόσημα, που αν βάλουμε λογική ότι η έρευνα αποτελεί μια κοινωνική εξέλιξη και μια κοινωνική διεργασία στο βάθος των δεκαετιών, δεν μπορεί το αποτέλεσμά της να το καρπώνεται ο επιχειρηματίας που θα αγοράσει την πατέντα ή θα είναι συμβεβλημένος με το τάδε ερευνητικό κέντρο για να «κονομήσει» πολύ περισσότερα.

Τρίτο στοιχείο αυτής της διαδικασίας είναι ότι στρεβλώνεται η έννοια της έρευνας, γιατί θα αναπτυχθεί μόνο σε τομείς που αποδίδουν κέρδη προς τους επιχειρηματικούς ομίλους και οι υπόλοιποι τομείς θα παραμείνουν πίσω.

Άρα ποιο θα είναι το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας; Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας θα είναι το βάθεμα, η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Γιατί ο βαθμός εκμετάλλευσης καθορίζεται όχι από το ονομαστικό ύψος του μισθού αλλά από την ψαλίδα ανάμεσα στην παραγωγικότητα της εργασίας και στον ονομαστικό μισθό τον οποίο παίρνει. Όσο περισσότερο αυξάνεται η παραγωγικότητα της εργασίας, τόσο μεγαλύτερο κομμάτι ιδιοποιείται, καρπώνεται ο κεφαλαιοκράτης σε βάρος του άμεσου παραγωγού του πλούτου, των εργαζόμενων. Είναι αυτό το οποίο άλλωστε ο Μαρξ ονόμαζε «η μέθοδος της σχετικής αύξησης της υπεραξίας», που αποδίδει πολύ περισσότερα απ' ό,τι η απόλυτη αύξηση της υπεραξίας.

Τρίτο στοιχείο αυτής της διαδικασίας που την ονομάζετε καινοτομία. Η καινοτομία από τη στιγμή που έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, τι σημαίνει; Σημαίνει ότι καθιστά όλο και λιγότερα αναγκαίο όλο και λιγότερο εργατικό δυναμικό.

Άρα πού οδηγεί; Οδηγεί στην αύξηση της ανεργίας, στο χάσιμο θέσεων εργασίας. Πρόσφατα μια μεγάλη πολυεθνική στην Κίνα η οποία προχώρησε έναν τομέα της στον αυτοματισμό, απέλυσε εξήντα πέντε χιλιάδες εργαζόμενους. Αυτή, λοιπόν, η αύξηση παραγωγικότητας όχι μόνο δεν πάει στη μείωση του χρόνου εργασίας και στην αύξηση των αποδοχών αλλά μετατρέπεται σε ακόμη μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας.

Βεβαίως για να είμαστε και πραγματιστές, γιατί εδώ στην Ελλάδα είναι πολύ μικρό το κομμάτι της πρωτογενούς έρευνας και τεχνολογίας, επί της ουσίας αυτές οι επιχειρήσεις startups, δεν είναι τίποτε άλλο από παραρτήματα των πολυεθνικών. Θα χρηματοδοτηθούν από τις πολυεθνικές και τα αποτελέσματα θα τα καρπωθούν οι πολυεθνικές, γιατί ακριβώς έτσι συμφέρει, να δίνουν φασόν, τμήματα, κομμάτια ασύνδετα μεταξύ τους, που επί της ουσίας δεν μένει κάτι στην όλη εξέλιξη της έρευνας και της τεχνολογίας. Αποσπασματικά δουλεύουν ένα project, χωρίς να ξέρουν για ποιον σκοπό, πού θα ενταχθεί και πώς θα αξιοποιηθεί αυτή η διαδικασία. Άρα, λοιπόν, πρόκειται να επιδοτήσετε τα παραρτήματα, τα «φασονάδικα» επί της ουσίας των πολυεθνικών.

Έτσι, λοιπόν, το μοντέλο ανάπτυξης το οποίο λέτε εσείς ως καινούργιο δεν είναι καινούργιο. Αυτό έλεγαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Εξωστρέφεια, τεχνολογία και καινοτομία. Άρα, λοιπόν, το αναπτυξιακό μοντέλο δεν το καθορίζετε εσείς, δηλαδή η Κυβέρνηση -η εκάστοτε κυβέρνηση-, αλλά το καθορίζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, οι ανάγκες του κεφαλαίου και σε αυτά τα συμφέροντα και τις ανάγκες η εκάστοτε κυβέρνηση προσαρμόζεται με μικρούς βαθμούς ευελιξίας. Άλλωστε αυτοί κρατούν τα κλειδιά της οικονομίας. Βεβαίως δεν το καθορίζει μόνο αυτό, υπάρχει κι άλλος ένας παράγοντας που καθορίζει το μοντέλο ανάπτυξης. Είναι ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση με την πολιτική της, την οποία επιμελώς κάποιοι αποφεύγουν να κριτικάρουν.

Παράδειγμα η υπόθεση των ναυπηγείων. Σωστά λέει η Κυβέρνηση «δεν μπορώ να εντάξω τα ναυπηγεία, γιατί αποκλείονται από τις ευρωπαϊκές πολιτικές». Μη στήριξη και μη χρηματοδό-

τηση των ναυπηγείων και θα διαπραγματευτούν. Δεν είναι όμως ένας παραλογισμός αυτός; Όταν έχουμε μια χώρα, η οποία βρέχεται γύρω-γύρω από θάλασσα και η ναυτιλία είναι βασικός παράγοντας, να μην μπορεί να αναπτύξει τα ναυπηγεία και τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη; Βεβαίως τους εφοπλιστές δεν τους ενδιαφέρει, γιατί αυτοί κάνουν τη δουλειά τους και μάλιστα πολύ καλά. Πάνε στην Κίνα, στην Κορέα, στην Ιαπωνία και κτίζουν τα νέα τους βαπόρια. Όμως εδώ το εργατοτεχνικό δυναμικό με υψηλή ειδικευση σε αυτόν τον κλάδο καταστρέφεται.

Αντίστοιχο έχει να κάνει και με τον αγροδιατροφικό τομέα, στον οποίο λέτε ότι δεν είναι στρατηγική. Σε ποιους; Στις επιχειρήσεις, μεταποιήσεις των αγροτικών προϊόντων. Αυτές θα ενισχύσετε. Όχι τον πρωτογενή τομέα ως πρωτογενή τομέα. Μάλιστα το λέτε κι εσείς -και πολύ σωστά- ότι δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό, διότι πρέπει να διαπραγματευτείτε με την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί υπάρχουν ευρωπαϊκοί κανονισμοί, υπάρχουν ποσοστώσεις σε μια σειρά αγροτικών προϊόντων που δεν μπορείτε να τις υπερβείτε, διότι θα πληρώσει η Ελλάδα πρόστιμο.

Άρα, λοιπόν, ως προς τις επιχειρήσεις μεταποίησης ακόμη και αυτό το τριπ που κάνετε με τους συνεταιρισμούς, είναι τριπ επί της ουσίας προπαγανδιστικό, όταν μετά τον τελευταίο νόμο, όχι μόνο οι συνεταιρισμοί είναι ανώνυμες επιχειρήσεις αλλά σε αυτούς τους συνεταιρισμούς μπορεί να συμμετέχουν βιομήχανοι, μπορεί να συμμετέχουν μεγαλέμποροι. Άρα δεν έχουν τίποτε απολύτως με τους συνεταιρισμούς τους παλαιούς, αυτούς που οδήγησαν στην χρεοκοπία, στο συγκεκριμένο σύστημα που συμμετείχαν οι αγρότες.

Στο κάτω-κάτω της γραφής, προστασία του πρωτογενή τομέα σημαίνει απαγόρευση εισαγωγών ομοειδών προϊόντων, κατάργηση των ποσοστώσεων απειθαρχίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά πάνω απ' όλα σημαίνει ότι με ένα τέτοιο κόστος, που έχετε διαμορφώσει για τον μικρομεσαίο, φτωχομεσαίο αγρότη δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα. Μόνο την αύξηση της φορολογίας να βάλετε στα βασικά, στα απαραίτητα εργαλεία, στα φυτοφάρμακα και στους πόρους στο 24%, καταλαβαίνετε σε τι απαγορευτικό επίπεδο οδηγείτε το κόστος παραγωγής. Άρα λοιπόν, παράγει ακριβά, πουλάει πάμφθην, του τα παίρνουν για ένα κομμάτι ψωμί, διότι δεν μπορεί να τα πουλήσει.

Το τρίτο στοιχείο στο οποίο θέλω να σταθούμε, είναι αυτό που λέτε «δίκαιη ανάπτυξη». Περισσότερο με ανέκδοτο μοιάζει η λογική της δίκαιης ανάπτυξης. Για ποιον λόγο; Γιατί ακριβώς δεν είμαστε σε έναν πειραματικό σωλήνα. Αλλά ο επενδυτικός νόμος και η ανάπτυξη σχετίζεται συνολικότερα με το πλαίσιο που έχει διαμορφώσει η σημερινή κυβέρνηση, καθώς και οι προηγούμενες.

Ποιο είναι το συνολικότερο πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί, το συνολικό αυτό περιβάλλον; Είναι ένα περιβάλλον βίαιης επίθεσης στην εργατική τάξη. Έχετε διαμορφώσει τέτοιους μηχανισμούς αναπαραγωγής μιας πολύ φτηνής εργατικής δύναμης με ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, με κατεδάφιση του συνόλου των συλλογικών εργασιακών, ασφαλιστικών και συνδικαλιστικών τους δικαιωμάτων.

Είπατε κι εσείς, κύριε Υπουργέ, ότι τα εργασιακά, οι νέες ανατροπές θα είναι στην επόμενη αξιολόγηση και βλέπουμε πού κατευθύνεται το πράγμα με τις ομαδικές απολύσεις και μ' όλα τα υπόλοιπα. Άρα, λοιπόν, έχετε διαμορφώσει έναν μηχανισμό αναπαραγωγής μιας πολύ φτηνής εργατικής δύναμης, αναλώσιμης δύναμης για τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων.

Δεύτερον, έχετε διαμορφώσει ένα περιβάλλον απελευθέρωσης της αγοράς με το άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών, που οδηγεί και με την φορολογία και με την επίθεση στους επαγγελματίες, στον βίαιο, μαζικό εκτοπισμό από την αγορά αυτών των στρώματων, δηλαδή των ελευθεροεπαγγελματιών, των εμπόρων, των αυτοαπασχολούμενων, των πολύ μικρών οικονομικών επιχειρήσεων προς όφελος της αύξησης του βαθμού μονοπωλίας της αγοράς.

Από τον συγκεκριμένο νόμο με τον οποίο λέτε ότι θέλετε να στηρίξετε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και είναι προσανατολισμένος προς τα εκεί, αποκλείετε το 90% των νομικών προσώπων, δηλαδή το 90% των νομικών προσώπων είναι κάτω απ' αυτό που η Ευρωπαϊκή Ένωση χαρακτηρίζει μικρομεσαίες επιχειρήσεις

στην Ελλάδα. Αποκλείονται όλοι αυτοί, το σύνολο αυτών και βεβαίως δεν πρόκειται να ωφεληθούν ούτε οι αγρότες. Υπάρχει η ιδιωτικοποίηση και μια σειρά από άλλα ζητήματα.

Άλλωστε το παράδειγμα που έδωσε ο Πρωθυπουργός μιλώντας στα «Ποσειδώνια», είναι αποκαλυπτικό. Τι θεωρούσε δίκαιη ανάπτυξη, εξωστρεφή και καινοτόμα; Την ανάπτυξη της ναυτιλίας. Αυτό είπε στα «Ποσειδώνια». Τι σημαίνει ανάπτυξη της ναυτιλίας; Το 1980, απασχολούσε εκατό χιλιάδες εργαζόμενους ναυτεργάτες ο ελληνόκτητος στόλος και τώρα απασχολεί δεκατρείς χιλιάδες, παρ' ότι έχει πολλαπλασιαστεί ο ελληνόκτητος στόλος τα τελευταία σαράντα χρόνια. Έχει πολλαπλασιαστεί, όμως το αποτέλεσμα είναι δεκατρείς χιλιάδες εργαζόμενοι κάτω απ' αυτές τις συνθήκες. Ούτε βεβαίως στον κρατικό κορβανά εισφέρουν, γιατί μόνο δεκαπέντε εκατομμύρια έδωσαν το 2015 από την φορολογία τους, μόνο δεκαπέντε εκατομμύρια στο συνολικό ποσό των φόρων που είναι ένα απειροελάχιστο ποσοστό.

Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και με τον τουρισμό. Αναφέρθηκε και ο Χρήστος Κατσώτης στον τουρισμό. Μπορεί ο Έλληνας να πάει διακοπές; Είναι πολυτέλεια για τη λαϊκή οικογένεια το να πάει να κάνει διακοπές. Δεν έχει αυτό το δικαίωμα, αυτήν τη δυνατότητα να απολαύσει όλα αυτά τα οποία έχουν χτιστεί.

Κάτω από τι συνθήκες εργάζεται ο ξενοδοχοϋπάλληλος, για παράδειγμα, ή οι υπόλοιποι που εργάζονται στον τομέα του τουρισμού; Κάτω από συνθήκες γαλέρας επί της ουσίας, εργασιακού μεσαίωνα. Ο τουρισμός αποτελεί πάντα το παράδειγμα, όπου εφαρμόζονται οι πιο πρωτοπώρες αντιδραστικές εργασιακές σχέσεις. Οι «ενοικιαζόμενοι» εργαζόμενοι, η λεγόμενη μαθητεία. Στον τουρισμό έγινε το πείραμα και το μοντέλο που πρωτοξεκίνησε και που επεκτείνεται και σε άλλους κλάδους. Άρα, λοιπόν, δεν θα έχουμε καμμία δίκαιη ανάπτυξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Καραθανασόπουλε, τελειώνετε. Είναι και αργά. Καταλαβαίνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Οι υπόλοιποι κοινοβουλευτικοί πήραν κάτι παραπάνω. Θα πάρω κι εγώ ένα-δύο λεπτά για να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν βγαίνει τίποτα μ' αυτό, αλλά πάρτε το ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τελειώσω. Δεν θα καθυστερήσω πάρα πολύ.

Άρα, λοιπόν, είναι αστέιο ακόμη και να συζητάμε ότι θέλετε να αντιμετωπίσετε τη συγκέντρωση και τη μεγέθυνση. Θα συγκεντρώνονται όλο και παραπάνω στην πυραμίδα. Αυτοί θα αξιοποιήσουν τα μεγάλα ευεργετήματα του αναπτυξιακού νόμου που έρχεται. Άλλωστε κι εσείς λέτε μέσα ότι θέλετε να αντιμετωπίσετε το ζήτημα της μικρής επιχείρησης, που χαρακτηρίζει την ελληνική επιχειρηματικότητα και να γίνουν όλο και μεγαλύτερες μονάδες για οικονομία κλίμακας, γι' αυτό κάνετε και τις συνέργειες και τις συνεργασίες ανάμεσα στις μικρές επιχειρήσεις, για να μπορούν να γίνουν μεγαλύτεροι επιχειρηματικοί όμιλοι. Υπάρχει, βεβαίως, και η ανισομετρία ανάμεσα σε κλάδους αλλά και περιφέρειες. Είναι νόμος του καπιταλιστικού συστήματος. Δεν αντιμετωπίστηκε ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε στην Ελλάδα ούτε πουθενά ούτε κι εσείς θα το αντιμετωπίσετε αυτό με τον αναπτυξιακό σας νόμο.

Άρα, λοιπόν, επί της ουσίας -και τελιώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε- δύο στρατηγικές συγκρούονται. Η μία στρατηγική, με τις όποιες παραλλαγές, είναι αυτή που έχει στο επίκεντρό της το καπιταλιστικό κέρδος, που οδηγεί σε καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων και πρώτα και κύρια της εργατικής δύναμης, που συγκεντρώνει και μεγεθύνει και μονοπωλεί όλο και περισσότερο την αγορά προς όφελος των λίγων, συσσωρεύει τον παραγόμενο πλούτο σε όλο και λιγότερα χέρια, αναπαράγει την ανισομετρία, χαρακτηρίζεται από την αναρχία και από την σπατάλη πόρων και τελικά από τις καπιταλιστικές κρίσεις.

Η άλλη στρατηγική που συγκρούεται, είναι αυτή που έχει στο επίκεντρό της τις ανθρώπινες ανάγκες. Ο κεντρικός σχεδιασμός γίνεται με επιστημονικά και όχι με κερδοσκοπικά κριτήρια, όπως γίνεται στον καπιταλισμό. Αξιοποιεί το σύνολο των παραγωγικών δυνατοτήτων. Τα επιστημονικοτεχνολογικά επιτεύγματα και η αύξηση της παραγωγικότητας πάει προς όφελος των εργαζόμενων με μείωση του χρόνου εργασίας και αύξηση των αποδοχών, αλλά

και στα λαϊκά στρώματα, γιατί έχουν ποιοτικά και πιο φτηνά προϊόντα και βεβαίως μέσα από μια ανάπτυξη αμοιβαίων επωφελών διεθνών συνεργασιών και σχέσεων. Αυτό, όμως, προϋποθέτει κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, εργατικό έλεγχο και αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με αυτό να τελειώσουμε, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό το μοντέλο υπερέχει. Σε αυτό εμείς λέμε ότι πρέπει ο λαός να στρατευτεί, να συγκρουστεί με αυτήν την πολιτική και με τις αιτίες της για γενικότερη ρήξη και ανατροπές.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρία Γεννιά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΝΝΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητείται στη Βουλή ο νέος αναπτυξιακός νόμος, ένας αναπτυξιακός νόμος πολύ διαφορετικός από τους προηγούμενους, οι οποίοι ελάχιστα επηρέασαν τη διάρθρωση της οικονομίας και ενίσχυσαν πολύ συγκεκριμένους και λίγους κλάδους, ενώ οι πολλοί έμειναν εκτός. Αρκεί να ειπωθεί ότι υπήρχε μια πολύ μεγάλη συγκέντρωση. Περίπου το 4% των επενδυτικών σχεδίων πήραν το 44% του ύψους των επενδύσεων.

Ο παρών νόμος εντάσσεται ξεκάθαρα στην ευρύτερη στρατηγική της Κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ για τον τομέα της ανάπτυξης. Υλοποιώντας το συμφωνηθέν πρόγραμμα, επιδιώκουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο να εγκαθιδρύσουμε στέρεες βάσεις για μια βιώσιμη οικονομία. Αποσκοπούμε, αφ' ενός στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και αφ' ετέρου στη σταθερότητα των δημοσίων οικονομικών. Ταυτόχρονα προωθούμε τις αναγκαίες εκείνες διαρθρωτικές αλλαγές, προκειμένου να υπάρξει μια σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας βιώσιμη. Επαναλαμβάνω, γιατί αυτό είναι το κρίσιμο σημείο στοιχείο, να υπάρξει ανάπτυξη και βιώσιμο οικονομικό περιβάλλον.

Αυτός ο νέος αναπτυξιακός νόμος δίνει στην ελληνική οικονομία και την επιχειρηματικότητα, τη δυνατότητα να επιστρέψουν σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Δίνει βαρύτητα στην εξωστρέφεια. Διότι η ανάπτυξη πρέπει να είναι εξωστρεφής. Πρέπει να διευρύνει το φάσμα των εξαγωγικών δραστηριοτήτων της χώρας, καθώς υστερούμε σημαντικά στον τομέα αυτόν που είναι καθοριστικής σημασίας για το ισοζύγιο και την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας.

Δίνει βαρύτητα στο αγροτοδιατροφικό δίκτυο, στην καινοτομία, στην αναβάθμιση μέσα από μεγάλες τεχνολογικές τομές του παραγωγικού ιστού της χώρας και στον εμπλουτισμό του. Παράλληλα δεν παραβλέπονται και οι παραδοσιακοί τομείς, στους οποίους εκ των πραγμάτων έχει μεγάλα πλεονεκτήματα η Ελλάδα, όπως ο τουρισμός και η ναυτιλία.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος εισάγει νέες καινοτομίες. Πρώτη καινοτομία. Είναι στοχευμένος στην παραγωγή, την καινοτομία, τη μικρομεσαία επιχείρηση και τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα. Δεύτερον, απλοποιεί υπερβολικά τις γραφειοκρατικές διαδικασίες. Εισάγει, δηλαδή, όσο το δυνατόν περισσότερους αυτοματισμούς, προκειμένου η διαδικασία να είναι απλή, διάφανη και κυρίως γρήγορη και αποτελεσματική.

Πραγματοποιείται με σθένος στον νόμο αυτόν η στρατηγική της απλοποίησης όλων των διαδικασιών για την αξιολόγηση, για την αδειοδότηση και τη λειτουργία των επιχειρήσεων. Προωθείται ένα πολύ ευέλικτο σύστημα, με το οποίο οι επενδυτές θα ξέρουν ότι η δημόσια διοίκηση θα απαντάει εν τάχει στην διαδικασία. Πέρα από τα παραδοσιακά, εισάγει και άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία και τέλος για μια ξεχωριστή κατηγορία επενδύσεων για ξένες και εγχώριες μεγάλες επενδύσεις άνω των 20 εκατομμυρίων ευρώ, εισάγει την καινοτομία του δωδεκαετούς ασφαλούς φορολογικού περιβάλλοντος.

Δίνει το κίνητρο να επιλέγεται η φοροελάφρυνση από την απλή χρηματοδότηση. Ξεφεύγουμε επομένως από μια απλή επιδοματική λογική η οποία επικρατούσε στο παρελθόν και μπαίνουμε στη χρήση πιο σύνθετων εργαλείων. Τα εργαλεία αυτά θα μας δώσουν τη δυνατότητα να έχουμε μεγιστοποίηση των πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων για το σύνολο της οικονομίας από τη

χρήση των χρηματοδοτικών εργαλείων. Εισάγει διευρυμένα γεωγραφικά κριτήρια και την ξεχασμένη από καιρό ή εν τοις πράγμασι έννοια της ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης.

Το παρόν νομοσχέδιο, επικεντρώνεται στη δημιουργία και ανάπτυξη συνεργασιών. Η χώρα μας πάσχει από το μικρό μέγεθος των επιχειρήσεων της, οι πλείστες των οποίων είναι περίπου ατομικές ή οικογενειακές.

Επιδιώκουμε, λοιπόν, να αυξηθεί το μέγεθος, το συνεργατικό περιβάλλον, μέσω των ενισχύσεων των clusters, των συνεταιρισμών, των κοινωνικών επιχειρήσεων, των συνεργειών. Αυτό θα βοηθήσει και στην καλύτερη τοποθέτηση των ελληνικών επιχειρήσεων στον διεθνή ανταγωνισμό και στην εξωστρέφειά τους.

Η ανάπτυξη που θέλουμε να πετύχουμε, διαπνέεται από την κυρίαρχη ιδέα που είναι άλλωστε και πρωταρχική για την Αριστερά. Η ιδέα της δίκαιης ανάπτυξης, μιας ανάπτυξης, δηλαδή, η οποία θα τηρεί κοινωνικές μέριμνες, θα κατανέμει τα θετικά της ανάπτυξης με δίκαιο τρόπο στις κοινωνικές ομάδες των πολιτών.

Για την ανάπτυξη δεν αρκούν τα ευχολόγια των προηγούμενων κυβερνήσεων αλλά μια σειρά από ενέργειες και αυτό το υλοποιούμε, γι' αυτό και το νομοσχέδιο αυτό δεν το είδε η Κυβέρνηση ξεκομμένο από το υπόλοιπο αναπτυξιακό περιβάλλον αλλά σε άμεση συνάρτηση με τα πρόσθετα χρηματοδοτικά εργαλεία, όπως το ΕΣΠΑ και τα διαθέσιμα κονδύλια άλλων Υπουργείων, όπως για παράδειγμα το Υπουργείο Παιδείας.

Αυτό είναι πολύ σπουδαίο και θέλω να εξάρω την προσπάθεια αυτή των συναρμόδιων Υπουργείων, που αποδεικνύει, αν μη τι άλλο, ότι υπάρχει πρόγραμμα, σχεδιασμός και θέληση υλοποίησης των δεσμεύσεών μας κατά τρόπο πλήρως αποτελεσματικό και ουσιαστικό.

Όλα τα προηγούμενα χρόνια υπήρξε αποσπασματικότητα και προχειρότητα. Τώρα υπάρχει ένας συνολικός σχεδιασμός για την ανάπτυξη και για τα χρηματοδοτικά εργαλεία. Ξεφύγαμε από τη λογική, να βλέπουμε κάθε χρηματοδοτικό εργαλείο είτε αυτό είναι το ΕΣΠΑ είτε είναι ο αναπτυξιακός νόμος, αποκομμένο και ξεκομμένο από τη συνολικότερη προσπάθεια η οποία γίνεται. Η ανάπτυξη που θέλουμε να πετύχουμε, δεν είναι αυτή που θα στηρίζεται σε χαμηλούς μισθούς και υψηλούς φορολογικούς συντελεστές. Είναι μια ανάπτυξη, η οποία θα στηρίζεται στην αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας και στις δραστηριότητες υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Η δική μας Κυβέρνηση τοποθετείται ευθέως ότι επιθυμεί να υλοποιήσει μια στρατηγική που αξιοποιεί το μεγάλο πλεονέκτημα της χώρας, το ανθρώπινο δυναμικό της, το γεγονός, δηλαδή, ότι ο ένας στους δύο Έλληνες είναι απόφοιτος πανεπιστημίου, ότι είναι ένα ανθρώπινο δυναμικό εξαιρετικής ποιότητας, η οποία θα είναι δομημένη γύρω από τις δυνατότητες που έχει αντικειμενικά.

Το σπουδαιότερο όλων, κατά τη γνώμη μου, είναι αυτή η στροφή και η έμφαση στην επιχειρηματικότητα των νέων, στην πίστη στη νέα γενιά, στο ανθρώπινο δυναμικό μας. Χαίρομαι, που τόσο στον προηγούμενο νόμο του Υπουργείου Παιδείας για την έρευνα όσο και στον τωρινό, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στον ανθρώπινο παράγοντα, στα παιδιά μας, παιδιά που έχουν απίστευτη ποιότητα, που έχουν απίστευτα προσόντα, νέα παιδιά που τους οδήγησε η ανικανότητα των προηγούμενων κυβερνήσεων να εγκαταλείψουν τη χώρα. Η χώρα γίνεται φτωχή σε επιστημονικό προσωπικό, με καινοτόμες ιδέες και τεχνολογικές γνώσεις. Η Ελλάδα αιμορραγεί από το φευγιό.

Αυτό θέλαμε να το αλλάξουμε. Αυτό δεσμευτήκαμε ότι θα το εξαλείψουμε. Αυτό τώρα το κάνουμε πράξη. Είναι αυτοί οι πιστοί ριζοσπάστες, που θα στηρίξουμε για να μείνουν εδώ και να προσφέρουν στην ανάπτυξη της τεχνολογίας, της καινοτομίας, της δημιουργίας και επομένως στην ανάπτυξη της οικονομίας. Είναι οι νέοι μας με το απaráμυλλο επιστημονικό υπόβαθρό τους, με τις ιδέες και την εργατικότητα τους που πρέπει να ενισχύσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είναι οι αγωνίες όλων μας για το μέλλον που πρέπει, επιτέλους, να κατευθύνουμε και να δώσουμε λύσεις. Ωρα, λοιπόν, να δώσουμε στήριξη σε αυτούς που τους πρέπει, ώρα να τους εξασφαλίσουμε επαρκή χρηματοδότηση και να τους προσφέρουμε τα αναγκαία κίνητρα, το κατάλληλο περιβάλλον και αυτοί είμαι

σίγουρη ότι θα μεγαλοουργήσουν και μαζί τους θα ανυψωθεί και η πατρίδα μας. Ώρα για...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και ώρα να τελειώσουμε, κυρία Γεννιά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΝΝΙΑ: ...έμπνευση, ελπίδα και όραμα. Γι' αυτό και στηρίζω τόσο επί της αρχής όσο και επί των άρθρων το νομοσχέδιο αυτό.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε για τον σεβασμό του χρόνου.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να σημειωθεί ότι μόλις μας ήρθε μια τροπολογία στο νομοσχέδιο αυτό. Αυτό όμως που κρατάω στα χέρια μου δεν είναι τροπολογία, είναι νομοσχέδιο ολόκληρο! Είναι ογδόντα πέντε σελίδες. Δεν έχει καμμία σχέση με το παρόν νομοσχέδιο. Αφορά στο προσφυγικό.

Η αιτιολογική έκθεση, την οποία μόλις άρχισα να διαβάζω, δεν είναι αιτιολογική έκθεση. Είναι μια απαρίθμηση των άρθρων. Πότε ακριβώς περιμένουμε στην κοινοβουλευτική διαδικασία να αξιολογηθεί αυτό; Αυτό είναι νομοσχέδιο το οποίο δεν έχει βγει στη διαβούλευση, δεν θα περάσει από κανονικές διαδικασίες και κατατίθεται στις 23.30', χωρίς καν να είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός.

Λοιπόν, νομίζω ότι από την επιστολή που έστειλε ο Πρόεδρός μας ο κ. Μητσοτάκης, σήμερα σχετικά με τις διαδικασίες λειτουργίας της Βουλής, μάλλον εκλάβατε ότι θέλει να αρχίσει να γίνεται το ακριβώς αντίθετο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρία Ασημακοπούλου, θα είναι αύριο εδώ ο κ. Μουζάλας.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Έχω να πω και κάτι άλλο: Απορώ που οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας δεν βρίσκονται εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα είναι αύριο εδώ ο κ. Μουζάλας να ζητήσετε εξηγήσεις.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Να καλέσουμε και τους φορείς αύριο, να τοποθετηθούν επί της τροπολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Καρασμάνη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανάπτυξη. Η λέξη που βρίσκεται στα χείλη όλων των πολιτών, καθώς ως έννοια εκφράζει την μοναδική δυνατότητα και ελπίδα να ξεφύγουμε επιτέλους από το τέλμα της πιο δεινής οικονομικής κρίσης που έχει αντιμετωπίσει η χώρα, με κοινωνικές συνέπειες που έχουν γονατίσει κυριολεκτικά τον λαό μας. Η πολυπόθητη ανάπτυξη, λοιπόν. Ποιος δεν την θέλει; Και ο τελευταίος Έλληνας αυτήν περιμένει, σε αυτήν στηρίζει την ελπίδα για επιβίωση.

Αβίαστο συνεπώς είναι το ερώτημα: Αυτός ο αναπτυξιακός νόμος, πέρα από το όνομά του, είναι αυτό που όλοι θα περιμέναμε; Είναι όσο ρωμαλέος χρειάζεται ώστε να εγγυάται μια επίδοση αλλά αποτελεσματική πορεία προς την ανάκαμψη και την ανάπτυξη; Παρέχει τη δέσμη των ισχυρών κινήτρων που απαιτούνται για να έχουμε αυτό που παγκοσμίως θεωρείται υπ' αριθμόν ένα προϋπόθεση για οικονομική ανάπτυξη, δηλαδή την προσέλκυση επενδύσεων και επενδύσεων;

Αβίαστο το ερώτημα, αβίαστη και η απάντηση: Όχι. Γιατί; Διότι οι πόροι που αυτός ο νόμος διαθέτει για την περίοδο 2016 - 2022 φτάνουν το ασύλληπτο, το ιλιγγιώδες ποσό των 480 εκατομμυρίων και των 27 εκατομμυρίων για φοροαπαλλαγές και αυτόν δε τον πακτωλό κονδυλίων χωρίς προκαταβολές. Μάλιστα, τα δύο πρώτα χρόνια, που θα έπρεπε να πάρει μπρος και να φορτσάει η ατμομηχανή, θα έπρεπε δηλαδή να έχουμε ένα επενδυτικό σοκ, δεν δίνει τίποτα ούτε ένα ευρώ. Με αυτήν την ένδεια πόρων και μάλιστα χωρίς προκαταβολές, το αντίθετο δηλαδή από ό,τι γινόταν μέχρι σήμερα, χωρίς ρευστότητα, με τα capital controls να εξακολουθούν να κρατούν τις τράπεζες κλειστές τι μπορεί να περμιένη η οικονομία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επένδυση είναι ψυχολογία. Η επένδυση απαιτεί κλίμα εμπιστοσύνης. Υπάρχουν; Και εδώ η απάντηση είναι αβίαστη αλλά και προφανής. Με αυτόν τον ανηλεή διωγμό στην επιχειρηματικότητα και στο κέρδος, με αυτό το φοροληστρικό καθεστώς, με αυτούς τους φορολογικούς ασφαλιστικούς συντελεστές, ποιος ξένος ή ντόπιος θα επενδύσει εδώ, όταν σε γειτονικές χώρες ξέρουν ότι θα βρουν ένα φορολογικό καθεστώς, έναν φορολογικό παράδεισο, με συντελεστή φορολογίας 10%, με μηδενικό στα κέρδη που επενδύονται, αλλά και με εξαίρεση από τον ΦΠΑ, τον οποίο εμείς αισίως εξακοντίσαμε στο 24 %; Με αυτές τις προϋποθέσεις ποιος και γιατί να τοποθετήσει τα λεφτά του εδώ; Γι' αυτό και έχουμε το φαινόμενο της αδιάκοπης φυγής επιχειρήσεων προς αυτές τις γειτονικές χώρες.

Να επισημάνω εδώ ότι οι περισσότερες από αυτές τις επιχειρήσεις που φεύγουν, φεύγουν από νομούς και περιοχές που συνορεύουν με αυτές τις χώρες, από νομούς, τους οποίους εμείς ως κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2007 με ομόφωνη απόφαση της Επιτροπής Περιφερειών και, το κυριότερο, με ψήφιση από όλες τις πτέρυγες της Βουλής χαρακτηρίσαμε παραμεθόριους και προβληματικούς στο σύνολό τους. Εσείς, όμως, της Κυβέρνησης έρχεστε τώρα και καταργείτε αυτό το παραμεθόριο και προβληματικό στο σύνολό του.

Σας πρότεινα προχθές στις συναρμόδιες επιτροπές νομοθετική βελτίωση του άρθρου 12, παράγραφος ββ', που αναφέρεται στις ειδικές κατηγορίες ενισχύσεων. Συνεπώς αν πούμε ότι μέχρι τότε δεν το γνωρίζατε, τώρα το γνωρίζετε. Δεν έχετε ούτε δικαιολογία, ούτε καν πρόσχημα. Θα επανορθώσετε, λοιπόν, αυτήν την αδικία; Θα στέρξετε; Θα πράξετε αυτό που πλέον ξέρετε ότι είναι ορθό και δίκαιο;

Για την Πέλλα, την οποία εκπροσωπώ, σας είπα ότι πρώτη το 2007 με τον ν.3536, άρθρο 42, χαρακτηρίστηκε ομόφωνα και παραμεθόρια, προβληματική στο σύνολό της, καθώς η τότε κυβέρνηση αναγνώρισε τη φθίνουσα οικονομική κατάστασή της, αναγνώρισε ότι είναι ένας ένας νομός χωρίς υποδομές, χωρίς βιομηχανική περιοχή, εντελώς αποβιομηχανποιημένος, ο μοναδικός νομός χωρίς κάθετο επί της Εγνατίας Οδού και ο οποίος, αν και διαθέτει ογδόντα χιλιόμετρα μεθόρια γραμμή, δεν έχει έξοδο προς τον βορά και προς τα σύνορα.

Προσέθεσαν, μάλιστα, ότι συντελείται και δεύτερη αυταπόδεικτη αδικία με τις ειδικές περιοχές ενίσχυσης, καθώς από τον πίνακα των περιοχών με πληθυσμιακή μείωση απουσιάζει η Πέλλα, ενώ οι απογραφές του 2001 και του 2011 πιστοποιούν μείωση πληθυσμού και εξ αυτού του λόγου, άλλωστε, μειώθηκαν και οι βουλευτικές έδρες από πέντε σε τέσσερις.

Διαπράττετε, όμως και μια επιπλέον αδικία: Αποχαρακτηρίζετε δημοτικές κοινότητες που χρόνια τώρα έχουν χαρακτηριστεί ορεινές και επιπλέον μειονεκτικές, όπως Όρμα Λουτρακίου, Λυκοστόμα, Πρόμαχοι, Γαρέφι, που είναι δίπλα στη μεθοριακή γραμμή, Σαρακηνό και Κορυφή στον Δήμο Αλμυπίας, αλλά και χωριά του Δήμου Έδεσσας, όπως Νησί, Καρυδιά, Κερασιά, Βρυτά, Άγρας, Αγία Φωτεινή, Φλαμουριά, Μαργαρίτα, Σωτήρας. Δηλαδή αντί να δώσετε επιπλέον κίνητρα, καταργείτε και αυτά που υπάρχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε εδώ έναν αναπτυξιακό νόμο με μηδαμικούς πόρους και παντελώς ανεπαρκείς γι' αυτό που υποτίθεται ότι πρέπει να υπηρετήσει. Και από την άλλη έχουμε μια Κυβέρνηση που αφήνει παγωμένα στα συρτάρια των Βρυξελλών 6 ολόκληρα δισεκατομμύρια ευρώ από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2014 - 2020.

Μέσω αυτού του προγράμματος δίνονται 370 εκατομμύρια για ίδρυση και εκσυγχρονισμό δύο χιλιάδων εκατό νέων μικρομεσαίων επιχειρήσεων και τεσσερισήμισι χιλιάδων αγροτουριστικών επιχειρήσεων. Μπορούμε να στηρίξουμε τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων με τριακόσιες σαράντα νέες επιχειρήσεις και προϋπολογισμό 254 εκατομμύρια ευρώ, δημιουργώντας τρεις έως πέντε θέσεις εργασίας ανά επενδυτικό σχέδιο. Επίσης, διατίθενται 72 εκατομμύρια ευρώ για την ίδρυση νεοφυών επιχειρήσεων, τα λεγόμενα start ups.

Ανέφερα τα τρία μέτρα από σύνολο δεκαέξι μέτρων, τα οποία παραδώσαμε τον Ιανουάριο, μέτρα με τα οποία θα μπορούσαμε

να δημιουργήσουμε μεγάλη ανάπτυξη στην ελληνική περιφέρεια και να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει ακόμα και το Πρόγραμμα Αλιείας με 520 εκατομμύρια ευρώ, καθώς για πρώτη φορά καταφέραμε να διπλασιάσουμε τους πόρους με την καθοριστική συμβολή της τότε Επιτρόπου της κ. Μαρίας Δαμανάκη, κονδύλια με τα οποία μπορούν να δημιουργηθούν επενδύσεις στον αλιευτικό τομέα και σε εκείνο των υδατοκαλλιεργειών, καθώς επίσης και δράσεις ανάπτυξης αλιευτικών περιοχών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κλείστε, κύριε συνάδελφε. Ήσαστε σαφής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Κλείνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό θα ήταν πραγματικά ένα μεγάλο, καθοριστικό βήμα προς την ανάπτυξη και την ανάκαμψη. Όμως, βρισκόμαστε μπροστά στο επεικώς παράδοξο φαινόμενο μιας Κυβέρνησης που φέρνει εδώ ένα κατ' ευφημισμόν αναπτυξιακό νόμο με πόρους αμελητέους, αν όχι μηδαμινούς και τραγικά ανεπαρκείς.

Όμως, αφήνετε στα αζήτητα κονδύλια δισεκατομμυρίων που θα μπορούσαν να προκαλέσουν το επενδυτικό σοκ που προανέφερα, που έχει άμεσα ανάγκη η χώρα. Γιατί το κάνει; Θα μας λύσει κανείς αυτήν την απορία;

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι θέλετε, κύριε συνάδελφε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κάτι σε σχέση με την τροπολογία θέλω να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το πρωί, που θα έρθει ο κ. Μουζάλας. Θα είναι εδώ το πρωί, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Πριν τον κ. Μουζάλα, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το πρωί, που θα είναι εδώ ο κ. Μουζάλας, θα είναι ο πιο κατάλληλος χρόνος για να παρέμβετε.

Η κ. Όλγα Κεφαλογιάννη έχει τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω με τη συζήτηση για το αναπτυξιακό νομοσχέδιο, θα σας πω ότι σήμερα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας απέστειλε επιστολή στον Πρόεδρο της Βουλής καταγγέλλοντας τις στρεβλές και αντικοινοβουλευτικές πρακτικές της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το είπε η κ. Ασημακοπούλου, κυρία Κεφαλογιάννη. Στερείτε χρόνο από την ομιλία σας.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ζήτησα να προχωρήσει σε συστάσεις προς την Κυβέρνηση. Κι έρχεται σήμερα στις δώδεκα παρά, αυτό εδώ ως τροπολογία, όπως είπε και η κ. Ασημακοπούλου, ογδόντα πέντε σελίδες. Είναι εκπρόθεσμη, είναι παντελώς άσχετη με το νομοσχέδιο που συζητάμε. Κύριε Υπουργέ, το λιγότερο που θα μπορούσατε να κάνετε, είναι να μην την κάνετε αποδεκτή. Περιμένουμε αύριο το πρωί να την αποσύρετε και να την φέρετε με την κανονική διαδικασία την κοινοβουλευτική. Επιτέλους σταματήστε να προσβάλλετε τον κοινοβουλευτισμό και τη δημοκρατία!

Με δεκαοκτώ μήνες καθυστέρηση συζητάμε σήμερα για το νέο αναπτυξιακό νομοσχέδιο, ένα σχέδιο που δυστυχώς, με τις αστοχίες και τις παραλείψεις του, εντείνει ακόμα περισσότερο την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα του επιχειρηματικού κόσμου. Και όπως είπα και στην επιτροπή, αποτελεί μόνο μια σταγόνα νερό σε μια έρημο ύφεσης.

Φαίνεται ειρωνικό και αντιφατικό, σήμερα, μετά από ενάμιση χρόνο αποτυχημένης πολιτικής, να έρχεται η Κυβέρνηση και να κηρύσσει την έναρξη της ανάπτυξης. Σε μια Ελλάδα όπου αυξάνεται η ύφεση, μειώνεται η ρευστότητα, καταποντίζονται οι επενδύσεις, συρρικνώνονται τα δημόσια έσοδα των ταμείων και του κράτους, σε μια Ελλάδα κλειστών τραπεζών και μηδενικών προσδοκιών με επιχειρήσεις και πολίτες που υπερφορολογούνται χωρίς καμία προοπτική για το μέλλον.

Ο Πρωθυπουργός, μεθαύριο, σε μια εκδήλωση με προφανή

επικοινωνιακό σκοπό, θα προσπαθήσει να μας πείσει για τα αδύνατα. Θα επιχειρήσει να παρουσιάσει μια μαγική εικόνα, μακριά, φυσικά, από τη ζοφερή πραγματικότητα, αποκομμένος από τις επιτακτικές ανάγκες των πολιτών, αδύναμος πλέον, να ακούσει τα προβλήματα που μέρα με τη μέρα μεγαλώνουν, αδύναμος και ακυρωμένος από τις ίδιες του τις πράξεις.

Είναι τόσο σκληρή η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι της συμπολίτευσης, που καμμία, πλέον, επικοινωνιακή προσπάθεια δεν μπορεί να την κρύψει. Ούτε τα λουκέτα στις επιχειρήσεις μπορούν να κρυφτούν, ούτε οι νέοι χιλιάδες άνεργοι που προστίθενται στον κατάλογο, ούτε η σφαγή της μεσαίας τάξης μπορεί να εξηγηθεί από κανέναν, ούτε από τον Πρωθυπουργό ούτε από τον Υπουργό Ανάπτυξης ούτε από ατελείς προσπάθειες, σαν αυτή του αναπτυξιακού νομοσχεδίου. Γιατί η αλήθεια είναι μία: Έχουμε μπροστά μας την πιο αντιμεταρρυθμιστική, την πιο αναπτυξιακή κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης.

Πώς, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση θα μπορέσει να φέρει την ανάπτυξη, με ποιους όρους; με ποιες προϋποθέσεις; Αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι της συμπολίτευσης, η σύμβαση για το Ελληνικό πρόκειται για μια καλή ή κακή εξέλιξη; Είστε ικανοποιημένοι με το τίμημα και το όφελος που αποκομίζει στο ελληνικό δημόσιο; Έχετε αντιληφθεί ότι και μόνο ο χρόνος που πέρασε λειτούργησε εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος; Ποιον Υπουργό της Κυβέρνησής σας, τελικά, να πιστέψουμε;

Πολύ φοβάμαι ότι για όλα τα ρητορικά αυτά ερωτήματα δεν υπάρχουν απαντήσεις, παρά μόνο υποκειμενικές. Διότι η πραγματικότητα είναι ότι δεν σας ενδιαφέρει, κύριοι συνάδελφοι, η ανάπτυξη. Δεν την πιστεύετε. Αλλιώς την εννοείτε εσείς, αλλιώς εμείς. Οι διαφορές μας τεράστιες, διότι εσείς πιστεύετε μόνο στον κρατικό παρεμβατισμό, στον κρατικό έλεγχο, στο κράτος-αφέντη, που ελέγχει τα πάντα και τους πάντες, σε ένα μοντέλο γραφειοκρατικό, ακραίου παρεμβατισμού και ασφυκτικής ρύθμισης.

Και φυσικά, αυτό το πνεύμα διαπερνά και το σημερινό νομοσχέδιο. Γι' αυτό και μην προσποιείστε για κάτι που δεν θέλετε πραγματικά. Δεν πρόκειται να πείσετε κανέναν. Γιατί ανάπτυξη σημαίνει ιδιωτική πρωτοβουλία, ανταγωνιστικότητα, εξωστρέφεια, αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας, λιγότερο κράτος, περισσότερη δημιουργικότητα και ελευθερία. Λέξεις που και μόνο στο ακούσμα τους εσείς έχετε αποτροπή.

Περιμένω, λοιπόν, με ανυπομονησία να ακούσω μεθαύριο τον Πρωθυπουργό πόσες από αυτές τις μαγικές και απαγορευμένες μέχρι πρότινος λέξεις θα χρησιμοποιήσει. Γιατί, πλέον, μεταμφιέζεται σε μεταρρυθμιστή, πανηγυρίζει για την εφαρμογή των δικών του μονοίων, φτιάχνει τα ταμεία αποκρατικοποιήσεων διάρκειας ενενήντα εννέα ετών, μιλάει χρησιμοποιώντας τον δικό μας όρο «δικαία ανάπτυξη».

Αλήθεια, για ποια δικαιοσύνη μπορεί να μιλάει ο Πρωθυπουργός, όταν με δική του ευθύνη διαλύεται και η φτωχοποιείται η μεσαία τάξη; Πόσο δίκαιη θα είναι αυτή η υποτιθέμενη ανάπτυξη που ονειρεύεστε χωρίς την μεσαία τάξη; Να σας απαντήσω. Θα είναι ανισομερής, αναιμική και περιορισμένη σε ελάχιστους. Αυτή την ανάπτυξη σχεδιάζετε, την άδικη και αναποτελεσματική για την Ελλάδα και τους Έλληνες ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να είμαι σαφής από την αρχή. Κανένα νομοσχέδιο δεν μπορεί από μόνο του να φέρει την ανάπτυξη, ακόμα και το καλύτερο, που εν προκειμένω δεν είναι. Η ανάπτυξη δεν έρχεται με άνωθεν εντολές, δεν διατάσσεται, δεν επιβάλλεται. Η ανάπτυξη δεν έρχεται με εύκολα λόγια και ευχάριστες υποσχέσεις.

Με το σημερινό νομοσχέδιο χάνεται μια πολύ μεγάλη ευκαιρία να φέρετε ένα νέο τολμηρό αναπτυξιακό σχέδιο νόμου, με έμφαση στα φορολογικά κίνητρα, με πρόσβαση σε χρηματοδοτικά εργαλεία που δεν θα στρέβλωναν τον ανταγωνισμό και θα στήριζαν αξιοκρατικά την επιχειρηματικότητα, με ενθάρρυνση των ιδιωτικών επενδύσεων. Δεν προχωρήσατε, όμως, σε ένα διαφορετικό πρότυπο αναπτυξιακού νόμου, που θα μπορούσε να είχε σχεδιαστεί με άξονα τη δημιουργία ενός νέου εθνικού αναπτυξιακού μοντέλου, που έχει ανάγκη ο τόπος. Άλλωστε, έχουμε και το παράδοξο, το νομοσχέδιο να κατατίθεται στη Βουλή πριν τη συγκρότηση του εθνικού αναπτυξιακού σχεδίου για το νέο πα-

ραγωγικό μοντέλο της χώρας.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι δεν θα μπορούσατε, δεν θα πετύχατε. Μένετε αγκιστρωμένοι σε ιδεολογικές εμμονές και αυτή η εμμονή σας σε ιδεολογήματα φαίνεται καθαρά σε δύο σημεία.

Το πρώτο είναι η προσπάθεια εισαγωγής ενός ταξικού προσήμου στις επενδύσεις. Το νομοσχέδιο τις χωρίζει σε μεγάλες και μικρές, αντί να στηρίζεται σε αξιοκρατικά κριτήρια.

Το δεύτερο και ιδιαίτερα σημαντικό σημείο είναι ότι τιμωρεί, ουσιαστικά, τους επενδυτές των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων. Ο νόμος είναι εκδικητικός ως προς τις επενδύσεις που είναι ενταγμένες στους προηγούμενους αναπτυξιακούς και με αυτόν τον τρόπο καταργείται η έννοια της συνέχειας του κράτους.

Αλήθεια, ποιος επενδυτής θα φέρει τα χρήματά του σε μια χώρα που δεν υπάρχει εμπιστοσύνη, που το κράτος αλλάζει από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, που δεν εγγυάται τη συνέχειά του και που λειτουργεί εκδικητικά, με κριτήρια πρωτόγνωρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάπτυξη έρχεται με κανόνες που τηρούνται απ' όλους, αποδεκτούς από τον σύγχρονο κόσμο, που σέβονται τις αρχές της ελεύθερης αγοράς αλλά και τους θεσμούς. Αυτός είναι κανόνας απαράβατος για την προσέλκυση επενδύσεων. Η ανάπτυξη έρχεται με αξιόπιστες κυβερνήσεις, που εργάζονται για το κοινό καλό και όχι για τα νέα πελατειακά δίκτυα, που με μεγάλη επιμέλεια χτίζετε εσείς όλο αυτό το διάστημα, ή για το ταξικό καλό όσων πιστεύετε ότι είναι με εσάς. Έρχεται με σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ Κυβέρνησης, επιχειρηματικότητας αλλά και εργαζομένων. Και η πολύτιμη έννοια της εμπιστοσύνης χτίζεται με πολύ κόπο και μεγάλη προσπάθεια.

Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι ούτε ο κόπος ούτε η προσπάθεια σας διακρίνει, σίγουρα ούτε και η αξιοπιστία. Αυτήν την χάσατε πολύ νωρίς, για να κερδίσετε επάξια τον χαρακτηρισμό της πλέον αναξιόπιστης Κυβέρνησης που έχει χάσει την εμπιστοσύνη και των πολιτών και των επενδυτών, της Κυβέρνησης που σέρνει την Ελλάδα στον δρόμο της ύφεσης και του μααρασμού.

Όσο πιο γρήγορα, λοιπόν, αλλάξουμε πορεία, τόσο καλύτερα. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να θέσω το ζήτημα της κατάθεσης αυτής της εκπρόθεσμης τροπολογίας. Σύμφωνα με το άρθρο 88 του Κανονισμού της Βουλής, πρώτον οι τροπολογίες πρέπει να κατατίθενται από τους αρμόδιους Υπουργούς -ο κ. Μουζάλας δεν είναι παρών, για να την υποστηρίξει, να την εισαγάγει στην Ολομέλεια- και δεύτερον πρέπει να σχετίζονται με το αντικείμενο της πρότασης ή του σχεδίου νόμου.

Εδώ έχουμε ογδόντα πέντε σελίδες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αμυρά, η πρόταση ποια είναι; Έχουν ειπωθεί...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ακούστε μόνο αυτό, για να καταλάβουν οι λίγοι συνάδελφοι που έχουμε μείνει στην Αίθουσα τον τρόπο νομοθέτησης.

Υπάρχει σε αυτήν την τροπολογία «μαμούθ», για παράδειγμα, μια διάταξη που λέει τι θα γίνει εάν εκδοθεί απόφαση διαζυγίου μεταξύ δύο ανθρώπων που ο γάμος διήρκεσε τρία χρόνια και πού θα πάει η επιμέλεια των τέκνων εάν ο ένας από τους δύο διέμενε νόμιμα ή όχι στην Ελλάδα. Έχει σχέση αυτή η τροπολογία με το αναπτυξιακό νομοσχέδιο;

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, έχω την αίσθηση ότι και το Προεδρείο δεν θα έπρεπε να την κάνει αποδεκτή. Θα έπρεπε να αποπέμψει αυτή την κατάθεση ως μη σύννομη ή εν πάση περιπτώσει ως παράτυπη σε σχέση με τις πρόνοιες του Κανονισμού της Βουλής και δη του άρθρου 88.

Ευχαριστώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα δοθεί παράταση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, ο τελευταίος ομιλητής είναι ο κ. Καρράς.

Τον λόγο έχει ο κ. Μηταράκης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω πει πολλές

φορές σε αυτήν την Αίθουσα ότι για να ξαναεπιστρέψουμε στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας πρέπει κατ' αρχάς να πιστέψουμε στον ιδιωτικό τομέα, να πιστέψουμε στις επενδύσεις.

Και πράγματι χάρηκα κατά τη συζήτηση στην επιτροπή που ένας συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ είπε: «Δεν μπορούμε να φέρουμε Αρειανούς για πετύχουμε την ανάπτυξη. Και αυτό θα γίνει μόνο με την ιδιωτική οικονομία». Λογικό, αλλά καινούργιο για εσάς. Είναι ένα μεγάλο βήμα προόδου για τον ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς ουσία όμως.

Χρειάστηκαν δεκαεπτά μήνες αναμονής, για να καταλάβετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συμπολίτευσης, ότι είναι σημαντικός ο αναπτυξιακός νόμος. Ελπίζω να μην χρειαστείτε άλλους τόσους μήνες όμως για να καταλάβετε ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι ένα «αδειανό πουκάμισο».

Διαβάστε τη γνώμη της ΟΚΕ. Στη δεδομένη κατάσταση της παρατεταμένης ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, της ουσιαστικής ανεπάρκειας ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος και του αρνητικού επιχειρηματικού κλίματος, οι φοροαπαλλαγές δεν αποτελούν πρακτικά ελκυστικό είδος ενίσχυσης. Οι φοροαπαλλαγές γενικά είναι ο καλύτερος τρόπος ενίσχυσης αναπτυξιακών πρωτοβουλιών αλλά απαιτούν μια χώρα στην οποία λειτουργεί ο τραπεζικός τομέας, απαιτούν μια χώρα που είναι χαμηλό το κόστος ρίσκου.

Ως προς τις επιχορηγήσεις, είπε ο κύριος Υπουργός ότι το σχέδιο σήμερα εδράζεται σε υπαρκτούς πόρους. Με τα 480 εκατομμύρια, όμως, που προβλέπει η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για την περίοδο 2016-2022 δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο θα έχει επίδραση στην ελληνική οικονομία. Και απ' αυτό το ποσό πέρυσι, που δεν είχαμε τον νόμο, φέτος και του χρόνου ουσιαστικά θα δοθούν μηδέν στην ελληνική οικονομία.

Γι' αυτό μην μοιράζετε άλλες ψεύτικες υποσχέσεις, ειδικά τώρα που η χώρα μας χρειάζεται τα επόμενα χρόνια 100 δισεκατομμύρια ευρώ νέες επενδύσεις για να βγει οριστικά από την κρίση.

Άρα, ο στόχος της προσέλκυσης νέων επενδύσεων δεν επιτυγχάνεται με αυτό το πλαίσιο, εκτός και εάν έχετε και άλλες μεθόδους. Διάβαζα τώρα, ένα λεπτό πριν ανέβω στο Βήμα, την εκπρόθεσμη τροπολογία. Προβλέπει να λειτουργήσουν κυκλικά κατά παρέκκλιση της νομοθεσίας στα hot spots. Ίσως αυτό είναι το νέο αναπτυξιακό μοντέλο που συζητάμε σήμερα.

Να δούμε, όμως, τι έγινε στα προηγούμενα χρόνια. Το 2012, το 2013, το 2014, μέσα στην κρίση, το Υπουργείο Ανάπτυξης έδωσε επιχορηγήσεις 1,2 δισεκατομμυρίου ευρώ που είχαν αποτέλεσμα και επέστρεψε η ελληνική οικονομία στην ανάπτυξη το 2014.

Το κακό, όμως, είναι ότι με αυτόν τον νόμο όχι μόνο δεν θα φέρετε νέες επενδύσεις, αλλά με τις μεταβατικές διατάξεις πλήττετε αυτούς που ήδη τόλμησαν και επένδυσαν στην ελληνική οικονομία.

Άκουσα τον κύριο Υπουργό να λέει ότι παρέλαβε ένα χάος να διαχειριστεί. Το ίδιο ακριβώς μπορούμε να πούμε και εμείς και μπορούμε να πάμε πίσω στην εποχή του Χαρίλαου Τρικούπη, αλλά αυτός δεν είναι ουσιαστικός πολιτικός διάλογος. Το θέμα είναι η κάθε κυβέρνηση να λέει τι κάνει ουσιαστικά για την ελληνική οικονομία.

Άκουσα, παραδείγματος χάριν, τον κύριο Υπουργό να μιλάει για τα προβλήματα που υπήρχαν στην Γενική Γραμματεία Ιδιωτικών Επενδύσεων πριν από το 2012, για τα κυκλώματα διαφθοράς που ανακαλύφθηκαν και πήγαν στη δικαιοσύνη.

Εμείς, την περίοδο 2012-2014 προχωρήσαμε σε συγκεκριμένες ενέργειες, δεκατρείς συγκεκριμένες ενέργειες, για να ενισχύσουμε τη διαφάνεια, μέτρα που λειτουργήσαν, όπως το αυτοτελές Τμήμα Επιθεώρησης, το οποίο είχε την ευθύνη του ελέγχου των ελεγκτών των ιδιωτικών επενδύσεων. Θεσμοθετήσαμε εξωτερικούς πιστοποιημένους φορείς με προεδρικό διάταγμα, διαδικασία που δέχθηκε το Συμβούλιο της Επικρατείας, που επέτρεπε να επιταχυνθούν οι διαδικασίες χωρίς να παρεμβαίνει το Υπουργείο.

Αυτό είναι ένα χρήσιμο εργαλείο, κύριε Υπουργέ, το π.δ.35/2014, που θα μπορούσατε να το χρησιμοποιήσετε στον δικό σας

νόμο ως εργαλείο, αντί να δημιουργήσετε κάτι καινούργιο.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά και για τη διευκόλυνση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Μηταράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Προχωρήσαμε στην ανανέωση του προσωπικού.

Προχωρήσαμε στην ενημέρωση των επενδυτών μόνο από το Κέντρο Ενημέρωσης των Επενδυτών, ώστε να μην υπάρχει επαφή μεταξύ του ελεγκτή και του επενδυτή.

Δημιουργήσαμε ασφαλές αρχείο, ειδική γραμματεία, ώστε να είναι ασφαλείς οι φάκελοι.

Ορίσαμε ότι δεν μπορεί να διοριστούν ως υπόλογοι οι διαχειριστές υπάλληλοι που συμμετείχαν στο όργανο ελέγχου.

Επαναφέραμε την κύρωση από τη Βουλή των μεγάλων αναπτυξιακών έργων.

Μετακινήσαμε όλους τους παλιούς υπαλλήλους από την υπηρεσία, με αποτέλεσμα να υπάρξει ανανέωση στο Τμήμα Ιδιωτικών Επενδύσεων.

Δημιουργήσαμε το Εθνικό Μητρώο Αξιολογητών και περιοδικά προσκαλούνταν νέοι ενδιαφερόμενοι, για να ανανεώνεται διαρκώς το ανθρώπινο δυναμικό της αξιολόγησης των ιδιωτικών επενδύσεων. Και προχωρήσαμε και στην επιβεβαίωση της γνησιότητας των εγγυητικών επιστολών. Πρόκειται για σημαντικότητα βήματα για την ενίσχυση της διαφάνειας. Το θέμα είναι τι γίνεται από εκεί και πέρα.

Επίσης, το θέμα είναι τι κάνετε και εσείς ως Υπουργείο, κύριε Υπουργέ, αυτούς τους δεκαοκτώ μήνες για τις υπάρχουσες επενδύσεις. Γιατί παραπονιέστε για την «ουρά», αλλά δεν μας λέτε πόσες ολοκληρώσεις έγιναν το 2015 και το 2016, πόσα έργα να ελέγχου ορίστηκαν, πόσοι έλεγχοι πραγματοποιήθηκαν, πόσες εγγυητικές επιστολές επιστρέψατε. Και δεν χρησιμοποιήσατε και τους πιστοποιημένους φορείς για να επιταχύνετε, με αποτέλεσμα το πρόβλημα της «ουράς», που προϋπήρχε, να αυξάνει.

Το θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αν ο αναπτυξιακός νόμος είναι ελκυστικός για τους επενδυτές και αυτό θα κριθεί στην πράξη. Και ο προηγούμενος νόμος, ο ν.4146/2013, κριθηκε στην πράξη. Στον πρώτο κύκλο του 2013 είχαμε 40% αύξηση αιτήσεων, στον δεύτερο κύκλο του 2013 είχαμε 57% αύξηση αιτήσεων στον αυξημένο προηγούμενο κύκλο. Στον πρώτο κύκλο του 2014 είχαμε 372% αύξηση αιτήσεων. Συνολικά καταφέραμε να εντάξουμε έργα 2,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, με τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Οικονομικών, με τη σύμφωνη γνώμη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ώστε να έχουν δεσμευθεί οι πόροι γι' αυτά τα έργα.

Το σημερινό νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει σχεδιαστεί για να έχει πολύ-πολύ μικρότερα αποτελέσματα στην πραγματική οικονομία. Και κυρίως δεν φέρνει νέες ιδέες, αλλά αντιγράφει απλώς τον Γενικό Απολλακτικό Κανονισμό, εισάγει ειδικά καθεστώτα που προϋπήρχαν, όπως οι φοροαπαλλαγές, το leasing, τα μεγάλα έργα, η τεχνολογία. Αυτά δεν είναι νέες ιδέες. Όμως, αυτό το νομοσχέδιο δεν δίνει προκαταβολές, δεν στηρίζει τη ρευστότητα της οικονομίας. Μειώνει τα ποσοστά που επιχορηγεί τις επενδύσεις, με αποτέλεσμα τελικά η επίδραση αυτού του νομοσχεδίου να είναι πολύ λίγη και πολύ αργά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Για το θέμα της τροπολογίας θα ήθελα να διευκρινίσω ότι δεν θα συζητηθεί στο πλαίσιο αυτού του νομοσχεδίου.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Μπράβο, κύριε Υπουργέ! Αυτό είναι πάρα πολύ καλό!

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό θα το χειροκροτήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Είδατε, λοιπόν, ότι λειτουργεί ο κοινοβουλευτικός διάλογος.

Κύριε Καρρά, έχετε τον λόγο.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Καρρά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Θα το δούμε στη διαδρομή, κύριε Πρόεδρε. Πάντως, δεν έχω κάνει χρήση ούτε ενός δευτερολέπτου σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εντάξει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Έλεγα, λοιπόν, το εξής, ότι μου δίδεται η ευκαιρία με χαρά να μείνω στο αναπτυξιακό νομοσχέδιο, αφού αποσύρεται αυτή η τροπολογία-νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία αποτίμηση του παρελθόντος ενδεχομένως θα ήταν χρήσιμη. Έχουμε διαπιστώσει ότι στη διαδρομή είχαμε νόμους που έδιναν φορολογικά κίνητρα, είχαμε και νόμους που έδιναν επιδοτήσεις-χρηματοδοτήσεις. Φθάσαμε σε ένα σημείο, στο οποίο όμως οι νόμοι αυτοί δεν έφεραν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα.

Ποιο ήταν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα; Κατά την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου που συζητούμε, στη δεκαπενταετία 1998-2014 οι συνολικές επενδύσεις μέσω του αναπτυξιακού νόμου ήταν 32 δισεκατομμύρια. Όμως, η εικόνα της οικονομίας στο τέλος του 2014 τι μας έδινε; Μας έδινε 60 δισεκατομμύρια μείωση του ΑΕΠ ετησίως, 120 περίπου δισεκατομμύρια μείωση της αποταμίευσης, που σημαίνει ότι πλέον η αποταμίευση δεν είναι παράγων της οικονομίας, δεν μπορεί να στηρίξει αναπτυξιακή προσπάθεια, γύρω στα 107 δισεκατομμύρια κόκκινα και καθυστερούμενα δάνεια, 87 δισεκατομμύρια ληξιπρόθεσμες οφειλές ιδιωτών προς το δημόσιο και ένα διογκούμενο συνεχώς καθημερινά δημόσιο χρέος, το οποίο στο τέλος το προγράμμα-τος που εφαρμόζεται αναμένεται να φτάσει τα 320 δισεκατομμύρια.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε τον αναπτυξιακό νόμο μέσα σ' αυτό το περίγραμμα της οικονομίας. Δεν θα αναφέρω τα ποσοστά ανεργίας, θα περιοριστώ μόνο στα νομικά τα οποία παρέθεσα προηγουμένως. Έχουμε δυνατότητα μέσω ενός αναπτυξιακού νομοσχεδίου να εκκινήσουμε την οικονομία; Αυτό θα πρέπει να είναι το κρίσιμο ερώτημα.

Βλέπω κάτι άλλο στη διαδρομή από τα στοιχεία, τα οποία είναι της ίδιας της αιτιολογικής έκθεσης. Πόση ήταν η μέση επενδυτική δαπάνη ανά θέση εργασίας με τους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους; Μας δίνουν τον αριθμό ποσού συνολικής επένδυσης 976.000 ευρώ και η μέση ενίσχυση ανά θέση εργασίας έφτασε τις 323.000 ευρώ. Βγαίνει ένα συμπέρασμα αυτόματα. Τα χρήματα τα οποία διετεθήσαν ήταν τεράστια. Τα ποσά τα οποία διετεθήσαν πήγαν χαμένα –μπορώ να το πω- για τον λόγο ότι όταν δημιουργούμε με επένδυση σχεδόν ενός εκατομμυρίου ευρώ –και μιλώ για τη συνολική επένδυση- μία θέση εργασίας, η οποία κατά μέσο όρο δεν διατηρείται περισσότερα από τρία ή πέντε χρόνια, τι σκοπό έχει, τι επιτυγχάνουμε;

Πάμε, λοιπόν, να δούμε σήμερα τι μπορούμε να πετύχουμε ή να μην πετύχουμε, για τον λόγο ότι οι προηγούμενοι αναπτυξιακοί, οι λεγόμενοι επενδυτικοί νόμοι δείχνουν κατ' αποτέλεσμα ότι ήταν μία κατασπατάληση δημόσιου και ιδιωτικού χρήματος.

Ερχόμαστε, λοιπόν, να δούμε ένα στοιχείο κρίσιμο, την ανεργία που υπάρχει. Ένας αναπτυξιακός νόμος θα πρέπει να συμβάλει στη μείωση της ανεργίας. Διαβάζω, λοιπόν, πάλι από την αιτιολογική έκθεση και την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου. Μας λέει ότι περίπου 480 εκατομμύρια είναι η συμμετοχή του δημόσιου, πέραν εκείνων των κονδυλίων που αφορούν τα προηγούμενα δύο προγράμματα, τα οποία, απ' ό,τι βλέπω, τα περισσότερα είναι του ΕΣΠΑ. Και διερωτώμαι: Θα εκκινηθεί η οικονομία με αυτά τα κεφάλαια τα οποία πρόκειται να διατεθούν στην πενταετία, με αυτά τα 480 εκατομμύρια; Ακούμε ότι είναι 3,6 δισεκατομμύριο το συνολικό εύρος του νέου νόμου. Όμως, βγαίνει ένα συμπέρασμα, το συμπέρασμα ότι είναι λίγα τα χρήματα τα οποία τελικά θα διατεθούν για νέες επενδύσεις. Ένα μεγάλο κομμάτι αφορά την ολοκλήρωση προηγούμενων. Αυτό, όμως, η ολοκλήρωση των προηγούμενων επενδύσεων, δημιουργεί έναν προβληματισμό για το εάν τελικά θα είναι παραγωγικές, τελεσφόρες και εάν θα εξυπηρετήσουν τις ανάγκες, ενώ βλέπουμε

ότι δεν μένουν χρήματα για το μέλλον.

Μένουν, όμως, φοροαπαλλαγές, ακούω. Φοροαπαλλαγές οι οποίες τι σημαίνουν, κατά τη δική μου αντίληψη; Ότι θα πρέπει να έχουμε τα χρήματα να κάνουμε την επένδυση, για να φθάσουμε να έχουμε τη φοροαπαλλαγή.

Ας δεχθούμε, λοιπόν, ότι είναι κάτι σημαντικό, κάτι ενδιαφέρον. Περίμενα να εντοπίσω σε αυτόν τον νόμο μία τέτοια διάταξη. Έγιναν ακροθιγώς λίγες νύξεις και ψήγματα. Περίμενα να δω άλλες διατάξεις, διότι δεν είναι απλά η λειτουργία των υπηρεσιών για την πραγματοποίηση της επένδυσης από πλευράς οικονομικής και μόνο.

Θέλουμε αδειοδοτήσεις νέων εταιρειών. Χρειαζόμαστε αδειοδοτήσεις δραστηριοτήτων. Χρειαζόμαστε περιβαλλοντικές μελέτες. Χρειαζόμαστε εγκρίσεις. Για να κάνουμε μια καινούργια δραστηριότητα στην Ελλάδα χρειαζόμαστε έγκριση από την περιφέρεια, από την αποκεντρωμένη διοίκηση, από την κεντρική διοίκηση. Πώς εξασφαλίζονται αυτά, όταν η εμπειρία η ελληνική μάς λέει ότι με τις επικαλυπτόμενες δραστηριότητες δεν μπορεί να ξεκινήσει καμμία δραστηριότητα; Και τότε; Σε μια εποχή όπως η σημερινή, όπου κανείς δεν τολμά να διαθέσει ένα ελάχιστο ποσό, έστω και αν το έχει αποταμιευμένο. Κανείς δεν τολμά σήμερα να το διαθέσει.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ο νόμος αυτός, όσο και να έρχεται με υπειστέτη ενδεχομένως αιτιολογική έκθεση, δεν είναι ρεαλιστικός, με την έννοια ότι δεν μπορεί να συνεισφέρει ουσιαστικά τίποτα.

Ακούστηκαν πολύ ενδιαφέρουσες απόψεις από συναδέλφους προηγούμενως και ιδιαίτερα για το θέμα του οικονομικού περιγύρου που βρίσκεται η Ελλάδα. Ειπώθηκαν πράγματα για τη Βουλγαρία και για άλλες χώρες βαλκανικές. Αντέταξε ο Υπουργός: «Τι θέλουμε; Θέλουμε να γίνουμε Βουλγαρία;». Παρακολούθησα την ομιλία του.

Θα πω, όμως, κάτι άλλο. Θα κάνω έναν παραλληλισμό που ίσως ξενίσει. Ποιος είναι ο παραλληλισμός; Έχω εδώ μπροστά μου τα στοιχεία εκείνα τα οποία η Αλβανία δίνει για να προσελκύσει ξένες επενδύσεις. Ποια είναι; Ο φορολογικός συντελεστής είναι 15% στα ακαθάριστα έσοδα. Είναι πολύ χαμηλός σε σχέση με τον ελληνικό φορολογικό συντελεστή. Και βαίνει μειούμενος, όταν αυξάνεται η επένδυση. Δεν αυξάνεται ο φορολογικός συντελεστής. Μειούται, όσο αυξάνεται η επένδυση.

Μήπως, λοιπόν, αυτό το οποίο μας δίνει η Αλβανία σαν παράδειγμα, θα πρέπει να το σκεφτούμε κι εμείς, και αντί να αυξάνουμε τους φορολογικούς συντελεστές, να τους μειώνουμε;

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να πω το εξής: οι φοροαπαλλαγές είναι απλά νομοθετικές. Σε μια ανάγκη μπορεί να μεταβληθεί ο νόμος πολύ εύκολα. Έχουμε δει να ανατρέπονται και παγιωμένες ακόμα καταστάσεις στο όνομα μιας αδήριτης οικονομικής ή άλλης ανάγκης.

Συνεπώς, οι φοροαπαλλαγές, όπως δίδονται με έναν τυπικό νόμο, δεν είναι ασφαλείς και θα είναι ενδεχομένως και αποτρεπτικές. Διότι κανείς δεν θέλει να βάλει τα χρήματά του σε μια χώρα η οποία ανά πάσα στιγμή εμφανίζεται με επιπλέον ανάγκες. Το ζούμε αυτό την τελευταία οκταετία και περισσότερο. Μην αναφερθώ στην προηγούμενη δεκαετία 2000-2010, που άρχισε να βαίνει διογκούμενο το χρέος.

Νομίζουμε, λοιπόν, ότι το μοντέλο το οποίο επιλέγετε ελάχιστα θα συνεισφέρει. Δεν θέλω να είμαι της άποψης ότι θα είναι αρνητικό το αποτέλεσμα, αλλά θα είναι ελάχιστο. Γιατί πώς θα συμβάλει στη μείωση της ανεργίας; Λέτε ότι θα δημιουργηθούν περίπου είκοσι χιλιάδες θέσεις εργασίας στο επόμενο πρόγραμμα από τον νέο αναπτυξιακό νόμο. Στο ένα εκατομμύριο πεντακάσιες ογδόντα χιλιάδες βεβαιωμένους ανέργους οι είκοσι χιλιάδες θέσεις εργασίας είναι σταγόνα στον ωκεανό. Δεν βγαίνει άκρη, λοιπόν.

Προχωρώ, όμως, να κάνω κάποια σχόλια. Είδα μια διάταξη, την οποία βλέπω ότι τη δέχεστε κι εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης. Επαναφέρετε τον ν.69/1967, αυτή τη νομοθεσία για τις εταιρείες εξωτερικού που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, χωρίς να έχουν εμπορική ή παραγωγική δραστηριότητα. Αυτό σημαίνει ότι θα μπορούσε να αποτελέσει έναν οδηγό και για τη σημερινή Κυβέρνηση και για όλους τους κυβερνώντες, διότι κάτι πέτυχε για να την έχουμε σήμερα από το 1967 και να λέμε ότι την εμβέλεια

της τη διευρύνουμε, προσθέτουμε έναν αριθμό θέσεων εργασίας, για να πάρει την άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα. Και λέμε ότι θα μπορεί, μάλιστα, να αφορά και σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις του ομίλου, οι οποίες δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα. Αυτό μας λέει κάτι.

Μας λέει ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να είναι χώρα παροχής υπηρεσιών και αυτό θα δημιουργούσε ένα φορολογητέο εισόδημα, έστω και σε πολυεθνικούς ομίλους.

Όμως, αυτό δεν το βλέπουμε να πετυχαίνει με το νέο νομοσχέδιο το οποίο έρχεται, επειδή κάνει το ίδιο σφάλμα που έκανε και η προηγούμενη νομοθεσία. Δίνω ένα παράδειγμα: Το 2004 ψηφίστηκε νόμος ο οποίος υποτίθεται ότι θα αντιμετώπιζε τα ζητήματα του ανταγωνισμού, ότι θα καθιστούσε την ελληνική οικονομία ανταγωνιστική. Μας είπαν τότε ότι το 2005 ονομάζεται «Ετος Ανταγωνιστικότητας» γιατί θα φέρε αποτελέσματα.

Όμως, στο τέλος του 2005 αυτό το «Ετος Ανταγωνιστικότητας 2005» έγινε πενταετία ανταγωνιστικότητας και δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα και το 2010 ξεχάστηκε, όπως γνωρίζετε. Και σήμερα επαναφέρετε διατάξεις που θα κάνουν –υποτίθεται– τη διαφορά.

Αντί Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας, που είχε συσταθεί το 2004, σήμερα συστήνετε Αναπτυξιακό Συμβούλιο και μάλιστα το βλέπω και πολυτελές, εάν θέλετε. Η επιστημονική του επιτροπή είναι ενδεκαμελής, η δε Επιτροπή των Κοινωνικών Εταίρων και της Δημόσιας Διοίκησης έχει είκοσι ένα μέλη. Μπορεί να λειτουργήσει ένα όργανο με είκοσι ένα μέλη; Οι διαφωνίες που θα υπάρχουν είναι δεδομένες. Δεν θα υπάρχει καν διατηρησία εκεί μέσα. Τουλάχιστον να μπορούσαμε να βρούμε έναν τρόπο διατηρησίας να επιλύαμε τις διαφορές. Ούτε αυτό υπάρχει!

Επομένως και από πλευράς διοικητικής –θα την ονόμαζα– ή από πλευράς λειτουργικότητας, τι θα κάνει αυτό το Αναπτυξιακό Συμβούλιο; Δεν θα κάνει τίποτα, όπως δεν έκανε το Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας, με το παράδειγμα που έδωσα, του 2004.

Όμως, θέλω να μιλήσω για την κακοδαμονία της Ελλάδας στα θέματα αυτά, που πάντα κρύβεται στην ουρά κάτι ύποπτο. Το 2012 ή το 2013 –δεν μπορώ να είμαι απόλυτα ακριβής αυτήν τη στιγμή– πέρασε μια διάταξη σε φορολογικό νόμο και είπε ότι επιτρέπεται τα αποθεματικά των ανωνύμων εταιρειών, τα οποία είχαν μείνει αφορολόγητα για επενδύσεις, να διανεμηθούν υπό τη μορφή μερισμάτων απλώς εάν φορολογηθούν.

Ξέρετε ποια ήταν η τύχη αυτής της διάταξης που είχε διάρκεια έξι ή τέσσερις μήνες; Ήταν γνωστό το πότε νομοθετήθηκε. Ξέρετε ποιο ήταν το αποτέλεσμά της; Πήραν όλα τα χρήματα από τις εταιρείες, τα οποία προορίζονταν για επενδύσεις, τα πήραν όλοι, τα έβαλαν στην τσέπη τους, πλήρωσαν έναν μικρό φόρο μερίσματος και μετά καταργήθηκε η διάταξη και δεν χρειαζόταν να μείνουν τα αποθεματικά.

Ξέρετε ποια είναι η τύχη των περισσότερων από αυτές τις εταιρείες σήμερα; Είτε είναι αδρανείς είτε πτωχευμένες, τα δε κεφάλαια, τα οποία ήταν ως αποθεματικά για επενδύσεις, είναι σφοδρά ενδεχόμενο να έχουν διοχετευθεί στο εξωτερικό.

Δεν είναι έτσι, όμως, η οικονομία, κύριοι της Κυβέρνησης. Δεν μπορούμε να πούμε ότι η οικονομία μπορεί να λειτουργήσει με τέτοιους στόχους.

Ο αναπτυξιακός νόμος, λοιπόν –γιατί βλέπω ότι λήγει ο χρόνος ομιλίας μου, κύριε Πρόεδρε– κατά την άποψή μας δεν προσφέρει τίποτα. Δεν έχει την πνοή εκείνη η οποία θα μπορούσε να δώσει το κίνητρο για το ξεκίνημα, όχι για την ανάπτυξη.

Δίνω και δύο ακόμη παραδείγματα: Θα έπρεπε, για να πούμε ότι θα μπορούσε ελάχιστα να συνεισφέρει, να είχαμε δεσμευτικούς χρόνους χορήγησης των επιδοτήσεων. Αυτό είναι αδύνατο. Θα έπρεπε να είχαμε εξασφαλίσει τον τρόπο αξιολόγησης, όχι μόνο με το Μητρώο Αξιολογητών, όπου θα εγγραφούν. Εδώ τίθεται και ένα άλλο ερώτημα: Ο ένας μόνος αξιολογητής μπορεί να είναι πτυχιούχος ΑΕΙ ή ΤΕΙ, να ξέρει Πληροφορική πολύ καλά. Θα μπορεί όμως να έχει τις τεχνικές γνώσεις, εάν μιλάμε για βιομηχανική ή βιοτεχνική επένδυση, και ταυτόχρονα τις οικονομικές γνώσεις για να μπορεί να αξιολογήσει εάν πράγματι η επένδυση έγινε σωστά μέσα στο πρόγραμμα υπαγωγής και στην έκταση στην οποία προβλέφθηκε ή θα σπεύδουν όλοι να επιλύουν στο Υπουργείο και θα μένει ο χρόνος πολύ πίσω;

Ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να παρατηρήσω είναι το εξής:

Μιλάμε για παράβολο, το οποίο αφορά το 0,5%ο μέχρι ενός ορισμένου ποσού. Σωστό. Ανταποδοτικό τέλος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, σε τριάντα δευτερόλεπτα θα τελειώσω.

Βλέπουμε, όμως ότι το 20% του παραβόλου πάει στο δημόσιο ταμείο, πάει στις δημόσιες επενδύσεις. Να το ονομάσω έξοδο διαχείρισης; Μήπως είναι πολύ υψηλό; Μήπως πρέπει να μείνει στους αξιολογητές, να δώσει ένα κίνητρο;

Θα ήθελα να επισημάνω επίσης ότι εκείνο το οποίο μπορώ να πω ως θετικό σημείο του νομοσχεδίου είναι ότι κάνει μια προσπάθεια να ολοκληρωθούν οι προηγούμενες υπαχθείσες επενδύσεις στους παλαιότερους αναπτυξιακούς νόμους. Εκεί όμως δεν βλέπουμε τη δυνατότητα της πραγματοποίησής τους με τη γνωστή επταετία, η οποία δίνεται.

Το τελευταίο, που θα ήθελα να αναφέρω, επειδή με άγγιξε, είναι στο θέμα των περιοχών ειδικών ενισχύσεων. Δεν έχει σημασία. Απλώς το αναφέρω για να καταδείξω την προχειρότητα. Στις περιοχές που χρειάζονται ειδική ενίσχυση και εντάσσονται ήρθε

και η γνωστή Σπετσοπούλα. Αν οι μεγαλοεφοπλιστές ιδιοκτήτες της είχαν ανάγκη να την εντάξουμε σε επενδυτικά κίνητρα, τότε δεν μπορώ να κάνω κανένα άλλο σχόλιο!

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εμείς ευχαριστούμε, κύριε Καρρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.14' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 15 Ιουνίου 2016 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού: «Θεσμικό πλαίσιο για τη σύσταση καθεστώτων Ενισχύσεων Ιδιωτικών Επενδύσεων για την περιφερειακή και οικονομική ανάπτυξη της χώρας - Σύσταση Αναπτυξιακού Συμβουλίου και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ